உ

கணபதி துணை

சீகாளத்திபுராணம்

கருணைப்பிரகாசசுவாமிகள்
சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்
வேலையசுவாமிகள்
அருளிச்செய்தது.

இஃது,
திருக்கைலாசபரம்பரைப்
பொம்மபுரம்
ஸ்ரீசிவஞானபாலையதேசிகராதீனத்துச்
சிதம்பரம்
இராமலிங்கசுவாமிகளால்
பரிசோதிக்கப்பட்டு,
பா. சோமசுந்தரசெட்டியார்
வேண்டுகோளின்படியியற்றியவசனரூபத்தோடு,
ஷை செட்டியாராலும்
கா. ஞானசுந்தரஐயராலும்

சென்னை
மிமோரியல் அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சர்வதாரி௵ கார்த்திகை௴

Register Copy-right.

சிறப்புப்பாயிரம்.

பதினறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

கவிபுகழ்ச சீகா ளத்திமான மியதத்திற் காப்புமுற்பாயி
ரம் விடசய, கமசசருக கநதென கைலைநற சருககய கதிதத
பொன முகரியின சருககந,—தவமிகு தருநான முகசசருக்
கஞ்சீ காளத்திச் சருககமிவ வாறுந, தருகரு ணைப்ர காச
மெயத் தவனுங கணணபபச சருககமும புலமை,—திவ
ளொளி நக்கீ ர்சசருக் கமுமே சிவப்பிர காசமுன னவனுஞ,
செபபுகன னியாதனு சருககமுஞ சிலந்தி முதலமுற கதைச
சருக கமுஞசீ,—நவிலரும வேலா யுதவறி ஞனுமே நவரச
மிடந்தொறுந துலங்க, நாடுமெயப புலவா தமகளெலா மு
வகை நணுகிட நவிற்றினர் மாதோ.

உ

சிவசண்முகன் றுணை.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் வரலாறு.

கடல்சூழ்ந்த இப்பூவுலகத்திலே, முற்காலத்திலே, வேதாகமங்களமறைய, இல்லறமுதலிய நல்லறநெறிகள் குன்றய, சமணமுதலிய புறச்சமயங்களநிறைய, சைவசமயமும் அதற்குரிய விபூதிருத்திராக்ஷசாதனங்களும் நாடோறுந் தேய்ந்தன அதுகண்டு, சித்தர்களும் இருடிகளும் ஒருங்குசேர்ந்து, திருக்கைலையிற்சென்று, திருநந்திதேவர் நுமதிபெற்று, சந்நிதியையடைந்து, சிவபெருமானைத் தரிசித்து, கைகளைச்சிரமேற்குவித்துத் தோத்திரஞ் செய்து நின்றார்கள் அப்பொழுது, சிவபெருமான் அவர்மீது கருணைகூர்ந்து, "அன்பர்களே! உங்களுக்கு யாதுகுறை?" என்று வினவியருள, அச்சித்தர்முதலியவர்கள் அடியற்ற மரம்போல நிலத்திலேவீழ்ந்து நமஸ்கரித்து, எழுந்துநின்று, "எம்பெருமானே, பூமியிலே வேதசிவாகமங்களிற் கூறப்படும் சைவசமயந்தழைக்கவும் சமணமுதலியபுறச்சமயங்கள் நசிக்கவும் திருவருள்செய்யவேண்டும்." என்ப்பிரார்த்தித்து, அங்ஙனமே அநுக்கிரகிக்கப்பெற்று, தங்கள் தங்களிடத்தைச் சார்ந்து, சைவசமயந்தழைத்தோங்குங் காலத்தை எதிர்பார்த்திருந்தார்கள். அதுநிற்க.

உலகமாதாவாகிய உமாதேவியார் ஓர்நாள, நீர்விளை யாடலைவிரும்பி, திருககைலாசமலையின ஓபககததில சண பகமுதலிய மரஙகளடாநத ஓர்சோலையையும அதன நடு வே நாறபுறமுங கோப்புடையநத ஓர்தடாகததையும சிருட டித்து, கணநாதராகிய சஙகுகனனையழைதது, "யாம நீராடிவருமவரையில ஒருவரையும் உளளேவிடாதொழி க." என வறபுறுததி ஆஞ்ஞாபிதது, அவரை வாயிறகாவல ராக நிறுத்தி, சரஸவதி இலககுமி முதலாகிய தெயவபபெ ண்களோடு பாஙகியருமபுடைசூழத தடாகததிலிறஙகி நீர விளையாடுகையில, திருக்கைலாச மலைசசாரலிலுளள சிறப புககளைககணணுறறு அஙகெழுநதருளிய சிவபெருமான, சோலையையும அதனடுவிலுளளதடாகததையுங கணடு அ திசயிதது, அததடாகததின வாயிலையடைநது, அஙகுநினற சஙகுகனனார ஒனறும விணணபபஞ்செயயாது அஞ்சி வா ளாவினறமையால உளளேசெலல, நீர்விளையாடிககொண டிருநத உமாதேவியார கணடுவெளகி, தெயவமகளிரோடு ம ஓபககத்திலொளிததனர. எமபெருமான அதை உறறு ணாநது விரைநது வாயிலையடைநது, சஙகுகனனைநோக கி, "உமையினது நீர்விளையாடலை நமககு உணாததாதகுற றததால நீ பூமியிலே மனிதபபிறபபை அடைவாயாக." என்று சபிகக; அதுகேடட சஙகுகனனர மனஙகலஙகி, சிவ பெருமானுடைய திருவடிகளிலே விழுந்து நமஸகரிதது, "எமபெருமானறநத இசசாபம நீஙகுநாள எநநாள!" என று பிரார்த்தித்தனர். உடனே கடவுள கிருபைகூர்நது, "நீ பூமியிலே பிறநது வேதசிவாகமஙகளை விளககி, சைவசம

யத்தை விாததிசெயது, எபபொழுது நமது குமாரனுகிய சுபபிரமணியனேடெதிாதது யுததஞசெயவாயோ. அபபொழுதே இசசாபமநீஙகி, சினருளிலே நமமுருவததையும பெறுவாய." எனறு அநுககிரகிததனா.

பினபு சஙகுகனனா பூமியிலே யோனிவாயபபடுப் பிறவாது, சிவநத சடையையும, குணடலமபொருநதிய காதையும, கலலாடையோடு விபூதிருததிராககஷம சிவலிஙகம விளஙகும உறுபபுககளையும, சினமுததிரையோடுகூடிய வலககரததையும, விபூதிபையையும மாததிரைககோலையுமதாஙகிய இடககரததையும, லஙகோடு கௌபீனம பொருந்திய திருவரையையும, திருபபுனமுறுவலோடுகூடிச சிவாகமததையுபதேசிததருளும செவவாயையும், அருசெழுததை அகலாதுசசரிககும நாவையுமபெறறு, பதது வயதோடுவிளஙகும மானுடததிருமேனிதாஙகி, ஞானசூரியனபோல மயூராசலததுககுச சமீபமாகக கீழைசசமுததிரததிலேயுதிதது, அநதசசமுததிரதீரததிலே ஓராசசிரமஙகணடு, அதில சிலசிததுககளவிளஙக சிவயோகசமாதியோடு எழுநதருளியிருநதுகொணடு, தமமிடத்து அனபுபூணடடைநத சிததாமுதலிய அடியவாகளுககு வேதாகமஙகளிற்கூறபபடும ஞானசிததிகளையுபதேசிதது, சிலகாலம் வீறறிருநது, பினபு பெருமுககலமலைமுதலிய பலமலைகளினும வனஙகளினுஞசெனறு, அஙகுளள சிததாகள முதலாயினோர்ககும அநுக்கிரகிதது, அசசமுத்திரதீரததிலுளள ஆசசிரமததிலே மீளவும வநதிருநதாா. பாலவயதோடு சமுததிரத்தில் திருவவதாரஞசெயது சித்திகளில வலலரா

யிருந்தமையால், இவருக்குப் பாலசித்தர் என்னுந் திருநாம முண்டாயிற்று.

இவ்வாறு பாலசித்தர் அவ்வாச்சிரமத்தில் வீற்றிருக்கு நாளில் ஓர்நாள், சிவபெருமானது ஆஞ்ஞையின்படி திரிலோகங்களிலும் சஞ்சரிக்கின்ற நாரதமுனிவர் சித்தரிடம் வந்து, அவராற்செய்யப்பட்ட உபசாரத்தைப்பெற்று மகிழ்ந்து, அவரைநோக்கி, "இவ்வாச்சிரமத்திற்கு மேற்றிசையிலே மயூராசலமென்று ஓர் திவ்வியக்ஷேத்திர மிருக்கின்றது அது, தன்னையடைந்தவர்கள் வேண்டியவரங்களை வேண்டியவாறேபெறும்படி மயூரமானது மலையுருக்கொண்டு முருகக்கடவுளை வழிபட்டு வாகனமாகப் பெற்றது" என்று குறிப்பால் விளக்க, சித்தர் "அச்சரித்திரத்தை விரித்துரைத்தல்வேண்டும்" என்று வேண்டிக்கொண்டனர் முனிவர் "முன்னே முருகக்கடவுளது வேலாயுதத்தினாற் கிழிக்கப்பட்டு யுத்தத்திலே மயிலுருக்கொண்ட சூரனுமவன், பின்னே ஞானத்தையடைந்து, அக்கடவுளை வணங்கிநின்று, "சுவாமீ, அடியேனை வாகனமாகக் கொண்டருளவேண்டும்." எனப் பிரார்த்திக்க, கடவுள் "நீ இப்பிறப்பிற்செய்த பாவங்கள் ஒழியும்வண்ணம் தொண்டைநாட்டிலே பெண்ணைநதிக்கும் மாவிந்தியபர்வதத்திற்கும் நடுவிலுள்ள பூமியிலே தவஞ்செய்து சுத்தனானபின் நாம் அவ்வாறே கொண்டருள்வோம்." என்று ஆஞ்ஞாபித்தனர். அதனால், அவன் அவ்விடஞ்சென்று, மயில்வடிவாயமைந்த மலைரூபமாயிருந்து, முருகக்கடவுளைக் குறித்து ஒருவருஷ தவஞ்செய்ய, எம்பிரான் எழுந்தருளிவந்து அவனை வாகனமாகக்கொண்

டருளி, இன்னும் வேண்டும்வரம் கேளென்று கட்டளையிட்டனர். உடனே சூரன் பணிந்து, “அடியேனை வாகனமாகக் கொண்டதனறியும் இம்மலை என்னுடைய அம்சத்தால் மயூராசலமென வழங்கவும் இதில் தேவரீர் எந்நாளும் வீற்றிருந்து அடியார்களுக்கு அருள்பாலிக்கவும் வேண்டும்” என்று வேண்டிக்கொள்ள, கடவுள் “இம்மலையின்கண்ணே பாலசித்தன் என்பவன் சிவபெருமானாற் றனக்குக்கிட்டத்த சாபத்தை நீக்கிக்கொள்ளுமாறு நம்மைக்குறித்துத் தவஞ்செய்வான், யாம் அவனுக்கு அநுக்கிரகிக்கவேண்டி இம்மலையின்கண்ணே வந்து, அன்றுமுதல் எந்நாளும் நீக்கமின்றி வீற்றிருப்போம்” என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். ஆகையால் அதனையடைந்து அருந்தவமியற்றில் எண்ணிய கருமம் எளிதிற்கைகூடும்” என்றுணர்த்தி விடைபெற்றுக்கொண்டு சென்றனர்.

அப்பொழுதே மயூராசலத்தையடைந்து, அம்மலையினுச்சியிலேறி அங்குள்ள சுனையில் ஸ்நானஞ்செய்து, விபூதிருத்திராக்ஷந்தரித்து சிவபூசைமுடித்து, பத்மாசனமாக இருந்து, முருகக்கடவுளைக்குறித்து முப்பத்தைந்துவருஷம் தவயோகமும், பின் பஞ்சாக்கினிமத்தியிலிருந்து சிலகாலங் கடுந்தவமும் புரிந்தும், கடவுள் பிரசன்னமாகாமையினால், அவருடைய தேவிமார்களைக்குறித்துப் பலநாள் தவஞ்செய்தார். அக்காலத்தில், வள்ளிநாயகி முருகக்கடவுளை நோக்கி, “நம்மைக்குறித்து நெடுங்காலமாகத் தவஞ்செய்கின்ற பாலசித்தனிடஞ்சென்று அநுக்கிரகிக்கவேண்டும்.” எனப்பிரார்

த்திகக, கடவுள வளளிநாயகியையபபாரத்து, "அபபாலசித்தன சிவாபராதியாதலால அவனுககு அருளபாலிததல முறையன்று." எனக கடடளையிடடும மேலுமேலும தேவியாரவேணடலகணடு முனிநது, "பெணணே நீ சிவாபராதியிடததில இரககம வைததிருககினறு யாகலின நமதருகில நிலலாது அகலுதி." எனறு மேலவிளைவைநோக்கி மறுததருளினா. உடனே, தேவிமாரிருவரும சிததகனனிகைகளாக வடிவஙகொணடு சிததருககு முனவநதுநிறக, அதுகணட சிததா முருககககடவுளுடைய தேவிமாரகளே நமமையாடகொள்ள இவவுருககொணடு எழுநதருளினரெனததுணிநது உபசரித்து, "நீயிராயாவா? இஙகு வநதகாரணம யாது?" எனறு பிறவினா. அககனனியாகள "இவவிடததில சிததாகள இருபபதையறிநது நாமும வசிககவிருமபி வநதேம, நீா எஙகளைப புததிரிகளாகபபாவித்து ஆதரிககவேணடும." எனறு கூறி, அதறகு அச்சிததா மனமகிழநது உடனபடடமைகணடு, தேவதசசனால் அம்மலையினமேல ஒருமாளிகை சிருட்டிபபிதது, அதிலே தாமவீறறிருந்துகொணடு, "யாவாவரினும உள்ளேவிடவேணடுவதிலலை," எனறு சிததரை வாயிறகாவலராகநிறுத்தி, அவரால தினமுஙகொடுககபபட்ட காய, கனி, கிழங்கு முதலியவைகளை உணடுவநதாாகள.

தேவிமார் இங்ஙனமிருககுநாடகளில், ஓாநாள முருகக்கடவுள திருவுளஙகலஙகி இவர்களை எஙகுநதேடி இளைததவர்போல நடித்துக்கொணடு மயூராசலத்தையடைநது, அமமலையினமேலேறி, அதனமேல அதிவிசிததிரமாக நவமணிக

ளால அமைககப்பட்டிருக்கும மாளிகையை உற்றுநோககி, அதனுளளேசென்று தேவிமார்களைப்பாாககவேணடுமென னும ஆசையால ஓா அரசகுமாரவடிவஙகொணடு, கையிலே வேல வாள விலமுதலியவறறையேநதி அமமாளிகையின வாயிலிலே நுழையபபோக; அததருணததில, காவலராக நினறசிததா சிவபிரானறநத சாபசமபநதததால அவரை மு ருககககடவுளெனத துணியாது, "இராஜகுமாரனே இமமா ளிகையில சிததகனனியாகள வசிககினறாாகள நீயோ யுத தசநநததனாய வநதிருககினறாய நினனோடெதிாததுச சமா புரிவாா இஙகொருவருமிலலை: அனறியும, மநுநீதியறிநத அரசாகளுககு ஒததவரசாகளோடனறிச சிததாமுதலியவ ாகளோடு யுததஞசெயவதும அறமனறு ஆகையால, இதை விட்டுபபோவதேதகுதி" எனறாா இவவாறுரைததும, கே ளாது கடவுள உளளேசெலலததுணிதலை சிததரறிநது, உள ளேயிருககும தேவிமாாகளைததியானிதது, அவாகளால அ ததிரசததிர விததையுபதேசததோடு ஆயுதஙகளையும தோ முதலியவறறையும சிருட்டிததருளபபெறறு, அவாகளகிரு பையால முருககககடவுளோடெதிாதது, அவராலவிடபப டட ஆயுதஙகளனைததையும தடுத்தமையேயனறி, அவர் விடுதத வேலாயுததனையும தேவிமாாதியானபலததால கைபபறறினாா. அககாலையில, கடவுள மிகுதியும கோபமு டையவாபோல விலயுத்ததைவிடுதது, மலலயுததநதொ டஙகிச சிததராது மார்பிலேயறைநது கீழேதளளி, எனுமபுக ளொடியுமவணணம குத்த; அதனால, சித்தர் மிகவும் சோப

த்தையடைநதும, கடவுளைபபரிசிககபபெறறதால வினைவின
வருததமநீஙகி, இவா முருககடவுளேயென று உணாநதெ
ழுநது நமஸகரிததுத துதிதது, "சுவாமீ! அடியேனசெய
த பிழைகுற்றததைபபொறுதது, சாபததையும நீககியருளல
வேணடும." என று பிராாததிததாா.

முருககடவுளும் அவவாறேயருளசெயது உளளே
யெழுநதருளிச சிஙகாதனததிலேவதிநதிருகக, உடனே
சிததரும தேவிமாாகளையலஙகரிபபிதது அழைததுவநது அ
வாகளோடும்வணஙகினின று, "அடியேன புததிரிகளாகப
பாவிககபபட்ட இககனனியாகளைத தேவரீா திருமணமு
டிதது இததலததிலேயே எநநாளும வீறறிருநதருளல்வே
ணடும." என று வேலாயுததததையும சநநிதியிலவைதது வி
ணணபபிததாா. கடவுளும அதறகிசைநது, சிவபெருமான
உமாதேவியாரோடும கணஙகளசூழ எழுநதருளுமபடி தி
யானிகக, எமபிரானும அவவாறே தேவியாரோடுமெழுந
தருளி மயனவகுதத மணமணடபததிலே வீறறிருநதாா மு
ருககடவுள சிவபெருமானுடைய ஆஞஞையால பிரமதே
வர் திருமணசசடஙகுநடதத, சிததா தததமீவாாகக, கனனி
யரிருவரையுந் திருமணமபுரிநதாா. அவவமயததில சிவபெ
ருமான. சித்தரைநோககி, "நமமுடைய சாபததினின று நீ
ஙகியநீ இநதஸதலததில நமதுகுமாரனாகிய சுபபிரமணிய
னோடு இன னும ஐநநூறு வருடமிருநது உலகததில சைவச
மயத்தை விாததிசெயது பின நமமிடததிற கலபபாயாக."
என று கட்டளையிட்டு, தமது திருவருட்குறியாகிய ஓசிவ

விங்கசூமும் அங்கேதோன்றும்படி அநுக்கிரகித்து எழுந்தருளினார்.

அவ்வாறே சித்தர் முருகக்கடவுளோடு மயூராசலத்திலிருக்கும்போது, ஓர்நாள் கடவுள் சித்தரை நோக்கி, "நீ நம்பெருமான் ஆக்கினைப்படியே பூமியிற்சென்று பக்குவர்களுக்கு ஞானோபதேசஞ்செய்து வரக்கடவை" என்று கட்டளையிட்டு, முத்துச்சிவிகைமுதலியவற்றையுங் கொடுத்து அனுப்பியருள, சித்தர் சிவிகையிலேறி, அடியார்கூட்டத்தோடும் பலதேசங்களினுஞ்சென்று, அங்கங்குள்ள அன்பர்களுக்கு வேதாகமங்களினுயர்ச்சியையும் அவற்றிற் கூறப்படும் சைவசமயத்தினருமையையும் அதற்குரிய விபூதி ருத்திராக்ஷ பஞ்சாக்ஷரங்களின்பெருமைகளையும் இவற்றைக் கைக்கொண்டு சிவபெருமானை வழிபட்டாலன்றி முத்திபேறில்லையென்பதையும் உபதேசித்து, தம்முடைய ஆச்சிரமத்தையடைந்து, அங்கே பிரசன்னராகவிளங்கும் முருகக்கடவுளை நமஸ்கரித்துநின்றனர். சிவஞானத்தை யாவருக்கும் உபதேசித்துவந்தமையால் சித்தருக்கு சிவஞானபாலசித்தர் என்னுந் திருநாமமுண்டாயிற்று. அவ்வேளையில், எம்பிரான் சித்தரை நோக்கி, "வேண்டியவரங்களைப் பெற்றுக்கொள்.,, என்று கட்டளையிட, சிவஞானபாலசித்தர் நமஸ்கரித்துநின்று, "ஐயனே, அடியேனுண்டாக்கப்பட்ட இந்தமடத்திலே அடியேனுடையசீடன் ஆசாரியாபிடேகம்பெற்று மூஞக்கர்களுக்கு ஞானோபதேசம்புரிந்துகொண்டு விளங்கும்படி தேவரீருடைய திருவருளைப் பதிவித்தல்வேண்டும்." என்றுவிண்ணப்பஞ்செய்துகொண்டார்.

முருககக்கடவுள்,இதறகுமுனனே * பசசைககநத தேசிகாமரபிலே புத்திரபபேறிலலாமலவருநதிய அமமைவையெனபவள பெருமுககனமலையையடைநது பாலசிததா திருவுளபபாஙகினபடியே தினநதோறும திருவமுது கொளளுமபடி சதுரக்களளிபபாலைக கறநதுகொடுததுககொணடிருகக ஒருநாள தயைகூர்நது அபபாலசிததரளிதத பாறபிரசாதசேடததாலுதிதது அருகே தொணடுபூணடொழுகிநிறகும புதலவனையழைதது, சநநியாசாசசிரமநதநது, ஆசாரியாபிடேகமும ஞானோபதேசமுமபுரிநது, தமது அமசத்திலே ஓரமசம அவரிடததிலேபதியுமபடிசெயது, "நீ பாலையுணவாககொணடு சிடடபரமபரையோடு சிவஞானதேசிகனென வாழவாயாக." எனறு அநுககிரகிதது, மடததிலிருததி, பினபு சிததனைநோககி, "பிரமநிலையுணாநத நீ பாவையதோடும சிததனுககத தஙகியிருநதமையால இவவாசசிரமத

* இவவாசிரியா கனனடதேயததிலேயவதரிதது, மலலிகாாசசுனபருபபதததிலே சிலகாலநதவமபுரிநது, சிவானுககிரகம பெறறு, பினனா தெனறிசைநோககி வருஙகால வழியிலே, சோமேசா கடடமுதளிகக வுணடு, மலையனூரையடைநது, அஙகே, சலத்திறபதிநதுகிடநத மரகதககடடகமானது தானேவநது தமது திருமேனியிலே பசசையொளி பரபபிப பிரகாசிககுமபடி அறபுதங காடடியருளி, அதுகணட அரசனால யானைமுதலிய பலவிருதுகளுநதநது உபசரிக்கபபெறறு, சிதமபரததையடைநது தெயவீகமுறறு விளஙகியிருந்தவா.

திறகு * பிரமபுரமெனவும பாலசித்தாமடமெனவும் பெய ரவழஙகுக.'' என று திருவாயமலாநது, அவருடன மயூரா சலததையடைநது, முன்னா சூரனுககருளியவரததினப டியே தமது தேவிமாாகளோடும வீறறிருநதருளினா. சிதத ரும அமமலையிலே சிலகாலமிருநது மிதுனமாததறில திரு வாதிரை நக்ஷததிரததிலே அம்முருககககடவுளுடைய சநநி திககுத தெனபககத்திலவிளஙகும சிவலிஙகமயமாயினா. †

சிவஞானதேசிகா அதுகணடு அறபுதமுடையராய பல வாறுதுதிதது, முருககககடவுளுககும சிவலிஙகபபெருமா னுககும நிததிய நைமிததிகஙகளைக காலநதோறும வழுவா மல நடததிககொணடு மயூராசலததிலும பொமமபுரததி லும் சிலகாலமிருநதனா. பினபு காஞ்சீபுரததையடைநது, ஏகாமபரநாதரைததரிசிதது, அனபாகட்கு அருளபாலிதது இருககும்பொழுது, விஷநதீணடியிறநத ஒருவனை அனபா வேணடுகோளினபடி உயிாபபிதது, அவவிடததிலே எககா லமும விஷவாதனையிலலாதிருககவும அநுககிரகித்தனா. அதுகேடடு அநநாட்டையாளும நபாபு வெனபவன, தன மனைவிககு நேரிட்டிருக்கும கொடிய சூலைநோயைத் தணிப பித்துக்கொளளும உததேசமுடையவனாயச சநநிதியை யடைந்து வணஙகி விணணப்பஞ்செயதுகொளள; அவனை நோக்கி, "ஏகாமபரநாதா சநநிதிமுதலியவறறில உன்னுற

* பிரமபுரம எனபது பொமமபுரமெனறுகி பொம மையபாளையமென மருவிறறு.

† இச்சரிததிரவிரிவை மயூராசலபுராணத்துடகாணக.

குறைக்கப்பட்ட நித்தியநைமித்திகங்களை முன்போல நடத்துவையாயின் இந்நோய்நீங்கும்" என்று கட்டளையிட்டு, விபூதியால் அந்நோயைத்தணித்து, ஆலயங்கட்கு முன்னையினுமதிகமாக நிபந்தனைகளை நடத்துவித்து, அங்கே அவனால் விளைநிலமுதலியவைவிடுத்து கட்டுவிக்கப்பட்ட திருமடத்தில், அடியார்களால் மகேசுரபூசைமுதலியவற்றை நடத்திக்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தனர்.

சிலநாட்சென்றபின் அங்கநின்று, வழியிலுள்ள தலங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு *செய்யூரையடைந்து, அங்கே வேளாளரிற்சிலர் பரிசோதனையினிமித்தம் ஓர்புதுக்குடத்தில் நிறைத்து மறைத்துக்கொண்டுவந்த வெண்மணலைச் சருக்கரையாக்கி, யாவருக்குமளித்து, அவர்களால் நிலமுதலியவைவிடுத்து கட்டுவிக்கப்பட்ட திருமடத்தில் வதிந்திருந்து, பின்பு தக்ஷிணயாத்திரையைவிரும்பி, சிதம்பரத்தையடைந்து, ஸ்ரீநடேசப்பெருமானைக் காலந்தோறும் தரிசித்துக்கொண்டு சிலதினம் வசித்துநீங்கி, இடையிலுள்ள தலங்களையும் தரிசித்து, மதுரையையடைந்து, சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு தங்கியிருந்தனர். அக்காலையில், தையல்வேலைசெய்பவனொருவன் புதல்வற்பேற்றைவிரும்பி அதுகாரணமாக மீனாட்சியம்மையின்சந்நிதியிற் கட்டுதற்கு அறுபத்துநான்குதிருவிளையாடல்களையும் நெடுங்காலமாகத் தையலாற்சித்திரித்த ஒரு அரியபடாத்தை அந்த அம்மையின் கட்டளைப்படியே, சிவஞானதேசிகர் சந்நிதியில்வைத்து, மனைவியுடன்வணங்கி விண்ணப்பஞ்செய்துகொள்ள, உடனே

* சேயூரென்பது செய்யூரென வழங்குகின்றது.

அசசிததிரபடாததைநோககி திருவுளமகிழநது, அவவிருவருககும மூபபையகறறி, இளமையைததநது, புததிரபபேறறையுமளிதது, அததலததினீஙகி, மறறையதலஙகளையுநதரிசிதது விருததாசலததையடைநது, சுவாமிதரிசனஞசெயது கொணடு சிலநாளவாசஞசெயது, பொமமபுரியைசசேரநது, தெயவீகசிததியோடு விளஙகியிருநதார.

இஙஙனம விளஙகுநாடகளில, ஜீவகருணையால, அநேகருககு விபூதியளிதது கூன குருடு முடமுதலிய அஙகவீனஙகளையும, குடடநோய வெபபுநோய காசமுதலிய கொடியவியாதிகளையும, மாநதிரிகாகளால நீஙகாதுவருததினறவலிய பேயமுதலியவறறையும நீககியருளினார இவறறை அடுதத கூனிமேடடிலிருநத ஒரு மாநதிரிகனகணடு, பொறாமைகொணடு செஞசியையடைநது, திரியமபகமகாராஜாவைக கணடு, "ஐயா! தஙகளாளுகையிலமைநத பொமமபுரததிலிருககும சிவஞானதேசிகனெனபவர மிகவும சிததுடையவரபோல நடிதது சனஙகளைவஞசிககினறனர ஆகையால அவரைப பரீக்ஷிதது நமது நாடடைவிடடகறறுவதே தகுதி" எனறனன. அதுகேடட அரசர உடனே இளமைதொடுதது நரைமுதிாநதகூநதலையுடைய தனபெணணையும அழைததுககொணடுவநது சிவஞானதேசிகரையடைநது, தனகருததை அசசததோடு விணணபபஞசெயதுகொளள, அபபொழுதே திருநீறறினால அநநரையைமாறறுவிததருளினார அது கணடமாநதிரிகன இவரை ஒரவலகையாகமருடடிஊரைவிடடகறறவேணடுமெனனும உததேசஙகொணடு, அரசரைநோககி, "எஙகளிருவருள கடலினுளளேமூழ்கிக கரையேறுபவ

ர்களே சித்தியில்லவர்கள்." என்று வீண்வாதஞ்செய்ய, அரசர் ஞானதேசிகரநுமதிபெற்று, அவர்களோடு தோணி யேறிச்சென்று, அவவிருவரும் கடலினுள்ளே முழுகியவுடன் கரையையடைந்து, அதற்குமுன்னமே அங்குவந்துவீற்றிருக்கும் ஞானதேசிகரைக்கண்டு, அதிசயித்துவணங்கி, அம் மாந்திரிகன் ஒருமீனுலவிழுங்கப்பட்டதை அவ்வாசிரியரால் கேள்வியுற்று, மனமவருந்தி, "ஐயனே! தேவரீருக்கு அபராதியாகிய அம்மாந்திரிகனை மீனவாயினின்றும் வரவழைத்தருளல்வேண்டும்." எனப் பிரார்த்தித்தார். அவ்வரசர் வேண்டுகோளின்படியே அவனை யுயிர்ப்பித்து, நல்லறிவு போதித்து, அடிமையாக்கிக்கொண்டருளினார்.

அப்பொழுது, அரசர் மனமகிழ்ந்து பொம்மபுரத்திலே ஒரு பெரியதிருமடங்கட்டுவித்து, அதிலே எவர்கள் எப்பொருளை விரும்பினும் ஈதற்குவேண்டும்சிலகிராமங்களைச் சர்வமானியமாகச் சிலாசாசனமெழுதி நியமித்துவிட்டு, யானைமுதலியபற்பலவிருதுகளையுங் காணிக்கையாகக்கொண்டு, ஞானதேசிகர்சந்நிதியையடைந்து, "எம்பெருமானே, இவற்றை அங்கீகரித்து அடியேங்களைச் சந்ததிபரம்பரையாக ஆட்கொண்டருளவதுமல்லாமல் இப்பொழுது அடியேனுக்கு மிகுதியும் சத்துருக்களாயுள்ளவர்களைவெல்லும் ஆற்றலையும் தந்தளித்தல்வேண்டும்." என்வணங்கிப் பிரார்த்திக்க; தேசிகர் அவ்வாறேயென்று அரசரனுமபடி ஆசீர்வதித்துத் திருநீறளித்து * அணுக்கத்தொண்டராகக்கொண்டு, அவரால் சில திவ்வியதலங்களில் அடியவர்கள் ஆராதனையின

* அணுக்கம் - சமீபம்.

பொருட்டுத் திருமடங்கட்டுவித்து, மயூராசலத்திலும் பொம்மபுரத்திலும் முருகக்கடவுளுக்கும் சிவபெருமானுக்கும் அடியவர்பூசைமுதலியவற்றிற்கும் வேண்டும் நிபந்தனைகளை யேற்படுத்தியருளினர். அன்றியும், நடுநாட்டிலே சிலபாகத்தையாண்டுகொண்டிருந்த சிதம்பரபூபதியென்பவர், தமதரசுரிமையை வேற்றரசன் கவர்ந்துகொண்டமையால், ஓர்வகைவெறுப்புத்தோன்றி, இனிப்பிச்சையெடுத்துண்டு பெரியோர் பணியியற்றியுய்தலே தகுதியெனத்துணிந்து, பொம்மபுரத்தையடைந்து, இயன்றபணிகளை யியற்றிக்கொண்டிருக்க, ஒருதினம் தேசிகர் திருவருள்கூர்ந்து, அவர்பக்கத்திலிருந்த சிலசேனைகளைக்கொண்டே பகைவனைவென்று அரசாளும்படியாசீர்வதித்துத் திருநீறளித்து, இவரையும் அடிமையாகக்கொண்டு, தாம் தம்மையடைந்த மாணாக்கர்களுக்கு ஞானோபதேசம்புரிந்துகொண்டு சிவயோகசமாதியில் வீற்றிருந்தருளினர். இது நிற்க.

காஞ்சீபுரத்திலே, ஏறக்குறைய இருநூற்றெண்பதுவருடங்களுக்குமுன் தொண்டைமண்டலவேளாளர்க்குத் தீக்ஷாகுருவாகக் குமாரசுவாமிதேசிகர் என்பவர் ஒருவரிருந்தார். அவர், திருக்காளத்திக்குத்தரிசனத்திற்காகத் திருவண்ணாமலையாத்திரைக்குப்புறப்பட்டு, ஒருநாள் வழியில், ஒரு நந்தனவனத்திற்றங்கிச் சிவபூசைமுடித்து, அன்றுசாயங்காலமே தாங்குறித்த அத்தலத்தையடைந்து, அங்குள்ள ஈசானியதீர்த்தத்திலே அனுட்டானஞ்செய்துகொண்டு, பூசைப் * பேடகம் எங்கே? என்று பரிசனர்களிடத்து வினவ,

* பெட்டகம் என்பதும் வழக்கம்.

அவர்கள், பகலிலேதங்கியிருந்த இடத்திலவைத்து மறந்துவந்ததாக அச்சத்தோடு விண்ணப்பஞ்செய்தனர். அதுகேட்டு, மிக மனக்கலக்கமுற்று, அப்பரிசனர்களை பகற்றங்கியிருந்த நந்தவனமவரையும பரிசோதித்துவருமபடி அனுப்பிவிட்டுத் தாம ஓரிடத்திறபோய, நம்முடைய ஜீவனாதாரத்தமாகிய உடையவரை விட்டுப்பிரியும்படி நேரிட்டதே! என்னும வருத்தத்தால அன்றிரவுமுழுதும நித்திரையின்றிச் சிவத்தியானஞ்செய்துகொண்டிருந்தனர். அத்தருணத்தில, அவரது சிவபுண்ணியமுதிர்ச்சியினாலே திருவண்ணாமலையில எழுந்தருளியிருக்கும சிவபெருமான, ஓர சங்கமத்திருவுருவங்கொண்டு, அவரிடத்திறகெழுந்தருளி, தமமெதிர்வந்து தமக்குநேர்ந்த ஆபத்தைத்தெரிவித்து அன்பொடுவணங்கிநின்ற அவர்மீது கிருபாநோக்கஞ்செய்து, "நீர் அங்கமவேறு இலிங்கமவேறாக இருந்தமையால இவவாறு பிரியும்படி நேரிட்டது இலிங்காங்கசம்பந்தியாயிருந்தால இவவண்ணம நேரிடுதலியலாது உமது பூசைப்பேடகம நாளையுதயத்தில வந்துசேரும நீர் இதுமுதல இலிங்கதாரணஞ்செய்துகொள்ளும" என்று அநுக்கிரகிக்க, அவர், இச்செய்கை தமதுசீடர் பந்துக்கள் முதலானவர்களுக்கு விரோதமாக இருக்கும் என்பதை விண்ணப்பித்து நின்றனர். அதுகேட்ட சிவபெருமான, "அந்தச் சீடர்முதலியோரால பெறப்படும பயன சிறிதுமில்லை நமது கட்டளைப்படி நீர் சிவலிங்கதாரணஞ்செய்துகொண்டால உமக்கு மூன்றுபுத்திரர்களும ஒருபுத்திரியும பிறப்பார்கள் அவர்களால இம்மை மறுமையின்பங்களும் முத்தியுஞ்சித்திக்கும். ஆதலால், இவவாலய

த்திறகுத தெறகுவீதியிலுளள மடததிலிருககும குருதேவ ரிடததிலே தாரணதீகைஷசெயதுகொளளும." என்று வற புறுததி ஆஞஞாபிததது, வீரசைவ சமயாசாரநெறிகளையும போதிததது, அவவாறே குருதேவருககும கட்டளையிடடும மறைநதருளினா

மறுநாடகாலையில, சிவபெருமானது திருவாககினப டியே பூசைபபேடகம வரபபெறறு, ஸ்ரீகுருதேவராலனுப பபபடட அடியாாகளோடு மடாலயததையடைநது, குரு தேவனரததரிசிதது, அவராலே தாரணதீகைஷசெயயபபெ றறு, திருககாாததிகைததிருவிழா நிறைவேறியபின குருதே வரிடததில விடைபெறறுககொணடு, காஞசீபுரததிறகுவ நது, தமது அநுடடானபபடியே சீடாகளுககுந தாரணதீ கைஷசெயதுகொணடிருகக, அககாலததிலே, அவருககு அணணாமலையாா அநுககிரகிததபடியே மூனறுபுததிராக ளும ஒருபுததிரியும அவதரிததாாகள. தநதையாராகிய குமாரசுவாமிதேசிகா, களிகூாநது அவாகளுககு, முறையே சிவபபிரகாசம, வேலாயுதம, கருணைபபிரகாசம, ஞானம பிகை எனறு நாமகரணஞசெயது, முதனமூவரும கலவி யிறபயினறு வருஙகாலததில, சிவலிஙகவயிககியமாயினா.

பினபு மூததவராகிய சிவபபிரகாசசுவாமிகள, தமது சகோதராமுதலியவாகளோடு திருவணணாமலைககுபபோய குருதேவரைத தரிசிதது, அஙகே வாசஞசெயதுகொணடு, தமது கலவிமுயறசியிறறளராது வாழும நாளகளுள ஒரு நாள, அநதச சோணசைலததைப பிரதக்ஷிணஞசெயது

வரும்போதே, சோணசைலமாலையெனப்பெயரிய நூறு செய்யுள்களால் அதனைத் தோத்திரம்பண்ணினார். பின்னும் பேரிலக்கணங்களைப் பெரிதுங் கற்கவிரும்பி, தமது சகோதரர்களுடனே தக்ஷிணதேசத்திற்குப் பிரயாணமுற்று, வாலிகண்டபுரத்திற்குத் தென்பாகத்திலுள்ள துறைமங்கலம் என்னும் நகரத்தைச்சார்ந்த ஒரு நந்தனவனத்தில், சிவபூசைசெய்துகொண்டிருந்தனர். அக்காலத்தில், அக்கிராமாதிபதியாயும் சிவலிங்கதாரியாயும் குருலிங்கசங்கமபத்தியிற் சிறப்புற்றவராயும் விளங்கிய அண்ணாமலைரெட்டியாரென்பவர், சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்வரவைக் கேள்வியுற்று, அங்கடைந்து தரிசித்தமாத்திரத்தில், அவரிடத்தே அநுக்கிரகம் பெறவிரும்பி அடிமைபூண்டு, "சுவாமீ, தேவரீர் இவ்விடத்தில் வாசஞ்செய்தருளவேண்டும்." என்று பிரார்த்தித்து, அவரை உடன்படுத்தி, தங்கள் குருவாகிய சென்னவசவையாமடத்திற்கு மேற்றிசையில் ஒருதிருமடங்கட்டி, அதில் சுவாமிகளை எழுந்தருளுவித்து,* அகோராத்திரம் பிரிவின்றி அனுக்கத்தொண்டராயமர்ந்திருக்க; சிவப்பிரகாசசுவாமிகள், அவருக்குச் சன்மார்க்கங்களைப் போதித்துக்கொண்டு, இரண்டுவருஷம்வரையில் அங்கே எழுந்தருளியிருந்தார்.

அதன்பின்பு தாங்கொண்டகருத்தை நிறைவேற்றவிரும்பி, தக்ஷிணதேசத்திற்குச் செல்லல்வேண்டுமென்பதை அவருக்கறிவுறுத்தித் திருநெல்வேலியையடைந்து, தாமிரபர்ணி நதிதீரத்திலிருக்கின்ற சிந்துபூந்துறையில் தருமபுரவாதீன

* அகோராத்திரம் - பகலிரவு.

தது வெளளியமபலவாணசுவாமிகள இலககணவிலககியங களில அதிவலலவாகளாய இருககினறாாகள எனபதைக கேளவியுறறு, அவவிடததிறசெனறு சுவாமிகளைககணடு, தாம இலககணஙகறகவேணடி வநதமையைத தெரிவிததுக கொணடனா அசசுவாமிகள, சுவாமிகளுடைய இலககியப பயிறசியை அறிதறபொருட்டு, "கு, ஏனபதை மூதறகொணடு ஊருடையான, எனபதை இடையபெயது கு, எனபதையே ஈறறினுஙகொணடு முடியுமபடி ஒருவெணபாப பாடுக." எனறுகூற, சுவாமிகள,

"குடககோடு வானெயிறு கொணடாறகுக கேழன
முடககோடு முனனமணி வாறகு—வடககோடு
தேருடையான றெவவுககுத திலலைதோன மேறகொளள
லூருடையா னெனனு முலகு."

எனனும வெணபாவைத திருவாயமலாநதருளினா. மேலை வெணபாவினுள வடககோடுதேருடையான எனறு அமைததமையை அசசுவாமிகள வியநதுபாராட்டி, சுவாமிகளைத தழுவித தமமருகிருததி, சுவாமிகள் சகோதராகளாகிய வேலையசுவாமிகள கருணைபபிரகாசசுவாமிகள எனனும இருவருககும ஒருபக்ஷததுள பஞசலக்ஷணஙகளையும பாடஞசொலலிமுடிததாா. அதுகணட சிவபபிரகாசசுவாமிகள பேருவகையுறறு, அணணுமலையொட்டியாரெனபவா தஙகளுககு வழிசசெலவிறகுபகரிதத மூநநூறுபொனனையும குருதக்ஷிணையாகவைதது உபசரிகக, அசசுவாமிகள, "இது நமககுவேணடுவதிலலை. நமமைததூஷித்தலையே இயலபாககொணடு திருசசெநதூரிலவசிககும் தமிழபபுலவரொரு

வரைத் தங்கள்முன்னிலையில் வெற்றிகொண்டு அவர்வந்து நம்மைவணங்கும்படி செய்துகொடுத்தலே குருதக்ஷிணையாகும்." என்று மறுத்தருளினார்.

அவர்கருத்தறிந்த சுவாமிகள் அதற்குடன்பட்டு, அவர்மாணாக்கரோடும் திருச்செந்தூருக்குப்போய், முருகக்கடவுளைத் தரிசனஞ்செய்து பிரதக்ஷிணம்வரும்போது, அச்சுவாமிகளாற் சுட்டப்பட்ட தமிழ்ப்புலவர், எதிர்ப்பட்டுச் சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் யாவரென்று அவருடன்வந்த மாணாக்கரிடத்திற் றருணே வினவி, மேற்படிசுவாமிகளிடத்திற் பாடங்கேட்டசுவாமிகள் என்பதை அறிந்துகொண்டு, அவர்களைத் தமது வழக்கப்படியே தூஷிக்கத்தலைப்பட்டார். அப்பொழுது சுவாமிகளுக்கும் புலவருக்கும் கலகநேரிட, புலவர், சுவாமிகளை நூதனவகையாற்பாடி வெற்றிபெறுவோமெனத் துணிந்து, "நாமிருவரும் நிரோட்டகயமகம் பாடுவோம் முன்னர்ப் பாடிமுடித்தவருக்கு அஃதியலாதார் அடிமையாவோம்" என்று வாக்குத்தத்தஞ்செய்தார். சுவாமிகள், தங்கருத்து நிறைவேறுதற்கு வாயில் இதுவே என்றுகருதி அதற்கிசைந்தருளி, அவரோடுபாடத்தொடங்கி உடனே, அத்தலத்து முருகக்கடவுண்மீது நிரோட்டகயமக வந்தாதித்தொடையாக முப்பதுகட்டளைக்கலித்துறைபாடி முடித்தருளினார். அதுகண்டபுலவர், தாம் ஒருசெய்யுளேனும் பாடிமுடியாமையையுணர்ந்து, சுவாமிகளுடைய திருவடிகளை வணங்கி, "அடிமையாயினேன்" என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, சுவாமிகள், தமதடிமையாயமைந்த அப்புலவரை ஆதீனத்திற்கழைத்துவந்து அச்சுவாமிகளுக்கு அடிமையாக்கி

விட்டார். அச்சுவாமிகள் திருவுளமகிழ்ந்து, சிவப்பிரகாச சுவாமிகளைப்பார்த்து, "தாங்கள் பாடியசெய்யுளில் சிவ பெருமானுக்குரியதலம் சிதம்பரமேயெனச்சுட்டிக் குறிய பாலவிளக்கினமையால் அத்தலத்திலே சிலகாலம் வாசஞ் செய்தருளுக" என்று விடைகொடுத்தனுப்பியருளினார்.

சுவாமிகள் அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி, சிவஸ்தலங்க டோறுஞ்சென்று சுவாமிதரிசனஞ்செய்து, துறைமங்கலத் தைச்சார்ந்து, முன்போலவே அண்ணாமலைரெட்டியாரென் பவருக்குத் திருவருள்பாலித்து, அவரது வேண்டுகோளின் படி அவராலுகையிலமைந்த வாலிகண்டபுரத்தின் வடமே றபாகத்துள்ள திருவெங்கைமாநகரத்திலே, தமபொருட் டுஅவராற்கட்டப்பட்ட திருமடத்தில் வீற்றிருந்துகொண் டு, அத்தலத்திலுள்ள பழமலைநாதர்மீது திருவெங்கைக்கோ வை, திருவெங்கைக்கலம்பகம், திருவெங்கையுலா, திரு வெங்கையலங்காரம் என்னும் நான்கு பிரபந்தங்களை இய றறியருளினார். அக்காலத்தில் ஒருநாள், அவ்வூர்ப்பிடாரியா ரது உற்சவஇரதத்தால், அடியார்க்குபயோகமாகத் திரும டத்தெதிரிலிருந்த முருங்கைமரம் அழிந்தனமகண்டு,

"இருந்துதமிழ்நூலகக்கணைவந் திணைக்கோவை விருத்த கிரிச்செலவற கோதும், பெருந்தகைமை யுடையமயாம விடுமோலை வெங்கைநகர்ப் பிடாரி காணக, விரும்புவியி லொருமுருங்கைக் கொம்பொடியா மற்காத்திங் கிருக்கு நீநம், முருங்கைதனை வேரோடுங் களைந்தனையென் றுனை கக்குமுறைய தாமோ."

என்னும் திருவிருத்ததை அருளியமாத்திரத்தே, அவ்விர

தம் அழிந்தொழிய; தாம் சிலகாலமங்கிருந்து, துறைமங்கலத்தையடைந்தருளினார்.

அக்காலத்திலே, அண்ணாமலையொட்டியாரென்பவர், சுவாமிகளை "தேவரீர் விவாகஞ்செய்துகொள்ளவேண்டும்." என்று பிரார்த்திக்க சுவாமிகள்,

"செய்கொண்டா ருங்கமலச் செம்மலுடன் னேயரவம், பாய்கொண்டா னும்பரவும் பட்டீச் சுரத்தானே, நோய்கொண்டா லுங்கொள்ளலா நூறுவய தளவிருந்து, பேய்கொண்டா லுங்கொள்ளலாம் பெண்கொள்ள லாகாதே" எனவும்,

"நிட்டையிலே யிருந்துமனந் துறவடைந்த பெரியோராக் கணிமிலைன ருளைக, கிட்டையிலே தொடுத்தழுந்திப் பெருமளவும் பெரியசுகங் கிடைக்குங்காம், வெட்டையிலே மதிமயங்குஞ் சிறுவருக்கு மணம்பேசி விரும்பித் தாலி, கட்டையிலே தொடுத்துநடுக் கட்டையிலே கிடத்துமட்டுங் கவலை தானே." எனவும்,

விடையளித்தருளினார். சுவாமிகள்கருத்துணர்ந்து, பின்பு வேலையசுவாமிகளைப் பிரார்த்திக்க, அவர், சிவப்பிரகாசசுவாமிகளுடைய கட்டளை எவ்வாறோ என்னுங் கருத்தால் உடன்படல் மறுத்தலென்னும் இரண்டுமின்றி மௌனராயினார். பின்னர் யாத்திரையினின்றும் வந்த கருணைப்பிரகாசசுவாமிகளிடத்தில் தமது வேண்டுகோளை விண்ணப்பஞ்செய்தமாத்திரத்தில், அவர், அதற்குத்தரமாக,

"நாணி யென்பதை நாரியென் றோதிடு நசையால்
வேணு வானது வளைந்துபோயப் புகுந்தது வென்றுற

காண லாவதோ ருருவமெயந நாரியைக கணடாற
பூணு வாாமயல காளைய ொனபதும புதிதோ."

எனனும கலித துறையைபபாடித தமதுகருததை உளளபடி தெரிவிததாா.

சிவபபிரகாசசுவாமிகள, தமபினனோராகிய இருவாக ருததையும உணாநது, அவாகளுககுத தாம துறவறமபூண டமையைத தெரிவிதது மணமபுரிவிதது, அததருணததிலே ''1வரும பெருவகையுறுமபடி விநோதமாக,

"ஐயநின செனனிமிசை யுறைகினற மடமஙகை யாரெ
னன வுமை வினவவு,மனனதொரு மடமஙகை யனறுவெண
டிரைகொழித தழகொழுகு தணபுன லெனத, துயயவொளி
யானனங கரியவிழி காதுவாய தோயததி லுணடோ வென
ச, சொலலருங கமலமலா காவிமலா கொடிவளளை தூய
செங குமுத மெனனப, பொயயென நினைததுநற கொஙகை
யுங கூநதலும புனலினிடை யுணடோ வெனப, புறபுதஞ
சைவலம தெனவே மறுததுப புகனறிடுதி நஙகா யெனத,
தையலவ ளேனெனன நாணொடு வணஙகியென றனபிழை
பொறுததி டெனறே,சஙகர னுரைததிடத் திருவுள மகிழந
தசிவ சஙகரி யுமைக காககவே." எனவும,

"அரனவ னிடத்திலே யையஙகரன வநதுதாளையவென
செவியை மிகவு, மறுமுகன கிளளிறெனனறே சிணுஙகிட
வு மததனவே லவனை நோககி, விரைவுடன வினவவே யண
ணனெனன செனனியில் விளஙகுகணை யெனனனின னென,
வெமபிடும பிள்ளையைப பார்ததுநீ யப்படி விகடமேன செ
யதா யென, மருவுமென கைநீள முழமளந தாளெனன

மயிலவ னகைதது நிறக, மலையாய னுதவவரு முமையவ
ளை நோககினன மைநதரைப பாரா யெனக,கருதரிய கடலா
டை யுலகுபல வணடங கருபபமாப பெறற கனனி, கணப
தியை யருகழைதத தகமகிழவு கொணடனள களிபபுட னு
மைக காககவே” எனவும,

“அமபிகை யரனறனனை நோககியுன னுபரண மரவ
மென வுமையை நோககி, யரியரவ யனததை யரவுருவ
மானததை யறியாயகொல சிறிது மெனன, நமபிமனை தொ
ழுமிரந துணுமாணடி நீயெனன நானருந தனறிவே னென,
நவையுறும பொயபுகன றீரொனப பாரத நடநததே கரியா
மென, வெமபியொரு வனபிரம பாலடித தானென விளங
கிழை யொருததி தாமபால, வீசினது சொலலெனன வெண
ணு யிரமபெணகண மிகுகறபை நீககினை யெனப, பமபுகற
பினிலோ ரிரடடிபபு நீககினது பதருமனீகே ளெனப, பர
மருட னிவவாறு விளையாடு பசசைபபசுங கொடி யுமைக
காக்கவே” எனவும,

“அசசுத னளிபபனில மமதுநே யனவிததை யருளுவ
ன பலபததிர, னலமுதவு வனசமன பகடூவ னநதமக கான
தோ ரொருது முணடே, முசசிர வயிறபடை யினைக கொழுவ
தாககுவோ மொயமபுட னிழுத திறகக, முநதிய வடககயிற
றுடனமறறு நமதனபா ருனபோ யிரநது கொளவோ, மி
சசையுடை நமதிளைய தனையனு கியகநத னினிமையொடு
மாடு மேயபப, னினியுழுது பயிரிடுத னனறுநன றிதைவிட
டிரநதுணப தீன மெனவே, கசசுமுலை மாதுமை யுரைததிடு
ம புததியைக கைககொண டுளததி லிதுநற, காரிய மெனக

கருதி மெத்தக் களித்திடுங் கண்ணுத லுமைக் காக்கவே."
எனவும்,

"கவுரிகம லாயர் விரிந்தசோ றுணவெனக் கமலைமண் கண்டே னெனக், காளையொன் றேயரற கெனமாடு மேய்த் தலைக் கட்டிடைய னாரோ வெனச், சிவனொருவர் தூதென் ன வத்தூது சென்றதைச் செப்பிலொரு பாரதமெனச், சேரோடு திருடினா னரினெனக் கட்டுண்ட செய்திநா மறிவோ மென, வலையினட மாடினா னரனென்ன வவ்வாட லரவம றியாதோ வென, வாலமதை யுண்டன னரனென்ன மண்ணு ண்ட வதனையறி யோமோ வென, விவரமொடு மலைமகளு ம லாமகளு மிவ்வாறு விளையாடு மிவர்கட் டுணையாய், மேவிவரு புத்திரமித் திரர்களத் திரருடன் மேன்மேலு மிக வாழியே"
எனவும், சிலசெய்யுள்களால் ஆசீர்வதித்தருளினார்

பின்பு தம்மிடத்தன்புபூண்ட அண்ணாமலைரெட்டியா ரோடு சிதம்பரத்திற்கு எழுந்தருளி. அங்கே ஒரு திருமடங் கட்டுவித்து அதில் வீற்றிருந்து, சுவாமிதரிசனஞ் செய்து கொண்டு, சிவப்பிரகாசவிகாசம், தருக்கபரிபாஷை, சதமணிமாலை, நால்வர்நான்மணிமாலை என்னும் பிரபந்தங்களைச் செய்தருளி, அத்தலத்தை அருமையாகநீங்கி, பிறதலங் களையும் வணங்கி, திருக்காட்டுப்பள்ளியையடைந்து, சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு தங்கியிருந்தனர். அங்கிருக்கும் போது, கல்வியறிவிற்சிறந்த ஒருபெண் வீதியினிடத்தே உப் புவிற்றலைத்தலைக்கண்டு, இரக்கமுற்றுத் திருநோக்கத்தீக்ஷை செய்து, அவளது நல்லூழையும் பரிபக்குவத்தையும் உண

ரந்து, அவளுடைய புலமையைப் பிறர்க்குப்புலப்படுத்தத் திருவுளங்கொண்டு,

"நிறைய வுள்ளதோ வெளியதோ கொளுவேம
பிறையை முடிக்கணிந்த பெம்மா - னுறையுந்
திருக்காட்டுப் பள்ளி திரிபாவாய் நீயிங்
கிருக்காட்டுப் பள்ளி யெமக்கு"

என்னும் வெண்பாவைத் திருவாய்மலர்ந்தருளியமாத்திரத்தே, அப்பெண்,

"தென்னனுக்கு தில்லைசிவப்பிரகா சப்பெருமான்
பொன்னனுக்கு சேவடியைப் போற்றினே-மன்னனை
நிருக்கூட்ட மத்தனைக்குந் தெண்டனிட்டோந் தீராக்
கருக்கூட்டம் போக்கினேங் காண்."

என்னும் வெண்பாவைப் பாடிக்கொண்டு, தரிசனவேதியினெதிர்ப்பட்ட இரும்புபோல மனமுருகி மிக்க விரைவொடு விழுந்து நமஸ்கரித்தெழுந்து கூப்பியகரத்தினளாயினிற்க, அப்பெண்ணிற்கு உண்மைஞானமுண்டாகும்படி கிருபாநோக்கஞ்செய்தருளினார்.

அதன்பின் காஞ்சீபுரத்தைத் தரிசிக்கவிரும்பி அண்ணாமலையொட்டியாரோடும் பிரயாணப்பட்டு வரும்போது, வழியிலே சாந்தலிங்கசுவாமிகளைக்கண்டு கலந்து, களிகூர்ந்த பின் அவரைநோக்கித் தாங்கள் பேருரொன்னும் திவ்வியதலத்தினின்றும் எதையுத்தேசித்து எழுந்தருளியதென்று வினவ, அவர், சிவஞானபாலையதேசிகரைத் தரிசித்தல்வேண்டுமென்னும் பெருங்காதலால் வந்தேன். என்றுரைத்தருளினர். பின்னர், இருவரும் பேருவகையுறுப் பொம்மையபாளை

யததுககுச சமீபமாகிய புத்துபபடடு எனனும நகரததைய டைநதவுடன, சாநதலிஙகசுவாமிகள சுவாமிகளை நோககி, "நாமிருவரும சிவஞானபாலையதேசிகரைத தரிசிககவேண டியிருபபதால அவாகண்மீது சிலதோததிரஙகள பாடுக." என்று பிராாததிகக, சுவாமிகள, "நாம நரஸதுதி பணணு கிறதேயிலலை" என்று மறுததுவிடடு, சாநதலிஙகசுவாமிக ளோடு அவவூரிலுளள ஐயனாகோயிலினபுறமபில அனறிர வு துயிலகொணடாா. அபபொழுது, முருகககடவுள மயில வாகனருடராய எழுநதருளி ஒருபாததிரததில விடுபுஷபங களைவைதது "இவறறை மாலையாகததொடுதது நமககு அணிவிககடவாய" என்று திருவாயமலாநது மறைநததா கக கனவுகணடு, சாநதலிஙகசுவாமிகளுககுத தெரிவிகக, அவர், "சிவஞானபாலையதேசிகா முருகககடவுளிடததுஅதி பததிமைபூணட உளளததோடு விளஙகியிருததலால அது பறறியே அககடவுள தஙகளுககுச சொபபனத்தில அத தேசிகர்மகிமையை இவவாறுகப புலபபடுததினார." என்று வலியுறுததினார அததேசிகாமீது தாலாடடு, நெஞசுவிடுதூ து எனனும பிரபநதஙகளைபபாடி, சநநிதானததிலே அரங கேறறி, ஞானோபதேசம்பெற்று, அநதஞானாசாரியரது கட டளைபபடியே தமதுதஙகையாகிய ஞானாமபிகையைச *சாந தலிங்கசுவாமிகளுககு விவாகஞசெயதுகொடுததுவிடடு தம மை நெடுநாளாகபபிரியாது அததியநத அனபுடையராய உ டனறொடாநதுவநத அணணாமலைரெடடியாரைத் துறைமங

---

* சாநதலிஙகசுவாமிகள பின்னர்த் துறவுபெற்றவா.

கலத்துக்குப் போகும்படி ஆஞ்ஞாபித்து, ஞானாசாரியரைத் தரிசித்துக்கொண்டு, அவ்விடத்திற்றானே இருந்தார்.

சிலகாலஞ்சென்றபின் ஞானாசாரியரிடத்தே விடைபெற்றுக் காஞ்சீபுரத்தையடைந்து, சுவாமிதரிசனஞ்செய்து அங்கிருக்கும்பொழுது, நிஜகுணயோகியென்பவரால் கன்னடபாஷையிற் செய்யப்பட்டிருந்த விவேகசிந்தாமணியின் ஓர் பாகமாகிய வேதாந்தபரிச்சேதத்திற்கு வேதாந்தசூடாமணியென்பபெயர்தந்து அதனையும், இரேணுகரென்னுங் கணத்தலைவரால் அகத்தியமகாமுனிவருக்கு உபதேசிக்கப்பட்ட சித்தாந்தசிகாமணியையும், பிரபுதேவாசரித்திரமாகிய பிரபுலிங்கலீலையையும் தமிழிற்பாடியருளி, ஞானாசாரியரைத் தரிசிக்கவேண்டுமென்னும் பேராசையால் அவர்மீது திருப்பள்ளியெழுச்சி, பிள்ளைத்தமிழ் என்னும் இரண்டுபிரபந்தங்களையுஞ் செய்துகொண்டு, அங்கநின்று இடையிலுள்ள தலங்களைத்தரிசித்து, கூவமென்னுந்தலத்தையடைந்து, அங்குள்ள வேளாளர்கள்முதலியோர் வேண்டுகோளின்படி புராணம்பாடி அரங்கேற்றி, ஞானாசாரியரையடைந்து தரிசனஞ்செய்து, மேற்சொல்லிய பிரபந்தங்களனைத்தையும் சந்நிதியிலரங்கேற்றி, உடனவசித்திருந்தனர். அந்நாளிலேஒருநாள், சாயங்கால அநுட்டானமுடித்துக்கொண்டு ஞானாசாரியரிடத்துத் தாம் ஏகாந்தமாயிருந்து, ஷட்ஸ்தல இலிங்கா நுபவமுதலியவற்றை ஆராயந்துகொண்டு இன்புறும்பொழுது, எதிரொழுந்த சந்திரோதயத்தைக் கண்டு,

"கடன்முரச மார்ப்பக் கதிர்க்கயிற்றால் வேறி
யடைமதி வெண்கழைநின் றாடக - கொடைமருவு

மெங்கள் சிவஞான வேந்த லிறைத்தமணி
தங்கியவே தாரகைக் டாம.''
என்னும் வெண்பாவை அருளிச்செய்தனர்.

பின்னர் ஞானாசாரியர் அநுக்கிரகித்தபடியே விருத்தகிரியையடைந்து, பழமலைநாதரையும் பெரியநாயகியம்மையாரையுந் தரிசித்து வணங்கி, அவ்விடத்தில் தம்பொருட்டு ஒருதிருமடமமைத்து எதிர்கொண்டு வணங்கிநிற்கும் சிதம்பரபூபதியைச்சிறப்பித்து,

"வெங்கைப் பழமலை யரீமீது கோவை வியந்துரைக்கு
மெங்கட் கினிய சிவஞான தேவ னிசைவுகொடு
திங்கட் பவனி யிருகான முத்துன்றா சோமறுகின
மங்குற சிதம்பர பூபதி நலகு மடமிதுவே''

என்னும் கட்டளைக்கலித்துறையைப் பாடியருளி, அத்திருமடத்தடைந்து வீற்றிருந்து, பழமலையந்தாதி, பிக்ஷாடனநவமணிமாலை, கொச்சகக்கலிப்பா, பெரியநாயகியம்மை நெடுங்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம், பெரியநாயகியம்மை கட்டளைக்கலித்துறை என்னும் பிரபந்தங்களைத் திருவாய்மலர்ந்தருளினார். ஒருநாள், மணிமுத்தநதியிலே ஸ்நானஞ்செய்துவரும்பொழுது, அதனருகிருந்த மாஞ்சோலையின் புறத்து வழியே விழுந்துகிடந்த மாங்கனியைக்கண்டு, இது சிவலிங்கப் பெருமானுக்கு நைவேத்தியத்திற்கு உபகரணமாகுமென்று கருதியெடுக்க, அதுகண்ட அச்சோலைக்காவலாளன், மகிமையறியாது மடிபிடித்திழுத்து மனவருத்தஞ்செய்தனன். சுவாமிகள், அவன் சிவாபராதியாயிருத்தலின் அவனை தண்டித்துச் சுத்தஞாக்கத் திருவுளங்கொண்டு,

"அடுததுவருந தொணடனுககா வநதகனைத தாளா
லடாததுவுஞ் சததியமே யானா—லெடுததொரு
மாஙகனிககா வெனனை மடிபிடிதத மாபாவி
சாஙகனிககா திததனவரத தான."

எனனும வெணபாவைபபாடி. சூரியனுதயமானவுடன உயிர துறககுமபடிசெயது, நறகதியிலடைவிததருளினார.

இஙஙனம இருககுநாளிலே, சிவஞானதேசிகர தமககு ஐநநூறுவயது பூரததியாயினமையால, உலகினகணிருததலில உவாபபுததோனறி, அபபொழுது சகலபறறுககளையும ஒழிததுவிளஙகும சிவபபிரகாசசுவாமிகளுடைய சிததவிரததியைத தாமறிநதிருபபதால, பரிபககுவராகிய வேறோர மாணாககருககு ஆசாரியாபிடேகஞசெயது, ஞானோபதேசம புரிநது, அவரைத தமககுபபதிலாக நியமிதது விடடு, வைகாசிமாதததில பௌரணிமைத திதியோடுகூடிய விசாகநக்ஷததிரததிலே, சிவயோகசமாதியிறகூடி, சிததியால திருமேனியை விபூதிமயமாககியொடுககி, தாம இஷடலிஙகபரசிவததிலே கலநதருளினார. இதனையறிநத சிவபபிரகாசசுவாமிகள மனஙகலஙகி, பொமமபுரததையடைநது, ஆசிரியரொடுஙகிய குகையுடசெனறு, அடியறறமரமபோல விழுநது பலமுறை நமஸகரிததுத்துதிதது "கருணாநிதியே! இககடையேனையும விரைவிலே திருவடியிறசேரததருளுக" எனறுபிரார்ததிதது, தாமியறறியகலமபகததையுஞ சநநிதியிலரஙகேறறி, அக்குகையுளளே ஞானசாரியர பாவனாரூபமாகவழிபட்டுககொணடு, மூனறாம்பட்டததுசசுவாமிகளோடு தங்கியிருநதனர. ஒருநாள தனிமையாயச சமுத்திரதீரத்

தையடைந்து அங்குள்ள நறுமணற்பரப்பிலே தாமெழுதிய நன்னெறிவெண்பாநாற்பதையும் எழுதிவரும்படி தம்பின்ஞோராகிய கருணைப்பிரகாசசுவாமிகளுக்குக் கட்டளையிட்டு, ஞானாசாரியரிடத்தே விடைபெற்றுக்கொண்டு திருப்பதிகம்பெற்ற திருத்தலங்கடோறும் யாத்திரைபுரிந்து வந்தனர். அக்காலத்தில், அகராதிசெய்த வீரமாமுனிவ ரென்பவர் எதிர்ப்பட்டு யேசுமதமாகிய தங்கொள்கையை நாட்டுதற் பொருட்டுத் தருக்கஞ்செய்ய, உடனே, அக்கொள்கையை மறுத்து, யேசுமதநிராகரணமெனப்பெயரிய ஓர் நூலை அருளிச்செய்து, ஒவ்வொருதலங்களையும் இவ்விரண்டுவெண்பாக்களாற் றோத்திரஞ்செய்துமுடித்து, நல்லாற்றூரையடைந்து, ஞானாசாரியரது திருமடத்தில் வீற்றிருந்தார்.

இவரிடத்து விடைபெற்றுச்சென்ற கருணைப்பிரகாசசுவாமிகள், இஷ்டலிங்கவகவல் பாடிமுடித்து, சீகாளத்திபுராணத்தைப் பாடத்தொடங்கி சீகாளத்திச்சருக்கம்வரையும் தமிழில்மொழிபெயர்த்தருளி, திருவெங்கைமாநகரத்தில், பதினெட்டாம்வயதில், சிவலிங்கவைக்கிய மாயினர். அதனையறிந்தசிவப்பிரகாசசுவாமிகள், அவ்விடத்தேசென்று,

"முன்னமொரு தமிழ்ப்புலவன் றனையுண்டு கண்டசுவை
முதிர்ச்சி யாலே, தன்னியலை முழுதுமுணர்த் தமையாமுன்
னினைக்கவர்ந்து தடங்கா ளத்தி, மன்னவனுண் டானென்று
மாதவத்தின் வலிதீர மண்ணின் மீதே, யென்னுடன்வந் தவ
தரித்த விளங்கருணைப் பிரகாச னென்னுங் கோவே."

என்னும் விருத்தத்தைப்பாடியிரங்க; வேலையசுவாமிகள்,

"ஆணடதனு லெனனையொவவாய விததையினிற றமை யனினு மதிக மெனறே, பூணடவுல கததினுளளோர புகல வதுகேட டிருநதுமெனன புதுமை தானே, காணடருகண மணியெனல விளஙகருணைப பிரகாசக காளாய நீதான,மாண டனையென றறிநதிருநது முயிரதரிததேன யானுமிகு வன னெஞ சேனே"

எனனும விருததததைபபாடித துககிததுககொணடு, சுவாமி களைப பிரியலாறறாது வருநதினினறனர. அவரை ஒருவாறு தேறறி நிறுததிவிடடு, தாம நலலாறறூரையடைநது, திரு மடததிலிருநதுகொணடு, சிவநாமமகிமையும, இஷடலிஙக பபெருமானமீது அபிஷேகமாலையும, நெடுஙகழிநெடிலும, குறுஙகழிநெடிலும, நிரஞசனமாலையும, கைததலமாலையும, சீகாளததி புராணததில கணணபபசசருககமும, நககீரச சருககமும செயதருளி, சிவாநுபவசசெலவராயச சிலகாலம வாழநதிருநது, முபபததிரணடாமவயதில, கனனிமதியில, பௌரணிமைததிதியில, இஷடலிஙக பரசிவததிற கலநதரு ளினா

அபபொழுது, வேலையசுவாமிகள

"அலலிமலாப பணணவனு மாராயந தறிகவிதை
சொலலு மிருவரிடைத தோனறியயான-முலலை
யருமபிற பொலியு மணிமுறுவ னலலாய
கருமபிற கனுஙகாததேன காண."

எனனும வெணபாவைபபாடி அளவிடபபடாத அருநதுய ரககடலினமூழகி, ஒருவாறு தெளிநது, சிவபபிரகாசசுவாமி களதுசமாதிதரிசனஞசெயதுகொணடு, அவவிடததினினறும

நீங்கி, நல்லூர்ப்புராணம், இஷ்டலிங்கக்கைத்தலமாலை, கும்பகோணச்சாரங்கதேவாசரித்திரமாகிய வீரசிங்காதனபுராணம், குகைநமச்சிவாயதேசிகர் சரித்திரமாகிய நமச்சிவாய லீலை, கிருஷ்ணசரித்திரமாகிய பாரிசாதலீலை, மயிலத்திரட்டைமணிமாலை, மயிலத்துலா என்னும் பிரபந்தங்களைச்செய்தருளி, சீகாளத்திபுராணத்தையுமுடித்து, பெருமத்தூர் மடத்தில், எழுபத்திரண்டாமவயதில், சிவலிங்கவைக்கியமாயினர்.

முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் திருவடி வாழ்க

உ

பிரசித்தபத்திரம்.

— o —

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் முதலிய மூவருமருளிய (௪௨) பிரபந்தங்களையும் வெளிப்படுத்த உத்தேசங்கொண்டு ஒவ்வொன்றாக அச்சிட்டுவருகின்றோம், ஆகையால், அச்சிடப்படாத பிரபந்தங்களில் ஏதேனும் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளவர்கள் இத்தருணத்தில் அனுப்புவார்களாயின் மிகுதியும் பேருதவியாகும்: இதுவிஷயத்தில் பொருளைவிரும்பினும் இயன்றவளவு உபகரித்துப் பெற்றுக்கொள்ளுவோம். அறிவிக்குக.

இங்ஙனம்,

சென்னப்பட்டணம் முத்தியாலுபேட்டை தம்புசெட்டியார் வீதியில் மேலண்டைவாடை 130 - வது நெம்பர்வீடு

கா - ஞானசுந்தரஐயர்.

சிவசண்முகன்றுணை.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்முதலிய மூவருமருளிய பிரபந்தங்கள்.

இருபத்தெண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

தெருள்சிவப்பிரகாசவடிகளருளிய நூல்கள்சீர்ச்சோண
சைலமாலை, செந்திலந்தாதிவெங்கைக்கோவைவெங்கைக்க
லம்பகம்வெங்கையினுலா, செப்பரியவெங்கையினலங்கார
மேசிவப்பிரகாசநல்விகாசஞ், சோதாக்கப்பரிபாஷைநால்வர்
நான்மணிமாலை திரிபிலசதமணிமாலையே,— யருளுறுஞ்சி
வஞானிநெஞ்சுவிடுதூது தாலாட்டுபிள்ளைத்தமிழ்கலம், பக
மொடும்பள்ளியினெழுச்சிகூவப்புராணம்பிரபுலிங்கலீலை, ய
மையும்வேதாந்தசூடாமணிசித்தாந்தசிகாமணி நல்பழமலை
யினந், தாதிபிக்ஷாடனநவமணிமாலையுட னறைகொச்சகக்க
லிப்பா,— மருள்தன்னைமாற்றுபெரியம்மைக்கலித்துறைவளர்
நெடுவிருத்தமயேசு, மதநிராகரணநன்னெறியோடுசிவநாம
மகிமைதலவெண்பாமுறை, வதியிஷ்டலிங்கவபிஷேகமாலை
யுநெடுங்கழிநெடில்குறுங்கழிநெடில், மாநிரஞ்சனமாலைகை
த்தலமாலையாமற்றுவேலையர் நூல்கள்,— வெருளில்லைகைத்த
லமாலைநல்லூரப்புராணமலர்விரிபாரிசாதலீலை, வீரசிங்காத
னபுராணமயிலாசலவிரட்டைமணிமாலையொடுலா, மிளிர்கு
கைநமச்சிவாயலீலை கருணைப்ரகாசர்நூலிஷ்டலிங்க, விதி
யகவல்சீகாளத்திபுராணந்தன்னைவிரித்தனரிம்மூவருமரோ.

ஆக - ௪௨.

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சீகாளத்திபுராணம்.

கருணைப்பிரகாசசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது.

பாயிரம்.

காப்பு. கலிவிருத்தம்.

தருமஞ் சந்திகழ் தாமரை யோன்பதங்
கருமஞ் சந்தி கடப்பவர் வாழ்பதந்
தருமஞ் சந்திரற் றோய்திருக் காளத்தி
வருமஞ் சந்தி மழைமத யானையே.

(இதன்பொருள்.) தருமஞ் சந்திரன் றோய் திருக்காளத்தி வரும்—சோலைகள் சந்திரமண்டலத்தை அளாவப் பெற்ற சீகாளத்தியின்கண்ணெழுந்தருளிய,— மழை மதம் அஞ்சந்தி யானை—குளிர்ச்சிபொருந்திய மதத்தைப்பொழிகின்ற அஞ்சந்தியென்னும் திருநாமத்தையுடைய யானைமுகக்கடவுள்,—அஞ்சம் திகழ் தாமரையோன் பதம்—(தம்

---

* ஸ்ரீ காளாஸ்தி என்னும் வடமொழி சீகாளத்தியெனத் தற்பவமாயிற்று: இதன்பொருள் சீகாளத்திச்சருக்கத்திற் காண்க.

மை வழிபடுபவர்கட்கு) அன்னவாகனத்தில் விளங்கும் பிரமதேவர் வீற்றிருக்கின்ற சத்தியலோகபதவியையும்,—கருமஞ்சு கடுப்பவர் வாழ் பதம்— கரியமேகத்தை நிறத்தாலொப்பவராகிய விட்டுணுமூர்த்தி வீற்றிருக்கின்ற வைகுண்டபதவியையும்,—அந்தி கடுப்பவர் வாழ்பதம்—செவ்வானத்தை நிறத்தாலொப்பவராகிய உருத்திரமூர்த்தி வீற்றிருக்கின்ற கைலாயபதவியையும்,—தரும்—தந்தருளுவர் என்றவாறு.

உத்தமாங்கம் யானைவடிவாதற் சிறப்புநோக்கி யானையென்றாராதலால் அதற்கியைய தருமென்றார். வழிபடுபவர்கட்கு என்பது * அவாய்நிலையான் வந்தது. முப்பதவிகளையுந் தருவனெனவே, அக்கடவுள் திரிமூர்த்தி பரனென்பதையும், எப்பொருள்களையும் இனிதருள்பவ னென்பதையும் விளக்கியவாறுமிற்று. தம்மை வழிபடுதல் முடிதற்குமுன்னரே விரைந்து அருள்புரிபவனென்பதுதோன்றப் பயனிலையை முற்படமுடித்தார். அன்பர்க்குப் பிரசன்னரென்பார் தங்குமஞ்சந்தியென்னுது வருமஞ்சந்தியென்றார். கருமஞ்சு கடுப்பவர்வாழ்பதம், அந்திகடுப்பவர்வாழ்பதமெனத் தனித்தனி கூட்டிமுடிக்க.

கரனத்திகாதர்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

நீர்கொண்ட பொலமபூங் கொன்றை நெடுஞ்சடை வனைந்துடுத்த, சீர்கொண்ட புலித்தோற் கூஞ்சிச் சென்றுபுக்

* அவாய்நிலை - ஒருசொல் மற்றொருசொல்லை அவாவிநிற்றல்.

கொளிபபத தாவு,மேர்கொண்ட வுழையி ளஙகன றிலங்கிய
திருகக ரதகுக,காாகொணட பொழிறகா ளததிக கடவுளை
மனததுள வைபபாம. (க)

ஞானபபூஙகோதையமமை.

பூமக ளிறைஞச நெறறிப புது*மணித் திலகந் தோயந
து, தாமரை நகுமு கததோ தானபெறப பணிக ளஙக, மா
மதி புரையு மஙகேழ வயஙகுகிா மலாததாட குனறக்,கோ
மக ளருணஞா னபபூங கோதையை வணககஞ செயவாம.

விநாயககடவுள.

தாயகுறய கேறித தநதை சடையிடை மதிகே துபபே
ாக, காயசின வரவென றஞசிக கடுககையுட புககைை நீட
டிப,பாயபுனன முகநது நினறு பழிசசுநா வாயி லீனறோர்,
வாயநகை தழைபப வீசு மழைமதக களிறறைறத தாழ்வாம்.

சுபபிரமணியககடவுள.

பனனிரு கமலக கையும பறபல தொழிலவி ளைபபத
தனனமர் தாயமு லைப்பா ருனகவா னிருநதுண ணுஙகான
முனனவ ணகலந தாழ்ந்த மொயததலைத தொடைபு ரட்டும்
பொனனடி யிளைய சேயெம புநதியி லுலவு மனறே. (௨)

வளாசெழுங குருதிச சூட்டு வாரணம வலனு யர்த்த
வொளிகெழு பரிதி வைவே லொருபெரும கருணை மூாத்தி
களிமகிழ் சிறந்து தானவாழ் கற்களி ஞெருகல் லென்றோ
வளியவென மனத்தி லுளளு மகன்றில லிருக்கு மன்றோ.()

* மணி - நீலமணி.

வீரபத்திரக்கடவுள்

அருவனாகக் குலங்கள் பந்தி னாடபெயர்ந் தருள் வாரகும
விரித்திரைக் கடலபு ரண்டு வியனில முழுதும் போர்ப்பக்
குருமல ரண்ண லண்டங் குலுங்கிடச் சிறைய டிக்கொள
சரபமாய நரம டங்கு றனையடாத் தவனைத் தாழ்வாம். (௬)

திருநந்திதேவர். கலிவிருத்தம்.

செம்பொரு ளாகமத் திறந்தெரித் தரு
நம்பவ மறுத்தநன னந்தி வானவ
னும்பர்த மணிமுடி யுரிஞ்சக் கனறிய
வம்பவிழ் மலரடி மனத்தி ருத்துவாம். (௭)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்

மேற்படி வேறு

மேவ ருமபர மானந்த வீட்டினுட
டாவி னனமணங் காணிய சாநதவர்
யாவ ருமபுகு வித்தருள் செந்தமிழ்ப
பாவ லனமலாத் தாணமுதல் பறறுவாம். (௮)

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

வேறறு ருக்கொள் விதியறி யாவரன
கீறறு வெணபிறைக் கேழ்கிளர் செஞ்சடை
*யாற்று ஞசசுவை யேறறு மருந்தமிழ
யாறற ருந்தவத் தோனை வழுத்துவாம். (௯)

---

* ஆறறு - கட்டமுது.

சுநதரமூர்த்திநாயனார்.

மாத ரிற்கண மழுவலத தேந்திய
வாதி யைத்திரு மாலுமறிகலாப
பாத முற்றுஞ சிவநதிடப பணடொர்கா
ரேது விடட புலவற றெழுவமால. (க0)

மாணிககவாசகசுவாமிகள.

வஞ்சி நுணணிடை மாலவரை மஙகைபூண
டுஞசு வெமமுலைத் தொயயி லெழுதலைகக
கஞச நோவக் கடவு ளெழுதுமச
செஞசு வைத்தமி ழோனடி சோகுவாம். (கக)

காரைககாலமமையார்.

தோறற மிலபராஞ் சோதிதன வாயதிறந்
தாறற வனபுட னமமையே யெனனுமோா
பேறறை முனபெறப பேயுரு வெயதிய
சாறற ருமபுகழ்த தாயை வணஙகுவாம. (கஉ)

சேரமானபெருமாணாயனார், காடவாகோனாயனா.

அறசீாககழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

வெளளியங குனறத் துசசி வீறறிருந் தருள்வோன கேட்
பத், தெள்ளமு தனைய தீஞசொற் றிருவுலாச் செய்யுள் செ
ய்தோன, றள்ளுடம பிழித்து முன்னோன் றலநதொறும்
புனைவெண பாட்டு, வள்ளலென் றிவர்கள செம்பொன மல
ரடி வணக்கஞ் செயவாம. (கங)

தமிழ்தெய்வம.

மறைமுதற் கிளந்த வாயான மதிமுகிழ் முடித்த வே
ணி, * யிறைவாதம் பெயரை நாட்டி யிலக்கணஞ் செய்யப
பெறறே, யறைகடல வரைப்பிற பாடை யனைத்துமவென
ருரி யத்தோ, டுறழ்தரு தமிழ்த்தெய்வ வதத்தை யுணணினை
தேத்தல செய்வாம. (கச)

பொய்யடிமையில்லாபபுலவா.

தடவரை முனிவ னீன்ற தமிழ்க்கொழுந குழவி தன
னைப், படர்வெயி லுமிழுஞ் சஙகப பலகையந் தொட்டி லே

* இறைவா தம்பெயரைநாட்டிச்செய்த இலக்கணமென
றது - மதுரைச சோமசுநதரககடவுள இறையனாராய எழு
நதருளியிருநது பாணடியனபொருட்டு அருளிசசெய்த "அன
பினைந்திணை" எனபதுமுதலிய அறுபதசூத்திரததையுடை
ய பொருளிலக்கண நூலை. இது இறையனாகபபொருளெ
னவும களவியலெனவும் பெயாபெறும். இதறகுக் கடைச
சஙகப்புலவர்கள் தாஙகள்தாஙகள் உரைததவுரையே நலல
தென்று மாறுபட்டுச சோமசுநதரக்கடவுளை உணமையுண
ர்த்தும்பொருட்டுப் பிரார்த்திக்க, அககடவுளருளியபடியே,
முருகக்கடவுளவதாரமாய அவவூரில வைசியகுலத்துதித்து
ஐந்துபிராயத்தையுடைய ஊமைபபிளளையாயிருநத உருத
திரசனமா,சங்கபபலகையிலிருநது, பதந்தோறும கணணீா
சொரிந்து புளகமுற்று விளக்கியருளினமையால, நககீர
தேவருரையே மெயயுரை என யாவரும பேருவகையுற்று
க் கைக்கொணடனா.

றழி, நடைவர வளர்த்து ஞால நனைநதலை மறுகில விட்ட, மட்னறு புலமை யோரை மனததியா நினைத்து மனறே.(௧௫)

குருதேவா.

புனிற்றிளந திங்கள வேயந்த புரிவளர் சடையு நெறறிக், கனறழிரு விழிப்பு மானுங கரநதுவந் தெனனைப பாச, மன்னைததையு மறுத்தாட கொணட வருடகுரு தேவ னெனனுந, தனிபபெருங கருணை வளள றனனடி மனதநுள் ளவபபாம. (௧௬)

சிவபபிரகாசசுவாமிகள.

புனையெழில் வடிவி ஞளோா பொதுமகட கணட னைமநதா, மனமெனப் புலவா நெஞச மருளுமின றமிழப்பாமாலை, சினவிடை யவறகே சாததுஞ சிவபபிரகாசனெனனு, முனைவனெம் மடிகள்பாத முளரிகள சென்னிசேர்ப்பாம.()

எவனொரு னொடியி லெணணு றிசைத்ததோர் செயயுண் மறறைக, கவிகளபன ஞணி னைநத காபபியங கடகுமேலா, மெவ *னிறை முதனு மததோ டியையதரும் விளக்கப பேரோ, னவனெறு பிறப்பெ மகலின டளிததபால வாழக மனனே. (௧௮)

---

* இறைமுதனுமத்தோடியைதரும்விளக்கப்பேரோன- சிவபபிரகாசமெனனும திருநாமததையுடையோன்;கடவுள் அருவததிருமேனியோடுகூடி நிகழுஙகாலத்து வழங்குநாமமாதலாற சிவமெனபது அககடவுளுக்குமுதனுமமாயிற்று.

அவையடக்கம்.

நூற்றுறை பயின்று பெற்ற நுணணுணர் வுடைய னல்லேன, சாற்றுமிப போலிச செய்யுள சானறவ ரிகழ்தல செயயாா, மேற்படு முணாவின மூததோர் மெனனடைச சிறுவா செவவாயப், பாற்கடி கமழு மெனசொற பழிப்பவ ருலகி லுணடோ. (கக)

முரிதிரைாக கஙகை நீதத,முனிவனுஞ் சுயிமெழ யிறறு, வெருவரு சினத்த பாமபை வெணடலை முழையிற சோகரும, புரிசடைக் கடவுள் வாழும பொருவிறென கயிலா யததின, பெருமையிற் சிறித நிகத பெறறிசெந தமிழாற் சொல்வேன. (உ0)

பாயிரமுறறிற்று.

ஆகததிருவிருததம - உக.

சிறபபுப்பாயிரம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம.

பொனறிகழ் சடிலப புனிதனெம பெருமான * புலமலாக கோதையோ டமாநத,தென றிருக கயிலைப் புகழுந தனைத் தீஙகவித தாரைபெய தருவாற், குனறலி லிசையாா சிவபபிர காசக் கோதிலாத் தமிழககடன முகந்தே,யெனறு நின றுறவே பொழிதரு கருணை விளக்கமென றியம்புமாமுகிலே.

---

* புலமலர்க்கோதை - ஞானபபூஙகோதை.

விடசங்கமச்சருக்கம்.

கலித்துறை.

கடலு டைப்பெரு மாநில மடநதைககுக கவினற
சுடாவி ழிககரு மணியினுட பாவையாயத தோலா
விடையு யர்ததவற குடபுற மாகிய வியனசீ
ரொடிவில காளததி நகரணி யறிநதவா றுரைபபாம் (க)

மகர மைமககட லிலவல யததிடை வளஙகூர
துகளில் சீரததிரு நாடடினுட டொணடைநா டெனனத்
திகழ்ம ணிககணங குயினறொளிர செமபொனீண மாட
நகரொ வறறினுஞ சிறநதது காளததி நகரம. (உ)

ஒருவில போகமும் வீடுமென றிரணடையு மொருஙகு
தருபெ ருமபுகழக காளததி மாநகர தனககுப
பொருவில வீடொழித துறழவுடைய போகமொன றதவும
விரிக டுஞசுடரப பொனனக ரொககுமோ விளம்பின. (ங)

பொருபெ ருநதிரை யகழிசூழ பொனனெயில வட்டம
விரிக ருஙகட லுலகினில விழைபொரு ளனைத்தும
பெரிது துனறிய வொருபரு மரககலம பெயரா
தொருக யததினு ணிறபதுண டேலதை யொக்கும. (ச)

அகழு மிஞசியு மணடததி னடிமுடி காறும
புகுது மெனறுதம மாற்றலான முரணுபு புகுதா
விகலும வெஞசினச சேடனே டிராகுவென றுலாக்கு
மிகரில பாமபுக ணெறியிடைக காணடலு மினற. (ரு)

அரச வனனஙகள கமலமின றஞசிறைப் பெடையோ
டிரிய வெநதிறற கராமபகு வாயினவக தெயதப்

புரிசை யுள்ளினின றெழுமுட்டு தாழைமுப புடைககாய
கரைபெ ரும்புன றளுமபவீழ் கமபலைத தகழி. (௬)

இருநி லததவர் கவாநதன நமபொரு ளெல்லா
மொருமை திறசிறை யகதுவந் துறறன யாமபோயத
தருது மறறமென றறைகடல வநதுவிண டடவும
புரிசை * முறறிய தொகருமாற பொருதினா யகழி (எ)

வெஙக ளிககளி றழக்கலின விரிதிரையகழிப
பஙக யத்தம ரோதிமம வெரீஇமிசை பறநது
மஙகு லிறபுகு மணிமதின ஞாயினமேல வதிவ
பொயகொ ளித்தர ளகருடை நிரைததன போலும (அ)

தவழ்தி ரைப்புன லகழியிற சிலதியா தமம
குவிமு லைத்தடங தாமரை முகிழொடு குலுஙக
கவிரொ ளிப்பொலங குடஙகளி னலைத்துநீர் முகவாச
சுவனமி சைக்கொளக் கழனறவீழ பொலஙகுழை சுடரும.

புலவா மன்னவன வசிரப படைவெரீஇப் பொருபின
குலம டங்கலு மாரெயில புகுநதெனக் குளிர்வெண
கலைநி ரமபிய மதிமுகக கொடிகளாற் கவினற
நிலைய பொனனெடு மாடஙக ளெணணில நிலவும. (௧௦)

மாதர் மேனிலைக் கலவியின வருநதிய வருதத
மோது வெணடிரை யகலவிசும பியாற்றபொன முளரித
தாதளைநது நுண டுளியொடு சாளர நுழையுஞ
சீத மெனனடைத தெனறல்வாண முகத்துலாயத் தீர்க்கும

* முற்றல் - வளைத்தல்.

பரவை வெணடிரைக கருஙகடல குறைபடப் பருகி
யிருவி சுமபெழுந தெஙகணும பரநதுமின் றெழிலி
சொாிநத ருமபெயற பருவததின முனையினவான றேயுமெ
பொருவில செமபொனின மாடததின மேனிலை புகுவார.()

முட்டி விணணுயா மாடமேற புலவியின முனிநத
மடடு நினறிழி கோதையா மகிழநாமேற புழுகால
விடடெ றிநதிடப பிழுழததது விரிகதிா மதிமேற
படட தனறுகொல களஙகமென றுரைபபது பகாின. ()

மாநதா யாவரு மறையினென நிலையவா வாயவிட
டேநது * காழின ரோடமுன றெருடாகலி னெனவான
மேருயநத நிததிலத தோரணந தூஙகலையாற பாிந்து
காநது வெஞசினக களிறலாயத தெருமதய கமழும.(கச)

புலன டாநதற நூலவழி யொழுகுமுப புாிநூா
லலைத ருநதிரு மாாபின ாருமறை முதனூற
பலவு நினறக லாதவெண மாளிகைப பரபபு
கலைம டநஙதவெண டாமரை மலரொனக கவினும. (கரு)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

வசையறு மறைநி ரமபி மநதிர வேளவி முறறிப
பசுவுட லழித்து முககட பதியுட லாகி நினற
விசைபடு மாநத ரூள ரொழுநிலை மீாட மெலலா.
யிசைநிலை யுலகி னுளளோா விருநதுணு மிடஙகளாமால ()

நறைவிாி கமலத் தோனிந நகாமறை யவாபோ னுன்
கு, மறைகளு நவில னுறறேன வரனமுறை தனின வினறு,

* காழ - மரவைரம; அது உலககைகய உணாத்திறறு.

னுறைபகல வரைமுற றுவெள ரேறாநதுணாந தொருஙகு,
நானகுய, குறையற நவிற்றற கனறே கொணடன ஞனகு
செவவாய. (௧௭)

ஐயகணைக் கிழவற் கனறி யருவரை பகவெ றிநத
பொயகொளி வேலி னுறைகும புறககொடை பெறற லாகா
வெயகொலை மடஙக லாறறல் வேநதாதம வீதி யனனோர்
தஙகழ லொலியின முநநீாத தடஙகட னிகாககு மனறே. ()

முழவுறழ் தோளி ராமன முதலிய சிலைவ லாரிம
மழைதவ ழெயிலு டுதத வளநகா மனனாக கணடு
குழைசிலை கறக நனறுட கொணடுகற றுலு ளாடபில
விழியிமை யாத மிக்க வீரமெவ வாறு கறபாா. (௧௯)

பிறவுந்தம பொருளே போலப பேணிவா ணிகஞ்செய்
நாய்க, ரறநினற மனையின முற்றத் தாடும்பே தையர்கொ
ழிக்கு, மறுவினறி விளஙகு முததம வடதிசைக கிறைவன
காத, லிறைகொணட மகளிா கொமமை யெழினமுலைத த
டததுமினறே. (௨௦)

அகலிரு விசும்பி யங்கு மலகிறு ரகையுங் கோளு
முகுதலை யடையா வணண மொருபெருந் துருவன றுங்கும்
தகையென வுலகில வாழநாத் தாஙகுநல லுழவா மாடம
வகைபடு பல்லு ளவும்பவருநாககு வழங்கு மனறே. (௨௧)

படுகட லுலக மேதமும் பைஙகிளிப் பெயரி னுனுங்
கலைடதயிா போல நெஞசங கலங்குபு தொடரு நோக்கின
வடுவகி ரனைய வுணகண வருமுலை பகாநா சேரி
யடுசுற வுயரி யோனற னணிநக ரனைய தனறே. (௨௨)

முற்றுபொன மதிலிம மூதூர முழுமடநதையராமவாடகட
சிறறிடை மகளிரச சுடடித தெரிநதனை மகளி ரொனறு
சொறறனர பெயர றிநதேறூர சுடரசெயவிண மாத ராரககு
மறறது மரீஇய தனறே வழஙகர மகளி ரெனபேர. (உ௩)

அடலயி ராவ தப்பே ரடுகளி ரூதி யெடடுக
கடவுளவா ரணமு மிவவூரக கணணதோர பிடியி னேடேற
றுடைதலி னேடித திககீற றெருளிததுஙன றனவ வறனைறத
தொடுகட லுலகி னுளளோர சொலபதிக கயஙகளெனறே.

கொணடறேய மணிசெய மாடக கோஙக ரிதனி டதத
வணடமா ருகச செலவ வருவிலப பரிக டமபாற
கணடவே கததிற காறகூ றுடைமையைக கருதி யனறே
பணடையோர காறறி னுககுப பகாநதனர காலெனுமபோ

கலிவிருததம

மலையி னுளளன வாரகட லுளளன
நிலவு நாலவகை நீணிலத துளளன
பலவு நனகு விளககலிற பாரபுகழ
புலவர காபபியம போலுமவ வாவணம். (உ௬)

மேறபடிவேறு

ஒலிதிரைக கடலினே டுறழு மாவணங
கொலைமதக களிறுகங தடாததுக் கூறறென
மலையெனப பிளிறுபு வரினு மனபதை
நிலைபெயரத் தடியிடா னெருககிற றெனபவே. (உ௭)

தரளமிங கிதனவிலை சாற்று மினகளென
றரிவையர் விளையவர்க் கவரொ யிறறெழின

மருள்பட மனத்தினை மயகக வாணிகா
வரிவளை மணியென மருணடி ருபபரால. (உஅ)

அறுசீரககழிநெடிலடியாசிரியவிருததம.

அரவுரி யனைய நுணணூ லாதுகின மறைததி ருநத
விரைவிரி கமலச செஙகேழ மெனமுகிழ விலைவ ளாந்து
தருதிரென றளாதத மைநதா தமககஞா தொடுககு நலலாா
பொருவில விளைவதாம விணமேற பூததண விலையிலெனபாா.

தேநதரு செயய வாமபற றிருமல ரொனறு மீனடி,
யாநதரும விலைகொண டொலலை யெமககளித திடுமி னெ
னன, வேநதெழி லுடைய தோாமெல லீஙகம லததோ ட
லலா, ஞநதனி பகரோ மெனறு நனனுதன மகளிா சொல
வாா. (௩0)

இனையன பலதி றத்தா லெறுழவலித தடநதோண
மைநதா, புனைநறு மலாமேல வைததுப புகறரு முனன
கேறபக, கனைகட லமுத மனன கடடுரை யெதிாகொடுக
கும,வளைகுழன மகளிா கூல மறுகிறகு விளகக மாவாா.()

கலிததுறை.

மழைகி டநதுகண படுநெடுஞ சுடாசெயபொன மாடத
தெழில்செய பூஙகொடி நுடங்குத விருநிலங குளிரப
பொழித ருமபனி நிலாமதி மணடலம புகுதாக
கழிபெ ருங்குளிர் கொணடுட னடுககுதல கடுககும. (௩உ)

திங்கள் வாணுதற் றிருவனா் பயிறலிற் சிறந்த
வஙகண் மாடத்தி னெடுஙகொடி வானமுகட டசைதல

செங்கை யானில மடந்தைசெவ் வாய்ப்பெயர்ச் சிறுவன்
பொங்கு மாரழ னுடம்பினைத் தைவரல் போலும். (௩௩)

இனைய பல்வளங் கெழுதிருக் காளத்தி யென்னும்
வினையி றென்னக ருமையொடு வீற்றிருந் தருளி
முனிவில் பேரருட் டிறத்தினன் முதற்றொழி லியற்றும்
புனையி ளம்பிறைக் கண்ணியஞ் சடைமுடிப் புத்தேள் (௩௪)

முன்னொ ரூன்றறைக் கடற்படை முழுமதிக் கவிகை
மன்னு மாபுகழ் யாதவ னெனும்பெயர் மன்னன் [ட
றன்னை யாட்கொளத் திருவுளங் கொண்டுமென் றடந்தோ
பொன்ன வாஞ்சுணங் கிளமுலைப் பூங்கொடி புலம்ப. ()

நீற்று வெண்டிரிப் புண்டர நிகரில்கண் மணிகண்
மாற்ற ரும்பர சிவலிங்கந் தன்னுரு வயங்கச்
சாற்ற ரும்விட சங்கம னாகியத் தடந்தோ
ளாற்றன் மன்னனா ராயண வளநக ரடைந்தான். (௩௬)

அடைந்த பேரருட் குன்றனு னகலிரு விசும்பு
தொடர்ந்த மாமணி மாடத்த தோரணத் தெருவி
னுடங்கு நுண்ணிடை மகளிர்கா ணருங்கடி நூறி
மடங்க லேறெனச் சென்றனன் கண்டவர் மருள. (௩௭)

இலங்கு பன்மணி மேகலை வளையுட னிழந்து
பொலஞ்சு ணங்கலர் கொம்மையம் புணர்முலை பசந்த
கலங்கொள் கொம்பனா ரஞ்சனக் கண்மலர் பரப்பிச்
சிலம்பி னொண்மணி பொருதுகக் கடைதொறுஞ் செறிந்தார்

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

தனற்குரு வுருவந் திரிந்துமா நிலத்திற றனிவினை யாடிய குன்றய, கொன்றனவந் நுதிவேற் பூதத்தலைச் சேவற் கொடிவல னுயர்த்தசெவ் வேளோ, வன்றிதல் லன்பாக் கருளிய கடலருழ் கனிலத் தடைந்தசிற றிளமான், கனறுெடு கணி சசிக கூமபனை யெடுத்தகண் ணுதறகடவுளோ வென்பார்.

விரிசுடாச செககா வானிறனு சமழுபப விளஙகுகற ஞேயததபூந தாளை, சுரிவளைத தடககைத திருமறு மாரப னறுகிவிளைக கடககுமா லென்பார், பொருமதக களிற்றின பிறைமருப பீரந்து புனைந்தசெந் துகிர்த்திரள் குமிழின, றி ருவடி நிலைதொட டறைகழ லாரபபச செலலுத னமாககரி தெனபார் (சு0)

விளையடா நீறு பூததவொண ணுதலும் விரிசடைக கட வுளகண டநத, புனைமணி தாள மிடையிடுஉக கோத்துப பொலிவடந் துயலவரு மாாபுஞ, சினைமலா தொடுத்த கண ணிசூழந தியாத்துச செவிமிசை தாழநதருளு சியுநஙு, கன விறு ளேனு மினனுமோா நாளிற் காணடரப பெறுவமோ வெனபாா. (சக)

மெல்லிளம பிணையின செவியெழில கடந்த வெள்ளி லை யடுககிடக கையும், விலலுமிழ பசுமபொற றகடுகொண டியாததுவிளஙகுபொற கொடிபபிரம் பேணை, யலலியங கமலக கையினிற பிடித்த வழகுமீத் துகிலகிடந் தசையுங, கல்லுறழ தடந்தோ ளழகுங கணகள் கருததொடு கவர்ந தன வெனபாா. (சஉ)

ஊரல ொடுபபக கலையொடு பொலஞ்செ யொளிவளை கவாநதுமா ழுலைககட,*பீரலா விதது மணிநெடுந தெருவிற் பெயாநதெம துளததொடுஞ செலலு, மீரமின மனததிம மாயசங கமளை யெதிரபபடி னெறிபெருந திரைய, வாாகவி யுலக மனைதததையு மயககு மனஙக னு மயஙகுமறறெனபார்

அறுசீாககழிநெடிலடியாசிரியவிருததம.

இனனண கிளநது காமித தெரியக மகளிா நிறப
முனனவன செலலு மாஙகண முழவுததோள யாத வறகுப
பொனனியலகலநதிருததும பொறகொடியிறைவனருளின
மனனுமன புருவ மாய மடவரலெதிரபபடடாளால. (சச)

எதிாதரு மடநதை யைய னிணையடிக கமலப போறறின
மதியிளம பிளவி னுககு வணணததி னுனு மொபபப
புதையிருண மலம கறறும பொடியணி நுதலு ரிஞசத
ததைமலாககொடிநிலததிற ருழநதென விறைஞசினனருள.

எரிபடு மிழுதின றனமை யெயதிய மனததி னோடு
திருமுக மினித லாநது செறிதொடிக காநதள் கூபபி
யருவினைத் தொடர றுதத வடிகளும மடிகள கணடு
பெரிதுமிவவுடமபெடுததுபபெறுபயன பெறறேனெனனருள.

ஐயநின கருணை தனனு லடிசசியேன பொருட்டி ரஙகிச
செயயதா மரைம ருடடுந திருவடித தலஙக ளோவப
பையவென மனைக்கட போநது பரிகலச சேட மீநதென
வெயயவல வினைய றுதது விடுகென மறித்துந தாழநதாள.

---

* பீர் - காமத்தால வேறுபடுநிறம.

அணணலு மருளி ஞெககி யனபொரு வடிவெடுதது
நணணிய தெனன நினறநாமவேற றடஙக ணலலாய
கணணுத லடியாக கனபாக காணடிடி னினறெப பாரின
றெணணுதனின கருளைபபதொன றுளதென றுசொனனுன

மறறதை யைய செவவாய மலாநதருள செயக வெனனப
பொறறொடி மயிலே காமன போரினுக குடைநத யானின
சிறறிடை மெலிய வீஙகுந திரணமுலே யரணஞ சாநது
சறறுமஞ சாதி ருபபத தருதியேல வருவ லெனறுன (சக)

எனறலு மூவகை மீதூரந் திளநிலா வெறிபப நகருப,
பொனறுத லியலபிறருமிப பொளளலயாக கையிணைதமோ
யதற, குனறிரு வுளததிற கொணட துகமபல கழிய யான
செய, நூனறலி றவபபேறனறே குறிததவாறுக வெனருள

இசைநதவண மூனவன றனனை யிலவயிற கொணடுபுககுப
பசுமபொனின காக நீரிற பாதபங கயமவி ளககி
யொசிநதணை ணிடைம டநதை யுயாதவி சிருததி நெஞசங
கசிநதுநல லமுது பொனனங கலததினு ளருததி ஞளால.

அருததிய பினசெஞ சாநத மாகமுற றணிநது பாகுங
கருபபூரச சுணணந தீறறு காமாவெள ளிலையுஞ செநதா
மரைததிரு முகததி னலக மாசிலான கவுள டுதது
விருபபுட னிருநது * காமம வெளிபபடு குறிகள செயதான.

* பெருஙகருணைபபிழமபாகிய சிவபெருமான விடசங கமத திருவுருவஙகொணடு புரிநத இத்திருவிளையாடல இநநஙகையினது அனபையும, சீகாளததியின சிறபபையும விளக்கி, யாதவமனனனை ஆடகொண டருளுதற பொருட்டு நடித்துககாட்டியதொரு நாடகமாமெனத் தெளிக.

பெண்ணமு தினுக்குக் காமம் பெருகிய குறிப்பி னோக்கிக்
கண்ணுதல் கரந்த கள்வன் கதித்திறு மாந்து விம்மி
மண்ணிய மணிப்பூண் டாங்கும் வனமுலை யொருங்கப் புல்லி
யெண்ணருங் காம வெள்ளத் திடையவட் படிவித் தானால்.

மாதாமென் கொம்ப ரன்னாண் மாயச்சங் கமன்வலைப் பட், டியாதவன் கடிந் காக்குற் றேவலை மறந்தி ருப்பத், தீதில்செங் கோன டாத்துந் திங்களவெண் கவிகை வேந்தன், கோதிலின் னமுத முண்ணக் குளிர்புனலாடிப்புக்கான்.

புனிதவெண் ணீறு சாத்திப் புரந்தரன் றிக்கு நோக்கி
மன்னமாந் திருந்து தாலம் வைப்பவ ளின்மை கேட்டுக்
களைப்பட்டுக் கணசி வந்து கைபிணைத் தருகு நின்றோரைக்
கனையவட் டருதி ரென்று ஞாழற் கடவு ளோத்தான். ()

வெந்திறற் சீய மன்னன் வெருவரு மாற்றங் கேட்டோர்
சிந்தையிற் கடிது சென்று சினத்தொடு கழறிக் கூவக்
கொந்தழ லுருமு வீழ்ந்த குருமணிச் சுடிகைப் பாம்பிற் [ள
பைந்தொடி மனந்துண் ணென்றப் பனித்துட லுட னெழுந்தா

வானிறக் கலிங்க * மற்ற [illegible]க்குமாத் திரையுடுத்து, நீணிறப் புயனமென் கூந்தன் ஞெரோலெனச் செருகிச் செவ்வாய், தானையிற் றுடைத்திட டைய தண்ணத்தெல்ல னிறைக் குளாத்து, மீனெனப் பிறழுங் கண்ணாள் விளாவினிற் புறத்துப் போந்து. (ருஎ)

வெளிப்படு வெளிப்ப டென்று வெருவர முடுகி நின்று,
விளிப்பவா தாழ்த்தற் கொத்த மென்மொழி பலவுங் கூறிக்,

---

* அற்றம் - இரகசியம்.

களத்திருண மறைத்து வந்த களவனமாட டெழுந்த வன
பு, மளப்பருஞ்செலவனறனமாட டசசமுமனதலையீர்பப

செயலையந தளிாக வறறுஞ சீறடிச சிலமப ரறற, வுய
வுநுண ணிடைா டுகைக வொளியுமி ழொருகாழ முததந, து
யலவரு குவவுக கொயகை துளுமபவா ணுதலவி யர்பபக,
கயலபொரு கணடு ளிபபக கடிதடி பெயாததுச செனறுள

யாமினி திருநது வாழு மிருஙகுழல கனாயப படடுப
போமினி யெனறு நெஞசம புழுஙகுபு கலுழதல போலக
காமரம பயிலசு ருமபு கதுபபெழு தாாபபப போகிப
பூமக ணிலஇய கோயிற புககுமன னவனமுன னினறுள

திறறலு மரசா கோமா னெருபபெழ விழிதது நோககிச
செறறிவ டனனை யினனே தேமல ரொடுமு டிதத
கறறையங குழலை நீவிா கனாவிதது விடுகென றேவ
மறறருந் தடநதோண மைநதா வாாகுழல களைவித தாால

கடைகுழைந திருணடு நெயததுக காாககரும புயலை நீலச
சுடர்கெழு மணியைத தேனவாயத துமபியைச சைவலத
மடிதிரை யறலை வெனறு மலரொடு பழகி நீணடு [தை
மிடைகுழ விழுந்து பீலி வீழததிய மஞஞை யொததாள. ()

தரவுகொசசகககலிபபா.

கண்ணீ ரொழுககிக கதிாமா முலைமலைக்குத்
தெண்ணீ ராருவியாடச செவவாய மலர்திறநது
பெண்ணு ரமுதம பெரிதழுது கோமறுகிற்
பண்ணுர் மொழியார் பலரிரஙகச சென றனளால். (௬௩)

கணடாாக ளநதோ கலநதிருததாத தபபினுககே
யொணடா தவிழமலாததா ரோதி மழிபபிததான
விணடாா மருஙகறுதத வேலவேநதன வேறுமிகை
புணடாயி னெவவா றுறுகநுமோ வெனபாரும. (௬௪)

பூநதுகிலாற பொனனுற பொதியின மலைபபிறநத
சாநதததாற பனமணியாற சாலப புனைநதாலு
மேநதிழையாா தஙக ளெழிலெலலா நெயதிருணட
கூநதரு னிளநேறற குறையுஙகா ணெனபாரும. (௬௫)

* பெருமஞ சிகனுககிப பெயதொழிதன கூநதற
கருமஞ செறிதருவான கையெழுநத தோவெனபா
ரரசன பணிததவா றறலல தேயேனு
மொருவுந திறமே னுலகததாாக கெனபாரும. (௬௬)

ஓவா வறுமை யுழநதாலு மறறொருவ
ரேவா துயிாவாழந திருததலே நனறுகுந
தாவாத செல்வந தருமேனுங குறறேவ
லாவா கொடிதகொடி தெனபாரு மாயினா. (௬௭)

இனன வகையே யிருமருஙகி னுளளோருஞ
சொனன மொழியனைத்துந துனபத தழனமூடட
நனனுதலபோயத தனனிலல நணணிப பிறைதுறநத
செனனி யிறைவன றிருவடியில வீழநதழுதாள. (௬௮)

கினனரரும விஞசையருங கேடடு மனமுருகி
யினனிசையாழ கைசோர வேழிசைநா ணாரதனயாழ்

* பெருமஞசிகன-நாவிதன.

தனனிசைபோய் வாயடைப்பத் தாயகரிய துன்பத்தான
மினனனையாள செயகனிவாய விட்டுப புலமபினள (௬௯)

கொநதாா மலருழநத கொமபிற் புரளவாளை
நநதா மறைபபொருளா நமபெருமா னனனுதால
சிநதா குலமொழிதி யெனறெடுததுச செனனிமே
லநதா மரைபோலு மஙகைத தலமவைததான. (௭௦)

கலிவிருததம.

வைத்தாஙகிறை கைககஙகண வடிவாயமறை யரவ
முததாநதிரு நகையாணமுக முழுமாமதி யெனறுப
பைததாஙகிய வாயவிணடழல படுநஞசொழுக கியதே
யொதநீரஙகுழல வளாதநததிவ வுலகததவா மருள (௭௧)

கனலவெஞசுர னிடைவநதெழு காாகாணமயி லெனவுந
தினமுமபசி சுடநொநதொரு தினமுணபவ ளெனவும
புனையுநதொடா பிணிஞணணிய பொருளகணடவ ளெனவும
வனைமெனகுழ லுவகைககடல வாயமுழகின ளனறே. (௭௨)

ஐயனறிரு வடிதாழநதவ னருளபெறறுடன மீளா
வெய்வெஙகணை விழிமாமயி லிறைமுனபுகு மளவின
மையுணகணி குழனுவிதன வாஙகிறதில னெனறு
நெயயுணடெழு தீயிறசின நீடததுடி யிடையாள. (௭௩)

ஓனறாமணி மகுடத்திர ளொழுபொறகழ லுரவோ
யுனறனைக டபபாகளு முலகததினி லுளரோ
முனனொளகளில யாறைறிய முதிாமாதவ வசததா
விகாளெனா திலலததுறை யீறிலலவ னடியான. (௭௪)

அருளானமல ரமகைததல மளியனறலை வைபப
விருளாாகுழ லிதுபெறறன னெனனககழை சுளியும
வளைமாலகளி றுடையாதவ மனனனறிரு வுளள
மெரிபோறகிளா சினநீததுட னிறமபூதடைந தது வே. ()

துணைவிறபல ரொடுபோயமலா துனறுஙகுழன மடமான
மனைபுககடி யவாகறபக மாறுவருண மேகம
வினையிறறவா நெஞ்சீதறொளிா வீயாமணித தீபந
தனதறபுத வுருகோககனுந தாழாதடி தாழநதான (எ)

மேறபடி வேறு

எழுந்து கைதொழு திாமலாக குஞசிமேற
றழுஙகு பொறகழற ருமலா சூடியா
னுழநத மாதவ முனனையிங குயததனெ
றழுநது பேரனபி னுறறப பழிசசினன. (எஎ)

விருபபி னேததி விளஙகருட குனறனீ
யிருபப தோற்றகா டெத்திசைத தெநகில
வளைபபு நீபுகு மாதவ மாறறிய
துளைத்தி யெனன வுளைதரன மேயினன. (எஅ)

ஞால மெயஙகு நடநது நளிாமதிக
கோல வாாசடைக கொனறையஙி கணணியோ
னேல வாாகுழ லேநதிழை தனனெடுஞ
சால வாழுந தலநதொறும வைகுவேம. (எகூ)

சறஙகு தெணடிரைக் கணககன ஞாலத்துச
சிறநத தணணறன றெனகயி லாயமென

றறிநத நலலவா வாயகேட டடைநதன
மறயகொள் வேலவம மாதலய காணவே (அ0)

ஆயி டைககடு மாமிடற ருரழந்
சேய வாாசடைத தேவா பிராறகயா
கோயி லினமைகண டுளளய கொதிததுவெந
தீயி டைபபடு சிறறுயி ராயினேம. (அக)

உலக மெலலா முடையாயக் கிருபபவோ
ரிலகு கோயி லெடுபபவ ரிலலையோ
தலைவ வெனறவன றுணமுத லேநதியிந
நிலைமை நினபா ணிகழததிய வநதனம. (அஉ)

நீய லாம ணிமிாசடை யெமபிரான
கோயில்செயயவ ரிலலெனக கூறினை
றீய பாமபணி யுஞசிறு திஙகளுந
தூய நீாசசடை யுநதுறந தெயதினேன. (அரு)

சொனன வாசகங கேட்டுச சுடாசெயவேன
மனனா கோமகன வாாகுழல பெற்றவப
பொனனு லாவும புணாமுலைப பூஙகொடி
யெனன மாமகிழ வெயதினன கூறுவான. (அச)

தீய னேனைத திருவுளத தெணணிநீ
வாயம லாநததென மாதவ மாதலாற
றூய நினனருட சொலவழி நிறபதே
நாயி னேற்கு நலமெனக கூறியே. (அரு)

கொனறை யஞசடைக கூத்தப பிரானமா
தெனறி சைககயி லாயச சிறபபெலா

மினறெனக்கு மனங்கொள வெமபிரான
மனறநனறு வருகதுளா யெனறனன. (அசு)

எனற சொலவினைக கேடடலு மீறிலான
பொனற லிலகயி லாயப புராணததை
வெனறி வேலவ வேடடனை யாயிடி
னனறு சொலலுது நாயெனச சொலலுவான (அஎ)

மாசில காடசி வசிடட னசததியன
வாச மாமலா வநதோன சிலநதிபாம
பாசில யானை புளிநத னருடசிவ
கோசன கீரன குவளைக கருஙகளுர் (அஅ)

ஆதி யாக வளவில ருணடவண
டீது தீர்த்தவ ரவவத திருககதை
யோத வேணடி லுகமபல செலலுமக
காதை யுட்சில காவல கூறுவேம. (அக)

எனறு சஙகம வேடததி னெமபிரா
னனறு கூறின னனவவன சொறபடி
யின்றி யானு மிசைககலுற றேனவினை
கொனற நலலவர் கொளபவென றெணணியே. (கூ0)

விடசஙகமசசருகக முறறிறறு.

ஆகததிருவிருததம - ககக.

தொண்டைநாட்டிலே, நாராயணபுரத்திலே, யாதவ மஹாராஜா என்பவர் ஒருவரிருந்தார். அவர் அரசகுலத்திலேயவதரித்து, அதற்குரிய கலைகளினும் அதிவல்லராகி, குருலிங்கசங்கமங்களிடத்துப் பேரன்பும் பிறவுயிர்களிடத்துப் பெருங்கருணையும் உடையராய், அந்நாட்டிலே அநீதிகலவாவண்ணம் அரசுசெலுத்திவந்தனர். அக்காலத்திலே கயாரணியமெனவும், வில்வாரணியமெனவும், தென்கைலாயமெனவும், சீகாளத்தியெனவும் பெயர்பெற்று விளங்கும் திவ்வியதலத்திலே, திருவருளையே திருமேனியாகக் கொண்டு வீற்றிருக்கும் சிவபெருமான் அவ்வரசர்பெருமானது சிவபுண்ணியமுதிர்ச்சியைநோக்கி ஆட்கொண்டருளத் திருவுளங்கொண்டு, விபூதி ருத்திராக்ஷம் சிவலிங்கதாரணமுதலிய சின்னங்கள் விளங்க, விடசங்கமத்திருவுருவந்தாங்கி, அந்நாராயணபுரத்திலுள்ள மங்கையர் பலரும் காதலித்துச்சூழும்படி வீதியிலெழுந்தருளினர். அத்தருணத்திலே, அவ்வரசர்பெருமானுக்கு போஜனவேளையில் கலந்திருத்திவைக்கும் சிற்றேவலையுடையவளாயிருந்தும், அடியவர்பத்தியில் மிகச்சிறந்த ஒருபெண் அவரையெதிர்ப்பட்டு, பலமுறைபணிந்தெழுந்து, "ஐயனே, அடியேனது சிறுகுடிலுக்கெழுந்தருளித்திருவமுதுகொண்டுபரிகலசேடமளித்து, எனதுதீவினையைச் சேதித்தருளல்வேண்டும்." எனப் பிரார்த்திக்க; விடசங்கமேசர் திருவுளமிரங்கி, அவளிடத்திலே விரகமுடையவர்போலக்காட்டி, அவள்மனையையடைந்து, திருவமுதுகொண்டருளி, தாம்பூலந்தரித்து, கலவியின்பத்தைக் காதலித்தவர்போல நடித்துக்கொண்டு கலந்திருந்தனர்.

அபபெண அவரது மாயவிஞசையையுணராது மயங கி, காமவசததளாய அரசாகோமானது குறறேவலைமறந திருபப, அவா ஸநானஞசெயது நியதிமுடிதது,தியானதி ருநதபின கலநதிருததிவைபபவ ளிலலாமைகயக கேளவி யுறறு, கனலபெருகக கணகள சிவநது, காவலரைததுண டினர். அவா கடுகிநடநதழைத்தமையால, அவளமருணடெ ழுநது, சஙகமேசரைநத தனமனையிலிருககுமபடிப பிராரத திதது நிறததிவிடடு, விரைநதுவநதுநிறக, அரசாபெருந தகைக முனிநது அவளகூநதலைக களைநதுவிடுமபடி கடடளை யிடடனா அவவாறே காவலாமுடிததலால, அவள கணட வரிரஙகக கவலையுறறுசசெனறு, சஙகமேசரது திருவடியி லேவீழநதுமுறையிடடு,அவரால அபயாஸதமளிததுச சிரசி லே திருககரஞசூடடப பெறறமையால,முனபுபோலவே கூநதலசெழிததுவளரக குதுகலமுடையவளாகி, அவரை வணஙகி விடைபெறறு, மீணடுவநது நிறக, அதுநோககிய அரசாகுரிசில நமதாஞஞையினபடி இவளகூநதலைக களைய விலலையெனக் கடுஙகோபஙகொணடு, பினபு உணமையை யறிநது பெருவியபபுடையவராய, அபபொழுதே அவரை மனையையடைநது, அஙகுவீறறிருககும சஙகமேசரது அற புததிருமேனியைக கணடவுடனே பலகாலவணஙகித்துதி தது, பயபததியோடுநினறு, "எமபெருமானே,தேவரீா வீற் றிருததறகுத தவஞசெயத நாடு யாது? இனி எழுநதருளுத றகுத தவஞசெயயும தேசம யாது?" என வினயததோடு வினவினா.

அதுகேடட அணணலாா "யாம சிவஸதலஙகடோறும

வசிபபேம, தறகாலம எததலஙகளினும மிகவுயாநதது தெ
னகைலாயமெனததோநது அததலததையடைநதேம, அங
கே நமபெருமானமாதறகு ஆலயமினமைகணடு, அபபெரு
மானைநோககி, உலகமெலாமுடையவுமககு வீறறிருகக ஓ
ராலயமலமைககுமனபா இலலைகொலலோ? என இரஙகி
வநதேம் ஆகையால, சிவபததியிறசிறநத நீயே அததிரு
பபணியை முடிககககடவை" என வறபுறுததியருள, அது
கேடடு அவா அடியேனுயயுமாறு அததலமானமியததை விரி
ததருளவேணடுமென விணணபபஞசெயதுகொணடனா சங
கமேசா "அனபனே, அததலததிலே சிததிபெறறோா வசிட
டமுனிவா அகததியமுனிவா பிரமதேவா சிலநதி பாமபு யா
னை கணணபபநாயனா சிவகோசரியாா நககீரதேவா கன
னியாிருவாமுதலாக அளவிறநதோருணடு, அவவசசரிததிர
ஙகளை சொலலததுணிநதால பலயுகஞசெலலும; ஆதலா
ல, அவறறுளளே சிலசரிததிரங கூறுகினறோம மனனமா
நது இனிதுகேடபாயாக" எனறு கூறததொடஙகினா.

தென்கைலாயச்சருக்கம்.

அறுசீாககழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம.

திஙகளங கணணி வேயநத செஞசடைக கருமிடறறுச
சஙகரன றேவா தமமுட டலைவனு மாறு போல
வஙகணமா ஞாலத தணண லருமபெறல வீட ளிபபத
தஙகிய தலஙக டமமுட காளததி தலைமைத தாமால. (க)

கருமிடற றிறைவன வாழுங காளததி பிறவி யெனனும
பெருமதக களிறறி னுககுப பிறைஎயிற றரிமா னேறு
பொருவறு முததி யெனனும புணாமுலைத திரும கடகு
விரைவிரி கமலச செங்கழ மெனமலாக கோயி லாமால ()

மதிதவழ சீலக குனறம வானொடு தூாகவக வெறபுங
கதிாமுலை யாகக வினற காளததி யணங்கைச செமபொற
றிதலையங குவவுக கொங்கைச சேயிழை யுமையிற சாலப
புதுமதி மிலைநத செனனிப புஙகவன வேட்கு மனறே. (ங)

அருமறை நவினற நாவி னநதண ரினனுா மூததோா
திருநுதன மகளிா தீமபாற செருததலான படிமத தோாக
ளிருமுது குரவா சீததோ ரொனறிவா முதலி ஞோா
வெருவரக கொனற வாககும வீடடுல களிககு மமமா.(ச)

தவழவன கடபப றிறப தததுவ பறபப சீாவாழ
விவையெலா மஙகண முககணிறைவனு ருருவ மாகு
* மவனுறு புனலக ளெலலா மகலிரு விசுமபிற றீாததனு
சிவபுர முலகின மறறத திருததல மாகு மாதோ. (ரு)

பிறநதவாக காரூர் காணப பெறறவா தமககுத் திலலை
யிறநதவா தமககுக் காசி யெவவிடத தேனு நினறு
மறநதிலா நினைதத வாககு வானொடு மருணை யாகுஞ
சிறநதிறை வீறறி ருககுந தெனனுதபொற கயிலைக் குனறே.

ஏனைய தலஙக டோறு மிருபிறப் பாளா கொளள
வானுயர் பசும்பொற குபபை வழஙகலுந் திருககா ளததி

* அவல - சிறுபள்ளம.

மீனுயிர் கவருந் தூண்டில் வேட்டுவன் றனக்கோ ருசி
தானுத வுதலு மொப்பாச சாற்றுவ ரறிந்த நல்லோர். (எ)

கருமிட்ட றினறவன் வாழுங் காளத்தி யினபோ கொண்ட
வொருவனை விளிக்குங்காலை வொப்பில்போசெப்புவோரும
பரிதிவெங் கதிரக டோயநுண் பனியெனப் பாவ கோடி
யிரிதரத் தரபப ரொனறு லெத்தல மதறகொப்பமமா. (அ)

மேற்படி வேறு

யாவ ரொருவன் விளையாட்டி னிடத்தா யினுநதென க யிலைக்குப், போவ னென்றே ரடியிடுவா னவனறன கழற காற் பூங்கமலங், தேவா மகுட மிரையுரிஞசத் திகழவ னெனறுன மனுமொதத்த, தாவில் கயிலைக் கேகுவார் தமபே றியாவர் சாற்றுவார் (௯)

மேற்படி வேறு.

மற்றொரு தலத்திற பனனுண மரபுளி நோற்று நெஞச ரு,செறறுறை தனுங்கா ளததித திருநக ரதனு ளொருநாட், பொற்றொடி மகளிர மெனறேள புணாநதுறை தலுமொப பெனப, கறறவ ரிதுபட டாங்கு கட்டுரையனறுவேநதே ()

கடவுண்மா திருக்கா ளத்தி கயா ரணி யப்பேர்க் காட்டாய
நெடுநில வரைப்பின் மிக்க,* நேமியங் கட † றி ரத்தி
யொடுவெய ரியகா டாதி யொப்புமைக குடைய வோங்கு
மடலரி மாறே டொப்பா யாரதன சிறப்புச சொல்வார். ()

---

* நேமியங்காடு - நைமிசாரணியம.

† இரத்திக்காடு - வதரிவனம.

ஒளிர்மல ரசோகந் தேமா வயாசினைத் தமாலங் கோளி
சுளையகப் புடைப்புறக்காய்த் தூங்குகோட் டுயர்வ ருக்கை
வளரகில் சண்பகம் * யா முணங்கம ழாரந் தேக்கு
கிளைமுத லியந்து வன்றிக் கெடலருங் குளிர்கொண் டன்றே

முட்டங்குளை யரிமா னெண்கான முழுவலிச் சரப மா மான், கடம்படு கவுட்கூர்ங் கோட்டுக் களிறுவல் லுளியங் கேழல், கொடுஞ்சினப் பிறையு கிர்த்தாட் கொடுவரி வேங் கை யாதி, மிடைந்ததுவில் லுழந்துணை வாழ்க்கை கேட்டுவக் குடியு ளட்டதே (௧௫)

பூநின்று புவன மாக்கும் புங்கவன் புகழ்க்கா ட்டிற்
றீநின்று சுட்டெ டுத்த சேணொடு நெடிய வேயின்
வாய்நின்று தெறித்த முத்தம் வான்பதிந் தவற்றனை யன்றே
மீநின்று விளங்கு மீனென் றுலகெலாம் வியம்பு மன்றே

திங்கட னருகு மீக்கட் சென்றிடப் பிறையெ யிற்று
மயங்குலி னிறத்துப் பன்றி மணங்கிளைத் தடியி னிறப்ப
பொய்ங்கொளி விரிக்குஞ் சோதிப் புத்மர னிற்றன மாலும்
பங்கயத் தவனுந் தேடப் படுத்தழற் பிழம்பை யொக்கும். ()

மேற்படி வேறு

மழைசூழ் சோதி மரந்தனது மருங்கின் விலங்கி யிடை விட்ட, தழைசூழ் கொம்பொன் றனையபுனைந் தடங்கொ ம் பொன்றன மிசைக்கிடப்பக், கழைசூழ் பொதும்ப ரிடை நிற்றல் களிற்றி னுரிபோர்த் தவனிருமா, விழைசூழ் ஙக யின மிசைத்தனைக் யேற்றி நின்றுறப் போலுமால். (௧௬)

* யா - ஓமரம்.

மேற்படி வேறு

இருள்படத் தழைந்த வேயி னிடைப்படா சோதி வல்லி, பொருவளிக் கசைந்து மெல்லென புறத்ததழை பெயருந் தோறும, விரிகதிர் பரப்பித் தோன்றி மிடைதழை மறையுந் தோற்றம, பெருகொளி மின்னு மின்னிப் பெயன்மழை மறைதல் போலும். (கஎ)

கோணின்ற நிலையை முட்டிக் குனிந்தொரு பசிய வேய்தன, ருணின்ற நிலையத் தொட்டுத் தலையிறத் தெழுக நிறறல,சேணின்ற விலலெ டுதது தேவர்கோ னரிது பெறற, நாரொன்று கொளீஇ நி லததி னட்டுவைத் தனையதம்மா.()

தரவுகொச்சககலிப்பா.

முருகுவிரி மலர்க்கொடிகண் மூங்கின்மிசைப் பதிந்து போயப், பொருவரிய துறக்கத்துப் புகுந்துவளர் கற்பகமா, மரமுழுதும் படர்ந்துலவும் வளர்மதியின் மேலாய, பெரியவரை யடைந்தொழுகப் பெற்றுறுறக்கம் புகலரிதோ. ()

மரகதநன் மணிக்கதிரின் வளர்பசும்புற் கொடிமேய்ந்து திரைபொருநீர்க் கானயாற்றுத் தீம்புனலுண் டாமாக்க ளரிமணலபர யிளம்புன்கி னணிநிழற்கீழ் வாய்குதட்டிப் பொரியனைய பூவுதிர்ந்து புறம்புதையக் கிடக்குமால் (உ௦)

மணிமலர்கொள் பலகாயர் மருங்குடுத்துச் சினைமுழுது மணிமலர்கொ டுணர்சுமந்த வசோகமொன்று நடுநிற்றல பிணியவிழு நறியசெச்சைப் பிணையலுழ் தோண்முருகன் பணியடரு நெடுந்தோகைப் பறவைமிசை யிருந்தற்றே, ()

அறுபதவண டினஙகுறுகி யறியாத சணபகஙக
ணறவொழுக விதழவிரியு நறுமலாபூத தூறதோறறங
குறைபெறுந ரடைநதறியாத குறை * யிவறன மாலையான
பெறலரிய பெருஞசெலவம பெறறிருததல போலுமால. (

கலிவிருததம.

பறபல வஙகலழல படவெ ழுநதவிப
பொறபமை வனததிலடப புகையுண டனறுகொல
கறபகப பொலமலா கமழவ தனறெனி
லெறபடு பொனனிடத தியாது நாறறமே. (௨௩

மேறபடி வேறு

தொகக நனமரச சூழலு ணிறகுமாற
றகக மேலவா தமமு ளெவரறினு
மிகக கலவி வெறுககையு ளொனறுமின
மககள போனமென வறறன மரஙகளே. (௨௪)

மேறபடி வேறு

வளாகரி நெடுஙகையால வானந தோயசினை
தளாவொடுள வளைநதிடுந தகைமென கொமபுகள
களிதரு கரிகர லீலை யாறகடி
தெளிதினுட குழைநதிட லியறகை யனறுகொல். (௨௫)

விரிசிறைப் புடகுல விருநது செயகலா
திருளபழங கரிபொர வுதிரகுமவெளளிலக
ளிரவலாக கீநதிடா வீகை கொணடுகொல்
லரசர்கள் பெறச்சொரி யறிவி லார்கள்போல். (௨௬)

---

* இவறனமாலை - உலோபததனமை.

மகவுட லொடுக்கிய வயிற்று மந்திக
ளுகணமலர்க் கொம்பினின் றொழுகுந் தேறல்வான்
றிகழ்தரு கங்கையுட் டெய்வத் தாமரை
நிகரறு பொலங்கல நிறைக்கு மென்பவே (௨எ)

வேய்த்தலை வானரம் வேழம் பக்குலக்
கூத்தரி னாடிய கூத்த ரம்பையர்
பாத்தன ரவற்றின்மேற் பரிசின் வீசிய
தூத்திரண் மணிவடஞ் சுடரு மெங்குமே. (௨௮)

கலித்துறை

இன்ன வாரண வனத்திடை யெம்பிரான் கண்டு
முன்ன மைந்தடா வசிட்டமா முனிவினை யறுத்து
மன்னு நன்கதி யடைந்தமை வகுப்பலென் றெறிநீர்ச்
சென்னி யந்தணன் வேந்தனுக் கொருகதை தெரிப்பான். ()

முந்து மாமறை முழுதுணர் வசிட்டமா முனிதான்
றந்த மைந்தர்க ணூற்றுவர் தாவில்சீர்க் * காதி
மைந்த னுயிர் துறத்தலின் மனத்தையுள் ளழுத்தி
யுந்து வெந்துயர்க் கடலகத் துணர்வெலா முகுத்தே (௩0)

மருளு நெஞ்சமுந் தாழுமோர் வானறொடு குடுமி
வரையி லேறிநின் றுயவென விழுந்தனன் மண்ணி
லரிது பெற்றதம் முடம்பின்மேல் வெறுப்புடை யவரு
மொருவ ரல்லரோ மக்கண்மே லுற்றதோர் வேட்கை ()

* காதிமைந்தன - விசுவாமித்திரமுனிவர்.

வீழும வேலையின மணிகொழித தெறிதிலா வேலை
சூழு மாநில மடநதைதன றிருககையா லேநதி
யாழு மாரஞாக கடலினின றகறறாற கேளவித
தாழும வாரசடை முனிவர நினகிறு தகவோ.　(௫௨)

மலையி லேறிமண வீழதரின மாளுமெனத துனபங
கலைகு றைநதவெண மதிமுடிக கடுககையங கணணித
தலைவ ஞாருள பெறுதியேற றனபமுந தணபபப
தொலைவின முததியும பெறுகுவை யாதலாற றாயேயாய ()

அடியா வேணடிய வேணடியாங கருளிருண மிடறறுக
கடிகொள கொனறையஞ செஞசடைக கடவுளை நோககி
யொடிவின மாதவஞ செயதியென றுரைததனண முனிவ
னெடிய வெநதுய ரளககரி னீநதினன றெனறுள　(௫௪)

கணண கனகட லுடைபபெரு நிலததிடைக கவினற
புணணி யததிரு வனததினுண மேலெனப புகனறே
தணணென மெனபுனல வேடடெழு கலையெனத தரியா
னணண லஙகளிற றடவியை யடைநதன னனறே　(௫௫)

அடைநத மாமுனி சிறநதுழி யகனமாந திருநது
கடுமபு லபபகை யைநதையுங கொனறுபூங கடுககை
மிடைநத செஞசடை யநதணன றிருவடி விடாது
தொடாநத நெஞசின னாகியூண யாவதுந துறநது　(௫௬)

கனலி வெஙகதிர பெருமழை குளிரபனி கடுஙகால
சினவி லஙகென விவறறினால வருநதுயர சிறிது
நினைத லினறிமூச சவிததசை வகனறபின னெடுநாள
வினைகெ டுநதவ முழநதனன யாவரும வியபப.　(௫௭)

அறுசீரககழிநெடிலடியாசிரியவிருததம.

சொனனவிவ வகையி னேறகுந தூயவற கருளல வேணடி
முனனவ னபணைபபெருநதோண்முதது றழமு றுவறசெவவா
யனனமுங குடவ யிறறி னைநதுகைக களிறறுக கனறும
பனனிரு தடநதோட சேயும பரிசன கணமு மினறி. (௩௮)

அருமணிச சுடிகை யைவா யாடர வுருவத தோடு
பரசிவ லிஙக மாகிப படுபுன லிறைவன றிககுத
திருமுக மாய கதததி மிரமுங கெடவி ளஙகி
விரிசுடாக கனலி தனமுன மினமினி யாக நினறான (௩௯)

கணணுத லணணல னிறபக காணடர லோடு நெஞசந
துணெனன நடுந டுஙகித தொகுமயிா சிலிாததெ ழுநது
மணணிடை வளிபெ யாதத மரமெனத தாழநது முககட
பணணவ னெழுக வெனனப பயமொரீஇ யெழுநது நினறு.

கையிணை யுசசி கூபபிக கணகளி னருவி பாய
வெயயசெந தழலிற பட்ட மெழுகெனவுருகநெஞசம [யநத
டொயயிலவாயகுழறககொனறைபபொலமலாக கணணிவே
செயயவாா சடில முககட செலவனைப பழிசச லுறறான. ()

மேறபடி வேறு.

இம்மா நிலத்தோா நினறெடுவைத் தெணணப பட்ட
திருமாலுஞ, செமமா மலரி னரசிருககுந தேவு மறியப ப
டாயெனறு, லமமா பிறவி நெடுஙகடலவா யலமந தழிவு
கெடுத்துழனு, மெம்மா லறிதற் கெளியாயோ வரியோ
டாடும பெரியோயே. (௪௨)

எலலாக் கலைககு முதலாகி யாவுந தரிககும பொயயப
பொருணமை, புலலாப பொருளி னருமல றககும புகழதற
கெளியை யலலையெனறுற, கலலாக கழிமா மடனுடையே
ங கணடாங குளைககுஞ சிறுபுனமைச, சொலலாற புகழத
ற கெளியாயோ துறநதோ ருளததிற சிறநதோயே (௪௩)

உடமபு முதலாந தொடாபனைததுமொழிததுப புலன
கள காநதுமன, மடஙகி யருநோன புழநதவாககு மனட
தற கரியை யெனறககா, லொடுஙக லிலலா வவாககடலு
ளுயககும புலததுக காடபடடோந, தொடாநது பெறுதற
கெளியாயோ தொலையாக கயிலை மலையோயே (௪௪)

கலிவிருததம

எனபப ழிசச விறைவன கருணைகூாந
துனககு வேணடிற றதுஞ சொலகென
மனததடககரு மாமகிழ வெயதினன
சினகக ளிறறரிச செமமற குணாசெயவான. (௪௫)

பததி *நாறரும பாறைம னததென மேல
வைதத பேரரு ளாலெளி வநதவிவ
விதத கததிரு மேனியொ டனறுநீ
யிதத லததி லிருபபது வேணடினேன. (௪௬)

தேங்கு பேரருட செலவு தானறுநீ
யோஙகு ததது வமுளளவெ லாஙகடந
தாஙகு நினற வசைவி னிலைமைகாண
வீஙகு ஞானமும வேடடன னெனறனன. (௪௭)

* நாறுதல - உதித்தல.

அணண லவவுரை கேடட னு மனபநீ
யெனனணி யாஙகா கெனவங கிருநதுபின
வினனு யாநத வியனசிலை யாலடித
தெணணி லாசசடைத தெனறிசை மூாததியாய. (௪௮)

வீறறி ருநது விரைமலா தாயடி
போறறி நினற புனிதமா னுககனை
யேறற ஞாஙக ரிருததி மனஙகொளச
சாறற ருமபொருள சாறறுதன மேயினன (௪௯)

பிறததல சாதல பெருகல சுருஙகலே
துறததல கூட றயாதல களிததலே
வெறுததல வேணடல வெருள லுவததலே
மறதத லுளளன மயஙக றெளிதலே (௫௦)

இனைய பலகுண மினறியி யறகையாய
வினையி னீஙகி விளஙகிய ஞானமாய
நினைவ ருமபர மானநத நீததமாயத
தனைய நிநதவா தஙகட கபேதமாய. (௫௧)

பூவி னுணமணம போலுல கெஙகணு
மேவி நிறபினும வேறு யுயிாததொகைக
கோவின மெயயு மொழிநதவுந தககவா
றீவ தாயொருங கியாவு முணாவதாய. (௫௨)

ஆதி வேதமுஞ சொலலற கரியதோா
சோதி யாயமன முநதொட ராததாய
மீது யாநததன றனமையு மெயதனக
கேதந தீாதன திசசையி னுயததும. (௫௩)

* மாயை மூனறினு மாயிரு ஞாலமுன
ஞய தததுவ மெலலா மமைததலுக
தாய சததி விளஙகிய தொலலுயிாக
கேயு முததி யளிககு மியறகையும. (௫௪)

விரிதது நனகு விளமபினன செஞசடைக
கருதத னவவெலாங காசின முனிவனுட
டரிதது ஞானந தலைபபட டஞ்ரெலா
மிரிதகெ மூநதபே ரினபத தமுநதினுன (௫௫)

தநதை நாணமலா தாழநது விடைபெறீஇச
சிநதை யெணணிய தேயத தடைநதன
னநதி வானிறந தணணலு மவவுழி
வநத வனன வடிவொடு நினறனன (௫௬)

மேற்படி வேறு

அபபொழு துமைபபெய ரரிககரு ணெடுஙகட
செபபிள முலைககொடி சிவனைபிரிவு தநத
வெபபவிர கததழல வெதுபபுதல பொருளா
யொயபிலி யிருநதருளு மொணகட றடைநதாள. (௫௭)

ஆஙகோதை நீாவிட மயினறருள கடுககைத
தேஙகோதை மாாபனொடு சேரநதினி திருநதே
தீஙகோதை நனகழை செறுததொளிரு ஞானப
பூஙகோதை யெனறிலச போமபெயா படைததாள. ( )

மழைமத முகககு- வயிறறுமகன வெஞசூா
வழியற வறுததவருண மைநதனடல வீர

* மாயைமூனறு - சுததமாயை, அசுததமாயை,
பிரகிருதிமாயை.

னழ்விலவடு ககடவு ளையன விடை யணணல்
குழுமிய வுருததிராகள கோதிலகண நாதர். (ரு௧)

எனறிவாக ளாதியாகள யாவரு மெழுந து
துனறியுமை யமமையொடு சோதியுறை கினற
மனறனமத யானை வனம வலவிரைவி னெயதிக
கொனறைமுடி யணணலருள கொணடினி திருநதார (சூo)

அறுசீரககழிநெடிலடியாசிரியவிருததம்.

விளஙகொளிக கயிலைக குனறம விரிசடை யிறைவன
றனனைத, துளஙகலில குடுமபத தோடு துறததலிற பயந
தோர் சீதத, விளஞசிறு ரொனகக லஙகி யீகையங குனறத
தோடு, வளஙகெழுகளிநலயானைவனமபுகவெழுநததனறே.

இருணிற விருவி சுமபி னெழுநதுதென றிககிற செலலும
பெருகொளிக கயிலை வெறபுமபிறஙகியசெமபொறகுனறந
திரையெறி சுடரு ஙகாறறின சேயையு மணட கோடி
விரலகொடு தெறிககு மாறறல வீரவா குவையு மொதத. ()

கூற்றுறழ வெகுளி வேழங கொணடுவிண படரு மூழிக
காறறெறி சிறைபபே ராறறற கணடப்பே ரணடப புடகள
போற்றிரை யுவரிசூழபூம * பொழிலெலாமருளவிணபோயச
சாறறரு மலையி ரணடுந தானமா வனதத டைநத. (சுரு)

தோடவிழ கடுககை வேயநத சுடாமணிச சுடிகை யைவா
யாடர வுருவத தணணற கயிநதிர திசையின வெளளிக
கோடுயா வரைகின றனறு குருமணி யருவி சூடி
நீடிய குடுமி மேரு கினறதங கதனவ டக்கே, (சுச)

---

* பொழில - உலகம்.

அன்றுதொட் டுலகே யேத்து மண்ணலங் களிற்றுக் காடு
மன்றறென் கயிலை யென்னும் வான்பெயர் பெற்ற தம்ம
பொன்றலி லதன்சி றப்புப் பொருபுல னரவ வேந்து
நின்றத னாயுள் காறு நிகழ்த்தினு *மூலத்தற் பாற்றே.

வியனிலம் போல விண்ணும் வெள்ளத் துளாழ்ந்து மஞ்ஞான்
றுயர்தரு மண்டங் கோளத் துறநிமிர் கயிலை யென்னும்
பெயருடைப் பரமா னந்தப் பெறலரு முத்தி வைப்பா
மயலெறி திருத்த லக்கு மற்றைய தலங்க ளொப்போ. ()

ஓவில்சீர்த் தென்னாது வெள்ளி யோங்கலி னுக்கு திக்குங்
காவத வளவுட் பட்ட கன்மர முதலா யுள்ள
தாவர மக்க ளாதி சங்கம மெல்லா முக்கட்
சேவுயர் கொடியி னான்றன் றிருவுரு வாகு மன்றே. (௬௭)

† புலிபுலி யதளு டுக்கும் பொருகரி கரித்தோல் போர்க்கும்
வலியவா னுமேன் மற்றும் வாளரா வரவம் பூணு
மெலியவ மானமா னேந்தும் வெந்திறற் சீயஞ் சீயத்
தலைபுனை தருந்தென் வெள்ளிச் சயிலத்தி னிற்கின மன்றே.

---

* உலத்தல் - முடிதல். † புலியிற்கின் புலியதளுடுக்கும் என இங்ஙனம் தனித்தனி ஒவ்வொன்றையுஞ் சொன்னயம் பற்றிக் கூறினாரேனும், சிவசாரூபத்திற்குரிய பிறசின்னங் களையும் பெறுமெனப்தே நூலாசிரியர்கருத்து. சிவபெருமானுக்குச் சிங்கத்தோலையன்றி அதன்றலையும் உண்டென்பதை "ஏனையோக நிறைமை யின்மை காட்டி, முடங்குளை மடங்கன் முகனீ டுகக் காத்த, வெண்டலை மாலைக் கண்டவா வெருவத், தண்டாது கிடக்குந் திண்டோட் பொருப்பன்" எனனும் இஷ்டலிங்கவகவலானும் உணர்க.

ஏழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

என்று தென்கயிலைப்பொருப்பி னியல்பனைத்தையு
மெம்பிரா, னன்று கூறலு நெஞ்சு வந்தொளிர் நாம வெள்
ளிலை வேனெடுங், குன்றி ணேடுறழ் பிறைம ருப்புயர் குஞ்ச
ரப்படை யாதவன், மன்ற னக்கதை யினு மொன்று வழ
ங்கு கென்று வணங்கினன். (௬௯)

கலிவிருத்தம்

ஆதியங் கயிலையி னடைவு கூறினந்
தீதில்பொன் முகரியின் செய்தி கூறுதும்
யாதவ மன்னமாந் தினிது கேளென
மாதவ வடிவருள் வள்ளல் கூறுவான் (௭௦)

தென்கைலாயச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௭௧

சிலயுகங்களுக்குமுன்னே, சூரியகுலத்திலுதித்த மித்திரசகனென்னுமரசனை வஞ்சிக்கவெண்ணிய ஓரரக்கன் அவ்வரசனிடத்தே மடைத்தொழில்பூண்டிருக்குநாளில், நரமாமிசத்தைச் சமைத்துவைக்க, அதை அரசனுணராது வசிட்டமுனிவருக்குப்படைத்து, அக்குற்றங்காரணமாக அம்முனிவரால் சபிக்கப்பட்டு, உதிரனென்னும் பெயரையுடைய அரக்கனாகி உழன்றிருந்தனன் அக்காலத்திலே, விசுவாமித்திரமுனிவர் வசிட்டமுனிவர்பால் வைத்திருக்கும் உட்பகையினால் அவர்சந்ததியை அழிக்கத்துணிந்து, சத்திமுனிவர்முதலிய நூற்றுவரையும் மாய்த்துவிடும்படி அவ்வுதிரனென்பவனுக்குப் பணிக்க, அவன் அவ்வாறே முடித்தலா

ல், வசிட்டமுனிவர் புத்திரசோகமேலிட்டு, தமது உயிரை விடுக்கவெண்ணி, ஒருமலையினது உச்சியிலேறி, விரைந்து விழுந்தனர். அதுகண்ட பூதேவியானவள் அவரிறவாவண்ணம் தன்னுடைய இரண்டுகரங்களாலும் தாங்கிக்கொண்டு, அவரைநோக்கி, "முனிவனே, நீ இவ்வாறு செய்தலால் உனது துன்பம் நிவர்த்தியாகுமா? சிவபெருமானை வழிபட்டுத் திருவருளைப்பெறுவையேல், இத்துன்பம் நிவர்த்தியாகப்பெறுவதுமன்றி முத்தியையும் பெறுவாய்." என்றுரைக்க, முனிவர் அதையங்கீகரித்து, தமது சித்தத்திலே கயாரணியமே எவற்றினும் சிறந்ததலமெனத்துணிந்துசென்று, ஒரு சிறந்ததானத்திலேயிருந்துகொண்டு, உணவாதிகளை விடுத்து, ஐம்புலன்களையுமடக்கி, சித்தத்தைச் சிவபிரான் திருவடிக்கண்ணேபதித்து, எவற்றாலும் சலிப்பின்றி, அருந்தவம் புரிந்துகொண்டிருந்தனர்.

சிவபெருமான் திருவுளமிரங்கி, ஐந்தலையரவ வுருவத்தோடு பரசிவலிங்கமாய் மேற்குத்திருமுகமாகி, சோதிமயமாய்த் தரிசனந்தந்தளிக்க, முனிவர் நடுநடுங்கி, மயிர்சிலிர்த்து, காற்றினாற் பெயர்க்கப்பட்ட மரம்போல வீழ்ந்துபணிந்து, அக்கடவுளெழுகவென்றபின்னர் பயமகன்றெழுந்து, பலவாறு துதித்து நின்றனர். அப்பெருமான் திருவருள்சுரந்து, முனிவரை நோக்கி, "உனக்கு வேண்டியவரம் யாது?" எனவினவ, அம்முனிவர் "தேவரீர் எக்காலத்தும் இத்தலத்திலே இத்திருமேனியோடு வீற்றிருந்துகொண்டு ஆன்மாக்களுக்கு இஷ்டசித்திகளையளிக்கவும், சிறியேனுக்கு ஞானோபதேசம் பாலித்தருளவும் விரும்பினேன்." என வின

ணபபஞசெயதுகொணடனர அககடவுள அவவரமளிததது, கலலாலவிருக்ஷததடியிலே தக்ஷிணாமூரததமாய வீறறிருநது, பதிபசுபாசலக்ஷணஙகளை ஐயநதிரிபற விளககியருள, அமமுனிவர உணமைதெளிநது, ஞானமுதிரசசியுடையரா கி, பேரினபமபெறறனர.

அததலததிலே, அககடவுள அமமுனிவர்ககருளியவ ணணமே எழுநதருளியிருநததலால, உமாதேவியாரும பிரி வாறறாது, விநாயகககடவுள முருகககடவுள வீரபததிரக கடவுள வைரவககடவுள ஐயனார நநதிதேவர உருததிரக ணஙகள கணநாதரகள முதலியோர பினறொடரநதுவர, அததலததையடைநது, ஞானபூஙகோதையமமை என னும திருநாமததோடு தஙகியிருநதனர இதுகணட கைலை மலையானது மேருமலையோடு, தானும பிரிவாறறாது அஙக டைநது, தனககு வடககே அமமேருமலை தஙகுமபடி தா ன சநநிதிககுக கீழததிசையிலே தஙகியது. அதனால, அன றுமுதலாக அததலம தெனகைலாயமெனற திருநாமமு டையதாகி, அணடருலகழுமழியும அககாலததும அழிவில லாததாய, நிகரினறிவிளஙகுகினறது. அததலததிலிருககும சராசரஙகளெல்லாம சிவரூபமாகும எனறுரைததருளி, அ வவரசர வேணடுகோளினபடியே, பொனமுகரிநதியினவர லாறறைப புகலததொடஙகினர.

※ பொன்முகரிசசருக்கம்.

அறுசீாககழிநெடிலடியாசிரியவிருததம.

மணிமிடற றிறைவன முனனம வானரொடு பணிக்குன றததி
னணிநகைப பணைபபெ ருநதோ ளமபகைத தரிப ரநத [தத
பிணையெழிற கருஙகட செவவாயப பிறைநுதற சுணஙகு'பூ
புணாமுலைக கருமென கூநதற புனிதையைவடபவநதான

கருடாகந தருவா † தாரா கணநதயித தியாகள விசசா
தரரிராக கதரோ சிததா தாபத ரசுர ரோகிம
புருடாகின னரரி யககா பூதாவே தாளா மேதவ
ருரகரா காச வாச ரொடுமபோக புவியு ளாரே. (௧)

விரிசடை முனிவ ரீடடம வெநதிறற கணேச வெளளாந
திருமறு மாாபத தணணண றிசைமுகத தலைவ னினறே
ரொருவரு மொழிநதி ராம லொருதனிக கடவு ளோடும
பரவினா வநது விணடோய பனிவரை மருஙகி றுததா. ()

தெயவத வெளள மெலலாந திரணடவட குழீஇயவா றுருல
வையகந தெறகு யாநது வடதலை தாழநத தாக
மையொளிா மணிமி டறறு வானவன கடதது வநத
வையனை யருகு வாவென றழைததரு ளோககளிதமேத (௪)

மாநிலஞ செமமைத தாக மாதவ நீதெற கேகி
மேனிமிா மலய வெறபின மேவுதல வேணடு மனறே
னூனவில புலவ நாமே நொடிசெலத தகக தெனறுன
வானுயா புகழி ஞனும வணஙகிவாய புதைததுநினறு.(௫)

---

* பொனமுகரி எனபது ரகர லகர வொற்றுமை
யால பொனமுகலி எனவும வரும.

† தாராகணததைப பிறா அநதரரொனவும வழஙகுப.

திருமறு வணிந்த மார்பன் றிசைமுகன் முதலோர் நிறப்
கருணையங் கடலே நாயிற் கடையனேன் றன்பால் வைத்த
வருளினுற் பணித்த வேவ லாற்றுவ லருளி னென்று
விரைமல ரடியிற் றாழ்ந்து விடைபெற் றிவிரைந்துசென்றான்

கலிவிருத்தம்.

ஆதார மெய்ப்பொரு ளறிந்தசிவ யோகி
மாதார வெம்முலை வடுக்கொள்கன் மார்பன்
றாதார வுண்டளிகள் சாதாரி பாடுங்
கேதார மென்றுபுகழ் கேடிலவரை கண்டான் (எ)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

அருந்திறற் பிறவி மாவி னுவியுண் டுளிக்கோல் சிந்தும்
பெருஞ்சிலை யாகி முத்திப் பிறைநுதற் றிரும கட்கு
மருங்குநின் றிரட்டும்வெண்சா மரைகளாய் விளங்கா நிற்குந்
தரங்கவான் கங்கை சூழ்போந் தனியவி முத்தங் கண்டான்.

இயலிய மொன்ற னுமத்தி யாறுசூழ் முரணவிழிப்போ
வியன்கா வடவெழுத்து மெய்களு ணடுவு மீறு
முயிர்களுண் முதல யற்றே யொத்துமுன் னின்ற ராமப்
பெயர்க்க லொழுவா யான பெரும்பெயர்ப்பதிகண்டான்.

(இதன்பொருள்) இயல் இயம் ஒன்றன் நாமத்து யா
று சூழ் - அழகுபொருந்திய பலவகைவாத்தியங்களுள் ஓர்
வாத்தியத்தின் பெயரையுடைய ஆற்றினாற்சூழப்பட்ட,—
முரண விழிப்போ வியன் நகர் - மாறுபட்டகண்ணினபெய
ரைக்கொண்ட பெரியபட்டணமும்,—வடவெழுத்து மெய்
களுள்-கீர்வாணபாஷையிலுள்ள முப்பத்தைந்துமெய்களு

ள,—நடுவும் ஈறும் - (முதற்ககரமுதல் இரண்டாவது தக ரம் வரையுமுள்ள முன்பதினேழு மெய்களும், நான்காவது தகரமுதல் க்ஷகாரம் வரையுமுள்ள பின்பதினேழுமெய்க ளுநிற்க) நடுநிற்பதாகிய மூன்றுவது தகரமெய்யும், ஈற்றெ ழுத்தாகிய க்ஷகாரமெய்யும்,—உயிர்களுள் முதல் அயற் சேருடு உயிரதது - உயிரெழுத்துக்களுள் முதலெழுத்தாகிய அகாரத்தினது பக்கத்திருக்கின்ற ஆகாரவுயிரோடு சேர்ந் து,—முன் நின்ற ராமப் பெயர் நகா-முன்னே நிற்கப்பெற்ற ராமவென்னும்பெயரையுடைய பட்டணமும்,— எழுவா ய ஆன பெரும் பெயர் பதிகள் கண்டான்-முதலான கீர்த்தி பெற்ற அனேகதிவ்வியதலங்களை அகத்தியமகாமுனிவர் தரிசித்தனர். என்றவாறு

ஓர்வாத்தியமென்றது ஈண்டுப் பம்பையென்னும் வாத்தியம், அப்பெயர்கொண்ட யாறு பம்மையாறு. முரண என்றது விரூபம், விழியென்றது அக்ஷம், இப்பெயர்கொண்ட புரம் விரூபாக்ஷபுரம் எனவே, பம்பையாற்றின்றறை சூழப்பட்ட விரூபாக்ஷபுரமெனப் பொருள்கொள்க. விரூபாக்ஷம் மேலேகக்கினக்கண.

வடவெழுத்துமெய்களுள் நடுநிற்பதாகிய தகரவொற் றும் ஈற்றெழுத்தாகிய க்ஷகரவொற்றும் ஆகாரவுயிருடன் சேர்ந்து முன்னே நிற்கப்பெற்ற ராமவென்னும் பெயரை யுடைய நகரொன்வே, தாக்ஷாராமபுரமெனப் பொருளுரை த்துக்கொள்க. (க)

தனதுயர் முடியைக் கண்டோர் தாமரை முடியைக் கண்ட, விண்ணயிலா பெறும்பேறெய்த வேழம்பாய தேத்தி

ருலகண, டனையதற கொதத தியக ளஞசுபு நடககும வெ
றபாயச, சினவிடை யுயாதேதாற ருயகுஞ * சிலாதரன பு
தலவற கணடான (கဝ)

அறககட விறைவன றயகு மகனகா பலவுய கணடு, ம
றபபடை மறலி † யாசை வருமுனிக கெதிரதோன றிறுற,
பிறபபுவனெருடரழ ததுப பெறலருயகதியைககணடோர,
பெறததரு தெனுது வெளளிப பெருவரைக குடுமி தானே

காணடலுங தொழுதி றைஞசிக கணடுளி சொரிய மெயயி
னீணடிய மயிரபொ டிபப வேததுபு வடமீன வெனற
மாணடகு கடவுட கறபின மனையொடு கயிலைக குனறின
சேணடிகழ சிறபபுக கூறுத திருநக ரொலலை புககான. (கउ)

புககவ ஞபபா லோடும புனிறறிளங கனறு போலச
செககரஞ சடையி ஞனறன றிருமுனனா விரைவி னெயதி
நெககுநெஞ சுருகக கணக ணீரரு தொழுக வுசசிக
கைககம லயகள கூபபிக கரணயக ளடயகினினறன (கந)

நெடுமபொழு துடறம பிதது நினறபின னவச நீயகிக
கடுயகதி ராழி யேநதுய கரியவன முதலோர மௌலி
மிடைநதொளிர மணிதத ழுமபு விளயகிய கழறகாறறெயவ
மடயகலை நாதத ழுமப வழுத்திய தொடயகி ஞனே. (கச)

அமபோதரஙகவொததாழிசைககலிப்பா.

உலகெலாம் படைததுககாத் தொழித்துமறைத்தருளசெய
மலகிலாத திருவிளையாட டாடுவான குறிகுணமற [யு

---

* சிலாதரனபுதலவன - நநதிபருபபதம. † ஆசை-திககு.

நிலகுநிலை யதுநிறப வீறிலரு ளுருவெடுததுக
கொலைகெழுவே லரிநெடுஙகட குமுதவாயக குவிமுலையம
புலியனைய முகஞானப பூஙகோதை யொடுகயிலை
மலையிலவீற றிருநதருளு மதிமுகிழீாப பெருஞசடையோய.

இஃது ஆறடிததரவு.

அலஙகுழாய பரிமானே வழுததனைய திருமொழியோ
விலஙகுபுகழ பலவுமெடுத தேததுமிகல வநதிகரோ
நலஙகொளரு மறைநானகு நாடரிய நிலையாயககே

தரியலரா ருயிருணணுந தனிககணையோ கூாஙகோடடு
வரையனைய மழவிடையோ மலாசாதது மடியானே
விரிகதிாமா மணிவணணன வியனுலக முடையாயககே

சுடாவிழியோ வெழிலுடமபோ [illegible]சசிறையோ திமமுயாதந
கடிமலரோன செலுததுநிலக கணணகனறே ருருளேயோ
படரொளியாயிரஙகதிரோன பலலுயிருமபடைததாயககே

இவைமூன றும மூவடிததாழிசை.

வெருவருங கூறறம வீழ்தரச சிறிது
விரனிமிாந தனறுநின மெனமலாத திருவடி.
முரணின ரரண மூனறுமவெந தவிய
வெரிதழ லுமிழநதன றிறைவநின னிளநகை

இவையிரண்டும நாறசீரடியமபோதரஙகம. பேரெண

கனல்பட விழித்திக காமற் காயநதனை,
மனைவி வேணடலின மறித்துவற றந்தனை,

யருவனை பெயர்த்த வரக்கனை நெரித்தனை,
புரிநரம பினனிசை புகனறவற கருளினை.
இவை நானகுமநாறசீரோரடியமபோதரஙகம.அளவெண

அழித்தனை சிறுவிதி யாக, மசைத்தனை யுடையென மாக,
மூரித்தனை புகாமுக நாக, முயாத்தனை மழவிடை * மேகம.
இவைநானகுமுசசீரோரடியமபோதரஙகம. இடைஎண.

புண்ணிய மூாத்தியை, புகலருஞ சீாத்தியை,
யெண்ணருஞ சிறபபினை, யிலலாப பிறபபினை,
யவாவிலா மனத்தினை, யடறகரி வனத்தினை,
தவாத்திரு வருளினை, தலைமறைப பொருளினை.
இவைஎட்டும இருசீரோரடியமபோதரஙகம. சிறறெண

எனவாஙகு, இது தனிசசொல.

அரும்பெற லொருவனின றிருநதடி வணஙகுது
மைம்புல விலஙகு வெமபட ருறதது
மாணுப் பிறவிக கானங கடநது
கருதரு மினப முததிப்
பொருவினமா நகரம புகுதாற பொருட்டே.
இது ஐநதடிநேரிசையாசிரியசசுரிதகம். (௧௫)

அறுசீர்ககழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம.

இன்னண நாக விஙக மேத்திய பினன ராவின்
மனனிய கடவுட் போற்றி வாரண முகத்தோற் றுழந்து

* மேகம் - நண்டு விடடுணு.

பனனிரு தடநதோட சாமி பணிமல ரடிப ழிசசி
யனனைஞா னபபூங கோதை யடிபணிநது வலமவந தானால்.

பலமுறை வலஞசெய தையந பணிநதுபின னரிதி னீஙகி
வலிகெழு மகிடற காயநத வருமுலை யணஙகு வாழு
மலைமிசை யேறி யனனாண மணியரிச சிலமப ரறறு
மிலகித ழெழிலக டநத விணையடி தொழுது மீணடான. ()

அவவயின விளஙகித தோனறு மதிசயம பலவுங கணடு
செவவிய மனததன றெணணீத திருநதி யினமை காணூஉ
விவவயின தியொனறினமை குறைவென வெணணியாமோா
கவவைகொ ளிருநீ ரியாறு கடிதிநிட டருது மெனறு. ()

ஐநதவித தாணடு வைகு மருநதவ முனிவா பாறபோய
வெநதுயாப பிறவி கொனறு மெயயுண ரடிகள யாரென
நிநதநற றலதத ழைபப வெனககரு ளுதிரொன றனனார்
தநதமுற் றருளபூண டுளளங தடநதி முயறசி யுநத. (கக)

ஐயதென கயிலை நீஙகி யதறகுநான கியோச னததில
வெயயவா ணிருதி திககில விளங்கொரு பொருபபி லேறிச
செயயதா னுவினமனத்தைச சிககயாத தைநதுஞ செறறு
மெயதகை கெடலுண யாதும விடடரு நோனபு ழநதான.

முலைசான மனையு ளோபா முதரிரா யருகு நீஙகா
தெலவியும பகலு நினறே யேறறநற பணிகள் செய்ய
நலவியற புலவா கோமா னதிபெறு தவமு ழநது [ருன.
செல்லுநா ளுள்வீ திபபோன றிருககோட *டுதளிற சென

* உதள் - மேடராசி.

நனாநதலை யுலக மெல்லா நலிபனிப பகைபி ரிநது
பொனயகுவட டிமயத தேறப பொருநதுதன றுணைவ ளுய
வனயகவே ளாகக மெயத வஞசிறைக குயிறபாண வாழ
மனயகவா வேனில வேநது மாநிலத திறுதத தனறே ()

முளளொ முருககு மநதி முளையிளந திஙகள காடடுங
களளக முகிழுபப லாசுங கடிமல ரவிழதத தோறறந
தளளில சிறபபின வேனி றணபனிப பகைபி ருநத
வெளளெழினகரமெல்லாமொருஙகெரியூட டிறறொககும

மருமலா வாளி வேநதன வருமுலை யரிதத டஙகட
டிருநுத லணஙகோ டாடத தெனறலந தூதன முனனி
விரைமலாத துணாக ளானு மெலலிளந தளிாக ளானும
பொருக்டலவரைபபி னுளள பொழிலெலாமணிவித தானல.

மாதாமென பொதுமப ரெலலா மணவணி மகளி ரொதத
காதலங கொழுநா தமமைக கலநதமா மதிமு கததுப
போதரி நெடுஙக ணலலாா பூஞசிறைக குயிலக ளொததாா
கோதையா துணை துறநதாாமடமயிற தழாததை யொததாா

இநதில வரைபபி னுளளோா யாவாக்குங் கேள்வி யினபந
தனனொடு பிறந்த வநநீந தமிழகொடுத தாயகு வின்னோ
பொனனக ரணவுகோடடுப் பொதியமீன குழவித்தெனறன
மனனிய வுயிாகட கூறறின வருமினபம விளைதத தனறே.

மாநதளிாக கவசம் புக்கு மணஙகமழ் கைதை யநதோ
ட, டேநதெறி லுடைவாள வீககி யீாம்மலர்க் கணைபெய பி
ணடிப், பூந்தளி ராவந் தாங்கிப் பொருக்லழச் சிலையெ டுத
துச,சேந்தவாயக்கிளிமானபூண்டதெனறலநிருத்தேறி

கருஙகுயிற் றெழுதி யெனனுங காகள மிரஙக * வ
டு, சுருமபுதேன ஞிமிறெனை றெணணுங தொகைவிளுற ப
டையுளு சூழ, வருந துணை வசநதன றனறோ டனஙகவே
டாது நுணடீள, விரிகதிரு விசுமபு போரபப விரகாமேற
படையெ ழுநதான (உஅ)

இனனிள வேனில செலல விருஙகடல சுவற விணடோய
செனனியங குனறமெலலாங திசைமுகமழறறச செஙகேழப
† பனனிரு சுடரு மொனறுயப பகறகதிா பரபபி யாஙகு
மனனுயிாத தொகைவெ துமப வநதது முதிய வேனில. ()

உருகெழு ‡ காலச செகதீ யுருததிரன றலையெ டுதது
வெருவர விழிதது நோகக வெநதழல கொழுந்து விடுப
பரவைமா நிலததில வநது பறறிய தெனன வெயயோ
னெரிபடு கதிாப ரபப விருநிலங கொதிதத தனறே. (கூ0)

வெநதழ னிலதது வெணடோ மெனபுன லெனம யஙக
விநதிர சாலஞ செயத தெறிவளி மரமுந தீய
நநதலில பெருஞசி றப்பு நலகுகண ணேடட மிலலாச்
சிநதையா கடுஞசொல லெனனத தீமுகந திறைததத தனறே.

---

* வணடு சுருமபு தேன ஞிமிறு - கருவணடு பொறிவணடு தேனவணடு பொனவணடு என்னும வணடினபேதஙகள.

† பனனிருசுடாகள - தாததரு, சககரன, அரியமன, மிததிரன, வருணன, அஞசுமான, இரணியன, பகவான, திவசசுவான, பூடன, சவித்திரு, துவடடன எனபோா.

‡ காலசசெகதீயுருத்திரன - காலாக்கினியுருத்திரர்.

நீடழல வெஞ்சு ரதது நீரினறி நாவு லாநது
வாடுபு நிழலபெ றுது வருநதுபு திரியு மானகள
கோடிய கோல ஞகிக குடிகெட வலைகக்கும கலலாக
கூடிய வறனில வேநதன குடைபெறுக குடிக ளொதத. ()
நெடுநெறி மரஙக ளெலலா நீணிதி யோடு சுறறத
தொடாபுடை யவாபோனமககட டொகுதியாறசூழபபட்ட
தொடுகழல கிழிககுங கூரஙகற சுடுபர லொடுவீ ராய
வடுதழற சுரஙக ளெலலா மாளவழக கறற வனறே. (கக)
கலிவிருததம.
இனைய வாய விருவகை வேனிலு
மனலசெய நாளகளி னூழ லூநதினுட
புனலெ னுஞசொலும போககித தளாவிலா
முனிவ'ோற முழுததவ மாறறினை. (கச)
அறுசீாககழிநெடிலடியாசிரியவிருததம.
குயிலெலா மனன மெனனக குரைகட ஞடிச செனறு
வுயினிரு புடையும விமம வாயமடுத துணடு தோகை
மயிலகளபோற குனற நாடி வகனுளே சிமயமுற்றி
வியனிரு விசுமபெ ழுநது விரிகட லுமிழநத மனறே (கடு)
அருவைாக் குலஙக ளெலலா மருவியகதுமலை சூடிக [கள
கருவிமா மழைத்தோ ஸேகதிக் கடுமினவாள விதிாததுததய
விரிசிறை யறவெ றிநத விணணவன றனறே டேற்றுப்
பொருதா முயல வனறுன பூஞசிலை வளைத்தா னனறே ()
தடஙகடல் குறைய வுணட * தழங்குரற கொண்டல
வான, மடஙகலுங கவிகது விணடோ ழுடுக்கலதுள புதைய

* தழஙகுகுரல எனபது தழஙகுரலெனத தொக்குநினறது.

தினறு, குடஙகொடு சொரிவ தெனனக குளங்கள்கோடு
லடைய வெயயோன, சுடுஙகதி ருலகம வேடபச சோவென
ச சொரிந்த தனறே. (௩௭)

கொடி நுடஙகொளிசெய மினனுக கூததியா வான ரஙகத
திடிமுழா முழககம விமம வெழிலபட வாடி யாடிய
படுகடல குறைய வுணடு பாயபுய லெழினி யுளளாக
கடிதுபுக கொளிததன மௌவல கணடிள முறுவல பூதத

கருமுகிற படடு டுததுக கடுககைமா மலாபபொன பூணடு
குருதிமெயக கோபச செயய குருமணி யணிநது முலலைத
திருநகைக காநத ளஙகைத தீமபுனற குமிழிக கொஙகைப
பொருவினற காாம டநதை புவிககொரு செவிலி யானாள.

வரைமிசை மேகம் போல மனைகணமேற றாமஞ் சூழநத
வருவியங குனற மெனன வானைக ணனைநது நினற
பரிதியம பறவை போலப பறறுடைத துணைபி ரிநத
தருமலா நெடுஙக ணலலாா குவிமுலை சுகமி ழநத. (௪௦)

கலிவிருததம.

சீத நுண டுளியெனுந தீய தணடமும்
பாதக வடநதைவன பாச முஙகொடு
காதலந துணையொரீஇக கலஙகு வோர்கணமேற
கூதிரென றொருபெயாக கூறறு றநததே. (௪௧)

வருமுலை மகளிரும வரைகொண மாபரும
பிரிவென வுரைத்தற்கும் பெரிது முள்ளஞசிப்
புனாபடா முயககொடு பொழுது போக்கினர்
விரிசிறை யனறிலின மிதுன மெனனவே. (௪௨)

உடலலை குளிரினுக் குடைந்த வில்லவா
நடவினு ணொருபபினைத தணதத லஞ்சினார்
கடவுளா பசிபபிணி களையும வேளவியிற
சுடரழல பிரிகலாத் தொழுகு லததாபோல (சா)

தணடையரு சிறடித தருண மைநதரும
வெணடயிா வெணணெயமோா வெறுதது வேடடன
ருணடொறும் வெயயன வுணவு நீரிடங
கொணடன வுயிாகளுங குளிாககு டைநதவே. (சச)

எரிசுடா நெருபபைபீ ரொனன வேடடனா
தருகுளிா நீரினைத தழலி னஞ்சினா
திருசெவி களுக்குகி லிறுகச சுறறுபு
விரனின்ா மறைபட மெயப்பை புககனா. (சரு)

மேறபடி வேறு.

இனன வாகிய காலமி ரணடினு
ளனனா நீழ னளிர்சுனை யுடபுகா
மனனு மாதவன வாயள வுமபுன
றுனன நினறு துளஙகல ஞேறறனன. (சசு)

மேறபடி வேறு.

திருமலர் முதலிய திகைபபப புனபுலம
வருவன பயிாசில மகிழ வகதன
விருபனி யிருதுவும் யாவா யாவாகரு
மொருநிகா நடையின ருலகிற றேரினே. (சஎ)

கண்ணக னுலகெலாங கலைஇய தணபனி
விணணுயர் வரைகளும வேலை ஞாலமு

மண்ணனி டிமயமு மதனைச சூழதரு
மணணுமா யினவென மருளச செயததே (௪௯)

வளாபசும புறசெறி வயினரு றமபனித
துளிசுட ரிளவகதிா தொடவி ளவகுவ
வொளிாமர கததகக டுறவ முததிய
நளிகொளசெம மணிகளா நகுதல செய்யுமே (௫௧)

தரவுகொசசககலிபபா.

இவவகைய பணிபபருவ மிரணடினுநதண பனிகருளிா மெய, வவவுபொழு தலைபுரடடும வானபுனலி னினறுமெ லலின, வெவவெயிலகூ ரமயதது வெநதழலி னிடைநினறு, செவவியமெயப பொருளுணாநதோன றிருநதியமா த வமபுரிநதான. (௫0)

கலிததுறை

இனன வாறருந தவஞ்செய விநதிரன முதலோ
ரொனன தோமுனி கருததெனத தெருமர லெயதி
யனன லூாதியை யடைநதன ரவனவ ரோடுஞ
சென்னி வானறுடுங கயிலைமால வரையிடஞ் சோநதான.

நநதி வானவ னருளபெறீறிக ஃகாயிலி னடவா
வநதி வானிறத தணணறன பேரவை யணுகிச
சநத மாமலாத திருவடி பலமுறை தாழநது
மூநது மாரண மொழிகளாற பழிசசுதன முடித்தே. (௫௨)

ஐய வெனகொலோ கருதிய தினைத்தென வறியேன
செயய வார்சடைக குறமுனி நெடுமபகல செல்ல

வெய்ய கோனபுசெய கினறனன மழைமதா வேறகட்
டையல பாகமற றவறகரு ளெனவுரை தநதான. (௫௩)

தோட லாநததா மலாயினேன சொலலுதல கேட்டுக
கோடல வெணபிறைக கணணியோன கூறுமற றெனறு
நாடி னைல னகததிய னமதுதென கயிலைக
கோடு நீரநதி வேணடின னருநதவ முழககும. (௫௪)

அறுசீரககழிநெடிலடியாசிரியவிருததம.

விணபயில கடவுட கஙகை விடுகருது மவனபா னீபோயக
கணகளி கொளள நினறு கருதியாங கதனை யீநது
தணகம லததோ யெனறு சாறறினன விடைகொள வேதா
வணஙிறை யனன மோநது வநதனன முனிமுன னினறான.

நிறறலு மெழுநதி றைஞசி நீளசடை முனிவ னேததப, பொறறட மலரி னனீ புகலபொரு ளுரைததி யெனன, விற லிலாநதியொனறைய வேணடினன கயிலைககெனறான, சொ றறனி ரியறனகேளவன சுடாபயில விசுமபைபபாாததான.

பொலஙகா, முனித் வததுப பொஙகழல சுடககளாந து, மலைமிசை யொழுகிற றெனன, மணிமிடற றிறைவன சென்னி, யலைபுன லிதழிப பொறறு தளைநதிழிந தெனனப பொனமை, குலவிய நீரினை னினறு குனறினமேற றுதித த தாஙகே. (௫எ)

ஒலிகெழு நீத்தங் கணட வுறுதவக் கிழவன பனனூ, மலடிருக தரிது கோறறு மணிமகப் பெற்ற தாயபோ, லல கிலபே ருவகைக யானு னதறகயன பொனமை யோடு, கலி

யுடைமையிற்போ பொன *முகரியென வுரைத்துப போ
ஞன. (௫௮)

மலைபிளந தகிரேக காரம வழைகழை திலகம வேஙகை
பலவுசண பகமா ரஞசேப பினைமுத லியவெ யாததுக
கொலைகெழு விலஙகி னீடடய கொ[illegible]பன மணிவ ரனறி
யொலிபட விழிநது நீதத மொழுகிய திருநி லததே. (௫௯)

கலிவிருததம.

மனறனமெயப பொருளபுணா மனதத ஞெறறலி
னனறுதொட டவவனா யகததி யாசல
மெனஞொரு பெருமபெய ரெயதிற றெனபவாற
குனறுறழ புகாமுகக கொலைவல யானையோய. (௬௦)

அறுசீரகழிநெடிலடியாசிரியவிருததம

துடிவயிா தொணட கமவே ஞெடுகணை வரிவில லாவங
கடியுனடப பாாவைபபனமா களிறறுவெண மருபபுலககை
யிடிபடு நறுஙகா ழாரத தெழிலுரன முதல வெளவி
வடிமுனைப பகழி வேடா வாழிட மழிதத தனறே. (௬௧)

அரிதொரு வகையி னுயநத வாயசகியா சுலவி நினறு
வரிவளை க காநத ளஙகை வருமுலை புடைததி ரஙக
வெருமலி மறகி னணட ரிடமபடு மணிமி டறறு
னிறையொடு கவாநது காடடு நிலமெலாம பரநத தனறே

விரிதலை நிலஙக டநதோன வேஙகடத தருக டைநது
பரசுரா மேசச ரததின பாலடைந தெழிறகா ளததித
திருமகட கார மெனனச சிறநதுநீத திசைதி ருமபிய [றே.
பொருவிலோங காா முதாா புகுநதுபோயக கடலடக் கன

* முகரி - ஒலியையுடையது.

கலிவிருத்தம்.

குறுமுகட முனிவரன் குன்றிழிந் தீள
கற்பகலை மாநதிக் கரையி லண்ணறன்
சிறந்தநல வுருவமாஞ் சிவலிங் கம்பல
நிறைந்தபே ரன்பொடு நெறியிற் றாபித்தான. (௬௪)

வீழ்ந்தணை யொடுநதிவேந்தின மாயர்ந்
மூழ்குபு கயிலையின் முக்க ணனடி
தாழ்பவ னொருசிலா தலத்தி ருந்தனன்
சூழ்சடை முனிவரா துவன்றி யேத்துவார். (௬௫)

ஐந்தழ னடுவணின் றரிந்து நோற்றிவட
சிந்தரும பிறவிநோய தெறும முந்துமீ
தந்தனை யுயந்தனந் தமிய மாதலா
லெந்தைநின னருளினுக் கெல்லை யுண்டுகொல. (௬௬)

இருசுடா வழககற வெழுந்த விந்தமாய
கருவரை புழுதிமேற் * கழலி னழுத்தினை
முரிதிரைப் பெருங்கடன் முழுது முண்டனை
பெருமநின றறறலியாம பேச வல்லமோ. (௬எ)

கணணுத றனககுநதன் கனறி பாககுமற
றெணணரும் யாவாக்கு மீணையென றனக்கனே
மணணிலை நிறுததுதல வைத்திட டானெனி
லணணனின பெருமையா மளககற பாலமோ. (௬அ)

கனவிலு நின்னலாற் கைதொ ழாதுநின
னினைவினி லொழுகுமிக நிகரில கறபினு

* கழல - கழறகாய.

டனைமனை யாபபெறற தாவில சீாததியோய
மனையற நினதலான மறறொன றுணடுகொல (௬௯)

இறைறநாள வரையிவ ணிருநத நனமையாற
பெறறனங காணடரப பெருமி னினடி
யுறறன முடமபினு னுறுதி யெனறனா
சொறறமிழ முனியவாத துதிததன மையிருள (௭௦)

மறைமுடிப பொருளது வரமபு கணடநல
லறிவுடை யடிகளும மருளி னனறுகொல
பெறலருந தியிது பெறற தனறெனிற
சிறியனேற கிதுபெறு திறமு முணடுகொல (௭௧)

முடிசசடை முனிவாா முனனி னஃதொரு
† கடிபபலகை யாயினுங கடவுட குனறமா
மருககலு ‡ மையவி யாகு மனனநும
மிடததடைந தளியனு மிறபப மேமபடடேன. (௭௨)

கொனறையஞ சடையருட குனறந தெயவமாத
தெனறிருக கயிலைவாழ தேய மாபபெறற
மினறிகழ சடையாநும மேனமை பலலுகளு
செனறிட வேததினுந தீாதற பாலதோ (௭௩)

எனவவாப புகழநதுபி னிநத மாநதிப
புனலினுட படிநதவா புனித முதறியங
கனைகட லழுநதுவா கணணு தறபிரான
றனதரு ளொழுககமே தாஙக மாநதி. (௭௪)

† கடிபபலகை ‡ ஐயவி - கடுகு.

பரமபொருள் யோகியைப் பசுவை யீருயிர்க்
கருமங்குழன் மகளிரைக் கடவு ளேறறினைப்
பெருமகொலை புரிந்தவ ரேனும் பேணியிவ்
விருமபுனற் றோயவரோ விருப்பா தேவராய். (௭௫)

சிறந்தவிந் நதித்துறை சென்று மூழகுந
ரிறந்தபிற் றலையினி ரோற்றங் கொளபவிப்
பிறங்குசீர தோய்ந்தபுட பெறுமெல லோதிம
மறங்கெழு கலுழனும வாக னங்களே. (௭௬)

தனனிடை மீனகளைத் தலைய கன்றவான
மனனுமீ னுக்குமிவ வயங்கு மாநதி
நன்னாீர விடாதுதோய நலமபெற றீர்கணி
ரனனது பாவியே னடைந்தி லேனெனறுன (௭௭

இன்னண மதனசிறப பெடுத்துக கூறியம
மின்னுறழ சடையாபால விடைபெற றுரமு
தனனதீந் தமிழவள் ரடுக்க லெயதினன
கன்னனமென மொழியொடு கலச யோனியே (௭௮)

ஆடக முகாிதா னுண வபபெயா
நீடிய வமுககற நீககு நீரதாயப்
* பாடிமிழ பணிககடற பரவை மாதிலத
தொடைமா களிறறினு யொழுகு மெனபவே (௭௯)

கடவுணற பதிகளுட களிறறுக காடென
வுடைதிரைக கடனிலத் தொழுகும யாறறினுண

* பாடு - ஓசை.

முடிவிலசீாக காஞ்சன முகரி மிக்கதா
லடையலாத தேயத்தகூ ரலங்கல் வேலினய. (௯௦)

கலித்துறை.

வேழ வெண்மருப பாதிய புறபபொருண மேவிக
கேழகொ டாமரை முதலிய வகபபொருள கெழுமித
தாழவில சீாபுணாந தினனொலி படாநடை தநது
வாழி நாவலன செயயுளிற றிகழுமம மாா்ா. (௯௧)

தரளம பொனமணி சநதன மலரிவை தாங்கி
வரைாந றுயகடல வயிறபடா கடுவிசை வாவிா
பெரிதும பொறபுற வணிநதுதாம பிறநதுழி நினறு
மருவுங காதலா பாறபுகு மகளிரை மானும் (௯௨)

கவரி வெணமயிா சுமததலி னெறிதிரைாக கங்கை
யவிழந றுநதுண ரசோகலா விரிததலி னரவத
தவழபெ ருநதிரைச சோணமென பீலிக டரலாற
குவல யமபுகழ யமுனையொத தொழுகுமக குளிாா்ா. (௯௩)

திரைகொண மெலலுரு வனைநதுதன வாயறுரை சிநதிப
பெரிதலைநதிரு முதலையும வயினவயிற பெருக்கி
வரவு கணடவா மிக்கக மலாதலை யுலகிற
பொருவில பொனமுக ரிபபெயா முதியவள போநதாள ()

செய்ய குங்குமத் தானமுலை நிலமெழில செயது
வெயய திதிலத தோடிரு மருஙகினு மிளிர
வைய பொறகுரு கிரஙகமா தரஙகஙக ளசையத
தைய லாடக முகரிதா னடக்குமித தலத்து. (௯௫)

நிறையு டைபபொல முகரிதான செலவினி னீஙகா
துறமு வாபபொடு சிலைததலை தனபதி யுடனே
ரிறைவெ ரூபபுமின றெழுகுமா னிலைபெயா விலலாச
செறிகு லததுதித தாககது புதுலமையோ தெரியின. (௮௬)

முதிாக லைபபெரு மதியவெண குடையுடை முடியிற
றதைப சுநதழை வேய்க்கொடி தழஙகுமவெள ளருவிப
புதிய நீளபெருஞ சாமரை யகததியப பொருபபாஞ
சிதைவி றோககொரு வடமெனத திகழுமபொன முகரி ()

ததது வஙகடந தொளிாகினற முககணுன றனனே
டொதத செநதமிழ முனிவரள பறபக லுழநத
மெயதத வநதர வநதவிவ வாறறெடோா வெநத
லுறற னொனபிவட டநதோா கஙகையோ வொககும. ()

நுடதி சைககட லுடைநதொரு வழிககொடு குணுது
கடலவ யிறபுக வெழுநதென வெழுநதவிக கடுநீ
ருடனெ ருததலுண டஞசெவி யொழுககிய நீருங
கொடிக விழததசெந நீருமோ நிகாபபன கூறில. (௮௯)

இடன கனறவிவ வாறுதன கடபடா விறநத
முடிவில வெஞசினக குஞசர முதலிய வவறறி
னுடலை வெணடிாைக கருஙகட லுய்ததுமன னுயிாைக
கடவுள வெளளியங குனறினமே லேறறிடுங கடிது. (௯௦)

உலகி லெஙகணு மிலலதோ ரதிசய மொனறித
தலைமை கொணடபொன முகரியுட டாழநதவர் யாருந
தொலைவி றனபஙகள பலதருஞ் சூழவினைப பிறபபா
மலைநெ டுஙகடற கரையிலசை யேறுவ ரனறே. (௯௧)

இன்ன வாறுபொன் முகரியின் சிறப்பினை யிசைத்துக்
கன்னல் வாசிலை மதற்றெறு கனல்விழி கரந்தோ
றென்ன லாத்தமக் கசனியே றனையவே ளுரவோய்
மன்னு தீர்த்தமித் தன்றியு முள்ளென வகுப்பான் (௯௨)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

உருவினை மலைதொலைக்கு மிந்திர தீர்த்தம் பாய
வரவடா மயூர தீர்த்த மாரணாப் பிறவி யென்னு
முருகெழு புரந்தீர் பூட்டு முருத்திர தீர்த்தம் பேழ்வாய்
வெருவரு தழற்கட் கூற்றம் வெல்லுமார்க் கண்ட தீர்த்தம்.

அரகர தீர்த்த மாரு மவாவுமோ கினிதீர்த் தம்வெண்
டிரையெறி தருமா காளத் தீர்த்தமென் றிவைமுன் னாய
பரமபுண் ணியதீர்த் தங்கள் பலபடிந் தவ்வா வினைதீர்ந்தோ
ரினைதொழ விருத்தல் செய்து நிலவுமாற் புலவு வேலோய்

இனையதீர்த் தங்க டம்மி னீகையங் கலுழி தன்னிற்
கனலியை மதியைப் பாம்பு கவருநாண் முதலா யுள்ள
தினவிசே டத்தின் மூழ்கல் செய்தவர் பெறுப வாலந்
தனவிடை நெடுநா ளேற்று மண்டதரப் படாத வின்பம் ( )

என்றுபொன் முகரி யாற்றி னியல்பொடு மற்று முள்ள
மன்றன்மா மலர்த்தீர்த் தங்கள் வகுத்தன னிறைவன் கூற
வென்றிவேற் குரிசி லுள்ள மிகமகிழ்ந் தைய வின்னுந் தான
மொன்றுநன் கதைதொழும்பற் குரைத்தரு ளென்னத் தாழ்ந்

கலிவிருத்தம்.

தீதில்பொன் முகரியின் செய்தி கூறினம்
வேதியன் கதையினி விளம்ப லுற்றனம்

யாதவ மனனமாக தினிது கேளென
மாதவ வடிவருள வளளல கூறுவான (௯௭)

பொனமுகரிசசருககமுறறிறறு
ஆகததிருவிருததம - ௨௭௮.

சிவபெருமான பாாபபதியைத திருமணமுடிததறபொருடடு, காலாககினியுருததிரா, கூஷமாணடா, ஆடகேசா, வைரவா, வீரபததிரா, ஐயனா, ஏகாதசருததிரா, புததியடடகா, அடடமூாத்திகள, குணடோதராமுதலிய கணததலைவாகளும, பிரமவிடடுணுககளும, இநதிரனமுதலிய தேவகுழாஙகளும, அகததியா காசிபா கௌதமா பாரதது வாசா வசிடடா விசுவாமிததிராமுதலிய முனிபுஙகவாகளும, நநதிதேவாமுதலிய பரிசனஙகளும புடைசூழநதுவரவும, விநாயககடவுள பூதகணங்களோடு முனனேசெலலவும், இடபவாகனததிலெழுநதருளி, மஙகலவாததியமுழஙக, பாவதராஜன எதிாகொணடுபணிய, இமயமலையையடைநது, அவரவரையும தககவாறிருககுமபடிபணிதது, சிஙகாசனததிலவீறறிருநதருளினா. அஙகே எவவுலகததினுமுளள கணஙகளெலலாம ஒருஙகுநெருஙகலால, தெனபூமியுயாநது வடபூமிதாழநததாக, அபபெருமான அகததியமுனிவரை அருகழைதது, அருடபாாவையளிதது, "மாதவனே, இபபூமியானது சமபபடுமபடி நீசெனறு, பொதியமலையிலே தஙகவேணடும, அலலையேல், நாமே நொடிககுளளே செலலல வேணடும." என று கடடளையிடடருளினா.

அதுகேடடமுனிவர்வணஙகி, வாய்புதைத்துநினறு, "கருணையஙகடலே, திருமால்முதலிய தேவாகள்நிற்கவும

நாயிற்கடையேனிடத்துவைதத திருவருடபெருககிறற ப ணிதத ஏவலை அததிருவருளகொணடுமுடிபபேன." என மீ டடுமவணஙகி, * விடைபெறறு, தமதுமனைவியாகிய உலோ பாமுததிரையோடு புறபபடடு, திருககேதாரம காசிவிரு பாக்ஷம தாக்ஷாராமபுரம நநதிபருபபதமுதலிய தலஙகளை ததரிசனஞசெயதுகொணடு, வருமவழியிலே, தெனகைலை யெதிரபபட, ஆராமையால நமஸகரிததுககொணடு, பசு வைககணடுபாயநதோடும கனறுபோல நாகலிஙகபபெரு மான சநநிதியை விரைநதடைநது, நெஞசநெககுருக, கண களிலே நீரருதொழுக, புளகமுறறு, கரஙகளை கருவிததுக கொணடு நெடுநேரம பரவசபபடடு நினறு, தெளிநது, பல விதமாகததுதிததுநீஙகி, தக்ஷிணமூாததி ஐஞசநதிவிநாய கா முருககடவுள ஞானபபூஙகோதையமமைமுதலிய மூ ாததிகளைத தரிசிததது, பலதரம்வலமவநது, நாகைமலையி லேறி, அததேவியையும தரிசனஞசெயது திருமபினா

பினபு அவவிடததிலே விளஙகிததோனறும அதிசயங களனைததையுஙகணடு, பேருவகையுறறு, இவவிடததிலே நதியொனறிலலாமையே குறைவெனததுணிநது, ஆஙகுவசி க்கும அருநதவமுனிவாபாறபோய, "சுவாமிகாள, இததலத திலே நதியொனறழைககுமபடி எனககருளுவீராக." என ப பிராாததிதது, அவாகளுடைய பூரணகிருபையைபபெற று, அததலததிறகு நானகுயோசனைதூரததிலே நிருதிதிக கிலுளள ஒருமலையிலேறி, உணவனைததுநதுறநது, வெனிற

* இமமுனிவா திருமணககோலமகோறசவம தரிசிககப பெற்றேமிலலையே எனவருநதிசிநதிததததலஙகடோறுமகா ட்டியருளபபெறறமை அவவத தலபுராணஙகளுட்காணக.

காலத்திலே பஞ்சாக்கினிமத்தியிலும், மழைக்காலத்திலும் பனிக்காலத்திலும் வாயளவுஜலத்திலுமிருந்துகொண்டு, பஞ்சேந்திரியங்களையுமடக்கி, சிவபிரானைக்குறித்துச் செய்தற்கரியமாதவஞ்செய்துகொண்டிருந்தனர். அதுகண்டஞ்சிய இந்திரன்முதலியோர் முனிவர்கருத்து யாதோவெனக் கலக்கமுற்று, பிரமதேவனையடைய, அவரும், தெளியாதஐயுற்று, அவர்களோடு கைலையைச்சேர்ந்து, நந்திதேவரருளாலசிவபெருமானசந்நிதியை அணுகி, திருவடிகளிற்பலமுறைதாழ்ந்து பரவினின்று, முனிவர்தந்நிலைமையை விண்ணப்பஞ்செய்தனர் அக்கடவுள் அவரைநோக்கி, "அகத்தியன நமது தென்னகலைக்கு நதியொன்றையேவிரும்பி நற்றவம் புரிகின்றான்; அவன்பொருட்டு ஆகாயகங்கையை விடுப்பேம், நீமுற்சென்று அதனையளிப்பாயாக" என்று ஆஞ்ஞாபிக்க, அவ்வாறேவந்துநின்ற பிரமதேவரை முனிவர்வணங்கி, தமதுகருத்தைதயறிவித்தனர்

உடனே அப்பிரமதேவர் ஆகாயத்தைநோக்கி, அங்கு நின்றுமவந்த கங்கையானது பொன்னிறத்தோடு முழக்கத்தையும் உடையதாயிருத்தலால் அதற்கு, "பொன்முகரி" எனப் பெயரிட்டுச்செல்ல; அந்நதியானது அகத்தியமுனிவர் தவஞ்செய்தலால் அகத்தியாசலமெனனும் பெயர்பெற்ற அம்மலையினின்றுமிழிந்து, திருவேங்கடம் பரசுராமேச்சரம் என்பவற்றினருகேசென்று, ஸ்ரீகாளத்தியென்னும் திருமகளுக்கு ஆரம்போலச்சிறந்து, அக்கினிதிசையாகத்திரும்பி, ஓங்காரமென்னுந்தலத்தையடைந்து, கடலிற்கலந்தது. அதுநோக்கிய அகத்தியமுனிவர் ஒருபெண் புத்திரப்பேறின

ழி மலடியாக நெடுநாளிருநது அரியவிரதஙகளையனுடடிதது ஓா புதலவனைபபெறறாற்போலப பெருஙகளிபபடைநது, அமமலையினின றமிறஙகி, உலோபாமுததிரையோடு ஸ்நா னஞ்செயது, அநநதிதீரததிலே பலசிவலிஙகஙகளை ஸதாபி தது, பேரனபினுலவழிபடடு, நாகலிஙகபபெருமானைவணங கிக்கொணடு, ஒருமலையிலே தஙகியிருநதனா

அஙகுளளமுனிவாகள அவரையடைநது, "எநதையே, ஐநதழலினிடையேநினறு அரிதுநோறறு, பிறவிபபிணிககு மருநதாக இநநதியைத தநதளிததீா, இதனுலே யாஙகளு யநதனம; உமமுடைய திருவருளுககு அளவும உணடுகொ லலோ? விநதமலையினது வீறறையடக்கினீா; பெருஙகடலமு ழுமையும் ஒருஙகுபருகினீா, தெனபூமியைசசமமாககச சி வபிரானருளப்பெறறீா, இங்ஙனமாகிய உமதுபுகழை எஙங னம அளவிடுவேம· யாம இனறளவும ஈணடுவசிககபபெற றேமாதலால உமமைததரிசிதது இவவுடமபினபயனையுற றோம." எனப பெரிதும புகழநதுகொணடாடினா அகததி யமுனிவர் அவாகளை நோககி, "வேதமுடிபையுணாநதசுவா மிகாள, உஙகளுடைய திருவருளினுலனறோ இநநதிகிடைக கப்பெற்றேன, அனறேல,சிறியேனுககு இதுபெறறதறகுரிய திறமையுமுணடுகொலலோ? இநநதி சிவபெருமானது திரு வருடபெருககாக இருததலால இதில ஸநானஞ்செயவோ ா முத்தியையடைவா, கொலையாதிபுரிநதோரும மூழகுவ ரால அபபாவததினீஙகித தேவராவர், இதிறகுடைநத வி லஙகு பறவைமுதலிய பிறவுயிாகளும இயனறபதவிகளைப பெறும; இத்தன்மையுடைய இத்தீாத்தததிலே இடைவி

டாது தோயும புணணியமபுரிந்துள்ளீாகள்நீங்கள: அப்புண ணியததைப பாவியாகியநான புரிநதேனிலலை." என று அந நதியினசிறபபைககூறி, அவாகளபாலவிடைபெறறு, ஆரமு தனன நிநதமிழவளரும பொதியமலையையடைநதருளினா.

யாதவமஹாராஜனே, பகீரதமனனனது தவஙகாரண மாக வநதமையால பகீரதியெனவும, பூமியிலேவருங்கால சனனுமுனிவரது யாகசாலையினவழியாயவர அமமுனிவரு ணடு காதினவழியாகவிடடமையால சானவியெனவும பெய ர்பெறற கஙகாநதியும, விநாயககடவுள காகவுருக்கொண டு சையகிரியையடைநது இவவகத்தியமுனிவரது கமணடல ததினினறும கவிழ்ககபபடட காவிரிநதியும, இவைபோலும் பிறநதிகளும தனககிணையாகாவணணம, இநநதியானது சி வபெருமானை நிகாதத செநதமிழமுனிவா பலபகலருநதவம புரிநது, பரிநதழைககபபட்டமையால், ஆனமாககளினுடை ய ஆணவமலவழுககை அகற்றிவிளஙகுகினறது. இஙஙனஞ சிறந்த இத்தீாததத்திலும, அததலததிலுளள இநதிரதீாத தம் மயூரதீாத்தம உருததிரதீாத்தம மாாக்கணடதீாத்தம அரகரதீாத்தம மோகினிதீாததம மாகாளதீாத்தம் பாரதது வாசதீாததமுதலிய பிறதீாத்தஙகளிலும, சூரியகிரகணம சநதிரகிரகணமுதலிய விசேடகாலஙகளில், ஸநானஞ்செய வோா பஞசாககினிமத்தியிலே நெடுநாளிருநது கடுநதவம புரியினும அடையபபடாத இனபத்தையடைவா; என றரு ளிசசெய்து, அவ்வரசாவேணடுகோளினபடியே பிரமதேவ ர் சரிததததைக் கூறததொடஙகினா.

நான்முகச்சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

உலகெலாம படைக்கும புத்தே ளொருபகற றனதுலோகத
திலகொளி விரிக்குஞ் செம்பொ னெரிமணிககோயி லுள்ளா
லலர்தரு மாயி ரந்தோட டாடக மலாப்பொ குடிற
பலர்புகழ் நார தாதி படிமத்தா மருங்கு சூழ. (க)

அடலகெழு குலிச வைவா ளாயிரக கணணன முனனுங
கடவுள ரிரும ருஙகுங கைகட்டி நிரைந்து நிறப
வடிவுடை யியககர் விஞ்சை மனன * ரீரிருகூற றும்பர்
சுடரமணி யுரகா சித்தா சுறறினா நெருங்கி நிறப. (உ)

ஏழிசை யுருககொண டனன வெழிகொளகந்தருவவேந்தா
யாழிசை யமுத மூறற வீககிடை புகாத கொங்கைத
தாழிருங கூந்தற செவவாயத தளிரியன மகளிர தீமபா
லாழிவெண டிரைம ருட்டு மலங்குவெண கவரி வீச. (ங)

மின்னுறழ பொற்பி ரமபு விளங்கிய கையா முனனின
றினனரெனறுரைத்துககாட்ட விறைஞசலசெய்குநரைக்கா
தனனரு ளவர வாககுத் தககவா றீந்து நானகு [றுத
செனனியம பொற்குனறெனனச சிறந்தினி தரசிருந்தான.

அவ்வமை யத்தி ஞர்ககு மலைவிரி கடற்பி றந்த
திவவிய வமுதுந திங்கட் செலவனுங கலையுங கூடி

---

* ஈரிருகூறறும்பர் - ஆதித்தர் உருத்திரர் வசுக்கள் மரு
த்துவர்; இவர்கள் முறையே பனனிருவர் பதினொருவர் எ
ணமர் இருவராகக் கூறுபட்டுத தனித்தனி கோடியராய
முப்பத்துமுக்கோடிதேவர் எனப்படுவர்கள

யெவவமிலுருககொணடனனவெழிலகனிநதொழுகுமேனிக்
கொவவையங கனிவாய வாடகட குவிமுலையபனுவலாடடி

இழையிள வெயிலெ றிபப விணையடிக கலனக ளார்பப
மழைவள ளாமபாற செயய வாயர மகளிர சூழ
விழைதரு கணவ னூரதி வெளகுமென னடையால் வநது
கொழுநனொடிருநதாள்செமபொறகுருமலாததவிசினமீதே.

இருநதவ ளவய வததி னெழினலங கணக ளார
வருநதிநெஞ சடஙகாக் காதற கணகட லுறவ ழுநதி
மருங்குநின றவளா யெலலாம வலவிரைநதொருஙகுநீககிக
கருஙகுழல வெளளைமேனிக் கலைமகடகொனறு லாபபான.

எனனுஙா வழுதே நினமே லெழுபெரு வேடகை தீாத்த
லுனனுரு வொனறின ழுறறு னுயிருஙட யோவ மேசெய
கனியித ழனன மேயென கணமணிப பாவாய பூவாய
வனமுலை மயிலே நூறு வயஙகுருக கொளளா யெனமுன.

பாமகள கணவன வேடட படியெழு கினறே னெனனத
தாமரை மலாமு கதனுத் தளிரியல பொற்குன றனன
மாமுலை யரிதத டஙகண மழையொடு முரணு மைம்பால
வாமமே கலைய ணஙகு வடிவொரு நூறெ டுத்தாள. (௬)

பாரதி பதிறறுப பத்துப படிவமு நாலி ரணடு
கூரவிழிசொடுநோககிபபொற்குடததிலைவ நுலமயுற்றுன
யாருயி றனியி டததி லெதிாநதெனக் களிசி றநது
தார்மலி குழலி னுரைத் தனித்தனித் தழுவிக கொணடான.

ஆலிங்கனம் எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஒருத்திபான் முலையா லிங்கனங் கொள்ளு மொருத்தி பாற் றொடைத்தழா லடையு, மொருத்திபாற் சகனு லிங்க னமேவு மொருத்திபா னுதன்முயக் கெய்து, மொருத்திபா றடிலத்தை டுலமெனக் கலக்கு மொருத்திபாற் பாலினீர் செய்யு, மொருத்திபான் மாருஞ்சூழ் வல்லியிற் புல்லு மொரு த்திபாற் குதிரையேற் றுறுமால். (கக)

சுவைத்தல் அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஒருகொடி யிதழமுற் றேறகொம் பொளிநுத லொருமா ன கணக், ளொருகிளி ஈரவோர மஞ்ஞை யொணகவு ளோ ரமின கண்ட, மொருபிடி மாரபோ ரன்னங் கையடியோரா பொன கொங்கை, யொருகரும் பலகு லோர்தே னூந்திநா தளிக்க வுண்ணும். (கஉ)

நகக்குறி

விளங்கிழை யொருத்தி பொம்மல் வெம்முலை யினுமிடற்று மிளம்பிறை புலிநகத்தோ டிருத்துமோர்பொன்னம்பாவை வளாந்துயா நிதம்பத் தினகண மண்டல நிறுத்துமோர்மா துளங்கவா முலைப்பொ ருப்பி னுறுத்துமான் மயூர பாதம்.

ஒருகிளி மழலை யாடன ஞெளிர்சுணங் கணிந்த கோமளமத் திருமுலை முகட்டிற் றீட்டுஞ் சிறுமுய லடியொ ருத்தி பெருமுலை யினுமொ ருத்தி பிறபுறத் தினுமொ ருத்தி புருவளர் கடித் டத்து முறபல் தளமபூப பிகரும். (கசு)

பற்குறி.

இலங்கிழை யொருத்தி செய்ய விதழின்மூ டகமு மற்றோ பொலங்கொடிக்கவுளினுறக்கு னகமுமோர்பூங்கொம்பனா

ளவைகெழிற கபோலத தயக ணாநதுகி மணியும வேறோர்
சிலைபடி மயிலி தழககட சிறநதவிள் துவுஞசெய கிறகும.()

பணணமா மொழியி ஞளோர பாவைதன கைமமூ லதது, நுணணிடை யொருததி தியக ணுதலினு மொரு * வடிகக, ஞெணணுத றொடையின கணணு மொருமணி விளக்கினெஞசின, கணணுநன கணியுமிக்ககவின மணி மாலைதானே

கலிவிருததம

இருடனனிய கருமெனகுழ லேவனனகட்கனிவா, யொ
ருமைபநதொடி துடிநுணணிடை யொடியபபுடை விமமுந,
தாளந்துயல் வருபொனனுமை தனையொததொளிா திதலை
வருகொமமைவெம முலையிற்கரு மாவினகடி செயயும். ()

கரணபேதமுதல. அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஒருவர்கட செயத தொனறை யொருவர்கண மீது செயயா
துளாதரு கரண பேத முளளன வெலலாஞ் செயயு
மரிகுயின மஞ்ஞை செமபோத் தனம்புறுக காடைகோழிக
குரலென வொலிசெய விததுக கூடுமுள ளினப மோஙக.

அமுதங்கொண டிருக்கு மஙக மறிநததன றொழிலி யறறுங
குமுதங்கொள் வாயக துப்புக குவளையங் கண்கண முத்த
வமைவென ற தோள்க போல மணிமுலை யிவறறிற் கனனல்
கமலஞ்செஙகயல்கள் போலககவின பெறத தொயயிநீட்டும்

அஞ்சன மெழுதுங் கணகட் கலரொடு குழனமு டிக்கும்
பஞசிமெல லடிகட கூட்டிக் கிண்கிணி பீரட கம்பொற்

* வடி - வடுவகிர்.

செஞ்சிலை பணியு மமபொற றிருமணிக கலாபஞ சூழும
பிஞசிள மதிறு தறகுப பிறஙகெழிற றிலகந தீட்டும. (௨0)

ஊடலுவகை. கலிவிருததம.

தனனுட னுடுழித தனன லாதொரு
பொனனனை யாணமுகம புகனறு நோககலிற
கொனனவில படைவிழி சிவநது கொவ்வைவா
யினனிசை மொழிகொடா திருககின றாளையும. (௨௧)

உறறதென னினககெனு வுறவி லாதுநெஞ்
சிறறுறை கினறன மெமைதநதொ டேலெனப்
பறறிய மலாககையைப பறித்துப பேரொலி
சிறறடி யணிதரச செல்கின றாளையும். (௨௨)

தொணடையங கனியிதழ சுவைப்ப வூககலுந
தணடளிாக் கையினுன முகதநைத் தள்ளினின
ஞெணடொடி யாருளயா ஞெருததி யலலனப
பெணடிாபாற செலகெனப் பெயாகின றாளையும. (௨௩)

ஆடமைத தோளியோ ரணஙகின வெமமுலைக்
கோடுழு தழியுரக குஙகு மதநெதாடுங
கூடிய விழைநதுதற குறுக நெஞ்சழன
றோடரி நெடுஙகணமுத துருககின றாளையும. (௨௪)

இழைவளா தனமுலைக கெழுநது தொயயிலிற்
குழனமொழி யொருத்திதன குவவுக் கொஙகைமே
லெழுதிய தழகுவாயத திலஙகக் கணடுதன
னழகுசெய தொயயிலை யழிககின றாளையும். (௨௫)

புலந்தன னாட்கப் பொன்செய் முத்தரிச
சிலம்பொடு தவளைவாயச் செம்பொற் கிண்கிணி
கலந்தொலி யெழவடிக் கமலங் கன்றநீ
ஞலம்பொரு தடம்புயத் தூதைக்கின் றனையும். (உசு)

கூரயில் கவற்றிய குவளைக் கண்சிவந்
தாரகலி முகந்தக்க * ரனுககு மீாங்குழற்
றாபல சிதறுபு தளாவில கொங்கைமுத
தோகிளா வடம்பரிந் தெறிகின றனையும். (உஎ)

இளந்தளிரச சீறடி யிறைஞ்சித தைவந்திட்
டுளங்கொளப பொயததிற முரைததுச சூளபல
கிளந்தினி துணாத்தினன கினைமென றேடழீஇ
விளம்பரும பேரினப வெள்ளத தாழ்ந்தனன. (உஅ)

பொலமலாத தவிசிஞ்னை பொன்னனம பாவைபோ
லிலங்கிழை நூற்றுவ ரிடததுஞ சொறபடாத
தொலைவறு மருமபெற வினபந் துயத்தனன
மலாபல வறறினு மணங்கொள வண்டுபோல (உகூ)

காலமுங் கருதிலன காணடற கொதததோா
வேலையின றமாரும வெயது யிாபபொடு
கோல்கீள கடைததலைக் குழீஇயு ணங்கததன
வாலிழை மடநதையா வலைபபட டானரோ. (௩௦

ஓருமுதற கடவுளென றுகை மேத்துமப்
பெருகதி வார்மலாப பிராறகும பெணமய

* அனுககுதல் - வருததல்.

லொருவலகூ டாதெனி னுலகா யாவரே
யரிமதா நெடுஙகணு ராசை மாறறுவார. (௯௧)

வஞசிததுறை

இவவா றயனவே, ரெவ்வா வினபங
துவவா விளையா, டவவே லையினே. (௯௨)

அறுசீரககழிநெடிலடியாசிரியவிருததம.

வாளொடு பலகை யேநதி மலைகிளைத தனன கையா
ரீளெரி யிணரி னனன நெறிததகுஞ சியாபு லிஙகக [பலலா
கேளபயில சுழலசெங கணணா கிளாபிறைக கொடுஙகூாம
மூளசின முருககொண டனஞாமுடியிருவிசுமபுதோயவாா.

உருமிடிக குரல ராழி யுணடெழு பருவக கொணமூப,
புரைகரு நிறததா செமபொற பொருபபினை யெடுககு மாற
றல, வெருவரு மரககா மூபபா ஞயிரா வெயய கூறறும,
மெரிதுட னடுக்கங கொள்ளப பிறநதனரொருஙகுமனறே.

கலிவிருததம.

பிறநத தீயா பெருநதகை தாணமல
ரிறைஞ்சி யையமற றேழபெருந தீவமுஞ
சிறநத தீப்பசி தீாதர வுணகுமோ
கறஙகு மோரேழ கடலுங குடிததுமோ. (௯௫)

மேரு வாதிய வெறபம மலைகளா
வார வாரத்தொ டாடுது மோசுடாத
தார கைககுல மெல்லாம் தடககையால
வாரி வாரியெம் வாயிடைப் பெயதுமோ. (௯௬)

கால நாகஙக ளெடடொடு காழூரற
கால நாகங் கலககிமு தறறிசா
பால னுகமும பாழசெயது மோவிழிப
பால னுகமவெண பநதெனக் கோடுமோ (௬எ)

(இதனபொருள.) கால நாகஙகள எடடொடு - வாயு வையுணவாகவுடைய அடடநாகஙகளோடு,— காழ உரல கால நாகம கலககி - வைரமபெறற உரலபோலுங காலக ளையுடைய அடடயானைகளையுங கலஙகசசெயது,— முதல திசாபாலன நாகமும பாழசெயதுமோ—முதறறிககுக கதி பனுகிய இநதிரனது விணணுலகததையும பாழபடசசெய வேமோ,— பாலம விழியன நாகம வெணபநதெனக கோ டுமோ—நெறறிககணணையுடையவராகிய சிவபெருமானது கைலமலையை வெளளியபநதுபோலக கொளளககடவே மோ - எனறவாறு.

விழிபபாலனெனபது பாலவிழியனென விகுதிபிரித்து கூடடப்படடது இவவாறு பிரிததறகுவிதி பிரயோகவி வேகநாலுடகாணக.

மேறபடி வேறு.

அரிதனை மலைத்துமோ வழனெறு லைததுமோ
தருமனை யொறுததுமோ தகுவாக் கோறுமோ
வருணனைப படுததுமோ வளிகெ டுததுமோ
விருநிதி தேயததுமோ வீசற சாயததுமோ. (௬அ)

எநதைகுற றேவலொன றெமககுச செ'லகெனக
கநதநாண மலரினேன கால மனறியக

கொநதல ரோதியாக கூட லாலிவா
வநதன ரிவனென மனததி லெணணினுன. (ருக)

அறுசீாககழிநெடிலடியாசிரியவிருததம

எணணிய கமல யோனி யெறுழவலி வளாதத டநதோ
ட, கணணழற புதலவா தம்மைக் கணமலா பரபபி நோககி,
விணணக டணவு கோட்டு விநததி லிருமினெனறுன, டண
ணுறு வாடகை யாரப பொருபபினமேற றெகுகி ருநதாா.

விணமுழு தளிககு நூறு வேளவியய கடவு ளாதி,யெ
ணமரு மிரியப போரி னேறறவா பணிநது தநத, வொணம
ணிக குபபை செமபொ னுறுசினக களிறு வாமாண, நிணம
ணிப பொலநதோ முனறூந திறைகளபெற றினிதி ருநதாா.

தடையிலா துலக மெலலாந தமதுபே ராணை செலலக
கடவுள ரியககா பூதா கருடாகந தருவா நாகா
மிடலுடை யசுரா சிததா விஞசையா கினன ரேச
ரடிதொழு தேவல கேட்ப வரககராண டரசி ருநதாா. ()

படாசடை முனிவா நோனபைப பல்லுகக கவுளபு டை
ததாா, மடவரன மகளிா கறபின வாயிடை மணண டிததா
ா, வடுவிலந தணாயா கததை மரபொழிந திடவு தைததாா,
கடவுளா சிறப்பை யெலலாங் காட்டிடை புகதது ரநதாா.

கடிகையொன றினிலோா லைககற கடனெலாங் கடிதி
யறறிச, சடைகுலந தாட வோடித தனிததனி யரககா பா
றபோயக, கெடலருஞ செலவ மேனமேற கிளாகென * வா

* வாயினவாழத்தல இஙகே மனவொறறுமையினறி
வாழ்த்தலினமேறறு.

யின வாழ்ததி, மடன றுங காடசி யையா வைகலுங திரிப வனரே. (சுசு)

அவரவா செவவி நோககி யவரவா வயிறபோய *வே நதன, சிவனடி வணஙகு மாபோற சேணிடை வணஙகி யெ னன, தவறிவ ணேறறி நமமைத தழலபடசசிவபபரோ வெ ன, றுவமனிலவெருககொடுநதீ யுளசுட வொடுஙகிநிறபான

தனிததனி யரக்கா கேடடுத தமைவிடு மளவும யாழும வனபபமை மிடறு மொனறு மனஙகொளப பாடிப பாடிக கனைததுவண டிமிராதாச சேடி காவல ரயாவு மிரககத தினைததுணைப பொழுது மினறித திரிபவான மிடறு கமபி.

பூததொகு பொலஙகொம பனன போதரி நெடுஙகட டையவக, கூததியர் பாடடி னுனுங கூததினும புணாசசி யானுங், தீததொழி லவாகைப படடுத தீாபபருமவருததங கொணடாா, காததிரிசிறுகுாஙகினகைபபடடமாலைபோல.

இவவகை யுமபா துனப மெயதவா ளரககா வாழத தெவ்வடு குலிச வைவேற றேவாகோ னொருநாட கஞ்சச செவவல ரமாநத புததே டிருவடி யடைநது போறறி வெவவலி யரககா தநத மிகுதுய ரனைததுஞ சொனனன.

கேட்டலுங கமலத தணணல கிளாநதெழு வடவை யெ னன, வாடடிறற் புதல்வா தமமேன மாறறருஞ சீறறங கொணடான, றேடடல ரலஙகல விணணோா துயர்கெடவு கதி ரபபோச, சேடடிளஞ் சிஙக வேறச சீறறத்தி னெழுந ததனரே. (சுக)

* வேந்தன - இநதிரன.

அன்னவன் றனனை நோககி யருநதிற லரககர் தமமை
முனனவ னொனறு நெஞ்சின முனனலை துனைவிப போநது
மனனுயி ரவனா வெளவி வானவாக காத்தி யெனறு [ன.
துனனரி மானறோ தெயவசசுடாபபடைகொடுததுவிடடா

தநதைதாய மரைம லாததா டலையினால் வணஙகிப பூததா
யிநதிரா தியர்க ளேத்த வீரஞசடை முனிவா வாழத்த
வெநதிற லரிமான றேரில விணடொடு முதயத தசசி
வநதெழு பரிதி யென்ன வேறினன வலவ னுயததான. ()

தனனிடை யிருககுந தேவா தமக்கிடா பலவி யறறுங
கொனனவில படைய ரககா குழுவினுக கிடஙகொ டுதத
மினனுடை முகிறேய கோட்டு விநததோ டமாகு திததுப
பொனனகம வருதல போலபபொருபபினை யடுத்தததேர்.

நூ றறிதழக கமலக கோயி லான்மகள கணவன மை
நத, ஞாறறலசால பொலநதே ரீககு மலஙகுளை யரிபெய
ழுஙகு, தோறறமிக குயர்நத செமபொற சுடாசெயமால
வரையீத தெய்தும், பாறறினை யெறியுந தெயவப் படுபு
ணற் கஙகை போலும. (ருரு)

ஆயிர மரிமான பூணட வரவததோக காலிற றேனறி
மீயுய ருலக மெல்லாம விழுஙகிய ஆகளி னீடடம
பாயொளி மணிசெய மாடப பசுமபொனீ ளுலக மெல்லா
மாயிரு நெடுநீா சூழநத மணணுல காககிற் றனறே. (ருச)

கலிவிருததம.

சுரும்பிமிர் தமபையந் தொடைய லுககிரன்
வருநதிற மனைத்தையும் வழாம லொற்றிய

வருஞசெய லொறறாக ளாடல வாடபடைக்
கருஙகழ லரககாபாற காலி ஞேடினா. (ருரு)

கடிதடி வணஙகினா கறைகொள வேலினா
முடியுடை யமராபோய முறையிட டாாகளாற
றடமலா நுநதையோா தனயற றநதனன
மிடறுடை யவனை நும மேலவிட் டானரோ. (ருசு)

பீடுடை யவனபெயா பேசி லுககிர
னுடக வரையுற வாடுந தோளினு
னீடிய சினமெனு நெருபபு நெஞசினன
பாடிமிழ கழலினன பரிதி வேலினன. (ருஎ)

கந்தடு புகாமுகக களிற்றின வெமபகைப
பநதிபூண டாககுமோா பைமபொற றேரின
னநதரத தவாகுழா மனைத்துஞ சூழதா
வநதன னிவனென வகுததுக கூறினா. (ருஅ)

அறுசீரககழிநெடிலடியாசிரியவிருததம.

சொலலிய வொறறா மாறறஞ செவிபபுலந துனனு முனன
மெலலையில சினததீ யுணணின றெழுநதெனக கணசி வந்த
விலலுறழ் புருவ நெறறி மேறசெனற விதழது டிதத
பல்விதழ கறித்த வானோா பகைஞாகட குடறு டித்த. (ருகூ)

இளையவ னொருவ னமமை லெழுநதன னமருக கெனறு
லெளியவா நாம லாதிவ லிருநிலத தியாவ ரொனறு
துளிமுகி லுருமி னககுத் தொடியுடை முனகை கேளவிக
* குளிறறுறு ஙகடலினாத்துக கொமமெனவெழுநதா ரனறே.

* குளிறல - ஒலிததல.

மணங்கமழ் துமபை வேயநது மருங்குடை வாள சைதநிட
டிணஙகிய கோதை கட்டி யெறுழவிரற புட்டி விட்டு
வணஙகிய வரிவில லேநதி வடிக்கணைத தூணி தாஙகிக
கணஙகொணட படையி னேடுஙகதுமென நிலததிழிநதாா

எழுசீாககழிநெடிலடியாசிரியவிருததம.

விணணு ரிஞசுயா விநதமாலவரைவேந்துதனகணரககாபா
னணணுமவன றுணையாகவிட்ட நடகுமாலவரைபோலவன
கணண கனறிரை யாழி யொதத கறஙகு மாழிய சாரதி
யெணண மேயுரு வாய மாவின வெஙகுமோடுவதோகளே.

கலிததுறை

பிளிறொலி யிடியாப பெருமத மழையாப பிறைககோட்டி
ஞெளிறணி மினலா வுயததிடு பாகே யுறுகாலாத
தளிதரு புயலா யினநிழல சுளிவ தறுகணண
வளாபனை புரைகை யினகறை யடிய மதயானை　(௬௩)

கலிவிருததம

மண * ஞமழல வானினறியொா வஙகூழகொடு கமலத
தணணாமல ரோனறநதன தாயிறசெலன முனிவ
கணணடரும வேகததின கதியைநதின செமபொற
பணணாநதன நுரைவாயபல பகைவெனறன குதிரை　()

எழுசீாககழிநெடிலடியாசிரியவிருததம.

அசிபி ளநத வடுவி ளஙகு மாா மாய மாாபாசெந　[மே
தசைபொ திநத வுடனமு னிநது தாவில கீாதது யாககை
னசைபு ரிநத குமரா நெஞசு ஞாட்பு வேணடி வாடிஞா
விசய மஙகை குடியி ருநத வேலர் கோலா வீரரோ.　(௬௫)

---

* ஆம - அப்பு.

கலித்துறை

இனைய வாகிய நாறபெருமபடையினோ டெரிகால்
சினவு வேற்படை யுருமிடித் தன்னசொற றீயோர்
புனையும வாகழ லுககிரன றனகெதிா புகுநதாா
கனலி வானபத முதலிய தாளியாற கரபப (கூகூ)

அணட * ரணடாதம படைத்தகட் படலமவிண ணளவு
மணடி மேலெழுந் தமருல கனைத்தையு மறைததுக
கொணட பேரொளி கெடுததோா குடிவழி யவாககவ
வெணட குநகுடிக குணமவரல புதுமையோ வெணணின.

பிடிக ளாாததன வாாததன பிறைமருப் பொருத்தல
கொடிக ளாாததன வாாததன கொயயுளைப புரவி
துடிக ளாாததன வாாததன துளைபடு வளைக
ளிடிக ளாாததன வாாததன பலலிய மெஙகும். (கூஅ)

ஆழி யேழுமொன றுயெழுந தனனவா ளரககர்ச
சூழும வெமபடைத தொகுதியு மெரிவிழிச சுடாவேற
பாழி புககிரன றனிமையும பாாததுளம பதைத்தா
ரேழை விணணவ ரெனகொலோ விளைவதென றெணணி.()

தோம ரமபா செழுவுமுற கரத்தொடு சுடர்வா
ளும முதததலை பிணடிபா லஙகதை நகைவே
னேமி வசசிர முதலிய படைகொடு நிருதர்
மாம லர்த்தவி சுறையிறை புதலவனை வளைநதார். (எ0)

வளை தல கணடுநக குககிரன வரிசிலை வளைககித்
தளர்வி லொனகுண மொலிபடத தெறித்தனன சமரம

* அணடா - பகைவர்.

விளைய நினற * தா ரவவொலிக குடைநதது விசுமபிற
குளிறு தீயுரு மேறறினுக குடையராக குழுபபோல. (௭௧)

அலகை யீட்டஙக ளுணவுபெற றனமென வாட
விலகு வாடபடை யரககரா ருயிருண வேககற
றுலையு நாமவேற கூறறததின வேணவா வொழியப
பலசி லீமுக மெயதன ளெருதொடைப படுததி. (௭௨)

எயத வமபினிற சுடுதலாற றேனின மிரியுஞ
செயதி யாமென விரிநதது தூசியச செயதி
கைத யஙகுவிற றிவாநதக னெனபவன கணடு
மொயத ழைநததோ ளுககிரறகெதிாநதனனமொழிவான.

அணட கோடிக ளடுககுபே ராறறலம பலாயாங
கொணட தோளவலி யிலலைநீ தமியையெங குறறுய
தொணடா தமபொருட டெமமொடிவ வாறமாதொடுததே
பணடை யூழவழி யிறககவந தாயெனப பகாநதான. (௭௪)

மாறற மஙகது கேட்டலு முக்கிரன மடவோ
யாறற லிலபுலி யொளறினுக் காறறனமான கணஙக
டோறறல கணடிலை போலுநீ யிதுநிறக துணைவி
னேறற ருஞசம ருழததிநீ வல்லையே லெனறுன. (௭௫)

எனற வாசகங கேட்டவ னெரிபடக கொதிததுத
தனற வாவலி வில்வளை இச சரம்பல தொடுத்தான
குனற வாமபுயத்துக்கிர னெயதவை குறைத்துத
துனற வாயிரங கோறொடுத தவனுட றுளைத்தான. (௭௬)

* தார் - தூசிபபடை.

குருதி பாயந்திழி யுடமபின னனையனமேற் கோல்கள்
வரையின மேறசொரி மழையெனச சொரிநதனன மறறப்
பொருகணை கருலம படடகாலையுமதே போனற
பரிதி வேலவ னவனசிலை யிருதுணி படுததான. (௭௭)

மறறு மோரசிலை வளைததவன வார்கணை தொடுபப
வெறறி வேளசிலை குழையவீாத தொருகணை விடுத்தான
கொறற வாடபடை நிருதனு ருயிரையக கொடுஙகோ
லறற நோககுவெங கூறறினுக கருததிய தனறே. (௭௮)

அவனி றததலுஞ சயோத்துஙக னெனனுமோ ரரககன
கவன வாமபரித தோகடாயப போாமுகங கலநது
தவல ருஞசிலை வளைத்தனன சரமபரம பரையாப [ன
புவனம யாவையும படைததவன புதலவனமேறறொடுத்தா

ஐய னஙகவை யறுததவ னடறசிலை பிடித்த
கைய றுமபடி யடுகணை விடுததனன கயவன
மொயகொ டிணகதை யாலெறிந தானதை முருக்கிச
செயய கோறொடுத் தணணலங கவனுயிா செகுத்தான. ()

அக்க ணத்துநீ லாஙகனு மடுதிற லரக்க
னுககி ரத்தனி வீரனே டெதிர்நதன னுருததுத்
தொககவெஙகணை முறைமுறைதொடுத்தவை தொலைத்துச
சககர பபடை யொனறுவிட் டானுளந் தருககி. (௮௧)

நீணட தணடினு லாழியை நெடுந்தகை யடித்தான
மீணடு செனறவன செனனிவீழத் தியதது விசையான
மாணடு போகுமூ மூற்றதேன மருவலர் படைகள
வேணடு மோதன தடுபடையடாது கொல் விரைவின்.(௮௨)

அலகை பூணடதோச சமரகே சரியெனு மரககன
மலாி ஞேனமகன றனையொரு கடிகையில வாஞோ
குலமை னுஙகவெல் குவனெஞச சூளபல கூறிப
புலவு நாறுவெங கணைமழை பொழிநதெதிா புகுநதான ()
வீர னவவெலா நிலமபட வீழத்தினன விரைகோன
மாாி யிறபல சொாிநதன னவனவை மாறறிக
கூாமு கககணை பலதொடுத் துககிரன கொடிஞசித
தேரு ருணடிரண டியோசனை பினனிடச செயதான. (அச)
சேவ கன றடந் தேரினை முனனுறச செலுதத
மேவ லனகொளபெயத தோது வேனிலவாயப பெயததேர்
வீவ தாமென வீதரக கணைபல தொடுததான
றேவ ராாததன ரரககரோ டினாகளெண டிசையும ()
தேர ழிநதெனக கனலபடச சீறபு சணட
மாரு தமபுகுந் தெனப்புகுந் தாளிததேர் வாவிப்
போாசெ யுககிரன ஹேணமிசைத் தணடினுற் புடைத்தான
வீர னககண மரக்கனை வெடடிமண வீழததான. (அசு)
ஆய வேலையி லெரிசினந தலைகொளா வழறகட
சீய மனனவன முடஙகுலை மடங்கலந திணடேர்
காய ழறபடை யரககாதந தானையுட கடவிப
போய திாத்தனன் மானகுழாத் தகவயிற புலிபோல. (அஎ)
அதிாதத வவவொலி யாலுரு மேறறினுக காவம
பதைக்கு மாறெனா நிலத்திடைப பற்பலா பதைத்தார்
சிதைக்கு மூழிவெங காலினமுற பூளையந திரளபோ
லெதிாதது நினறவா சிலாஇசை தொழுமபல ரிாிநதாா. ()

கலிவிருத்தம.

பாழித்திரள் புயவெறறிசெய படையுககிர வுரவோ
னூழிபபொலி தேரிறசெறி யாளித்திரள காணாத்
தாழகைகபுகா முகமிககிழி தானககவு ணெடுநல
வேழககண மிரிவுறறன வெருவித்திசை தோறும. (அகூ)

துரகமபல மிதிபடடன தொடையெனபுக ளோடிய
விரதமபல சிதைபடடன வெரிசிநதுறு கணிசா
சருமபலா துகளபடடனா தழலவெமபடை யுடனே
கரடமபொழி மதகுஞசர கணமோடிய வழியில. (கூ0)

அககாலையொ ரடலவேலவ னரிலுணடவ னெனபான
புககானமல ரிறைவனறரு புதலவனமுனம விளைவிற
கைககாமுகம வளைத்தேயடு கணைமாரி சொரிநதான
மைககாகடை நாளிறபொழி மழைபோனமென வனறே.

அரவககழ லடலுககிர னவைமுறறையு மழியா
விளைமைககுழல் விசயத்திரு விழை * யபபினம விடடா
னுரவுத்திரை யுவரிககட லுருவத்தவ னுருடோ
துரகத்தொடு துவசதொடு துகளபடடது துணைவில. ()

தேரிறறனு மவனமறறொரு தேர்புக்கொரு கோடி
வாரலைத்தலை யமபுககிரன † வையததரி பலவுஞ
சோரககடி தெயதானுற தூவறகணை பலதூயத்
தாமற்புய னமபோடுயர் சாபத்தை யொடிததான. (கூ௩)

சிலையிறறலு மவனமிககெழு சீற்றத்தின னாகிக, கொ
லையிற்கொடுங கூற்றனனதொர் கூவாட்படை கொணடு,

---

* அபபு வலித்தலவிகாரம. † வையம - தோ.

நிலனுற்றெதிா வரவுககிர னெடுநதோவிடுத் தெரிகால், புல
வுசசுடர் வாளகொணடெதிரபுலிபபோதலெனபபுகுநதான.

மேறபடி வேறு.

பலகைதின் டோளொலி படபபு டைததன
ரிலகுமின வாளவிதிாத திருவா,வீரரும
வலிகெழு மிறுதிநாள வளியிற கொடடபூறு
மலையினவட டணைமுறை வருதன மேயினா. (கூரு)

உறுவலிப பலகையு ளொருவொ டுஙகிநின
றெறிபடை தடுததெதி ரெறிவா குளபல
வறைகுவ ருருமென வதிரபபா தமமுளே
முறைமுறை வியபபாகண முடிவி லாறறலாா. (கூசா)

இனனணம பொலஙகழ லிலஙகு வேறபடைத
தனணிகா சாமியுந தகுவா வேநதனு
மெனனவா ளடுசம ரியறறி னாரோ
மினனுவாள போழநதபுண மிடைநத மெயயினா. (கூஎ)

ஒருவரி னொருவாமிக குடற்றும் போாவயி
னெரிசினந தலைகொளீஇ யிலஙகு வாளினற்
கரியவன செயயவன கையிற கேடக
மிருதுணி படுததினு னேனைக விணணுளோர். (கூஅ)

அககணத தூழிநா ளனலிற சீறின
னுக்கிரன வெயயவ னுடல மெமபிரான
மிகவொளிா வேலினல வெறபு போழ்நதெனக
கைககதிா வாளினற கடிது போழநதிட்டான. (கூகூ)

போழநதவவ வேலையிற புலவா பூமழை
வீழ்நதது நிசிசர வெளள மோடிறறுற்

றூழ்நதன ராயினுந் தானை காவலர்
சூழநததம மானததாற ரெருகசூ முன்னினரூா. (கOO)

நிறறலு முக்கிர னிருதா தயஞ்ல
மிறமிட முடிததுமென றெணணித தநதைபாற்
பெறறவத திரததினைப் பேணி விடடனன
மறறதவ வரககளர் வதைததன மேயிறறே. (கOக)

கலிததுறை.

வேக வெயயவன கடுஙகதிா விரிததலிற பசுமை
போகு நீளரில வனததிடைக காடடெரி புகுநதாங்
காக வமபுரி யரக்கருட புகுநதடாத தனறே
வாகை யமபுயத துககிரன விடுபடை வடவை. (கOஉ)

எரிகள் படடேறு கணணவர் படடன ரீர்க்கும்
பரிகள படடன வலவர்கள் படடனா பஃறேர்க்
கிரிகள படடன புகர்முகக இமபுரிக கோடடுக
கரிகள படடன படடன கொயயுளைக் கடுமா. (கOங)

வேலக ளிறறன் தோமர மிற்றன வில்லின
காலக ளிற்றன நாணகளு மிற்றன கடிய
கோல்க ளிற்றன தூணிக ளிற்றகைக கொண்ட
தோல்க ளிற்றன விற்றன கலசத்தின ரெூடர்பே. (கOச)

கரநது ணிநதன வெறுழவலித் தோளெனுங கணைய
மரநது ணிநதன குறஙகுக டுணிநதன மலாவேய
சிரநது ணிநதன வடியிணை துணிநதன தேக்தா
ரூரநது ணிநதன துணிந்தன வுறுப்பெலாமொருஙகே. ()

அரண மூனறையுஞ் செஞசடைக் கருமிடற் றண்ண
லெரிகொ ளுத்தியோர் கணத்தினி லழித்தவா றெனன

முரண ரககாதம் படையெலா நொடிவரை முடித்துப்
பரவு நல்லிசை யுககிரற சோநததப படையே. (கoசு)

ஓடி ஞாசிலா திசைதொறு மூககிரன புகழைப
பாடி ஞாசிலா குதிததலசெய தார்சிலர் பலகா
லாடி ஞாசிலா விணணவ ரரும்பெறன முதத
கூடி ஞொன வுவகையங கடலவயிற குளிததா. (கoஎ)

சைய மனனதோ ளுககிரன சயமக ளிருபபச
செயய கமபலம விரிததெனச செமபுன னீததம
வைய மெஙகணும பரநதுபோயப புகுநதற மறியு
மைய தெனடிரைக கருஙகடல செஙகட லாக (கoஅ)

கலிவிருததம

பேயி னஙகள குழும்ப பிணககுவா
றீய தமபசி தீரிய வுணணுவான
மாயி ருஙகளிற றினகுழை வாரசெவி
மேய பேரிலை யாகவி ரிததரோ. (கoக)

குடரி னேடு கொழுந்தசை வலசியா
வடரு மூளையு மீருளு மாதிய
விடுசு வைககறி யாமிக விடடரோ
கடிது நெஞ்சங களிததுட னுணடவே. (ககo)

வெளளெ லுமபும விரலகளும வழறலா
வுள்ளு வநது கறிப்பவு மொணணிண
மளளி யளளி யகடுநி றைபபவு
மௌளி யூனகளை யீருள்க டினபவும. (ககக)

பிளளை காணமேற் பெறலரி தினனலூண்
மெள்ள மெள்ள வருந்தி விலாப்புடை

கொள்ள வுணமின் குடிமின குருதிநீர்
தள்ளன மினனெனச சாற்றுதல செயபவும. (௧௧௨)

மெய யெலாமவயி ருக்கி விரிகடல
வெயய தீயின மிகுமபசி வைததுணல
செய்ய வாயபல செயயா தொழிநதவவ
லவய மாமறை யையனை வைபவும (௧௧௩)

நினற ழறறுநந நீளபசி நீக்குமுண
குனற டாதத குருதிவேற சாமியா
லனறு பெறற மதனபினிவ வணணலா
வினறு பெறறன மிவவுழி யெனபவும. (௧௧௪)

பசசைப்போய பதலையுட பெயதுமுன
வைசச செமபுனல வாயமடுத துணபவு
முசசி மடடு நிறைநதிட வுணடபி
னெசசி லோரிக கெறிபவு மாயவே. (௧௧௫)

மேறபடி வேறு.

ஆடுஞசில சுழலுஞசில வடலுககிர வீரற
பாடுஞசில பணியுஞசில பரவைககள மெஙகு
மோடுஞசில வுகளுஞசில வுடலநதொடா குடரான
மூடுஞசில கனலவெம்பசி முழுதுஙகளை கணமே (௧௧௬)

தலையமமனை யாடுஞசில தடமாலவரை யனைய
கொலை முமமத கரியேறபு குருதிபபுனல் மடுவுட
சிலதுணணென விழுமாழிய தேறைக்கல மெனவே
யொலிமலகிய கறையாறறினு ளுயககுஞசில சடியே. ()

கலித்துறை.

கொடடும பதலைகள கோடுக ளுதுஞ் சிலபேயகள
கடடும புணணி ரோரிக ளிறமுறு சிலபேயகண
முடடும யானை மொயதலை யூடே சிலபேயக
ளொடடுங கையா லிரதமு ருடடுரு சிலபேயகள. (ககஅ)

கலிவிருததம.

பொஙகு தீபபசி போககிய பேயககண
மஙகை கொடடியு மாடியும பாடியுந
தஙக ளுககின மாயததமைச சூழதர
வெஙகு மாடின வெணணில கவநதமே. (ககக)

நிறைசெ ழுஙகுரு திபபுன னீணடகைப
பிறையி கழநதகோட டியானைப பிணமெலா
மெறித ரஙகத திருஙகட லுயதததா
லுறுதி யிஙகில முண்டுக ளிககவே (கஉ0)

காமா தாமனா காமபில பொறகுடை
யாமை தோறபர மைங்கதி மாககளின
சாம ளாககுலஞ் சைவல மாககறை
நாம மீணதி நனறு சிறநததே. (கஉக)

சிறைவி ரித்தகல சேணினெ ருஙகிய
பறவை வாயககொள பசுஙகுடர் நாலவது
விறனம கடகு விதானமவி ரிததுமே
னறும லாதததொடை நாறறிய தொதததே. (கஉஉ)

காக நாய்நரி பாறு கழுகினம
பேய்க ளென்றிவற் றுர்ப்புப் பெருகியே

வேக வேழ மிடைநத பறநதலை
பாக சாதனற கும்பயஞ செயயுமே. (கஉங)

இனன செயகளத தெலலையி 'கநதுபோயத
துன்னும வானவ ரோததினா சூழவரப
பொனனி ஞடு புகுநதட னுககிரன
றன * னை சேவடித தாமரை தாழநதெழா. (கஉச)

எநதை நீபணித தாயகவா யாரையு
நநது வித்தன னெனனவந நானமுகன
மைநதா மாணட துயரான மனமகொதித
துநது சீறறததி னுககிரற பாராததனன. (கஉரு)

பார்தத காலைப பரிதிவே லுககிரன
போதத நாலவாயப பொருகளிற றீருரித
தீதத வாரசடைச செமமல விழிததநாட
பூதத வைமகணை யானெனப் பொனறினன. (கஉசா)

பொனறல கணடவன புததிரா யாரையும
கொனறு நினற கொடுமையு மனறியிந
நினற மைநதனை யுமமுயிா நீககினே
னெனறு நெஞசத தெழுநதுய ரெயதினன. (கஉஎ)

அகக டுநதுய ரோர்வங்க யாறிய
செககர் மெனமல ரோனுளந தேறுபு
மகக ளினமையு மக்கட கொலையினு
மிகக பாவமுந தீததிடல வேணடியே." (கஉஅ)

---

* ஐ - பிதா.

அணணா ருன மனைத்தினு மேலதா
வெணணு தெனகயி லைபபொருப பெயதியே
புணணி யபபுன லாடிப புரிசடைக
கணணு தறபிரா ற கணடு வணஙகினான. (கஉக)

பினபு தெனகயி லாயப பெருவரை
பொனப ரநதொளி பொஙகுயா நீலவெற
பெனப வறறி னிடையிருந தேவினை த
துனப நீக்குநன ஞானபுதொ டஙகினான. (கஙo)

பொறிக ளைநதையும புலலா துளததினைக
கறைமி டறறிறை காலில்டககிவாக
கிறைவி நோனபினுக கேறறன செயததன
குறிவ ழிபபடக கூாதவ மாறறினான. (கஙக)

அரிய நோனபிற கருளசெயல வேணடினன
கருணை யேயுரு வாயநங கணணுதல
வரத னவவுழி மாலவிடை யூாதிமேற
சுரிக ருஙகுழ லோடெதிா தோனறினான. (கஙஉ)

தோனற ல காணட லுந துணணென வேயெழுந
தானற மெயபபுள கதத னருவிநீா
கானற கணணன காைநதுகு நெஞசினன
றேனற யஙகலாச சேவடி தாழநதிடடான. (கஙஙு)

எழுநது கைதலை யேறறி முகிழததுநாத
தழுமப வேததினை றணணில வெணமதிக
கொழுநத ணிநதவிற் குனறின னெனனைநீ
விழைநத தெனன விரிஞசி விளமபுவான. (கஙச)

கருணை வளளலயான காலமவி சாரியா
தரிம தாக்க ணரிவைதோ டோயதலான
மூராணு மாற்றலா மூபபதி னுயிர
ஙிருத ரூழி நெருபபெனத தோனறினா. (கஙரு)

அனனர் யாவருமவி நதத தடைநதிருந்
தினனல செயதன ரிவவுல குககெலா
மனனும வானவா மற்றச செயலெலலாந
துனனி யெனறெடு சொலலி யிரஙகினா. (கஙசு)

அந்த வேலை யழலபடு வெஞசினம்
வநத தெனவயின மறறத னுடொரு
மைநத னுககிர னெனபவன வநதியான
றநத வேவ றலைகொடு போகியே. (கஙஎ)

விநத மாலவரை வெயயரைக் கொனறவன
வநது நினறனன மக்களி றததலா
னெநத சிநதையி னேககினன பாவியேன
வெநதொ ழிநதனன மறறவ * விடலையே. (கஙஅ)

முககண ணல்லற மூர்த்திமற றுதலான
மக்க ளினமையு மகக்ட கொலையுமா
மிகக பாவம் விளைநதன வுறறவை
செக்கா வேணிய தீர்த்திடல வேணடினேன. (கஙக)

எனறு வேத னியமபலு மெம்பிரான
றெனறி ருககயி லாயச சிகரநீ

* விடலை - உக்கிரன.

நன்று கண்டனை யாதலி னுனமுக
கொனற பாதகங கொனறனை மனறவே. (௧௪0)

நமது தெனகயி லாய நகததுயா
சிமயம யாவாகண டாரவா ரீவினை
கமல நாதன கனகதிா காணடருந
திமிர மெனனச சிதையுஞ சிதையுமே. (௧௪௧)

எனவி சைததுமற றெநதை பினுஞசொலுந
தனையன வேணடுதி யாயிற சராசரம
வனையு நானமுக மாசி மகததுநாட
கனலி கிழபாற கடறபடு காலையில (௧௪௨)

அநதண பொனமுக ரிபபுன லாடியிந
நநதொ ளிசசிவ லிஙகததை நணணியே
மூநது நூறறெடட டாகு முறைவலம
வநதி றைஞசலு மறறத துணைசெயா. (௧௪௩)

ஐநதெ ழுததையு மததனை யோதியே
மைநத நீமறு மாசி மகததினகா
திநத நலவிர தததை யியறறினுற
சிநதும வலவினைச சேயைப பெறுதியால (௧௪௪)

பிரம னினனள வனறிதிப பெறறியே
திரித லினறிவண செயதவா யாவரு
மரும கபபே றடைவ ரெனசசொலிக
கருணை வளளல கரநதன னெனபவே (௧௪௫)

விரத மவவகை வேதிய னுறறலும
பொருவின ஞானயோ கததிற புராரிதன

னருளி னறபே ரறிவுடை யோாமகன
வரிநெ டுஙகணு மஙகைகட டோனறிஞன. (௧௨௬)

வஞசிவிருததம

மலலன மைநதனை வாணியு, மலலி மெனமல ாயனு,
மெலலெனுசசிவிருமபிமோந, தெலலையினமகிழவெயதிஞா.

அரிவை பாகனு மவவுழித, தெரிய வநது சிறநததா,
மாயி ஞனபெறு மைநதனுக, கிரிபு வெனபெயரிட்டனன.

அணியு மாடர வானவற, கிணையின மாமறை யீறுசொல,
புணாத ஞெொரு பூரண, முணரு மெயயுணா வுதவிஞன ()

எநதை யேகின னிளையவன, றநதை தாயடி தாழநதனன,
சிநதை யினமகிழ செயதவா, தநதி டுமவிடை தானபெறு.

வனமுமயா றுநல வாையுமாம, புனிதநலவிடமபோயிராச,
சனக* ஞதியா தஙகளுக, கனக மெயயுணா வருளிஞன.()

---

* இரிபு எனபவா நிதாகருககும அவா சனகஞதியாக ளுககும மெயயுணாவருளிஞா எனககொள்க. இதனை "விசயம்கள பரம ஞானம விளஙகிய ரிபுவு மேனுள, வசையில சிா நிதாக னெனனு மறையவன றனககு வநதிய, கசைவிலா வனைய ஞான முபதேசித தருளசெய தேகத, திசைபுகழ நிதாகன றுனுஞ சனகஞ தியாககுச செபப. அனனவர் தாமும வாஞோக கருளூட னுணாததா நிறபச, சொனன விம் முறையே ஞானம வழிவழி தொடர்நது போநத, தினனதோா பெருமைத் தாய வித்தல மெவைகஞ மேலா, முனனருஞ சேவை செயவாாக கெளிதினி லுயதற் பாற றும." எனனும் திருக்காளத்திபுராணச் செயயுளகளானு முணர்க. இத்திருககாளத்திபுராணம் சூதமுனிவர் நைமிசாரணியமுனிவாகளுக்கு உபதேசிததது.

மணங்கொ டாமரை வானவ, னணங்க ராவணி யண
ணருள, வணங்கி நுணணிடை வாணியோ, டிணங்கு தன
னுல செயதினன (கருஉ)

பகவன வாழுமிப பதிமிகப, புகழும புணணிய பூமியுண
மிகவு யாநததால வேநதிது, முகம னெனு றுநீ முனனலை ()
என று ருககரந தெயதினை, நன்று கூறலு நாமவேற
குன றனனமகிழ கொணடவன, றன றுணைககழறுழந தனன.

ஐய வினனுநின னருளினன, மையில வாரண வனத
திறை, செயய காதைகள செபபென, வெயய வேலவன
வேண்டினன. (கருரு)

கலிவிருததம.

ஆதிஞான முகனகதை யறைநதிட டோமினி
யோதுதுஞ சிலநதிபாம பொருதத லினகதை
யாதவ மனனமாந தினிது கேளென
மாதவ வடிவருள வளளல கூறுவான. (கருசு)

ஞானமுகசசருகக முறறிறறு
ஆகத்திருவிருததம - சஙஅ

பிரமதேவா சத்தியலோகததிலே ஒருபகல நாரதாமு
தலியமுனிவாகளும இநதிரனமுதலியதேவாகளும கைகட
டிநிறகவும், கநதருவாகள யாழிசைபரபபவும, அரமபைய
ா வெணகவரிவீசவும், பொறபிரமபோநதியகளுசுகிகள் முன
னேநினறு இவா இனனாினனொனறு காடடுஙகால வண
ஙகுபவர்களுக்குத் தககவாறு அருள்பாலித்துககொண்டு ஆ
யிரமிதழ்த்தாமரையாசனத்திலே அரசிருந்தனர். அவவே

ளையிலே, பாற்கடலமுதமும் பனிமதிக்கலைகளும் ஒருருக்
கொண்டாலொத்த சரஸ்வதியினது அழகினபெருக்கை வி
ழிகளாறப்பருகி, கரையிலாக்காதற்கடலினுள்ளழுந்தி, அருகு
ளாரனைவரையு மனுப்பிவிட்டு, அக்கலைமகளை நோக்கி, "என
தாவமுதே, எனக்கு நின்பாலோங்கிய ஆசையைத்தவிர்க்க
க நினதுருவொன்றால் முடியாது, ஆகையால் நூறுவடிவம்
கொள்வாயாக." என்றுரைத்து, அவ்வாறேகொண்ட வடி
வங்களனைத்திலும், ஆலிங்கனமாதி அறுபத்துநான்குலீலைக
ளோடும் கலந்தனர்.

அப்போது யாவருமஞ்ச ஆயுதபாணிகளாய முப்பதி
னாயிரம் அரக்கருதித்து, அப்பிரமதேவனைவணங்கி, "தந்
தையே, யாங்கள் தீப்பசித்தீருமபடி ஏழுதீவுகளையும் உண்டு
ஏழுகடலையும் குடிப்பேமா? மேருவாதிமலைகளை அம்மனை
யாக ஆடுவேமா? தாரகைக்குலங்களைத் தப்பாதுவிழுங்கு
வேமா? அட்டயானைகளையும் அட்டநாகங்களையும் அட்டதி
க்குப்பாலகர்களையும் வெல்லக்கடவேமா? எங்களுக்கு ஓர்
குற்றேவலை இசைப்பீராக." என்றுகேட்க, அதுகேட்ட பிர
மதேவர் நாம் பகற்காலத்திலே இம்மங்கையரைச் சேர்ந்த
தால் இவரரக்கராக உதித்தனரென்று துணிந்து, அவரை
நோக்கி, "விந்தமலையிலிருப்பீராக." என ஆஞ்ஞாபித்தார்.
அவர்கள் அங்கடைந்து, இந்திராதிதேவர்முதலியோரேவல்
கேட்கக் கொடுங்கோலுடையராகி, முனிவர்தவங்களை முற்
றமுருக்கியும், மகளிர்தங்கற்பின் வன்மையைத் தவிர்த்தும்,
அந்தணர்யாக மனைத்தையுமழித்தும், தேவர்கள்சிறப்பைச்
சிதைவுறச்சிதைத்தும், அரசுபுரிந்திருந்தனர்.

அநநாளிலே, முனிவாகள அவாகளாணைககஞ்சி, ஒரு நாழிகைககுளளே, நிததியகடன்களை முடிததுககொணடு, சடைசூலநதாடவோடி, தனிததனியவாகளிடஞசெனறு, இவாகள விரைவில அழியவேணடுமெனறு சிநதிததுககொண டே, "உஙகடகுச செலவம மேனமேறபெருக" எனறு வாயாலவாழததி, நாடோறும திரிநதுவர, இவாகளோடு வருநதியுழலும இநதிரன ஓாதினம பிரமதேவனையடைநது, வணஙகிததுதிததது, இவறறையெலலாமறிவிததனன. அவா அதுகேடடு, மிகவும கோபிததவழி, அதினினறுமுதிதத உககிரனெனனும புதலவனைநோக்கி, "முதியவரககாகளை முனனவரொனறுகருதாது வதைததது வானவனாககாபபாயாக." எனறுகடடளையிடடு, சிஙகமபூணட ஓாதேரும், அககினியாஸதிரமும அளிததனுபப, அவவுககிரன,தநதை தாயைவணஙகித தேரிலேறி, இநதிராதியரோதத, இருடிகள்வாழ்தத,விநதமலையைநோககிநடநதனன.அவவுககிரனது வனமைகளையெலலாம ஒறறராலுணாநத திவாநதகன சயோததுஙகன நீலாஙகன சமரகேசரி அரிலுணடவன முதலிய அரககாகள் கோபக்குறியுடையராய, பலவித ஆயுதஙகளையும் லககொணடு, சேனைகளபுடைசூழத தேரிலேறி யெதிாத்து, வீராவேசஙகொணடு, கடுஞசமாபுரிய; உக்கிரன தககககணைகளைததவறாதுபொழிநது, தனிததனிமாயத்து,மறறைசசேனாதிபதிமுதலிய அரக்காமீது அககினியாஸதிரததைவிடுததது, அவரனைவரையும ஒருசொடியிறறங்கித்து, தேவாகள பூமழைபொழிய, முனிவாகள ஆசீாவதிகக, யுத்தகளததினீஙகி, பிதாவையடைநது வணஙகி, "எநதை

யே, தேவரீரபணிததவாறே யாவரையும முடித்துவநதே
ன." என்று விண்ணபபஞ்செயதனன.

அதுகேடடபிரமதேவா மைநதாமடிநத வருததததால மனஙகொதிததுநோககியவழி,அவவுககிரனுமடிநதொழிய, அவா பெரிதுஙகலஙகி, அப்புததிரரையேயனறி இவனையும டிதத இபபாவததையொழிதது ஒரு சறபுததிரனையும பெறவேணடுமெனச சிநதிதது, தெனகைலமலையையடைநது, நாகலிஙகபபெருமானைத தரிசிதது, அம்மலைககும நீலமலைக்குமிடையே யிருந்துகொணடு விடயவுணாசசிகளையகறறி, அம்பிகைபாகனைககுறிதது, அரியநோனபுபுரிநது, அபபெருமான தரிசனநதநதளிககவணஙகி, தங்கருததைவிணணப்பஞசெயதனா. அககடவுள "நானமுகனே, நமது தெனகைலைச சிகரததைத தெரிசிககபபெறறோரது தீவினை சூரியகிரணத்தைககணட இருளபோல நீஙகும; ஆகலின, நினது கொலைபபாவமும நீஙகிறறு, இனி மாசிமாத மகநக்ஷததிரத்திலே சூரியோதயகாலையில பொனமுகரியிலே மூழகி, இசசிவலிஙகததை நூறறெடடுதரம வலமவநது, அததனை முறை நமஸகரிதது, அவ்வளவே பஞசாக்ஷரததையும உசசரிதது, மறுமாசிமகமளவும் இஙஙனம அநுடடிததுவருவையேல, நறபுததிரனைபபெறுவாய. இது நினககுமாததிரமனறு; இவவாறே அநுடடிததோா யாவருமே புத்திரபபேறடைவா." என்று கட்டளையிடடு மறைந்தருளினா.

அவா மனைவியோடு அவவாறே அநுடடித்து வருஙகால், ஒரு அரிய புததிரருதிகக; அப்பொழுது சிவபெருமான பிரசனனராகி, நிபு எனத்திருநாமநதரிதது வேதமுடிபிற

கூறப்படும தமது பரிபூரணததுவததை ஐயமறத தெளியும தததுவஞானத்தையும அநுககிரகிததுவிட டெழுநதருளினா. அநத ரிபுவும மாதாபிதாககளை வணஙகி, அவரிடததிலே மிக்க மகிழசசியோடு விடைபெறறு, வனம நதி மலை முதலிய சுததஸதானஙகளிலே போயிருநதுகொணடு, நிதாகளெனபவருககனுககிரகிதது, அவரைககொணடு சனகர் சனநதனா சனாதனா சனறகுமாரா முதலிய முனிவாகளுககுத த்துவஞானததைப பாலிதது வீறறிருகக; பிரமதேவா பேருஙகளிபபடைநது, நாகலிஙகபபெருமானை நமஸகரிததுககொணடு தனனுலகததையடைநதாா. ஆதலால, யாதவமஹாராஜனே இத்தலம புணணியபூமிகளெனததினும மிகவுயாநதது. எனறுபதேசிதது, அவவரசா வேணடுகோளினபடியே ஸிலநதி பாமபு யானைகளினசரிததிரததைக கூறத தொடஙகினா.

சீகாளத்திச்சருக்கம்.

தரவுகொசசககககலிபபா.

மணியிமைககு மாாபவெழு வாயுகததி லொருசிலமபி
புணருமுதற பிறபபுணாவாற பொனமுகரிப புனனமூழ்கி
யிணையிறிருக கயிலாயத் திறையைவழி படவெணணித
தணிவிலனபிற கோயிறனவாயதத்நதுவிஞறசமைததன்றே.
மாமதிலுங கோபுரமு மணடபமு மாளிகையுந
தோமில * கருப பெயாததலமுஞ சூளிகையு முதலாய

* கருபபெயாததலம - கருபபககிருகம.

காமாதிருக் கோயிலெலாங் களிச்சுரும்பு விளையாடுந
தேமலாததா ரகனமார்ப செயததாற சிறுசிலநதி. (௨)

இருநதொாதினை யளவேனு மிளைபபாறப பொழுதின்றிப்
பரிநதொழிநத விடமெல்லாம் பணடுபோ னூலிழைதது
வருந்திநெடு நாளாக வழுவாது பயிலுநாட
சுருஙகலிலா வதனனபு சோதித்தற கெமபெருமான. (௩)

முனனெறியுந திருவிளககை முழுஙகிமே லெழுசசெய
தானை, மெனனூலின றிருககோயில வெநதொழிநத தொரு
கொடியிற, பொனனேடை மாலயானைப புகழுவேநத வது
கணடு, தனனுவி யிழநததுபோற றளைபபட்ட தசசிலநதி

அனனேவித திருககோயி லழலபறறி யவிநததுதான
முனனுளில் யானுறறு முடிவிறீ வினைசசெயலோ
வெனனுவிக கொருதுணையா மெமபிரான றனககிந்த
புனனூலின றிருககோயில பொருநதாமை யோவறியேன

ஆயிரநா ளுடலவருநதி யளையிருளுந துயிலாது
வாயினூல வயிறறிருநது வளாநூலகள பலவிழைததுத்
தீயினு லழிநதிடற்கோ செயதேனித திருககோயி
றுயனையான றிருவருளுந் தமியேனபா லிவவளவோ. (௪)

எனறுபல தவவிரஙகி யெமபெருமா னமர்கோயில
பொனறியது கண்டுமுயிா போக்காமை பொல்லாதென
றெனறியவன புடைசசிலந்தி யொளிவிளககின வீழநதிறபப
லெனறெழுந்ததிதுகணடானடியர் துயாபொறுககறியான.
வெளிநினறு திருக்கையால் விளககில்விழுந, வகைவிலக்கி
யளவினறி யெழுநமபா லனபுடைய சிலநதீ

யுளமொனறு வேடனகையினை யுரைதருது நாமெனறு
ஞெளிநினற நினனடிககீ ழுறுவிபபா யெனறதே. (அ)

மறையீறு நனகுணாநது மாதவததின றுறைநினற
கறைதீாநத பெரியவாககுங் கிடையாத காறகமலத
தறவாழி யநதணனறு னமாவிநதான மறறவனறன
குறையாத வருடபெருமை யாவரோ கூறவலலாா. (கூ)

வஞசிததுறை

இதுசி லநதியின, கதைக டுமபணி
மதவெ றுமபியின, கதைவி ளமபுதும. (க0)

அறுசீாககழிநெடிலடியாசிரியவிருததம்.

அரவொன றிரணடா முகததீறறி லருமா மணிகள கொ
டுவநது, விரியும புகழதெனன கயிலைவரை விமலற பூசித
தொழுகிடவவ, வரதன றனனைப பூசிபப வனாபோ னெடு
ஙகைப பிறைககோடடு, முரணவெங களிறெ்ன றடைநதத
வண மூனறு முகததின றெடுககததே. (கக)

முழஙகு திரைபபொன முகாிநீா மூழகிக கையாற புன
னமுகநது, குழநதை மதிய முடிததபிராற குறுகிப பாமபு
புனைநதமணி, விழுநது சிதறத தளளியநீா விழைவி னுடடி
க கூவிளததின, செழுமபல லவஙகள கொடுவநது சென்னி
மேலிட டேகிறறால. (க௨)

மறுநா ளிரவி யெழும்பொழுது வநது பாமபு திருமு
டியி, னுறுகூ விளததின பசுநதழைகண டொளிகான மணி
கள விழசசிதறி, யிறையோன முடியி னிலைககுபபை யேறறி
ஞாமற றியார்கொலலோ, வறியே னனனோ வெனவிரஙகி
யமலற பூசித தகனறதுவே. (கங)

பின்னே நெடுங்கைக் களிறடைந்து பெருமான் முடியி
ற் பனமணிகண், டென்று ருயிரின் திருமுடிமே லிட்ட பசு
மென் றளிர்கற்றிக, கொன்னே பலகல் விட்டுவைத்த கொடி
யா யாரோ வறிகிலே, னன்றோ வன்றோ வென விரங்கி யன
கற பூசித் தகன்றதுவே. (கச)

மற்றை ஞான்று பாமபுவந்து வரதன முடிமேற பசுந்
தழைக, ளூறற வாறு காணடலுமே யுருமே றுண்ட தென
ககலங்கிச, சற்று மெண்ணு தொளிர்மணிக டளிப பெரு
மான முடிமேலென, பற்ற லாரோ யிதுசெயதா பாவி யே
னமேற பகைமையினுல. (கரு)

இதுசெய தகன்ற தமைககாணி னிலங்கு கடுமுள ளெ
யிறழுந்தக, கதழவெகு சினததா லுறககவலிக கவலி யாவி
குடியேனே, வதுலன றனககிப பிழைசெயது மாவா வுயந
து போயினரோ, முதலவன றனககீ துடமபாடோ வெனப
பற பலவு மொழிந்திரங்கி. (கசு)

நாளை யெலலாங காணடுமென நமபி ரானைப பூசிதது
க், காள மகனற தொருததலவநது கடவுண முடிமேற கற
ளகண்டு, நீளஞ சனவெற பெனவீழநது நிலதது நெடுங
கை புறவடித்து, மூளுந துயரா லலைபுரட்டு முநநீ ரொன்ன
வரற்றியதே. (கஎ)

எநதாய நினக்குத் திருவுளமோ விதுபன னிறதத கற
கடமைச, செநதா மரையுங குவளையுமென செழுங்கூ விள
த்தின றளிருமா, நநதாச சுடரோ கொணடனையோ நறுமா
மலருஞ் செழுநதளிரு, மநதோ வகறறிக் கறகடமை யையயா
யாங்கன பொறததிருந்தாய. (கஅ)

ஆவா விறையும பகைவாபா லாறை றணையா ரினியெ
னககு, மேவாா தமையுங காணகிலேன வினையே னென று
பலவிரஙகித, தாவாப பகையை நாளைநான சாயதத லொ
னறு சாதலொனறெனா, றேவா வனபிற பிராறபூசித துவா
பபோ யிறறுற றனனுழையே. (௧௯)

கலித்துறை.

பிறஙகு செஙகதிா மணடல மததமாம பெயாிற
சிறநத மாலவரை மருஙகடை தரலினச சிலமபிற
செறிநத செமமணிச சேயொளி பாயநதெனச சிவநது
கறஙக லைககுட கடறகுளித தனனொளி கரபப (௨௦)

விரவு மேறகடல செங்கட லாகவெற பேறிப
பாிதி வானவன விழுதலுந துளுமபிமேற பரநத
குருதி யேயிநு வெனககுட கடலகிழித தெழுநத
வெரிம டஙகலந தீயென வெழுநதது செககா. (௨௧)

துணைவ ரைபபிாிந துறையினந தோகையா ருகமு
மணமவி ரிததசெந தாமரை மலாகளு மொதத
கணவ ரைபபுணா மடநதையா கருநெடுங கணணு
மணிம லாசசெழுங குவளையு மொததன வனறே. (௨௨)

இரவி நாயக னிறத்தலுஞ் செயயமெல லிதழிற
கருமை கூரரி திகழமழைக கடசெழுங கமல
வரிவை யனனமு நீததணி வணடினை மகறறி
யுருவொா டுஙகினள கடபுன லிடையுறு தொழுகசி. (௨௩)

அணடா நாடுதேமிய செககாமால யானையி னழகு [ழுநதை
கொணட வொறறைவெண மருபபென வெழுபிறைக கொ

வெணடி ணாத்தடங குவளையங கணமலா விழிததுக
கணடு வபபொடு முகிழததன தாமரைக கைகள. (௨௪)

மீனி னநிகழ நீனிற வானமிவ விரிநீா
நாணி லததினுந தன துபே ரா்ணயே நடததும
வேனில வேநதனுக கிரவெறு மொருவனமேல விரிதத
நீனி றததவெண முநதணி மேறகட டிரிகாககும. (௨௫)

சாலு நலலருட சஙகரன றிருவடி தரியா
மாலு நெஞசென விருணடது மலாதலை வான
பூரா லு மனபுடைத துணைபிரிந தவருமா குலதத
தோலு நாகமு மனறிமற றுயிரொலாந துயினற. (௨௬)

உணணு மூணுமா ருயிரினுங காதலித் தொழுகும்
பெணகளின போகமு மறநதுநம பெருமபகை பெயாககும்
வணண மிவவிருள புலாவதெப் போதென மனததி
னெணணியெணணினொநதிருந்தவவவிடத்திலவவிரண்டும.

உலக மெஙகுமோர் திகிரியை யுருட்டுபு விளக்கு
மிலகு சேயொளி மனனவன வருதலை யெழிறபூத
தலைய வாரண வொற்றரா லுணாந்துளந தருககு
நிலைகு லைநதது கருமைகூர் நீடிருட் குறமபு. (௨௮)

அடர்தி ணாககடற றலைமகன சென்னியி லணிநத
சுடர்வி ரிநதெளிா செமமணி முடியெனத தொனனீர்க்
கடலெ லாஞசெழுங் துகிாக்கொடி படாநதெனக் கதிர்கள
படர வநதெழுந் தனறுசே யொளியிளம பரிதி. (௨௯)

வளைககு லநதரு முத்தெறி மறிதிரைக் கடலின
மூளைதத சேயொளி ஞாயிறு மணிநிற முகுநத

னிலைத்த நுணணிடைத திருமக ளேரிள முலைக்க
டிலைககு மாரபிடைக கவுததுவ மணியினைக கேணுும. (௩௦)

அறுசீரககழிநெடிலடியாசிரியவிருததம.

ஓஙகுபே ராசை மாறு வுறுசுடராகத தலைவு றன்னை
நீஙகலின வாடட முறறு நின்றிசெங கதிரோ வலலி
வீஙகெழில சிறந்து வாடடும வீடியுற் றலாந்து வாழப
பூஙகதிாக கைக ளாலே புலவியில லெனத்தை வந்தான.

இன்னண மசஙகன் ஞாயி றெழுவதன முன்ன மெயதித
தனனமா கடவுட பூசை தனககிகல செயவாரக காண
வுனனியோர சிறறு ருககொண டுமாபதி முடிமே லிட்ட
மென்னறுந துணரிற புககு வெவவர வொளிதத தனறே.

ஒருததனு மவவா றெணணி யொயயென வெயதி யிணண
திருததகு முடிமே லிட்ட தேமலா தளிாக ளிட்டாங [குக
கிருததலகண டாளந் தன்னென றெமபிரா னெனபூ சைக்
கருததுவந தானகொ லெனறு கரையிலபே ருவகைமூழகி.

பினனருச சனைசெய வானபோயபின பிறஙகுபொன
முகரி யெனனு, நனனதிப புனனமு கந்து நணிவிரைந தெ
யதி யையன, றனனெழின முடியிற போதுந தளிருநதன
கையாற றளளப, பனனக வேநது சீறிப பணைக்கையின பு
ழைபுக கனறே. (௩௪)

விடமொடுங கெயிறறு வெயய வியாளமத் தகமபுகுந்து
குடையமும மததது நாலவாயக குஞசர மூழி நாளி
லிடியெனப பிளிறி யோடி யினபுனன மொணடு மொணடு
கடுவிசை வீசி வீசிக கையயாந தனபின மாதோ. (௩௫)

நிலததிடைக் கைய டித்து நிறைசெழுங குருதி சோர
வுலததொடு மதத கததை யுரிஞசியும வானறோயகோடடுப
பிலததுறு வேழம ரஙகள பெயாநதிடத தலையிறபாயநதுங
குலககடு வெகுளி நாகங குடைதறீ ராமை தனனால.

நமமுடைப பகையுங கொனறு நாமுமிங கிறததுமெனறு
முமமதக களிநல யானை முனனுபு வெகுளி பொஙகிக
கொமமெனப பினபெ யாநது குழனெடுங கைமு டககி
யமமவெற போடு ஞால மதிரதரப பாயநத தனறே.(கஎ)

பாயதலு முழககங கேடடுப பணணவா மனநதுண
ணெனறா, தாதுறு பூவுங காயு முதுததன தருககளெல
லாஞ, சீதநீ ரருவி யெலலாஞ சிதறின பறவை யீடட
மீதெழுந துமபா தாரு வியனசிலை புகக வனறே. (கஅ)

முழையிடை யிருநது நோறகு முனிவரு நனிம ருண்டார
குழனமொழி மடவா ரஞசிக கொணடதம புலவி நீஙகி
யிழைபுனை நுசுபபு வாடடு மிளமுலை முகட முநதத
தழுவநல விஞசை வேநதா தணிப்பரு மகிழசசி கொணடார்.

தரளவொண் மணிகள சிநதத தலைபிளந துமபல வீழந்த
தரவுமெய நுறுஙகிற றஙக ணழறிரித தனன வேணிப்
பெரியவனறேவியோடும்பெருநதிறலவிடைமேற றோனறிப்
பொருவிறன னுருவநலகிப புரிநதுடன கொணடுசெனறான.

பாயலை நெடுநீா வேணிப பண்ணவன கயிலா யககுச
சீயொடு காள மததி யெனுமபெயர்ச சிலநதி பாமபு
மாயிருங் களிறும முனறும பரகதி பெறற வாற்றா
லாயது சீகா ளத்தி யெனும்பெய ரனறு தொட்டே. (உக)

கலிவிருத்தம்.

என்னமதி யங்குலவு மீனுசடை மறைத்தோன
சொன்னவகை கேட்டுமகிழ் தூங்கியடல வெளவேன
மன்னவ னருட்கடலின மாணடி பணிநதா
னின்னுமொரு நனகதை யிசைத்தருளக வென்றே (௪௨)

மேறபடி வேறு.

ஓதினஞ்சிலநதிபாம பொருதத வினகதை
காதுவில வேட்டுவன கதைவி ளமபுதும
யாதவ மனனமாந தினிது கேளென
மாதவ வடிவருள வளளல கூறுவான. (௪௩)

சோளத்திச்சருக்க முற்றிற்று

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௪௭௭

கருணைபபிரகாசசுவாமிகள திருவடிவாழக

முற்சென்ற கிரேதாயுகத்திலே, ஒரு சிலந்தி பூர்வ ஜனம உணர்சசியால பொன்முகரியிலே ஸ்நானஞ்செய்து தென்கைலாயபபெருமானை வழிபடச்சிந்தித்து, அனபின முதிர்சசியால் வயிற்றிலிருந்து வளர்கின்ற நூல்களையெல்லாம வாயினலே இழைத்து இழைத்து அவற்றினல் மதில கோபுரம மண்டபம மாளிகை கருப்பக்கிருக முதலியவைகளசெய்து, நாடோறும இளைப்பாறுதற்குத் தினைபபொழுதுமில்லாமல, அறுபட்ட இடங்களை முனபோலவே புதுக்கிக்கொண்டிருந்தது. அப்பொழுது பெருமான அதனது அன்பைச்சோதித்தற்குத திருவுளங்கொண்டு, முனனெரியும் தீபத்தைச்சுடாவிட்டெழும்படிசெய்து, ஒருநொடியினு

ள்ளே அவ்வாலயத்தைத் தகித்தருள, அதைநோக்கிய அச்சிலம்பியானது "அந்தோ! அந்தோ!! இத்திருக்கோயிலானது அக்கினிபற்றி யழிந்தது யான்முற்செய்ததீவினையோ! எனதுயிர்த்துணைவராகிய எம்பெருமானுக்கு இப்புல்லிய ஆலயத்திலே விருப்பமில்லாமையோ! யானறியேன். இவ்வாறழிதற்கோ அநேகநாளாக வருந்தி அர்த்தயாமத்திலும் நித்திரையின்றிச்செய்தேன். இப்பெருமான் எளியேனிடத்துவைத்த திருவருளும் இவ்வளவுதானோ!" என்றுபுலம்பி, எம்பெருமான்கோயிலழிந்தும் யான் உயிரோடிருப்பது தகுதியன்றெனக்கருதி, விளக்கிலே வீழ்ந்திறக்கும்படித் துணிந்தெழுந்தது. அதையுணர்ந்த அருட்பெருமான் வெளிப்பட்டு,விளக்கில்விழாவண்ணம் விலக்கி, "சிலந்தியே, நினதுவிருப்பமியாது?" எனவினவி,அதன்வேண்டுகோளின்படியே வேதமுடிவையுணர்ந்த மெய்த்தவர்களுக்கும் கிடைத்தற்கரிய திருவடியிலே கலப்பித்தருளினார்.

பின்பு திரேதாயுகத்தின்து முடிவிலே ஒருபாம்புநாடோறும் அரிய இரத்தினங்களைக்கொண்டு அப்பரம்பொருளைவழிபட்டுவர, துவாபரயுகத்தின்முதலிலே ஒருயானையும் பரிவோடு பொன்முகரியிலே ஸ்நானஞ்செய்து, துதிக்கையினால் திருமஞ்சனமுகந்துவந்து, அப்பாம்பணிந்த மணிகளனைத்தையும் சிதறத்தள்ளிவிட்டு, அபிஷேகஞ்செய்து, வில்வத்தளிர்களைச்சூட்டிச்சென்றது. மறுநாள் சூரியோதயத்திலே பாம்புவந்து அத்தளிர்களைக்கண்டு "அன்னோ! அன்னோ!! திருமுடியிலே ஒளிபெற்றமணிகளைச்சிதறச்செய்து இலைக்குப்பையை ஏற்றினவர் யாவரோ அறியேன்." என இர

ங்கிப் பூசித்துநீங்க; பின்னே யானையடைந்து, அம்மணிகளைக்கண்டு, “ஐயோ! யான் சூட்டிய பசிய மெல்லிய தளிர்களையும் மலர்களையும் அகற்றிப் பலகற்களையிட்டுவைத்த கொடியவர் யாவரோ உணரேன்.” என்றுகலங்கி, அப்பரமனைப் பூசித்தகன்றது. மற்றைநாளிலேபாம்புவந்து, அவ்விறைவனது திருமுடியிலே பத்திரபுஷ்பங்களைக் கண்டவுடனே மிக அயர்ந்து, ஆ! ஆ! சிறிதுமெண்ணாது இம்மணிகளைச்சிதறி இக்கொடுஞ்செய்கைபுரிந்தோர் என்துபகைவரோ இதுசெய்தும் பிழைத்துச்சென்றனரோ! அவரைக்காணப்பெறுயின் விஷப்பற்களழுந்தும்படிக் கவ்விக்கவ்வி உயிர்குடியேனோ! இம்முதல்வனுக்குடன்பாடோ!” என்றேங்கி, நாளை யெல்லாங் காணப்பெறுமென்று நம்பிரானைப் பூசித்துச்செல்ல, யானைவந்து அவ்வரவமணிகளைக்கண்டு, பூமியிலே நெடியகையைமோதிக்கொண்டு வீழ்ந்துபுலம்பி, “எந்தாய், இது நினக்குத் திருவுளமோ? இக்கற்களை யெல்லாம் தாமரை குவளை வில்வமாகத் தரித்தீரோ? இவற்றை எவ்வாறு பொறுத்திருந்தீர்? ஆ! ஆ! தேவரீரும் பகைவர்பக்ஷமாக இருந்தால், எனக்குத் துணை யாவர் யாவர்? பகைவரையுங்கண்டேனில்லை” எனத்துக்கித்து, “யான் எவ்விதத்திலும் நாளை என்பகைவரைக் கொல்வேன்; அல்லது சாவேன்” என்று நிச்சயித்துக்கொண்டு அண்ணலைப் பூசித்தகன்று, அன்றிரவு முழுதும் நித்திரையின்றி விடியற்காலவரவை நோக்கியிருந்தது

அரவமும் இவ்வாறே சிந்தித்துக்கொண்டு நித்திரையின்றியிருந்து, சூரியனுதிக்குமுன்னமே சந்நிதியை யடைந்து, அப்பரமன் முடியிலே சூட்டப்பட்டிருக்கும் பூங்கொ

த்திலே உடலைச்சுருக்கிக்கொண்டு, பகைவனைக்காணவேண்டுமென்று எண்ணியிருந்தது. யானையும் விரைய வந்து, பத்திரபுஷ்பங்கள் தான் சூட்டியபடியே யிருத்தலைக்கண்டு மனங்குன்றாது, "சிவபெருமான் என்பூசைக்கு இன்றுதான் திருவுள மகிழ்ந்தார்போலும்." என்று களிப்படைந்து, பின்பு பொன்முகரியிலே முழுகி திருமஞ்சனமுகந்துவந்து, விமலரது திருமுடியிலிருக்கும் பத்திரபுஷ்பங்களைக் கையாற்றள்ள, அவற்றில் மறைந்திருந்த அரவஞ்சீறி, அக்கையிலுள்ள துவாரத்தின்வழியாக மத்தகத்திற் புகுந்து குடைந்தது. யானைசகியாது ஊழிக்காலத் திடிபோலமுழங்கி, நீரை முகந்து முகந்து விசையாக வீசிவீசிக் கைசோர்ந்து, அதன்பின்னர் பூமியிலே புழைக்கையை மோதியும், உதிரஞ்சோர மத்தகத்தையுரிஞ்சியும், மரங்களைபெயரத் தலையிற்பாய்ந்தும், அக்குடைவு தீராமையால், "நம்முடைய பகையையுங்கொன்று நாமும் இறப்பேம்" என்று சிந்தித்துச் சினம்பெருகி, துளைக்கையை முடக்கிக்கொண்டு, பூமியுந்திரும்படி பின்பெயர்ந்துபாய்ந்து, தலைபிளந்து வீழ்ந்தது. அரவமும் மெய்நுறுங்கியது. அவ்விடத்திலே உமாபதியார் தேவியாரோடு விடைமேற்றோன்றி, தரிசனந்தந்து, அவ்விரண்டற்கும் சாரூபமளித்து, உடன்கொண்டுசென்றனர். இம்மூன்றும் முத்தியடைந்தமையால், அத்தலத்திற்குச் * சீகாளத்தியென்னும் திருநாமமுண்டாகியது. என்றருளிச்செய்து, அவ்வரசர் வேண்டுகோளின்படியே கண்ணப்பநாயனார்சரித்திரத்தைக் கூறத்தொடங்கினர்.

* சீ - சிலந்தி, காளம் - பாம்பு; அத்தி - யானை.

சிவசணமுகன றுணை.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது.

கண்ணப்பச்சருக்கம்.

கலித்துறை.

மதியின மானிளங கனறினை வரிசிலைக குறவாக
குதலை மெனமொழிப பேதையா பசசிளங கொடிபபுல
பதும மெனகையா னீடடுபு பரிவுட னழைக்கும
புதுமை கொணடவெற புடுததது பொததபபி நாடு. (க)

தாவி லததிரு நாடடசீ ரூாகளிற றலைமை
மேவி நீணறுஞ் சநதன நிரைதது வெண கவரி
மாவின மெனமயிாக் கறறைவேய சிறறில்கள வயஙகி
யோவில சீருடுப பூரொனக குறிசசியொன றுணடால. (உ)

வேடர் மஙகையர் முனறிலி னினறபூ வேஙகை
யாடு கொமபரிற றெருடுத்தபூந தொடடிலி னமாநத
தேட ருமபசுங குழவிதா லாடடுசெவ வழியின
பாடல கேடடுமா மயிலுறங குவமலைப பககம் (ங)

இரும்பிற செய்தன இணபுயத திறவுளர் மைநதர்
விரும்பப பினறிரிந் திளம்புலி கறகுமால வீரம
பெருஙகைச செம்புகர் முகததிளம பிடியினம பிணைபோற்
கருஙகட செயயவாயக குறத்திய ரணிநடை கற்கும். (ச)

வெனறிக குஞ்சர மததக முததமும வேயிற
பனறிக கோடடிடை வருமொளி முததமும பரப்பி
மூனறிற பறபல சிறறிலகள செயயுமான முனியாக
குனறிச செமமணி யணியுடைய பேதையா குலமே. (ரு)

நெடிய சநதனக காறகரி மருபபிற ணினறு
கடிகொள பைநதினை கவாபசுங கிளியினங கடியு
மடநல லாரிசை கேடடலு மாடக நலயாழ்
தடவல விடடுவிச சாதரா செவிததுணை தாழபபாா. (சு)

இனைய பறபல பெருவள மெயதுமவ வூரிற
குனியு கோனசிலைக குறவாதங குஞசிதோய கழறகால
வனச ராதிப ளுகனென பானிகல வாட்கண
மனைவி ததைதயென பாளொடு வாழநதினி திருநதான. ()

வாழு நாளினமென மழலையஞ சொனமக வின்மைத
தாழவி னுனனி மனஙகவன றிறவுளா தலைவன
வீழி வாயககய லரிமதா நெடுஙகணவேய மென்றோ
ளேழை நுணணிடை மனைவியோ டினனண மெணணும. ()

கணணில் யாககையுங திஙகளில கஙகுலுங கணபோ
லணணன மநதிரி யிலலர சாடசியு மருளி
றிணணெ னெஞசமும புலவரி லவையுமொண டமபால
வணணன வாயிள மககளில வாழவுமொப பாமால. (எ)

சேற ளாநதமென சீறடிக தளிரொடு தீம்பாற
சோற ளாநதகைத தாமரை யோடுசெங துகிரவா
யூறு நீரநனை ம'ாபிறே டிளமகா ருநதி
யேறு மினபமுள ளதனையே யுடம்பென விசைப்பார. (கo)

அரிகொள பொனபுனை கிணகிணி தணடையோ டணிநத
தருண மெனறளிரச சீறடித தளாநடைச சிறுவா
மருவ ருதசெவ வாமபலவாய மழலையா ரமுதம
பருகி லாசசெவி பாவையின செவியெனப படுமால (௩க)

இமமை யினபொடு மறுமையி னினபமென றிரணடு
மமமென மைநதனை யிலலவாக கிலலைமற றதனு
ளெமமை யாளுடை முருகவே ளடிமல ரிறைஞசிச
செமமை நனமகற பெறுகுவ மெனசசிநதை செயதான. ()

சிநதை செயதவன வரைபக வெறிசுடாச செவவே
லெநதை வாழவதற கேறறதோா சினகர மியறறி
நநது பூசனை நடத்துபு நடிக்குமா மயிலும
வெநதி றறகொழு சூடடுவா ரணஙகளும விடுததான ()

இரலை தொணடகந துடிமுதற் பறையொலி யீணடத
திருவி ழாவயாந திலஙகுசெய காநதளந தெரிய
வுருவ வேலனைக கூயகன களனணி புறதது
வெருவ ருநதகை வெறியயர் விததனன விழைவால. (கச)

கடிகொ ளவவெறி யாடடிடை யாவருங் காணச
சுடாசெய வேறபடைக குரிசிலவ வேலனமேற் றோனறி
யொடிவி லனபொடு செயதவிச சிறப்பினுக குவநதேம
படியெ லாமபுகழ் மகறறரு குவமெனப பகாநதான. (கரு)

பகாநத சொலலமு தத்துணைச செவிகளாற் பருகி
யுகநத மாமகிழ வெயதிய தந்தையு மவவகை
மிகுநத நாகனுந திருவடி மலாமிசை வீழ்நது
புகழ்நது நினறனர் மறைநதன னருட்கடற் புனிதன. (கசு)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பின்னரவ வெறியாட் டாளன பெறப்பெருஞ் சிறபபுச செயது, துனனினின றகலாசஞுறறத தொகைக்கெலா மகிழ்ச்சி செயது, தனனமா மனையுந தானுந தளிாதருள மினிதிருநதா, னனனமன னவ்ளசின னுளி லருமபெறற கருபப முறறுள. (கஎ)

உணடுகொலெனனு மைய மொழிநதது மருஙகுல கோஙகின, வணடுறு முகுள மெனன வனமுலை முகஙக றுதத, பணடுவ மைக்கு டைநத பசியவேயக குலமு வபபத, துணடவெண மதிநு தறகுத் தோடடுணைமெலிநத வனறே.

மதவுடன வயிற்றி ருநது வளர்புகழ் பரந்த தெனன, மிகவுடல விளர்த்த துணடி வெறுபபுவந ததுபு ளிஙகூ, முகனமாந துணணும வேடகை யடைநதது நடையோயந தனறு, தகைமலா மெனபூங கோதை தானபெருஞ் சுமையா யிறறுல. (கக)

கலிவிருத்தம்.

இன்ன வாறு வயாநலி வெயதிய
கனன வினமொழிக் காரிகை பெற்றனண
மனனு தஙகுல மாசு துடைத்திடும்
பொனனி னனன புதல்வனை யென்பவே. (உ0)

பெறல ருஞ்சேய் பிறநதெனக் கானவ
ரிறைம கிழ்சசி யிருஙகடன மூழ்கினுன
பொறையு யிாத்தவப் பொறறொடி யெய்திய
வுறும கிழ்ச்சி யுரைப்பவா யாவரோ. (உக)

நண்ணு மோலைகயி னுகன பெருஞசிறப
பண்ணல வேறபடை யையனுக காறறினை
பெண்ணு மாணும பெருமகிழ வெயதலா
னெணணெ யாடடணி யெஙகு நிகழநததே. (உஉ)

தரவுகொசசகககலிபபா.

மணியிணைமண ணுறததாஙகு வாசவான புனலாடடிப
பணைகொளகுவி முலைபிலிறறும பாலபெயது நிலநதேயதத
வணிதிலகஞ சிறுநுதலி லணிநதுமுலைப பாலூடடி
யிணையிலகரி மருபபிணிய வெழிறகொடடிலேறறினா. (உங)

பூஙகுழலவே ளெடுஙசணணுள புனலாடடிப புனைநதுதா
வாஙகுசிலை மறவாகோன மணிமகளைத தடககையாற
ருஙகுபுதின ணனைறிருநத தனமையாற றிணணெனனத
தேஙகியபே ருவகையொடுந திருநாமஞ சாததினன. (உச)

திணவளருங கரிமருபபாற செயதசைபூந தொட்டிலி னமேல, விணவளரும புனிறறுநிலா வெணமதியின வளா மைநதன, றணவளரும பாலாழித தாஙகமிசை நாகணையி ற, கணவளருந துழாயலஙகற கதிரமணிவண ணனைபபோ லும. (உரு)

மலயமா ருதமபுகுநத மடுககமல மெனநீரிற
கலைகெழுமா மதியமெனக கவினகொடிரு முகமசைய
விலவிதழவா யமுதொழுக வெழினமாப மிசையெடுத்துச
சிலைமறவா குலதிலகஞ செஙகீரை யாடிறறே. (உசு)

தருணமதி நிலத்தினிடைத் தவழ்வதெனத தவழ்நதது, பொருதிலாவார் கடலாடைப புவிமகளசெய புணணியத தாற், றிருவடிமா மலாசுமபபச சேர்த்திளமென னடைபயி

னருன், குருதிவடி யிலங்கிலைவேற் குகனருளாற பெறு மைநதன. (உஎ)

குனறிவட மறைதயஙகக கொடுவரிவள ளுகிரகோவை
நனறுசமுத தினிவிலஙக நனநதலைசசி றாமுழுது
மொனறுசிறு றொடுசிறுதே ருருடடியுமபே தையரிழைதத
துனறுமணிச சிறறில்லுந துடைததுமவிளை யாடடயாநதான

ஆரநாரின் றிணகயிறறு லமைசசிறுகோல வளைததவில்லுங், கூரவாயமுண ணுனிபதிதத கோறகோலுங் கைககொணடு, காரமேனி மைநதரொடு கானபுகுநது கொடுவிலஙகி, னோவாயமென குருளைபல வெயதலசெயதான விளையாடடால. (உகூ)

வாமிளமான கனறுகளும வளளுகிரோனா றடடபுலியின
கோமளநற் குருளைகளுங குடாவடியின குடடிகளுந
தாமிழைதத முறறவததாற சவராகுலா திபனபயநத
மாமகனா கைப்பட்டு வளாநதவறறிற களவிலலை (ஙo)

இவவகைய விளையாடடோ டிளமைநதன வளருநாட்
கைவவலிய சிலைவிஞசை கறபிககும பருவமவரத
தெவவடுதோட குனறவாகோன றேயததுமறவொலா
மவவழிவந துறககூடடி யடாசிலையின விழாநடததி. (ஙக)

பின்புசிலை யாசாறகுப பெருஞசிறபபுச செயதடிகளெனபழைய குடிநிறத்திவ விளையோறகுச சிலைககல்வியனபிஞெடு கொடுககவெனறு னதறகிசைநதொல லாசிரியனன்பகலில் வரனமுறையே நறசிலைகைப் பிடிபபிததான.

முற்பிறபபிற் பல்பெருமபோா முடிததசிலை விஞசையெலா
மறபழுதத குவவுததோள வனசராதம பெருமாறகு
விறபிடிதத காலததே விளஙகியதஞ சனமவிழியிற [போல
பொறபவிடட பொழுதேகிழப பொருளவைபபுக காணபது

அறுசீரகககழிநெடிலடியாசிரியவிருததம.

கொளவலிச சிலையின விஞசை குறைவற திரமபிக்
காளை, முளளெயிற றரவு யாததோன முரட்படை முழு
துங கொனற, வெளவயப புரவித திணடோ விசயனவேட
டுவககு லதத, னுளளவ தரிததான கொல்லென றுரைதர
வொழுகு நாளில. (௧௪)

சேடடிளஞ சிஙக மனன செமமலைத தநதை கனனி
வேடடமா டுவிதத லாறற விழைநதன னதனை நஙகு
கூடடிட வனதெய வஙகள கொளபலி கொடுப்ப வுனனிக
கோடடுறு வரிவில வேடா குழுவொடு வனததிற புககான.

கலிவிருததம.

புக்கவன குழைசிலைப புளிஙா யாரையு
மைக்கருங கயலபுரை வாடகண ணரொடு
தொககிருஞ சுனைபபுன ரூயநது வமமெனு
வககணங தானுமீ ராடப போயினன. (௧௬)

குரைகட லினனுமக ருறிய மாதவன
பருகினும பருகுமென றஞசிப பாழிமால்
வரையரண புகுநதென வயஙகு பூஞசுனை
தெரிவைய ரொடுமறச செலவ ரயதினா. (௧௭)

ஒலிவளைக கையினு ருறற போதிரி
பலவிதப பறவையின * பறையின காறறினுன்
மலிசுளைக குவளைக ளசைதனுமாதாகண
ணலிபகைக குடனனி நடுஙகல போலுமே. (௩௮)

மறறவா புகுதலின மணஙகொள் பூவினுட
டுறறவண டிரிதர ஞாய நீரசசுனை
யறறைநாள வனையுமபுக காடு வாரபெரு
துறறனீள பழிவிடுத தோடல்போலுமே. (௩௯)

மேறபடி வேறு

செயய தாமரைத தேமல ரன்னலா
ரைய வாணமுகத தோடுற வாடின
மொயய்ருமபுகண முதததை துயலவரும
வெயய கொஙகை விருநதெதிா கொணடவே. (௪௦)

எழுசீாககழிநெடிலடியாசிரியவிருததம

தாமரை முகததா குவளையங கணணா சைவலக் கூநத லா வள்ளைக, காமரு குழைய ரனனமென னடையா கமல நீள † வளையமென றேளா, கேழியம பறவைக குவிமுலைத தடத்தா நிறையித ழாமபலம் வாய, ராமட மகளிா நீரைவி ட டகலா தகனமாந தாடின ரனறே. (௪௧)

இவவுழி முழுகி வேறிடத் தெழுவ லென்னைநீர் காண கென முழ்கி, யவ்வகை யெழுந்த சிறறிடைப் பெருநதோ ளணியிழை யளகவாண முகததைச, சைவலத் தருகு மலா நதசெங கமலத தனிமல ரெனமனத் தெணணிக, கொவ

* பறை - சிறை † வளையம - தாமரையுட்சுருள.

வைவாய மகளி ரெழுநதில ளென று குளிாபுனற பரபபெ
லாம பாாபபாா. (௪௨)

கலிவிருததம.

மூாிதி ரைபபுனன மூழகி யெழுதரு
மாிம தாககனு ளஙகலுழ வாணமுக •
மிரைதி ரைககட லினகண ணெழுதலசெய
விாிக திாககலை வெணமதி யொததுதே (௪௩)

அனன மெனனவந திமபுன லாடிய
பொனனி னனன பொறிசுணங கமமுலைக
கனன லினமொழி யாாகளை யேறினா
துன னு பைநதழைத தூசுடுத் தாரரோ. (௪௪)

அஙகு நினறக லஙகயற கணணினா
மஙகுல கணபடு மாமலாச சோலையுட்
பொஙகு மோனகயிற போயசகட வுடகலா
கொஙகு நாண்மலா கொயயது தொடஙகினா (௪௫)

தமமை மஞ்ஞை தழைசிறை மெனகுயி
லமமென பூவை கிளியென றறைநதிட
மெயமமை யாக விளங்கிழை யாாவிரை
விமழு பூநதரு மீமிசை யேறினர். (௪௬)

கொங்கு தஙகிய கோங்கலா கொயயுமோா
மஙகை கொமபின் மறைநதுநின ருளெழில்
பொஙகு வெமமுலை பூமுகி ழாமென
வஙகை கொண்டுதொட் டனமையின வெள்கினள. (௪௭)

கிராதர் தங்குலக் கிஞ்சுக வாயமலர்
விராய வோதியா வேஙகைமே னினறனர்

குராவ லாமற் குடைநதளி பாடுபூம
பராரை வேயகையும பாவைகள பூததென. (சஅ)

மைய கணணியொா மயகையொ ராடவன
கைய டிககவின காணிய மாதுநீ
செயய விசசினைத தேமல ரொடடுபு
கொயய வலலைகொ லெனறனுய கூசினள. (சகூ)

வீவி லாறறலொா மீளி யொருநடை
யோவ மனனு ளுயாசினைப பூபபெறறு
தாவல கணடதைதத தாழ்விதத னனவ
ளுவி யன்னவ ளாயமலர் சிநதினள. (ருo)

மாதா தமமடி வைத்தலிற பற்பல
* வீத தைநத விதமறிந தாரல
ரீத சோகநா மேறிய பிணமிகப்
போது கொணட புதுமையெய னெனறனர். (ருக)

வடுவ கிாககனுற் றம்மொடு மாறுகொள்
படியி னுலிடம பாாத்து வனைநதெனக்
கடிகொள வண்டின கணயகண மணங்கமழ்
துடிகொ ளுணணிடைத் தோகையாச சூழநதவே. (ருஉ)

தாத ளைநதளி தாழிசை பாடுதண்
போது கொயத புதத்தளிா மேனியாா
காத லனபிற கணவரொா டெயதினூர்
தீது தீர்க்குமத் தெயவ நிலயமே. (ருங)

---

* வீ - மலர்.

ஏநத மாறுக கடிமலாப பைஞசுனை
யந்த ணீரபடிந தவவழி யெயதினன
மநத ராசல மெனன வளாநதோ
ணநது பேரிசை நாகன கிராதாகோன. (௫)

அறுசீாககழிநெடிலடியாசிரியவிருததம

விரிமலாத தொடைகளானும விளங்குவெண கவரி யானும
வெருவரு தெயவம வாழும வீழுடை விலஙகு நீளகோட
டிருளபடத தழைநத கோளி யெழிலபெற வணிநது பூசை
புரிபவற கூவிப பூசை புரிவிததான வரிவி ஞகன. (௫௫)

கானக முழுதும வாசங கமழதரக் * குககு லததி
னீனறும புகையெ ழுபபி நெடுநிலங குருதி பாய
நானெடுஞ செவிய கோடட நணணிய திரிம ருபபி
னூனமொன றுனு மிலலா வுயா † விடை பலப டுததான.( )

தேனபழங கிழஙகு தொடபி செறியமை யரிசி யடட
வானபதந தினையின மாவை வனததினவா லரிசி நனமா
வானபயம பெயத மைத்த வலசிதேக கிலையிற பெயது
கானபயில கடவுட் கேறறிக களிததனன றேவ ராளன ( )

மறவமெல லணஙக ஞரும வனதெயவம பராயவ ணஙகி
முறையறி தேவ ராளன முழுவிடைக குருதி தோயசெந
நிறமுறு சேடை சாதது நெறியா தெயவ முணட
வுறுசுவை யுணடி யெலலா முணடுளங களிததா ரனறே ( )

வெடிகுரற் சிலைக்கைச செஙகண வேடரும பவளசசெ
வவாயத, தடமலாக கருஙக ஞருந தசுமபினு ணிறைதது

* குககுல குஙகுலியம. † விடை - ஆடடுககடா.

வைத்த, வடிகொள்கட் டேறலங்கை மடக்குபு நிறைய வு
ண்டா, ருடைநடை சோறகள் சோர வொருவாமே லொரு
வா வீழ்ந்தார். (ருக)

சிற்றிடை யொருத்தி தைத்த தேக்கிலைத் தேறலேந்தி
மற்றத னகந்தோன் றுந்தன் மதிமுக நோக்கி யுண்டாள்
கற்றையங் கதிர்வெண் டிங்கள் களவொடென வயிறு புக்கி
ன, நிறைந்து நிலவு நம்மூர்க் கினியிலை யுண்மையென்றாள்.()

களிதரு தேற லுண்டு களித்தியேற் பரிதிச் செல்வ
விளிவின வெம்மை யாறி வெண்ணிலாத் திங்கள் போலக்
குளிர்கதிர் பெறுவை யீவல் கொள்கெனப் பிழிய லேந்தி
யிளிமொழி யொருத்தி வானத் தியல்சுடரழைத்து நின்றாள்.

செறிதொடி யொருத்தி யுண்ட தேம்பிழி மயக்கந் தன்னாற்
பிறனொரு வனைத்தன் காதற் பிரிவருங் கொழுந னென்றே
யிறுகிள முலைய ழுந்த விறுக்குறத் தழுவி னாளக்
கறைகெழு வேலி னானக் கள்ளினைப் பலபு கழ்ந்தான்.(சுஉ)

கருங்கண் ணொருத்தி தன்வாய்க் கடைவழி நுரைவே
ட் டெய்துஞ், சுரும்பினை வளைக ளார்ப்பத் * தோன்றியங்
கையா ஞெச்சி, விரும்புநின் பெண்டிர் பாற்போய் விம்ம
வாய்பருகென் றூடி, வருந்தலை மகனே டேடி லவதல்போ
ல் வைத்து நின்றாள். (சுங)

மணங்கமழ் மலர்த் தைந்த வஞ்சியங் கொடியினைத்தன
வணங்கிடை யவளென் றுன்பூ வாயைத்தே னொழுகலஞ்சி

* தோன்றி-காந்தள்.

யணஙகுநீ திறநதி டாயே லளியனே னுயவ ஞேவென
றணஙகிய மனததாற ருழா வொருமகன களிபபு மிககான.

உணகடுங் கணம யகக மொழிநதபிற கணவ ராடடப
பணபடு கிளவி நலலார படாமுலை வடமபி ணஙகக
கணகொள லருநு சுபபுக கவனறழ நுதலவி யாபப
விணபொரு சினைய வாலின வீழுச லாடி னூரால   (சுரு)

பொரிமல ரனைய புனகம புதுநிழற புளினந தோறம [றுந
விரிகதிரச செஞஞா யிறறின வெயிலபுகாபபொதுமபாதோ
தருமிடை * யடுககந தோறந தமாலந் ளரஙகந தோறம
வரிசிலை மறவா செவவாய மறததியா போக முணடார   ()

மீமிசை நினற சைநது விழுமணி யருவி பாரததுங
காமரு மணிகக லாபக களிமயி லாடல கணடுந
தேமலா வனதது லாயுஞ சிலமபெதிர கூய ழைதது
மாமதி முகததி னூதய மகிழந்ரோ டாடி னாோ.   (சுள)

இனனண மெஙகு மாடி யெயதிய சிலைவல லாரு
மினனிடை யமுதி ரஙக வீஙகிய குவவுக கொஙகைப
பொனனனுர் தாமுஞ் சூழநது போதர வனததி னீஙகித
தனனம ருடுபபூா புககான றடக்கைமால யானை யனனுன.

மறறைஞான றருக ழைதது மைநதனை யைய கேடடி
யிறறைநாண முதலா நீயே யிறவுளாக கிறைவ னுகிப
பறறலர் முனைமு ருககிப பகைபபுலங கவாநது கொறறம
பெறறுமா வேடடையாடிப பெரிதுவாழுநதிருததியெனறே.

* அடுககம - பககமலை.

வழிவழி வந்த வெற்றி வரிசிலை கைக்கொடுத்துக்
கழிபெரும் காதற் றன்னற் கன்னவி றோண்ணோ முங்கத்
தழுவிநங் கடவுட் செவ்வேட் னன்று டுணையாச் சென்று
* மழவிடை கன்னி வேட்டம் வாய்த்துடன் வருகவென்றான்

என்றதன் ருதை பொற்று ளிறைஞ்சுப் விடைகொண் டனனை, தன்றிரு வடிப ணிந்தான் ருயென்னைப் பெற்ற தா யே, மன்றலங் களிறே யிங்கு வருகென வெடுத்துப் புல விக, குன்றமழ முலைப்பால் சோரக் குழைந்துநெஞ் சுசசி மோந்தாள (எக)

போகுகா னெறிக ளெல்லாம் புதுமலர்த் தண்ணென் சோலை, யாகவே புகுந்து வேட்ட மாடிமூட கிழியுமின்றிச, சேகுநோன் சிலையா ரோடுந் திருமபுக கண்ணே றின்றி,மே கமே யனையா யென்று வெண்பொடி சாத்தினாள். (எஉ)

தாயடி மறிதது நதாழந்து தருமவிடை கொண்டு நீங்கி மேயநீ னிறங்கொள் கச்சை விசித்துடை வாளும் யாத்திட டாயிளந தளிரதொ டுத்த வலங்கலங் கண்ணி வேய்ந்து மாயவனெறு டுதோ ளெறுட்டுவரிசிலையெடுத்துக் கொண்டான்.

மலாதலை யுலகில் யாரகும் வணங்கிலாக் கொடும ர தஹைக, குலவரை யனைய தோளான் குணங்கொளீஇ வண ஙகு விததான, வலிகெழு சிலைகு ழைகக்கும் வன்மைவான் குடிபபி றந்தோர, சிலாகொடு மரமவ ணக்கஞ் செயலிற் ம புதுக் கொல்லோ. (எச)

* மழவிடை - உவமையாகுபெயர்.

இருமுது குரவா கேளா வீணடிய மயிாபொ டிப்பத்
தருமிசைப பறவை யெலலாந தனிததனி வெருவி யோட
வெருளகொடு விலஙகி வீட்டம் வேறுவே றிரிதல செயய
வரைபொரு தோளி னுனறை வநதுநா ணொலிசெயதானல்.

விலலின ரமபி னாவெவ வெடிபடு குரலா காலிற்
செலபவா மினனு வாளர் செறிமழை மேக மனனா
கொலலடி பிடிது ரதது குத்துவெட டெறியெய யெனனுஞ்
சொலலினா தணியாச சீறறத துபபினா சூழச சென்றன.()

கணைபிற கொழிய வோடுங் கடுபபின கொடுமைகூரம் பலல, தணிவரு சினதத வேட்டந தனிததனி யாட வலல,வணியெயிற றழலவெஞ சீறறத் தரியினமேல விடினுஞ செலவ, பிணிதொடர் பாசத் தோடு பெருவலி நாயகள சென்ற.

வலததினு மிடதது முனனும் பினனரு மாறி மாறிக், கொலைத்தொழிற சுருளவா னீனுக் கொடுஞ்செவி ஞமலி செலல, வுலபபிலபே ராறறல வேட ரொடுவிளைத்துவலைக் கணணி, மிலைசசிய வேடா வேநதன் வேடடையங காடு புக்கான.　(எ௮)

பலபல விலஙகி னீட்டம பயிலிட மறிநது சுறறும
வலிவலை சூழ்ந்து சேணில வழியொதுக கியபின வேடர்
கலிகெழு துடிகள பமபை கடுங்குர லிரலை யாதி
யொலியெழு வித்து மாக்க ளுறுவலை புகத்து ரந்தார்.　()

புககபிற றுமும புகுப் புகுவழி * யொடியெ றிநது
மிக்கவல லுழுவை கேழன் மிடைமயிர்க் கரடி முனனுத்

* ஒடியெறிதல - காடுகளைவெட்டிச்சரித்தல.

தொக்கபல் விலங்கின பார்வை சூழவலைபரப்புள விட்டார
மைசுகருஞ் சிலைக்கை வேட்டா வயினவயினமறைந்துநின்றார்.

கலிவிருத்தம்.

விட்ட பார்வையின விளியி னல்வண
கிட்டி வந்தமான கிளையொ டாருடன
பட்டு வீழதரப் பகழி தூவினார
மட்டி லாவலி வலவில வேட்டோ. (அக)

காலிற செல்லுநாயக கணநத டுத்தலாற
சாலச சீறுபு தடையுட பட்டமா
நீலக் குனறொடு நிகாக ளிறறினம
வேலிற குத்தினா சிலவர் வேட்டோ. (அஉ)

மேற்படி வேறு.

மிடைசெடியிடை மறைமறவாகள் விடுகணையுட லுருவப
படுதலுமய லுறுகொடுவரி பாயதநததென றதனைச
சுடுதழலடு வெகுளியினொடு தொடாகுடாசரி தரவெண்
டடமுனைவளர் பிறையெயிறுறத் தாககியதொரு கருமா. ()
பரியமைமர நிரைமறைவரி படுசிலைமுர ணுரவோர
பொருவினைசர முருவியவுடல பொருவருமொரு கருமா
வெரிபுரைதரு பெருவெகுளியொ டெயகணைவழி போயவ
விருடருமர முரிதரவுரு மெனத்தாக்கிய தனறே. (அச)

எழுவுடனெழின் முழவிழிவுசெய தெழுபெருவலி கெழு
தோள், முழுமறவரி னெழுகியகணை முழுகியவுட லுழு
வை, வழைகுழைகழை விழைநிழலிடு மழைதவழ்மலை யதி
ரத், தழைசெவிமழ வழுவைகள்விழத் தாக்கியதுறு விசை
யால். (அரு)

வெய்யவர்குல முய்யவகைவரு மெய்யருள்பெறு திண்ண
னையமிறுணை மொய்யவலிகெழு மையவில்லவல சிலலர்
மையொடுங்கா மெய்யுருவிய வையுறுமுனை முள்ளை
* யெய்யுதற்ின வொய்யெனவெதி ரெய்யடுகணை யென்ன.

மேறபடி வேறு.

கனைமாமழை யிடிபோலதிா கடுவ்ரயமவா யாமா
வினையாவலி யுடைமாகளி றெழுவாயவனம வாழமா
வனைவார்கழன மதயானைகண மலைவாரவிடு வாரகோன
முனைவாளிக ளுடனமுழகலின † முளவாயின மாதோ. ()

அறுசீாககழிநெடிலடியாசிரியவிருததம.

இவவகை பலவி லஙகி னீட்டமு நூழி லாட்டித்
தெவவடு வரிசி லைகைத திணணனமா வேட்டமுறறிக
கெளவைகொள கான நீஙகிக கடுநதிறன மறவ ரோடு
மெவவமி றனதூா புககா னீனறவாக குவகை பொஙக.

பினனரும பலகால வேட்டம பெருவலிக காளை யாடி
யனனையு மத்த னுஙகண டகமகிழ பூபப வைகிக [நாட்
கொனனுனைப பகழி வேடா குலததொடும வாழதத வோா
டனனுளம் வேடட மூககச சரமபுகா வனமபு குநதான. ()

புகுநதவன கான மெஙகும புககுலாய மிகவி ளைத து
மிகுந்தழை மிடைம ரததின மெனனிழ றணிநது யினறுன
முகுநதனை வாளி யாகக முரணின ராணம வேவ
நகுநதனி முதல்வ னனறுன கனவிடை நணணினனே.(கo)

---

* எய † முளவு - முடபனறி.

பூசிய திருவெண ணீறும புலியத ளுடையுஞ் செக்கர்,
கூசுபொன சடையுங கொணட கோலததோ டெதிாநின
ெறுனறு, மேசுத லிலாத மைநத விவவளை வடமூலததிற்,
காசிலபொனமுகரியாற்றங கரையிலோ ரிலிஙகமுணடால.

அஙஙுய ரணைத்தும் வீட டி யருமபெற லினப நலகு
* மதவலி யதைநீ சென று வணஙகுதி யென றுரைத்துக்
கதுமென மறைநதா ளுஙகே கணவிழித திறமபூ தெயதி
யெதிரிலபே ராறற லானறிக கெஙகணு நோககிநினறுன.

ஆயகா லையில்வில வேட ராாபபிறு லெழுந்து கானசூழ
போயவல லைப ரிநது பொருகடுங காலிற பொஙகி
மாயிரூங கேழ லொனறு மலைபுகப போதல கணடான
காயழல் வெகுளி யானபின கையிலவில லொடுதுரந்தான.

துரந்துபின செல்லச செல்லத் துணைவிற்போ யெறுழி
யாற்கீ, ழிருநதரு ளிலிஙகத் தினபா லெயதலு மறைநத த
ணணல, வரமபிலவிம் மிதத ளுகி மறறிது மறைநத † தெ
னனே, தெரிநதில மெனறு நினறுன சிவலிஙக மிருத்தல க
ணடான. (கஅ)

காணடலுங் கடவு ளார்தங கருணைநோக கினிது பெறறு
மாணடகு மிரதந் தோயநத வல்லிரும புருவ மாறி [றி
யிணடொளி கெழுபொன ளுவ தெனனமுற குணஙகண்மா
யாண்டகை யிறைவன றனபா லனபொரு வடிவ மானுன்.

---

* மதவலி - அனமொழிததொகை.

† எனனே - அதிசயவிரக்கசசொல.

நாள்பல பிரிந்தி ருந்து நண்ணிய சிறுச தங்கைத்
தாளின மகனைக் கண்டு தாயெனத் தாழா தோடி
நீளெழு வனைய தோளுக்கண ரெழுங்குறத் தழுவி மோந்து
வாளழ லரக்கி னன்ன மனத்தினு முத்தங் கொண்டான்.

செய்யகண் ணீர ரும்பச் செறிமயிர் பொடிப்ப * வாதன
கையகப் பட்ட தெய்வக் கதிர்விடு மணியி னுயேற்
கையனந் தகப்பட் டானென் றணிமெயி றிலங்க நக்கு
மெய்யெலா மெய்யன் பாய விடலைமற் றினைச் சொல்வான்.

யானையும் புலியு மெணகும் யாளியு முளவுங் கூர்ங்கோட்
டேனமுந் திரியுங் காட்டு ளெந்தைநீ துணையு மின்றிக்
கானலிற் நடக்கை வேடர் குலமென விருப்ப தென்னே
பூனுணை வுனக்கி யாவ ருணையென்ற தருவா ரந்தோ. (கஅ)

தேனொடு தினையின் பிண்டி தீம்பழங் காய்கி ழங்கு,
மானொடு முயலெய் கேழல் வலனுடும் பழுங்கி வறழ், னு
னுண வெனறிவ வெல்லா முதவுவல் யானே நல்ல, கான
வா துணையுண் டெமழாகக் காணடிவா வென்று தினருன. ()

சாமிநீ தனியே யீண்டுத் தங்குத றரித்த லாற்றே
னேமநல் லுடுப்பூரக் கின்னே யெனனொடு வருதல் வேண்டு
நீமன மிரங்கா யெந்தா யெனப்பல நிகழ்த்தி னனக்
கார்மழை யனையா னற்புக் கடலினுக் கெல்லை யுண்டோ. ()

மறுமொழி யிறைவ னென்றும் வழங்கல னிருப்ப மீளி
யிறைதிரு வுளத்தி னெண்ண மிவ்வயி னிருத்தல் போலுஞ்

* ஆதன - குருடன.

சிறியனே னினியித் தெய்வ சிகாமணி தனனை நீங்கி
லுறுவனோ வுயிரி னோடென றுரைத்தன னினறு ணைஙகே.

அண்ணறறன முடியிற் றூயநீ ரட்டுபு முருகு விம்மூத்
தண்ணறு மலா *மா லூரத தளிர்சூட்டி யிருததல காணா
உய், பணணவன றனககீ தேறற பணியெனத தேறி யுள்ள,
மணணொழு வனைய' தோளான மறறது கடைப்பிடித்தான.

பினபுவேட டுவாதங் கோமான பெருமபகலாயிற ற
னறோ, வெனபெருந துணையாய நினற விறைவனார் மிக
பப சித்தா, ரினசுவை யூனகொ ணாநதிய கிடல்வேணடு
மெனன நீங்கிற், கொனசின விலஙகி னீட்டிய குறுகியென
செயுமோ கெடடேனே. (௧௦௩)

எனறுசா லவுமி ரஙகி யெரிபசி மிகாத முனனரு, செ
னறொரு கணததுட கொணடு திருமபுவ மெனததுணிநது,
குன்றிடை யெனககு வாயதத குலமணி விளககே யெநதா,
யுனறழற் பசித்த ணிபப வுறுசுவை யிறைச்சி கொணடே. ()

உழுநதுருள பொழுதின மீளவே னெருகண மேனுந
தாழேன, வழஙகுறு கொடுவி லங்கு வருமென வஞ்சே லை
ய, வெழுநதுமேல வநத தாயி னெனனையொய் யெனககூ
வெனறு, குழைநதவிற றடகலக கூப்பிக் குறவாகோ னரி
தி னீஙகி. (௧௦௫)

கடிக்கடி மனையு ணினற கனறகல் புனிற்றுப் போல
வடிககடி திரும்பி நினறே யையாதா தனிமைக் கேஙகி

---

* மாலூரம் - வில்வம்.

வடிக்கடி யமபு படடு மழைமுகி லெனகக் டக்குங்
* கிடிக்கடி வேடடைககானங கிளாகடுஙகாலிறசெனறுன.

கொழுநதசை மோழ லொனறு குறவாகோன றனே
யெநதி, முழஙகலே யெறியு நனனீா முகாியின றீரஞ சார்
நதோா, செழுநதரு நிழலின வைதததூ தீயர ணியினு லா
ககி, யெழுநதுறு மயிாக டிநதவ வெறறழியை யாளி னீா
நதான. (கoஎ)

ஈாநதுசெந தசையுட சால வினசுவை யுடைய வெல்லாந
தோநதுவே றெடுத்தெ டுததுத தேககிலே யதனுட பெயது
கூாநதவா யமபிற கோததுக கொநதழல பதததிற காயசசி
யாாநதபேரனபனவாயபபெயதருஞசுவைபாாககலுறறுன.

பலவிஞன மெலல மெலலப பனமுறை யதுககிப் பாாதது
நலலன விறைசசி யெலலா நவையிறேக கிலேயிற றைநத
† கலலேயுள் வாஙகி வைததுக கழிசுவை யிலாத வெல்லாம
வலலேவெள்ளிடையு மிழநதான வருபவக கடனு மிழநதான.

பூநதளி ரோடு கொயத புதுமலா தலேயிற பெயது, தா
நதிர விதியென றுட்டுந தணபுனல வாயமு கநது, றீநதசை
யமுது பெயத தேககிலேத் ‡ தளிகை யோாகை, யேநதியம்
பொடுவில லோாகை யெடுததுவல விலாவிற போநதான. ()

மேறபடி வேறு.

'என்னு ருயிாககுத துணையாவா ரொாிவெம பசியா வி
ளைத்தாரோ, வன்னே கொடிய விலஙகினததா லசசுற று
ரோ வெனப்பதைத்தூத, தனனு தரவிற பாாபபருநதத தா

* கிடி - பனறி. † கலலே ‡ தளிகை - உணகலம.

பூா தோடும் பறவையென, முனறு மனமும் பினறுக முத லவன றனபா லோடினன.   (கககக)

சென று குறுகி யெமபெருமான் நீயேன வரவு தாழ்த தலினறு, கனறு பசியால வருநதினையே யென று கரைநது திருமுடிமேற, றன று தளிருஞ செழுமபோதந தொடுதேர லடியான மாறறிவா், யொன று கீராற பிரானுடலோ டுள ளங குளிர வாட்டினன   (கககஉ)

ஆட்டித தலையி லிருநதகம ழலருந தளிரு * மெடுததி றைஞசிச, சூட்டித திருமுன னிலைககலத்திற றூய விறை ச்சிப போனகமவைத, தீட்டற கரிய பெருமபொருளே யெ நதா யுணகென றினியசொலி, யூட்டிப பிரியா தருகுநினறு ளுவககக் கடறகுக் கரைகாணனன.   (கககங)

கலிததுறை

கால மஙகதில வேடாதக தலைவனைக காணா்
கால வசசுறீஇக் காடெலாந தேடியத தடஙகோட்
டால மூலத்தி லிருநதரு ளணணறன னருகு
நீல மாலவனா னினறென னிறபவற கணடாா.   (ககக௪)

அருகு சென றடைநதையனீ யெஙகளை யகனறிப
பெரிய மாலவரை யடைநததென பிழைத்தனங கொலலோ
பரிதி வானவ னணபகல கடநதனன பசிததாய
முருக விவ்வுழி நிறபதென வருகென மொழிநதாா.   (கககரு)

---

* எடுததிறைஞ்சிச்சூட்டல - தலையையுயாததி வணங்கிச சூடடல். இபபொருள இசசருக்கதது நாறறைம்பதாவது செயயுளானுமுணாக.

கனைநத சொறகெலா மெதிர்மொழி கொடாமையிறக
வனறு, பெருநத காயுனக கெஙகணமேன முனிவெனகொ
ல பேசாய, வருநதி நீயிவண வந்தமை யறிநதிலம வளளா,
விரஙகு வாரகழ னினனடி யறியவென றிசைததார். (ககசு)

மற்ற தறகுமொன றுரைத்தில னிறபவம மறவா
கொறற விலலுடைக குரிசினீ யுளததிலென கொணடாய
சறறு மெயமிடத தனயிலை யாயினை தலைவ
குறற மெமவயிற கணடனை டேறபிற கூறுய. (ககஎ)

எனறு பறபல திறததினு லுரைககவு மிலேயோ
னெனறும வாயதிறந தானல னேவியம போலக
குனற விலலியை நோககினன ருனவா குறிதது
மனற வெஞசின மனறிது வெனனென மருணடார (ககஅ)

இஙகு நினறவித தெயவத மிவனிடத தேறித
தஙகி னினறதோ வெனகொலோ வறிகிலந தமியே
மஙகு நமமொடு வருபவ னலனிவ னநதோ
நஙக டொலகுலத தலைவனு நாகனெனறு னுரைபபோம ()

தநதை யாகிய ததைதையந தேமொழித தையன
மதத யானைபோ லெனமக னெஙகெனின மறுசொ
லெததி றததினுற சொல்லுது மெனபபல விரஙகி
யெயதது நினறனர * வசிககவோ ருபாயமு மிலலார. ()

குழைககு நோனசிலை நாகனே டிசசெயல கூறி
யழைதது வநதனு மெனிலவ னெததிறத தானும

* வசித்தல - வசப்படுத்தல.

பிழைக்கு மாறியற றுவனெனத் துணிநதனா பெயர்ந்தா
தழைதத லைபபுலா ஞறுமவாயச செயயகட் சவரர். (கஉக)
அனன காலையி லாயிரங கதிரசசுட'ரரசன
மனனு திணணனன யபபுறத தலகெலாம வழஙகப
பனனு வேமெனப போதலபோற குடதிசைப பராரைச
சென்னி வானமெறுடு மலைம்மைறந் தானிருள செறிய. (கஉஉ)
அரவு மிழநதசெம மணிககண மிமைததலி னலரி
யினாதி லாககடன மூழகியுங கஙகுலங கிலலை
யிருளகெ டசசுடா விரிதரு விலைவரம பிலலா
வுருவ மாமணி பலவுள விடததிர வுணடோ. (கஉ௩)
அணண லைகெகாடு விலஙகினங குறுகுத லஞ்சி
வணஞ்ு திககணை தொடுததகூன விலலொடு மறந்துங
கணணி மைததில ஞகியே வைககறை காறு
மணணெ மூபபுளா தோளனின றுனிறை மருஙகு. (கஉச)
அனப ரனபினுக ககபபடு பேரரு ளாழிக
கினப லூனறிரு வமுதமாக கியவுளத தெணணி
வனபெ ருஞசிலைத தடகலை கயான வைககறைப போது
பொனப ரநதொளிா மாலவரைச் சாரலிற் போநதான ()
வீடட வாவுடை யாரகரு டருமொரு விமல
ஞட்ட மாகிய தானகொளபுண ஞறறிடு நமபி
வேடட மாடுதல காணிய விருமபிவந தெனனக்
கோடட வாரிரைக கடலெழுந தான்சுடாக கோமான. ()

கலிவிருததம.

பொஙகு வெஞசினப் புணகமழ வாளுகிரச
சிஙக மன்னுன செயனிறக மறறினிக

கங்கை வார்சடைக கணுத ருணமுத
றஙகு நெஞசத தவனசெயல சாறறுவாம. (௧௬௭)

அருளு மாளுப் பொலிறயு டறிவொடு
தெருளு நோனபுஞ சிவனிடத தனபினோ
டிருளிற நீரவா வினமையுங கலவியு
மருளின மெயமமையு மாணுரு வாயினன. (௧௬௮)

வெறுபபில சநதன மெயயெலாம பூசினின
றிறபப வினப மியறறுநா தஙகணுங
கறுதலெ ழுநதெதிா காயழற பெயதுதன
புறதது வாாகணு மொதத வுளததினன. (௧௬௯)

நீடுங காாககுழ னீளரி வாளவிழி
வாடுஞ சிறறிடை மாதாகள புலலினு
நாடுந தனனுளந தாயென நணணுவா
னோடும பொனனு மொருநிகா நோககுவான. (௧௭௦)

ஈச ஞர்தம மிணையடித தாமரைப்
பூசை செயதொழி லாபபூணடு செயதிடு
மாசை மேல்கொண டருமனத தானசிவ
கோச னெனனுங குணபபெருங குனறனன. (௧௭௧)

இரவி வந்தெழு முனன் மெழுநதுபோய
முரிதி லைப்புனன மூழகி விதிமுறை
விரைசெய போதொடு மெனபுன லுஙகொடு
புரிச டைப்பிராற பூசிபப வெயதினன. (௧௭௨)

தலைமி சைத்திரு மஞ்சனந தாஙகுபு
மலாபெய கூடையு மேநதுபு வலலினை

விலகு மண்ணறன னுமம் விளமபபு
புலவ ீனயன றிருமுனபு போயினுன. (கஙங)

தேனகு லத்தொடு செவ்வழி வுணடுளா
கானக டுகைகயங கணணியன முனபெலா
மூனகி டததலகண டுளள நடுஙகியே
தானகு தித்தய லோடினன றுழவிலான. (கஙச)

தரவுகொசசகக்கலிபபா.

மேவாரவங தடிபணியும விணணோாகண முடிமணிக
ளோவாது கிடநதொளிரு முடையபிரான றிருமுனன
ராவாவிக கொடுமபாவ மாாசெயதா ரிதுசெயயத
தேவாதி தேவனா திருவுளள மிசைநதாரோ. (கஙரு)

கொலைாமை யறியாமைக குணமாகக கொணடொழுகும
பொலலாத சிலைவேடப் புலைனுோ யிதுசெயவா
ரொல்லாத செயலிதையன புடையோர்கள கணடககா
ணிலலாம லிறநதிடுவா ாிறகிலேறேன கொடுவினையேன ()
என றுபல பலகூறி யினையிலா னழுதிரஙகிக்
கன றுமிடற றிறைபூசா காலமிகத தாழககா
ணின றதனுற பயனெனனே யெனநினைநது புலவெலலாங
துன றுமல காலகலத துடைததாபபி ாிதெளிததான. ()

பினனரனடங தலைபுரடடும் பெருநதீாத்தம படிநதாடி
ச, சொனனமறை மநதிரத்தாற ஆயதனமை கடிநததறபி
ன, மனனுமுருத திரசமக நமகததால வானவாகோன,
செனனிமிசைபபுனலாட்டிததிருமலாகொணடருசசித்தான.
முனனாகினறு கைதலைமேன முகிழத்திருகண ணிாபாயத
துனனியமெயம மயிாபொடிபபசசுடுதழலவாயப் படடவரக

கென்னமன நனியுருகி யிளகமிக நாத்தழும்ப
மனனுமன னெடுசாம மறைககீதம பாடினன. (கஙக)

பறபலகால வலஞசெய்து பணிநதரிது நீஙகிப்போயச
சிறபரனு ரடிமறவாச சிநதையனறன் னிடத்தடைநதான
முறபகலவே டாகனேறற முழுநோனபா லவதரிதத
விறபடுகா மழையனன விடலைசெயல் விளமபுவாம. (கசா0)

அறுசீரககழிநெடிலடியாசிரியவிருததம.

ஏழுவினங கவறறு தோளா னேறுகாற பனறி செலலும
வழியறிந தொளிநின றெயது மானறுயி லிடனநிந து
குழைநெடுஞ சிலையிற பூட்டு கோலுட லுருவ வெயது [ன.
முழுவலன புடையான முனபோ லுறுசுவை யமுதமைததா
பினபுகோற றேனி ரமபப பெயதுகொண டிறைப சிகது
மெனபதாற றனறெ டுதத வேவென விரைவி னேழு
முனபுபோற பூசை முறறி முனிவிலின னமுத ருததி
யனபினற கடலி னனனு னருகுநீங காது நினறுன. (கசா உ)

அநதவே லையிலவில லோரா லருமபெறற் புதலவன செயதி, தநதையுந தாயுங கேட்டுத தணிபபருங கலுழசசி கொண்டு, வநதுபற பலதி றததால வசிபபவும் வசமா காஞச, சிநதைநொந திணியென னெனறு சென்றனா மகனிற றீரநதே (கசா௩)

அனனவ ரடைநத வாறு மகனறது மறியா தண்ண,ற னனொடு பிணித்த நெஞ்சிற் சவராகோன பகற்போ தெல லாம, கொனனவிலி விலஙகி னீட்டங் கொனறிறைக கமுத ருத்தித், துனனிருட் காலந் துஞசான றெணடுசெய தொழு கா நிறப. (கசாச)

வழுவுறு முனியும் வநது வைகலுந திருமு னூனகண
டழுதழு திரங்கி யேஙகி யகறறுபு புனிதஞ் செயது
மழுவிடை யவறபூ சிதது மனநதுயாக,கடலி லாழ்ந்தி
யொழுகிட மறறவனபா லுறறுய ரொழித்தல வேணடி.

கயுலைன் தாவ தனகண் கன்விடைத் திருக்கா ளத்திச
சஙகரன வநது சொல்லுந தவததுறை பயினற மேலோ
யிஙகுநீ நமமுன கணட திறைசசியென றினையல வாழி
யஙகது நாம ருநது மருமபெற லமுதங கணடாய. (கச௬)

அதநமக கிடுவோன செயதி யறைகுது மமம தெயவ
நதிபல படிநது சோறறு நவையிரு ளஙகள செயதும்
விதிபுறங கணடு பெறற மெல்லெழின மகனமேற் றுயகருப
புதியவன் பெனைதத னைததப புணணியற கெனமே லனபு.

மற்றவன செருப்புக் காலான மணஙகமழ நமது சென்னி
யுற்றபூ மாறறுங காலதை துடழபெலா மயிரபொ டிபபச
சிறறிள மகனபூங கையாற றிருமுலை வருடப படட
பெறறதா யெனன நெஞசம் பெரிதுரு குதுமா லனப. ()

ஐநதடர் முனிவ நமமே லவனுமிழ கினற தியாறறுட
டநதநீ ராயி னன்றே தாழசடை முனிவ ராட
நநதுமந திரநன னீரி னனியினி தெனலா முணணின
றுந்திமே லெழுநது பொஙகி யொழுகிய பேரன பாமால.

வள்ளுகி ருழுவை நோனறுண மாதவக கிழவன முன்னே
ரொளளிய வாழத்து நாம மொராயிரமுறைதது சாத்துங
களளவிழ மலரி னனறுன கழுத்துற வணிந்து சூட்டு
மெள்ளுறு மயிரகள சூழநத வீரமமலரொமகருநல்ல. (கரு௦)

இநதிரன முதலோா செமபொ னெரிமணிக கலததி லேந்து, மநதர வரையி னூழி மதிததவா ரமுத மெலலா, மூந்துதன வாயபபெய,தாயநத முழுசசுவைச சூட்டி றைசசி, * வெநதிற றந்த பினனர் வேமபொடு கடுவு மான. ()

ஏசுத லிலாவ றததோ யெய்ககவ னெமமு னினறு,மா சில்பே ரனபி ஞேடு வாயதிறநதுரைகருஞ சொறபோ, லா சக லறிவின மிகக வைமபுலப பகைவா பாடுங, காசறு சாம வேத கானமு மினிய தனறே. (௧௫௨)

அவனமன நமககுக கோயி லவனுரை பலவு † மோததா மவனமுய ஞுழிலக ளெலலா மறததொழி லைய மிலலை யவனியல காட்டு கினறு மனபமீ நாளே யேவந தவனறி யாத வணண மயலொளித் திருததி யெனறுன. ()

இனனணம் பலவுங கூறி யினிதநுய ரொழிதி யென்று, பொனனிறம பழுத்த கொனறைப புதுநறுங கணணி வேய நத,செனனியந தணனம றைநதான சிவகோச முனியெ ழுநது, முனனவன கருணை யாற்சொன மொழிநினைந ததிச யிததே. (௧௫௪)

ஞாயிறு குணறு குனற நணணுதன முனனே மபோய ய், பாயலை முகரி நனனீரப படிநதுநித தியநி ரபபி, யா யிரம பெயரி னைற னருசசனை முடிதது மறறத, தூயநல லிலிஙகத தினபின றேனறிடா தொளிததி ருநதான (௧௫௫)

---

* வெநதிறல-அனமொழிததொகை. திணணன எனனும் பொருட்டு.முனனா மதவலி என்றதும இது.

† ஓத்து-வேதம.

முனிவரு முனனம் வேட்ட முனனுப் செனற வெனறிக்
குனிசிலை மறவாத் தாயகுய கோமகன வேடட மாடிய
புனிதனுக கமுதய கொணடு பொருக்கென மீணடா னயகட்
பனிதரு துனபய காடடும பற்பல நிமித்தய கணடான. ()

வழியிடை நிமித்த மெல்லா மறியான கணட் வெல்லாம, பழிபடு நிமிதத மெனனை பாவனசோா குருதி காட்டுய, கழிசுவை யமுத முதத்ங் கணமணி யுயிரெ னக்கா, மழகனெம பெருமா னெனனுற றனனகொலோ வறித றேற்றேன. (கரு௭)

எனமனங் கலஙகி யெயாயவென றெழுழவலிக காலை செலலச,சினவிலை வலனு யர்தத செககரீரளு சடைநது தறகட், புனிதனுற் றவனன பெலலாம புணணிய முனிகருக காடடுங் கினபுதன வலக்கண செமபுண ணீருற கினறுன கணடான. (கருஅ)

காணடலும வாயகீா சிநதக் கையிலூான சிதற வம்புய
கோணடரு சிலையும வீழக குஞ்சிபபூ விறைய வாடடு
நாணமொட ரற்ற காலை நாடகப பாவை போலத [ன.
தூணடரு தடநதோட காலை துணணென நிலததுவீழ்நதா

கெடுமபொழு தளளு யிாப்பு கினறுயி ருலநதா ரெனனக்
கிடநதுபின கையா றெய்தக கெடுநினை வடைநதெழுநதே
யொடுங்கலி றுயரா னெஞச முணணபபட டுருமே றுணட
மடஙகலே றெனன ஙமபி வாய்விடடான கணணீா வார. ()

முழுவலித் தடக்கை யாற்றன முகமெலாங் குருதி பொயகி, யொழுகிய வடித்துக கொணடா னுறுகணணீா

வெள்ளம் போாதத, வெழில்கனி மாாபு வீஙக வெற்றினை
றலைபி ளககக,கழிதுயாக கடலி ழுைநதான கல்லொடு மோ
தி ைறல.　　(கசுக)

ஓடுவன மீளவன வீழவ னுருள்குவ னொழுந்து விம்ம
னீடுவ னநதோ வெனப னெட்டுயிாப் பெறிவ னொஞசம் [ன
வாடுவன பொஙகிய பொயகி வாயவிட்டு முகத்தைக கையா
மூடுவ னீழுவன கைகண மோதுவன கறக ளோடே (கசு௨)

எவ்வமி லெநதை யார்கஙகிங் கிதுவநத தெனகொனறாம
வெவவலி யழறசிற றதது வேட்டுவ ராஞ்ஞ வனறி
யிவவனை விலஙகி ஞேஞ யாதென வறித றேறறே
னவவுறு தெவ்வைக காணி லாவிகூட டுணகி லேஞே　　()

மலையிடை யெனககு வாயத்த மரகத மணியே செமபொ
னிலகொளிக் குனறே யெநதா யெமபிரா னினகண் புணணீா
கலுழ்தரற கெனனை கொல்லோ காரணந் திருவாய சறறு
மலாகிலை யெனகொ லெனறு ஞவிசோாந் தருகு சென்றன.

கையினிற றடைத்தான பல்காற காலுத றவிரா தாக
வையனைத தழுவிக் கொணடா னலறினு னெடும்போ தெல
லைபெயன விடுத்துப் பினபு பசியில மருநது தநது [லாம
பெயயினுேய தீரு மெனறு பெயாந்தனன மருநது கொயய.

காலெலாம் புகுநது சென்று கண்டன வெல்லாங் கொயது
கூனுலாஞ சிலைகழுகை வேடா கோமகன றனைவிற போந்து
வேனிலாற காயநத தேவின விழியிடைப் பெய்தான சோரி
தானிலா வணணங கணடான றலையனப ஞவி சோாந்தான

யானினியிதற்கென் செய்வே னென்னெண்ணி நிறப ஞானுக
கூனிடல் வேண்டுமென்னு முளாகண்டு தனக்கண் வாங்கி
வானவன் றடங்க ணிட்டா னமாறுமென் றுள்ளமவ லித்துக்
கானவர் பெருமான் றனக்கண் கணையினு விடந்திட் டானால்.

இடந்ததன் கண்ணை யண்ண லிறைகண்ணி லப்பச
சோரி, மடந்தையோர் பங்க னுங்கே மாற்றினு னதனைக் க
ண்டா, னடங்கரு மகிழ்ச்சி யென்னு மாழ்கட லதனுட் டா
ழ்ந்து, முடங்குளை மடங்க லன்னான் முழவுத்தோள் கொட்
டியார்த்தான். (௧௬௯)

ஓடினன் றிசைக ளெல்லா முடம்பெலாங் குலுங்க நக்கான்
பாடினன் வாயில் வந்த படியெலாங் கைகள் கொட்டி
யாடினன் றுள்ளித் துள்ளி யாரவா ரித்தா னின்று
காடினன் செய்த செய்கை நன்றுநன் றெனவி யந்தான். ()

இன்னண முவகை வெள்ளத் திடையவ னுலாவும் வேலை
முன்னவன் பின்னு மன்னான் முதிர்ந்தபே ரன்பு காட்டச்
செந்நிறக் குருதி மற்றைத் திருவிழி யினுஞ்சோர் வித்தா
னன்னது மைந்த னோர்வ வாகலி குடித்த தன்றே. (௧௭௦)

னரிநிர யத்து னின்று மேறுபு துறக்கம புக்கா
னொருவனமற் றதனுட் பின்னும் வீழ்ந்தென வுவ [illegible] மாறிக்
கரையிலாத் துன்ப வெள்ளக் கடலினு ளழுந்தி [illegible]
வரைபுரை தோளான் பின்னு மருந்துடை மையிற் [illegible]
[illegible] வார். ()

இன்னுமோர் கண்ணெ னக்குண் டாதலி [illegible]
னென், றன்னது களைந்த காலை யையாகண் [illegible] குருதி
த், தனதொரு செருப்புக் காலைத் தம்பிரான் [illegible]

றிப், பின்னடு கண்கண் வைத்தான் பிரானது பொறுக்க
லாற்றான். (௧௭௨)

மறைமொழி பிறந்த தம்வாய் மலர்திறந் தருட்பே ரா
ழி, யிறைவர் * கண்ணப்ப நிற்கவென் முக்கான் மொழிந்து
கொண்டே, கறையண்ற கங்க ணத்த கையினாற் பிடித்தார்
செங்கை, யுறுநறைப் பொலம்பூ மாரி யும்பர்மண் புதையப்
பெய்தார். (௧௭௩)

குன்றவர் பெருமான் கையிற் கூரங்கணை விட்டெ றிந்து
கன்றிள மடமா னேந்துங் கண்ணுத லடிப்பூங் கழுசந்
தன்றலை மிசைபு னைந்தான் சைவவை திகனி றம்பூ
தோன்றிய வுளத்த னாகி யொருதனி முதல்வற் றொழுந்தான்.

---

*கண்ணப்பநிற்கவென முக்கான்மொழிந்துகொண்டே
கரம்பற்றியருளினமை, கடைச்சங்கத்துத் தலைமைப்புலவ
ராகிய நக்கீரதேவநாயனார் திருக்கண்ணப்பதேவர்திருமற
த்துள், "நில்லுகண் ணப்ப நில்லுகண் ணப்பவென—் னன்
புடைத் தோன்ற னில்லுகண் ணப்பவென—் றின்னுரை யத
னொடு மெழிற்சிவ லிங்கந—் தன்னிடைப் பிறந்த தடமலர்க்
கையா—் லன்னவன் றன்கையம் பொடுமகப் படப்பிடித்—
தருளின னருளலும்—் விண்மிசை வானவர் — மலர்மழை
பொழிந்தனர் வளையொலி; படகம் — துந்துபி கறங்கின
தொல்சீர் முனிவர்—் மேத்தினர் இன்னிசை வல்லே—சிவக
தி பெற்றனன் திருக்கண் ணப்பனே" என அருளியவாற்
றானும் உணர்க.

மைதிகழ் மணிமிடற்று வாசடையெமபிரானக்
கைதவமிலாளை மிகக கருணையங ணைஞ் ஞேககி
மெயதழ னடுவ ணினறு விரிவற மனமொ டுகதிச [ன.
செயதவா தமககுங கிடடாத திருவுருக கலநது கொணடா

அறறைநாண முதல்ா வைய மணணலகண ணபப வெனறு
சொறறதே பெயராச சொலலுஞ சுடாமதிக் காநதும வேடா
சிறறிடை நலாமு கததைத திஙகளென றெழுககுந தெண
ணீ, ருற்றரு விகளாயத தாழு முயாமலை காவ லறகே. ()

கலிததுறை.

எனனத் திஙகள் வேணி மறைதத விறைவான்றோய
செனனிக் குன்றம வாழ்நர்கள கோமான செயல்கூற
மன்னுட களிகொண டைய னடித்தா மரைசூடிப்
பனனற் கினிய தோாகதை யினனும பகர்கென்றான்.(௧௭௭)

கலிவிருத்தம்.

நீதற வுரைத்தனஞ் சிலைவல கணணப்பன
காதைநக் கீரனா கதைவி ளம்புதும
யாதவ மனனமார்ந தினிது கேளென
மாதவ வடிவருள வள்ளல் கூறுவான. (௧௭௮)

கண்ணப்பசசருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருததம-௬௫௫.

பொத்தப்பிநாட்டிலே, உடுப்பூரிலே, வேடர்களுக்கரச
னுக நாகனெனபவனொருவனிருந்தான. அவன் தத்தையெ
—ன மனைவியோடு வாழ்ந்திருக்குநாளிலே, புத்திரப்பேறி

னமையால் நறகதியினறென மனைவியோடுவருந்தி, அது காரணமாக, குறிஞசிநிலததிறகுரிமைபூணடு தமது வழிபடு தெயவமாயவிளஙகுமமுருகககடவுளுககு இயைநத ஆலய மொனறியறறி, நிததியநைமிததிகஙகளை நியமிதது, மயிலக ளையும சேவலகளையுமவிடுதது, திருவிழாசசெயவிதது,*வே லனமேற சனனதஙகொளவிகக, முருகககடவுள அவனிடத தேதோனறி, "அனபோடுசெயத இசசிறபபிறகு மகிழந தேம, உலகமெலலாமபுகழும ஒரபுததிரனைததருவேம" எனறநுககிரகிதது, மறைநதருளினா. அதுகேடடநாகன மனைவியோடு நனிமகிழநது, அவவேலனுககும சுறறததாருக கும மிகுசிறபபியறறி வாழநதிருநதனன. அநநாளிலே, அக கடவுளருளியபடி ஒரு அரியபுதலவருதிகக; நாகன தததை யோடு சாலவுவநது, முருகககடவுளுககு விசேஷபூசையாறறி நடததுவிததனன. அபபொழுது நகரமுழுமையும எணணெ யாடடணிநிகழத தததையெனபவள அபபுதலவருககு வாச நீராடடி, முலைபபாலபெயது நிலநதேயதது நுதறபொட டணிநது, பாலூடடி, அலஙகரிததுககொடுக்க; நாகன கை யிலேதாஙகி, திணணெனன இருநதமையால அபபுதலவருக குத திணணனெனனுந திருநாமநதரிததனன.

திணணனா தொடடிலுதைநது தவழநது, குறுநடை பயினறு, தெருவிலே சிறுதேருருடடிவிளையாடியும, சிறிய விலலமபுகைககொணடு, சிறாரகளோடு காடடிறபுகுநது, மான புலி கரடி முதலிய விலஙகினகுடடிகளுளளே சிலவ றறையெயதும், சிலவற்றைககைககொணடுவளாததும்,வள

* வேலன - வேலகொணடுதிரியும வெறியாடடாளன.

ர்ந்துவந்தனர். அக்காலத்திலே, நாகன் வில்வித்தைகற்பிக்கும் பருவம்வரக்கண்டு, அத்தேசத்து வேடர்களையெல்லாம் அழைப்பித்து, வில்விழாநடாத்தி, பூர்வாசிரியனுக்கு வேண்டியவைகளை வெறுக்கக்கொடுத்து, "இவ்விளையோனுக்கு வில்வித்தையை அன்போடுகற்பிக்கவேண்டும்." எனப்பிரார்த்திக்க; அவன் நல்லமுகூர்த்தத்திலே, கிரமப்படி நற்சிலை பிடிப்பித்தனன். திண்ணனார் பிடித்தவுடனே வில்வித்தையை யுணர்ந்து நிரம்பி, "வில்விஜயனே வேடர்குலத்தி லவதரித்தானோ!" என்று யாவருங்கூறும்படி அதிவல்லவராகியிருக்க; நாகன் இளவேட்டை செய்விக்கவிரும்பி, அதனை இடையூறின்றி முடித்தற்பொருட்டு வனதேவதைகளுக்குப் பலி கொடுக்கவேண்டுமெனக்கருதி, வேடர்களோடு வனத்தை யடைந்து, நீராடி பூக்கொய்துசென்று, அவ்வனதேவதைக் கிருக்கும் ஆலமரத்தை யலங்கரிப்பித்து பூசைசெய்வித்து, குங்குலியதூபத்தைக் காடுமுழுமையுங் கமழ்வித்து, கடாக்களைப்பலியீந்து, பிரசாதம்பெற்று உடுப்பூரையடைந்தான்.

மற்றைநாளிலே, மைந்தனையழைத்து, "ஐயனே, இன்றுமுதலாக நீயே மறவர்களுக்குத் தலைவனாகி, பகைவரையழித்து அவர்நிலங்கவர்ந்து, வெற்றிபெற்று, பெரிதுவாழ்வாயாக." என்றாசீர்வதித்து, வழிவழிவந்த வெற்றிச்சிலையைக்கொடுத்து, கழிபெருங்காதலால் தோள்குழையத்தழுவி, "நமது முருகக்கடவுளது திருவருளே துணையாகச் சென்று இளவேட்டம் வாய்த்துவருக" எனவிடையளிக்க, திண்ணனார் தந்தையைவணங்கி தாயைப்பணிந்தனர். அவள்

எடுத்துப்புல்லி, மூலைப்பால்சோர, நெஞ்சுகுழைய, உச்சி மோந்து, "மகனே, நீ கடுங்காட்டிலே நுழையாமல் தண்ணிய சோலைவழியாகவே சென்று வேட்டமாடி முட்கீறேனும் திருஷ்டிதோஷமுமில்லாமல் வேடர்களோடு திரும்புக." என்று நெற்றியிலே விபூதி தரித்தனள். திண்ணனார் மீண்டும் வணங்கி, அநுமதிபெற்று நீங்கி, கச்சிறுக்கி, உடைவாளுங் கட்டி, வில்லம்புகைக்கொண்டு, வேடர்கள்புடைசூழ வேட்டைநாய்களோடு காட்டையடைந்து, பலவிலங்குகளும் பயிலுமிடமறிந்து, வலைகட்டி பறைமுழக்கி, அவைகளை உள்ளே நுழைவித்து, காடுகளைவெட்டிச்சரித்து, பார்வை மிருகங்களின்து ஓசையால் அவையணுகியவழி, மறைந்துநின்று, அம்புமுதலியவற்றாற்கொன்று, வேட்டைமுடித்து ஊரையடைந்தனர்.

இவ்வாறே பலகால்வேட்டமாடி, மாதாபிதாக்கள் மகிழ வாழுநாளிலே, ஒருநாள் ஒருநெடுங்காட்டிற்புகுந்து, வேடர்களினின்று நீங்கி, தனித்துலாவி, மிகவும் இளைத்து, ஓர் மரநிழலிலே துயின்றனர். அவ்வேளையிலே, சிவபெருமான் வெண்ணீறணிந்து புலித்தோலுடுத்து சடைமுடிபுனைந்த கோலத்தோடு, அவரது கனவிலே தோன்றி, "மைந்தனே, இம்மலையிலே, பொன்முகரியாற்றங்கரையிலே, கல்லாலவிருக்ஷத்தடியிலே, ஒருசிவலிங்கமுண்டு; அது துன்பமனைத்தையுமழித்து, பேரின்பத்தையளிக்கும்: நீசென்று அதைவணங்குவாயாக." என்றுரைத்துமறைந்தருள; உடனே கனவிழித்து ஆச்சரியமடைந்து, திக்கெங்கும் நோக்கினின்றனர். அச்சமயத்திலே, ஓர்பன்றி வேடரார்ப்பினாலெழுந்து வலை

யையறுத்துககொணடு அதிவேகமாக மலையிலே புகுதறகுச செல்லுதலைநோககி, கடுஙகோபத்தோடு துரத்திசசெனறு, ஆலவிருக்ஷத்தடியிலே, சிவலிஙகததினருகே செனறவுடன மறையக்கணடு, அதிவியபபுடையராகி, “அசசோ! இபப னறி மறைந்தது தெரிநதேயில்லை.” எனறு குதிததுபபாரக் குஙகால எதிரே சிவ்லிஙகமிருததலைககணடனா.

கண்டவுடனே சீகாளததியப்பாது திருவருட்பாாவை யை இனிதுபெறறு, தரிசனவேதியினெதிாபபட்ட இருமபா னது அவவுருவமாறிப பொனனுருவமாவதுபோல முற்கு ணஙகளமாறி, அக்கடவுளிடததுவைதத அனபேயுருவமா யினா. நெடுஙகாலம் பிரிநதிருநதுவநத தனகுழநதையைக் கணட தாயைபபோலத தாழாமலவிரைநதோடி, தோளக ளழுந்ததததழுவி, மோநது முததமிட்டாா. அழலிடைபபட்ட மெழுகுபோல நெஞசநெககுருக, கணணீாசொரிய, உரோ மாஞசஙகொளளநினறு, “குருடனகையிலகபபட்ட தெயவ மணிபோல இபபெருமான எனககககப்பட்டனா” எனறு பேராநநதமடைநது சிரித்தார். பினபு “எநதையே, யானை புலிமுதலிய விலஙகுகள திரியும இககாட்டிலே துணையுமில லாமல வேடாகள்போலத் தனிததிருப்பதெனனே? நீா அமுதுசெயதற்கு இறைசசி யாவர் கொணடுவநது கொடுப பார். எமது ஊருககு வருவீரேல் தேன தினைமா காய கனி கிழஙகுமுதலியவைகளும, மான முயல் பனறிமுதலியவற றின மாமிசங்களும, யானே கொண்டுவநதுகொடுப்பேன. நல்ல வேடர் துணையுமுணடு. நீா இங்கே தனித்திருத்தறகு என மனந துணியவில்லை. தேவரீா திருவுளமிரஙகி இபபொ

மூர்த்தே என்னோடு உடம்பூருக்கு வருதல்வேண்டும்." என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். இவ்வாறுரைத்தும், இறைவர் ஒன்றும் கட்டளையிடாமையால், "இத்தெய்வசிகாமணிக்கு இவ்விடத்திலிருத்தலே திருவுளம்போலும். சிறியேன் இப்பெருமானை நீங்குவேனாகில் உயிர்வாழ்வேனோ! வாழேன்." என்று மொழிந்து, உற்றுநோக்குங்கால், அப்பெருமானமுடியிலே அபிஷேகஞ்செய்து நறுமணங்கமழுமலர்களும் வில்வத்தளிரும் சூட்டியிருத்தல்கண்டு, இச்செய்கையே கொளத்தியப்பருக்குப் பிரீதியாகும். என்று தெளிந்து, அப்பணியைக் கடைப்பிடித்தார்.

பின்பு "ஐயோ! பெரும்பகலாகியது இறைவரோ மிகப்பசித்தார் இன்சுவையிறைச்சிகொண்டுவந்து இடல்வேண்டுமென்று நீங்கினால் தீயவிலங்குகள் வந்து யாதுவிளைக்குமோ!" என்றுனியிரங்கி, "குன்றிடை எனக்குவாய்த்த குலமணிவிளக்கே, உமது தழற்பசிதணிப்ப மிகுசுவையிறைச்சி கொண்டு தாமதியாமல் ஒருகணத்தில்வருவேன். கொடிய விலங்குகள் வருமென்று அஞ்சவேண்டா வந்தால் எனனை விரைய அழைப்பீராக" என்று விண்ணப்பஞ்செய்து, அரிதினீங்கி, கன்றைவிட்டுப்பிரிந்த தலையீற்றுப்பசுப்போல அடிக்கடி திரும்பிநின்று, ஐயா தனிமைகண்டேங்கி, காட்டிற்புகுந்து, ஓர்பன்றியைக்கொன்று தானேயேந்தி, பொன்முகரியின் தீரத்தைச்சார்ந்தனர். சார்ந்து, தீக்கடைகோலினாலே தீயையுண்டாக்கி, அப்பன்றியையவதக்கி, வாளினாலரிந்து, இன்சுவையுடைய செந்தசைகளையெல்லாம் வேறெடுத்து, அம்பிற்கோத்து, பதமுறக்காய்ச்சி, வாயிலிட்டு, பல்லினாலே மெல்லமெல்ல

லைப் பலமுறையுந் துக்கிப்பார்த்து, சுவையுடைய இறைச்சிகளையெல்லாம் தேக்கிலையினாற் றைக்கப்பட்ட கல்லையிலே வைத்து, கழிசுவையில்லாதவற்றைப் புறத்திலே உமிழ்ந்தார். அதன்பின்னர் தளிர்களையும் மலர்களையுங் கொய்து தலையிற் செருகி, திருமஞ்சனத்தை வாயிலே முகந்து, ஒருகரத்திலே அமுதிட்ட கல்லையையும், மற்றொருகரத்திலே வில்லம்புகளையும் எடுத்துக்கொண்டு, "ஆ கெட்டேன்! என்னுயிர்த்துணைவராகிய கடவுள் மிகுந்தபசியால் இளைத்தாரோ! கொடிய விலங்குகளால் அச்சமுற்றாரோ!" என்று பதைபதைத்து ஏங்கி, குஞ்சுக்கு இரையூட்டத் தாழாமலோடும் பறவை போல மனோகதியும் பின்னிடச் சென்று, சந்நிதியையடைந்து சிவபெருமானது திருமுடியிலுள்ள பத்திரபுஷ்பங்களைச் செருப்புக்காலினாலே மாற்றி, வாயிலுள்ள நீரால் பிரானது திருமேனியும் உள்ளமுங் குளிர அபிஷேகித்து, பத்திரபுஷ்பங்களை முடிவணங்கச் சூட்டி, திருவமுதையெதிரே வைத்து, இனியவார்த்தைபலசொல்லி ஊட்டி, பிரியாது அருகேநின்றனர்.

அவ்வேளையிலே வேடர்கள் திண்ணனாரைக் காணாமல் மிகுதியும் அச்சமுடையராய்க் காடெல்லாந்தேடிவந்து, அருகடைந்து, "ஐயனே, நீர் எங்களை நீங்கி இம்மலையையடைந்ததென்னை? யாங்கள் ஏதேனும் பிழைசெய்ததுண்டோ? சூரியன் உச்சிகடந்தனன். பசித்திருக்கின்றீர். இங்கடைந்தது அறிகிலேம். யாங்கள் விரையவாராததுபற்றி முனியாது உடன்வருக" என்று பலவாறுரைத்தும் எதிர்மொழிகொடாமையால் கவலையுற்று, "இங்கிருக்கும் இத்தெய்வ

ம் இவரிடத்திலே ஏறியிருக்கின்றதோ! யாதோ! உணரேம். இதை நமது தலைவருக்கு உரைப்போமாயின் அவர்வந்து தீக்கவலையையறுவர்." என்று துணிந்துசென்ற, சூரியனும் அஸ்தமயனமாயினன். திண்ணனார் சிவபெருமானைத் தீயவிலங்குகள் அணுகுமென்றஞ்சி அம்புதொடுத்த விலலோடு மறந்தும் கண்ணிமையாமல் நின்றுகாத்து, வைகறையிலே திருவமுதமைக்கச்சிந்தித்து, மலைச்சாரலையடைந்தனர். இது நிற்க.

அறிவு அருள் அடக்கம் சிவபத்திமுதலியவைகளே ஒருவடிவெடுத்தாற்போன்றவரும், நலவினை தீவினைகளாலவரும் இன்பதுன்பங்களைச் சமமாக எண்ணுபவரும், சௌந்தரியமாதர்கள் வலிந்துதழுவினும் தாயெனநாடுந் தபோதனரும், திருக்காளத்தியப்பரைத் தினந்தோறும் சிவாகமவிதிப்படி அருச்சிப்பவருமாகிய சிவகோசரியாரென்பவர் பிராமமுகூர்த்தத்திலே, எழுந்துசென்று, பொன்முகரியிலேஸ்நானஞ்செய்து, தலையிலேதிருமஞ்சனமும், கரத்திலே பத்திரபுஷ்பமுந்தாங்கி, சிவநாமத்தையுச்சரித்துக்கொண்டு, சந்நிதியையடைந்து, அங்கே ஊன்கள் சிதறிக்கிடக்கக்கண்டு, உள்ளம் நடுநடுங்கி, பக்கத்திலே குதித்தோடினார் பின்பு "தேவாதிதேவா! திருமுன்னே அநுசிதமாகிய இக்கொடுஞ்செய்கையைக் கொலைத்தொழிலஞ்சாத வேடுவப்புலைஞரோ செய்திருப்பார். அவர் இதுசெய்யத் தேவரீரான் திருவுள்ளமிசைந்தாரோ! இதை அன்புடையோர்கள் கண்டக்கால் உயிர்விடுவர். கொடுவினையேன் அங்ஙனஞ் செய்யாது உயிரோடுகிறகின்றேன்." என்றுவருந்தி, "யான்

பூஜாகாலந்தவற நின்றதனால் யாதுபயன்!'' என்றுநினைந்து, இறைச்சிகளைத் திருவலகினாலேமாற்றி, கோமயந்தெளித்தனர். மீண்டு, பொன்முகரியிலே ஸ்நானஞ்செய்துவந்து, வேதமந்திரத்தினாலே சுத்திபுரிந்து, உருத்திர சமக நமகத்தினால் அபிஷேகஞ்செய்து, பத்திரபுஷ்பங்களாலருச்சனையியற்றி, திருமுன்னேநின்று, கரங்களைச் சிரமேற்குவித்து, கண்களினின்றும் ஆநந்தபாஷ்பஞ்சொரிய, திருமேனியெங்கும் மயிர்பொடிப்ப, அக்கினியிற்பட்டமெழுகுபோல மனமுருகியிளக, நாத்தழும்ப, கீதநடையுள்ளதாகிய சாமவேதம்பாடி, பலமுறைபிரதக்ஷணஞ்செய்து நமஸ்கரித்து, அரிதினீங்கி, தமதாச்சிரமத்தையடைந்தார்.

இப்பால் திண்ணனார் பன்றி, மான்முதலியமிருகங்கள் பயிலுமிடமறிந்து, அம்பினாலேகொன்று, அவைகளின் இறைச்சியை முன்போலப் பக்குவப்படுத்தி, தேக்கிலையிலிட்டு, கொம்புத்தேனைநிரம்பவிட்டுக்கலந்து, முன்போலவே திருமஞ்சனமுதலியவைகொண்டு, இறைவர்பசித்திருப்பரென ஓடிவந்து, பூசைசெய்து, இறைச்சிக்கல்லையைத் திருமுன்னர்வைத்து, "இந்த இறைச்சி முன்கொண்டுவந்ததுபோலன்று. இவை பன்றி முயல் மான் கலைமரை கடமையென்பவைகளின் இறைச்சி. இவைகளை அடியேனும் சுவைத்துப்பார்த்திருக்கின்றேன். தேனுங்கலந்திருக்கின்றது. தித்திக்கும்." என்றுசொல்லி உண்பித்து, அவர்பக்கத்திலே, பிரியாதுநின்றார். அந்தவேளையிலே, முதனாட்சென்ற வேடர்களால் இவர்செய்தியைக்கேள்வியுற்று ஊனுறக்கமின்றியிருந்த மாதாபிதாக்களிருவரும்போந்து, பற்பலவுபாயங்களால் வச

பபடுத்தவும் வசமாகாமைகண்டு, மனமபுழுங்கி, "இனிச்செயவதுயாது" எனத்தியங்கிச்சென்றனர். திண்ணனார் அவர்களடைந்ததும் மீண்டுசென்றதும் அறியாதவராகி, கடவுளிடத்தேபிணித்த கருத்தோடு பகற்காலத்திலே மிருகங்களைக் கொன்று ஊனையருத்தியும், இராக்காலத்திலே நித்திரையில்லாமல அருகேநின்றும், தொண்டுசெயதுவர, சிவகோசமுனிவரும் தினந்தோறுமவந்து, திருமுனனே ஊனகிடக்கக்கண்டு அழுதுவருந்தி, அவற்றையகற்றிச் சுத்திசெயது, நாகலிங்கபபெருமானைபபூசித்து, இவவநுசிதத்தை ஒழித்தருளவேண்டுமெனப பிராாததித்து, துக்கசாகரத்திலே மூழ்கியிருந்தனர்.

சிவகோசமுனிவா இங்ஙனமிருக்க; காளத்திநாதா இவர்துயரை யகற்றத் திருவுளங்கொண்டு ஐநதாநாளிரவிலே, சொப்பனத்திலேதோன்றி, "அன்பனே, நீ நமதுமுனனேக் கண்டது இறைச்சியென்று வருந்தாதே. அது, நாம விரும்பியருந்தும பெறறகரியவமுதமாகும. அதையுண்பிப்பவனது செயலைக்கூறுகின்றேம, கேட்பாயாக. அவன நம்மிடத்து வைத்த அன்பு எவவளவென்னில, பலதெய்வத்திகளில மூழ்கியும், விரதங்களை யனுட்டித்தும, தானங்களைப்புரிந்தும, ஊழைகடந்து ஓர்புதலவனைபபெற்றதாயக்கு அபபுதலவனமேல் எவவளவனபிருக்குமோ அவவளவேயாகும். அவன நமது திருமுடியிலுள்ள பூக்களைச் செருப்புக்காலால மாறறுங்காலத்து, யாம் இளமகனகையால் திருமுடிவருடப்பெறற மாதாவினது உள்ளம்போலப பெரிதும நெஞ்சமுருகுவேம. அவன நமமேலுமிழகின்றநீா உள்ளிருநதுபெரு

ஙிய பேரன்பாக இருத்தலால், ஆராய்ந்துபார்க்கின் அது ஆற்றினின்றுங் கொண்டுவரப்பட்ட நீரன்று, முனிவரபி ஷேகிக்கும் மந்திரநீரினும் மிக இனிதென்றுசொல்லாம். அவன் கழுத்தை மிகவும் வளைத்துசசூட்டும் மயிர்களொடு கலந்த மலர்கள், வியாக்கிரபாதமுனிவன் முதலியோர் விதி பபடியெடுத்து சகஸ்திரநாமங்களை யுரைத்தருச்சிக்கும் தே னவிரிந்த மலரினும் மிகநல்லவாகும். அவன் முன்னே தன் வாயிலிட்டு ஆராய்ந்தெடுக்கப்பட்ட முழுச்சுவையையும் இ ளஞ்சூட்டையுமுடைய இறைச்சியைத் தந்தபின்பு, தேவர் கள் இரத்தினபாத்திரங்களில் நிவேதித்த பாற்கடலமுத மூமே வேம்புமவிட்டுமாயின. அவன் எமக்குமுன்னேநின் று பேரன்போடு வாய்திறந்துரைக்குஞ் சொற்கள்போல, அறிவுமுதிர்ந்த ஜிதேந்திரியர்களாலே பாடப்படும் சாமவே தகானமும் இனியதன்று. அவன்மனம் நமக்குக்கோயிலா கும். அவனுரைகளெல்லாம் வேதமாகும். அவன் செயல்க ளெல்லாம் அறச்செயல்களேயாகும். அவனியல்பைக் காட் டுகின்றேம். நீ நாளை வந்து அவனறியாதவண்ணம் அயலி லே ஒளித்திருப்பாயாக. இனித்துயரொழிக." என்றுகட்ட ளையிட்டு மறைந்தனர். அதுகேட்ட முனிவர் சொப்பன வஸ்தையை நீங்கி சாக்கிராவஸ்தையையடைந்து, காளத் திநாதர் தமக்கருளிச்செய்த வார்த்தைகளை நினைந்துநினைந் து அதிசயித்து உஷஸ்காலயிலேபோய் பொன்முகரிநதியி லே ஸ்நானஞ்செய்து நித்தியகட்டளையியற்றி, அருச்சனைமு டித்து, சிவலிங்கப்பெருமானுக்குப்பின்னே தோன்றாது ஒ ளிததிருந்தனர்.

இவா வருதறகுமுனனரோசெனற திணணனா வேட டையாடி இறைசசியும திருமஞசனமும புஷபமும முன போல அமைததுககொணடு, அதிசீககிரமாகத திருமபிவரும போது, பறபலதுாசசகுனஙகளைககணடு, "இசசகுனஙகளெ லலாம இரததஙகாட்டுகினறன. எனகணமணிபோனற எ மபெருமானுககு யாது சமபவிததத்தோ! தெரியேன" என றுமனஙகலஙகி, அதிசீககிரமாக ஓடிவநதார அததருணத திலே அருடபெருமான திணணனுருடைய அனபுமுழுதை யும சிவகோசரியாருககுககாட்டத திருவுளஙகொணடு, தம து வலககணணினினறும உதிரஞசொரியப பணணினார அதைத துாரததிலேநோககி விரைநதோடிவநது, உதிரஞசொ ரிதலைககணடார. காணலும, வாயிலுள்ள திருமஞசனஞசி நத, கையிலிருநத இறைசசிசிதற, அமபுமவிலலும புறததே விழ, தலைமயிரிலே செருகபபட்ட புஷபஙகள அவிழநது சோர, ஆட்டுகினற கயிறு அறறபொழுது வீழகினற நாடக பபாவைபோலப பதைபதைதது, நிலததிலேவீழநதார நெ டுநேரம் உளளுயிாததலினறி, இறநதவரபோலக கிடநது, ஒருவாறுதெளிநதெழுநது, பலமுறை கையினாலேதுடை த்து, உதிரமொழுகுதல தவிராமைகணடு, மீட்டும் வீழநது புரண்டெழுநது, தமதுமுகமெலலாம உதிரஞ்சோரவும மாாபுவீஙகவும கைகளாலடித்துக்கொணடார். தலையிளக்க வும் கைகளசிதையவும கறகளோடுமோதினர். "எமதுபெ ருமானுககு இததீஙகுவிளைநதது எனக்குப்பகைவாகளாகிய வேடுவாகளாலோ! அலலது இம்மலையிற சஞசரிககும் துஷ டமிருகஙகளாலோ ! தெளியேன. அபபகையைககாணபே

னாயின், உயிரைக் கவராதுவிடுவேனோ!" என்று நெடுந்தூரம் ஓடிப்பார்த்தார். வேடர்களையும் விலங்குகளையும் காணாமையால் வருந்திமீண்டார். "மலையிடையெனக்குவாய்த்த மரகதமணியே, உம்முடையகண்களில் உதிரஞ்சோர்தற்குக் காரணம் யாதோ? சிறிதும் திருவாய்மலர்ந்தருளுகின்றீரில்லை! என்னைக்கொல்லலோ!" என்று தழுவிக்கொண்டு, வாய்விட்டுப் பெரிதுமழுதார். இவ்வண்ணம் நெடுநேரங்கழித்து, பின்பு பச்சிலைமருந்து கொண்டுவந்து பிழிவோமாயின் இதுதீருமென்றுகருதி, காடுமுழுமையுந்திரிந்து, கண்டஇலைகளையெல்லாம்பிடுங்கி, ஓடிவந்துபிழிந்தும், உதிரம்நில்லாமையைநோக்கி, உயிர்சோர்ந்து, "இனி யான்இதற்குயாதுசெய்வேன்" என்று ஆலோசித்து நின்றார். நிற்க, "ஊனுக்குஊனிடல்வேண்டும்." என்னும்பழமொழி உள்ளத்திலே தோன்றியது.

உடனே இனி யான் என்கண்ணையிடந்து அப்பினால் இறைவர்கண்ணிலிருந்துபாயும் இரத்தம் தடைபடுமென்று தீர்மானித்து, தமதுகண்ணைக் கணையினாலேகளைந்து, இறைவர்கண்ணிலே அப்பினார். அப்பொழுதே அப்பெருமான் உதிரத்தைமாற்றியருள; அதனைக்கண்டு, அடங்குதற்கரிய சந்தோஷசாகரத்திலமிழ்ந்திக் கூத்தாடினார். "நான் செய்த செய்கை நன்றுநன்று." என்வியந்தார். இப்படி சந்தோஷசாகரத்திலே உலாவுஞ்சமயத்தில், அவரது முதிர்ந்தபேரன்பைச் சிவகோசமுனிவருக்குப் பின்னுங்காட்டுதற்குத் திருவுளங்கொண்டு, மற்ற இடக்கண்ணினின்றும் உதிரஞ் சோர்விக்க; அது திண்ணனுடைய எல்லையிறந்த சந்தோ

ஷசாகரததை உறிஞசியது. அககினிநிரயத்துவீழ்ந்து நெடுந் துனபமுறறு நீஙகிச சுவாககஇனபமுறறோருவன பின னும அநநிரயத்திலே வீழநதாறபோலத திணணனா உவ கைமாறி, கரையிலலாததுனபககடலிலேயமுநதி ஏஙகி, ஒ ருவாறுதெளிநது, "மருநதைககணகண்டேன எனககு இன னுமொருகண இருககிறது; ஆதலால, இதறகஞசேன." எ னறுதுணிநது, தமமுடையகணணைக களைநதகாலையில, சிவ பெருமானகண இவவிடததிலிருககினறது எனறுதெரிதற காக, ஒருசெருபபுககாலை அபபெருமான கணணினருகே ஊனறிககொணடு,அமமைபத தமது கணணிலேவைததாா.

கிருபாசமுததிரமாகியபெருமான அதைச சகிககலாற ருதவராகி, வேதாகமஙகளதோனறிய திருவாயமலாநது திறநது, "நில்லுகணணபப நிலலுகணணபப எனனனபுடை ததோனறல நிலலுகணணபப." எனறு மூனறுமுறை இனி துமொழிநதுகொணடே அவாதிருககரததைப பிடிததுக கொணடனா. பிரமாதிதேவாகள மணபுதையுமபடி கறப கப்பூமாரி பொழிநதாாகள. திணணனா கையிலிருநத அம பையெறிநதுவிடடு, சீகாளததிநாதருடைய திருவடித்தா மரைகளைச சிரசிலே சூடடிககொணடனா. சிவகோசமுனி வரும அத்தியநத ஆசசரியமுடையராகி, அமமுதலவரை வணஙகினா. அப்பெருமான் இருவினையொபபும மலபரிபா கமுமுடைய அவவிருவாகளுக்கும கிருபாநோககமளிதது, அவர்களை அக்கினிமததியிலிருநது அநதககரணமொடுககிய அருந்தவர்ககும பெறறகரிய தமதுதிருவுருவததிலே கல ந்துகொணடார். அற்றைநாளமுதலாக ஆனறோா சிவபெ

ருமானருளியவாறே திண்ணனுருக்குக் கண்ணப்பனெனத் திருநாமம் வழங்குகின்றனர். என்று ஆறுநாளிலே முதலி பெற்ற அந்நாயனாசரித்திரத்தோடு சிவகோசமுனிவாசரித்திரத்தையும் உபதேசித்து, அவ்வரசர் வேண்டுகோளின்படியே, நக்கீரதேவாசரித்திரத்தைக் கூறத்தொடங்கினர்.

நக்கீரச்சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அமுதூறுந் தமிழொண் முத்த மையசந் தனமெல் வா
சம், கமழ்குளிர் தென்றலென்று கரையரும் பொருள்பட்டா
ம், வியிழ்கடல் வரைப்பெலாந்தோன் றெண்பொருள் படு
நா டெளித், தமிழ்முதல் பிறங்கு நாடாயத் தயங்குமாற்
பாண்டி நாடு. (க)

மேற்படி வேறு.

தன்கால் சுமக்கு முறுப்பிலான் றன்னே வலரா னிலை
கலங்கிப், பொன்கா றிதலை முலைமடவாரப் பொருந்து து
ணையா மாநிலத்து, வன்கா றரியா துழல்வாரைத் தலையாற்
சுமக்கு மலையிங்கு, மின்கார் மழைதோய் முடிமலய விலங்
க லுடைத்தத் திருநாடு.

(இதன்பொருள்.) தன்கால் சுமக்கும் உறுப்பிலான் றன—தன்காலினாற் சுமக்கப்பட்ட அனங்கனாகிய மன்மதனது,— ஏ அலரால் நிலைகலங்கி—பாணமாகியமலர்களாற் றமதுநிலைகலங்கிய சுந்தரமூர்த்திநாயனாரை,—பொன் கால் திதலை முலை மடவார்—பொன்னொளியைவீசுகின்றதேம

லபடாநத தனயகளையுடைய பரவைநாசசியாா சஙகிலிநாச சியாரெனனு மிருவரிடததும, — பொருநதது துணையா— சோககுநதாதாக,—மாநிலதது வனகால தரியாது உழல வாரை—பெரியபூமியினகண வலியகால தஙகாமலுழனறவ ராகிய சிவபெருமானை,—தலைபால சுமககும மலையைநகு ம—முடியினுறசுமககினற கைலைமலையைப பழிககும,—மி ன காா மழை தோய முடி மலயவிலஙகல—மினனலையுடை ய கரியமேகஙகள படிகினற சிகரததையுடைய பொதியம லையை,—அததிருநாடு உடைதது — அபபாணடிநாடுடைய து. எனறவாறு.

காலெனபது தெனறலெனவும பாதமெனவும, உறுப பிலானெனபது மனமதனெனவும அஙகமிலலாதவனென வும, ஏலராலெனபது பாணமாகியமலரெனவும ஏவறறொ ழிலினரெனவும பொருள்படககூறுதலிற சிலேடை. நிலை கலஙகி வினைககுறிபபுபபெயா; பொனனொளியையுணாததலி னஆகுபெயா. நகுமலயவிலஙகலெனை இயையும. இவவாற னறி மேருவைபபழிபபதெனபபொருளகொளளின, நிலை கலங்கி எனபதை வினையெசசமாகவும, பொருதது எனப தை வலிததல்விகாரமாகவுஙகொணடு, உறுபபிலான ஏவ ரால நிலைகலஙகி மடவாரைத தமககுபபொருநதிய துணை யாக்கொணடு மாநிலததுக காலதஙகாமலுழலும் தேவாக ளைத் தலையாற்சுமககும மேருமலையைநகும மலயவிலங்க லெனமுடிகக. உழல்வாா ஈரிடததும காலமயககம. (உ)

வானோ ரமுதனு சாபத்தான மண்ணிற்புனலா யொழு கியது, தானோ நிலத்தி னியலபாற்றன றனமை திரியா வர

மபெற்ற, மாணீ ரோமற் றிதுவென்ன மதூரங் குடிகொண்
டெஞ்ஞானமு, மாறு தொழுகும பொருணையாற றரசு மு
டைத்தத திருநாடு. (௩)

கலிநிலைத்துறை.

கறங்கு பனமணி யருவியைத் துளியொடு கலந்து
நிறங்கொண மாமணி சேணிடைச சிதறிட நெடுங்கைப
பிறங்கு வெண்பிறைக கோட்டியா னைகணமதப பெருநீ
ரிறங்கு மாமுகத தேறபன குறிஞ்சியி னிடங்கள். (௪)

கொன்றை பூத்துழை தனனிடங கொண்டுகூரங கோட்டு
வென்றி யேறுபெற றணடாதத தாயகுப் வீயா
தென்றும் யாறுதன றலைகொடு முகக்கணம மிறைபோற
றுனறு பலபசுச சேரிட மாயமுலலை தோன்றும். (௫)

குழலி ஞெசையுங தயிர்கடை யொலியுஙகோல வேறு
தழுவு மாரபபுமா னினமணி யரவமுந தணணென
செழும லாக்கொன்றை படுசுரும பிசையுமவெஞ சினதத
மழவி டைககுலம வாயவிடு முழககமு மாரு. (௬)

போர்வி டைக்குல முயர்ந்தெழு புற்றுமண சிதறக
கூர்ம ருபபினுற் குத்துபு துகளெழக குளமபா
லார ழறசினத் தொடுநிலந் தொடடிமி லசைய
மூரி வாயவிடு முழக்கமவிண் ணேறறெறு முரணும. (௭)

அறுசீர்ககழிநெடிலடியாசிரியவிருததம்.

தாமரை குவளை யாமபல் சஙகுசை வலமீ னனன
மாமைவண டரமபை கனனல கமுகமென றலைவ நிறைந்து

காமரு மருத மாதா கவினுறப பணைபபோ னவவத[கரும
தோமினமாதிரிகையெல்லாந தொகுததோரிடததையொ

கலித்துறை

அனன மாநலா ரணிநடை கறகவேட டணையர்
பினனு ழுனறுழன றடிசிவந துடிபெரு மையினுள
மனனு மெயவிளாத தநுபெற வினததினுட் பதும
மெனனு மாதனத திடையிருந திருநதவ மியறறும். (க)

கழனி யுட்புகுந துறுவலிப பகடடினோர் கடவி
யுழுந ரோதையால வெரீஇயெழுந துமபரிற பறக்கு
மழகின மெனசிஙற யோதிமத தணிசிறை யடிதத
லொழுகு வானகஙகை வெணடிரை யெறிநதிட லொக்கும
சேலிக ளுண்டக டாததிய மெனசிறைச செயய
கால வோதிமஞ சிறதிரை யசைககுமென கமலக்
கோல நாணமலாச சேககையிற பெடைதழீஇக் கொணடு
சாலும வணடிசை கேடடுறங குவமலர்த தடஙகள. (கக)

மாம லரக்கணை யோனசிலை யாயுயிா வருதது
தீமை யினபய னுறலென மள்ளராற செயய
காமா தீஙகரும் பாலையா டப்படு கவவை
தாம யற்கணெற் போாகடா விடுமொலி தாழ்க்கும். (கஉ)

யாழு ழுததியர் காற்கிணை யாயிழி பெயதத்
தாழு லைததட மிடறமுெடு கிகாத்துயர் தருக்குச
சாழு ருக்குஞ மெனத்தெஙகின காயவிழத தாககிக்
காமா நாகிளங கழுகொடிப் பனவராற கணஙகள். (கங)

வரைக ளொப்பன போரொழுக கியபுரி வரையி
னருவி யொப்பன சுற்றுபா கடுபுகை யவைசூழ

கருமு கிற்குல மொப்பன தீங்கழைக் கரும்பின
திரள வற்றினைச சூழ்நதகா டொப்பன செறிநது. (கச)

நிரநத மஞசளகள வாழையில் குலைதொடு நெடிய
வரமபை பாளைவாய்க் கமுகெழிற குலையினை யடுககு
மூரிஞசு மறறவை தெஙகினின குலையையவ வுயாந்த
குருமபை நெட்டிலைத தாழைநை வருமுகிறகுலததை (கரு)

கருந்தினை கோட்டன குவிமுலைச செயயகட காரா
னிருநதண புனமல ரிலஞசியுண மேயததிடு மிளைஞர்
பெருநதலை மாமபழ மெறிகரும பினகுணில பிறஙகு
சுரும்புண் டாம்பொத் தடதுவீழ்ந தனககுழாந தூக்கும. (கசு)

குளிர்கொணட முததொடு முகையிறசெய சிறறிலிற் குழிசி
வளையு மிபபியுங கொண்டனத தாவிமேல வயஙகு
மொளிகொள செநதுகிப பாவையை யிருததிமற றுள்ளங
களிகொள பேதைய ராடுவ புனலையங கானல. (கஎ)

ஓழுகு தீமபுனற கொழுஙகய லொடுவரால் கொடுத்துக்
கழியு நுண்ணிடைக கொடிசசியா கொடிசசியர் கையிற
பழுதி லினசுவைக குறிஞ்சித்தேன சுடாகெழு பசுமபொற
குழைக டாதகட் கடைச்சியர்கடைச்சியர் கொளவார். (கஅ)

முருந்தெ யிறறிய ரெயிறறியர் கருங்குழன முல்லை
யருமப விழ்ந்தபூ முடிபபர்க ளளிமுலை யாகும்
பெருஙகு டத்தியர் குடத்தியா பிறஙகுகோங் கருமபு
விரிநத பூவினுட் பொறறுகள் பூசுவர் மெயயில. (கக)

கொம்ப ராத்தசிற் றிடையுழத் தியாகள்கட் கொணடு
பமப ரத்திய லாடவா மனமபடப் பரநத

சம்ப ரதநிய மூலைப்பரத் தியாதளா மருஙகு
லமப ரதநியா பரத்தியா விலைமுதத மளபபார். (உ0)

இனன தனமைய வளஙகெழு பாணடிநா டெனனு
மனன மனனவ டிருமுக மணடல மாகி
மனனும விணணவர் பொனனகரதகினை மறுககும
பொனனி னனமணி மாமதின மதுரையம புரமே. (உக)

தேடி நானமுகன செங்கணமால காணகிலர் மிகுளை
சூடி ஞனடி யார்மனத தானமறைத தொழுங்கி
பாடி ஞனரு ளாலறு பததுநா லாட
லாடி ஞனதி லெனினதன பெருமையா ரறிவார (உஉ)

மெயவம பாரமலா மிகநனி பொாதகைச முழுதுஞ
செயவண டாரத்திட வெழுகுழு வைகைவின செலலு
மைவந தாடொளிர் மணிசெயவொன மாடமா மதுரைத்
தெயவஞ் சாதநியவின்மலா மாலையிற றிகழும. (உங)

இலைபெ யாநதயல் செல்கலாத் தாரகை கிளாயி
னிலகி * வம்பல ரிவையியங காவகை யெனனென
றலகில விமயித முறசசெயு மநதரத் தகடு
தலையு ரிஞசுயர் கோபுரத துறுசுடாச † சாலம். (உச)

அஙகண மாடத்தின மேறபயின மடநதைய ரனமவான
கஙகை யஙகம லத்திரள் வலையலுண கருதிப
பொஙகு மாசையிற புகவதி துறமன மிவைக
டஙக டொலகுல மனமையிற றனிததனி யிரியும். (உரு)

---

* வமபலா - புதியோா. † சாலம - கூட்டம.

V. SUBRAMANIA SARMA TAMIL PANDIT.

மெலிநு சுப்பிறா களிமயின மாடததின மேறறந
நலிப கைப்பெரும பாமபுகள வைகனு கடுஙக
வுலவ லாலிரு சுடாகளு நணியுள ழுஙந
மலிபொன மாடத்திற றமகதிா வேறுறு வழஙகும (உசு)

விஃ்டொ டாநத ‡ வே ரங்கடம மேறபுறத் தாடும
பணட ருஙகுத லைப்பசுங கிளிகடம பணைததோட
டொணடை வாயினா விழைதலிற பிடிததிடத தொடரும்
வணடில் பூஙகணணி விஞசையர் சூழ்தர வயஙகும. (உஎ)

விணண கட்டினைத தொடுமுடி யேறுதல வேட்ட
வெணணி றபபுறுப பறநதரு கேசெல விளஙகு
மணணு றுத்திய செமமணி வேரமா மலரி
ஞெணணி றததனங் தேடழற ருணுவை யொகரும், (உஅ)

நெடிய் வெணசுதை மாடத்தின விரிநதவெண் ணிலவுங
கடவுள வானகஙகை வெளளமும வேறறுமை காணப
படுக லாமையிற கஙகைவேட் டெயதிய பரிதி
வடிவ மெனசிறைப புடகளோ டனனஙகண மருளும. ()

இருவி சுமபுதோய மாடமேற சுருங்லுறுயி லிருநது
திருவி ளங்குமா நகரணி பாாத்திடுஞ செயய
வரிநெ டுஙகணர் தோடகிளி கொததலின வளர்நத
வுருவி ளங்கமு கினகுலை செழுமபழ முதிர்க்கும. (ங0)

இனைய வாமபெரு வளமபல சிறந்தவவ விணையி
லனக மாநகா வெணகுடைச செயயகோ 'லரசன

‡ வேரம - செயகுனறு.

புனித வானவன றலைகொளத் திஙகளம புத்தே
டனது தொலகுல விளககமோர வழுதியைந தாரான.(நக)
கலிவிருததம
நடுககுஞசர தனமாமுடி நாகததிறை வனவாழ
வெடுககுஞசர வணமைநதனொ டிணைவானமுகப புகரா
முடுககுஞசர மலையானமலை யுறழதோாபல வுடையான
றொடுககுஞசர மழையாறபகை சுடுதீபபல வவிததான

(இதனபொருள.) குஞசமஅரதனம நடு மா முடி—கூடடமாகிய அரதனஙகளைபபதித்த பெரியமுடியையுடைய,—நாகதது இறைவன வாழவு—விணணுலகததிறகிறைவனாகிய இநதிரனுடைய வாழவுகளனைததையும,—எடுககும சரவணமைநதனொடு இணைவான—காத்தருளிய முருககக்கடவுளோடு ஒபபவன,—முகம புகா ஆம உடு குஞசரம மலையான—முகததிலே புளளிகளாகிய நக்ஷததிரஙகளையுடைய யானைமலையையுடையவன.—மலை உறழ பல தோ உடையான—மலைகளையொதத பறபலவாகிய தோகளையுடையவன,—தொடுககும சரம மழையால—பிரயோகிககபபடுகினற பாணஙகளாகிய மழையினால,—பல பகை சுடு தீ அவிததான—பல பகைகளாகிய சுடுகினறநெருபபைத தணிததவன என்றவாறு.

நடு குஞ்ச அரதனமெனபது நடுககுஞசரதனமெனறினறது. இறைவன எனபுழி இறுதி அகரம ஆறுமவேற்றுமையுருபு. (நஉ)

மேறபடி வேறு.

வளையார கத்தான வளாதோளானசெவ்
வளையார கததான மதிபோல குடையா

னரிமா னனையா ரணியேந் தல்பெறு
வரிமா னனையா ரலாமா லையினன.

(இ-ள்.) வரை ஆக வளர் தோளான— மலையைப்போல வளராநின்ற புயங்களையுடையவன்,—செவ் வரை ஆகத்தான்— உத்தமஇலக்கணமாகிய சிவந்த மூன்றுவரியையுடைய மார்பையுடையவன்,—மதிபோல் குடையான்—சந்திரன்போலும் வெண்கொற்றக்குடையையுடையவன்,—அரிமான் அனையார் அணி ஏந்தல்—சிங்கவேற்றைபோன்ற அரசர்களுக்கு அழகியதலைவன்,— அரி மால் நனை பெறு ஆர்— வண்டுகள் மயக்கத்தைவிளைக்கும் தேனைப்பெற்று உண்கின்ற,—அலர் மாலையினன் — மலர்களாற்றொடுக்கப்பட்ட மாலையையுடையவன் என்றவாறு

தாள் அசை மார்பினகண்ணே மூன்றுரேகைகிடத்தல் உத்தமவிலக்கணமென்பதை "வரையகன் மார்பிடை வரிபு மூன்றனவே" என்பதனானுமறிக. (கக)

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

மாமாலை வண்டுபண்ணின் வகைபாடுந் துழாயமாலை
மாமாலை வண்டுபண்ணி மதில்களொரு மூன்றுமெய்த
காமாரி யீகைபழுவ கழன்மறவாக் கருத்தினனிய
காமாரி யீகைபழுவ கரதலத்தான் கடற்படையான.

(இ-ள்.) மா வண்டு மாலை பண்ணின் வகை பாடும்—கரியவண்டுகள் ஒழுங்குபெற்றின்று பண்ணின் விகற்பங்களைப்பாடுகின்ற,—துழாய மாலை மா மாலை வண்டு பண்ணி—துளசிமாலையையணிந்த பெருமைபொருந்திய விட்டுணுமூர்த்தி

யை அமபாகசசெயது,—ஒரு மூன்று மதிலகளும எயத கா மாரி—ஒருமும மதிலகளை யுமழிதத சிவபெருமானது, — ஈ கை பூ கழல மறவா கருத்தினன—பொனமயமாகிய மலா போலுந திருவடிகளை மறவாத உளளததையுடையவன,— நீமகா மாரி ஈகை பூ கரதலத்தான—(கைமமா றுகருதாது) நீககமின்றிப பொழிகின்ற மேகததையொதத கொடையை யுடையு பொலிவாகிய கைததலததையுடையவன, — கடல படையான — சமுததிரமபோலும சேனைகளை யுடையவன என றவாறு.

மூனறும எனனும முறறுமமை மதிலகளெனபுழிக கூட்டபபட்டது. எயதல காரணவாகுபெயா (௩௪)

கலித்துறை

ஆட லநதிரு வொடுநில மகளவிளை யாடு
நீடு செயகுன்ற மாநதட ந தோளினு ளிலவும
பாட னங்கையா டரஙகமா நாவினன பதும
வாடு நுணணிடை மடநதையத் தாணியா மாாபன (௩௫)

கலச யோனியா முனிவரன குடித்தவக காாகோ
வலைபெ ருமபுனன மறிததுமவிட டானெனப ரதுபொய
புலமை யந்தணா பெறத்தரு பொருளொடப பொனமா
மலைய னுன்பொழி தானநீா நிறைநதன று மனனே. (௩௬)

இலைநெ டுங்கடற் றுனையவ வரசாகோன செநநா
வாிநெ டுங்கனு புலவியாற் பொயமமையு மறியும
பெரிய வநதணர் மநதிர சேடையாற் பிறஙகு
மெரிம ணிப்பொலந் தொடிக்கைக ளேறறலு மறியும.(௩௭)

உலவி லண்டமாம புதுநறு ஞூறறிருந தொழுகு
மலரி னேனவனை பொறகுட நிறைநதுமேல வழியப்
புலவ ராமெகி னககுழா நனிதுவப புரிய
நிலவு தனபெரும புகழெனும பாலினு னிறைததான. (௫௮)

திரைய கனகட லிடததுறந தகிக்கொடி சேணடோய
வரைக ளூககொளி செநநிறத தாதுமா திரதெண
கரிக ளூககெழிற சிநதுர மாகுமக கழறகா
லரசா தமபிரான றனதடற றெனறுளி யனறே. (௫௯)

வெறறி வேறபடை யவனபிர தாபமாம வெயயோ
னுறற வாரிதிைப பெருமபுனற குவலய முவபப
மறற வனறரி யாரவகை யிருளொடு வயஙகும
பறறு தீககதிாச சுடரொடு மறுதலைப படடு. (௬௦)

இதத மகைப்பெரும பெயாமுடி வேநதர்கோ னிலங்கு
நிததி லததனிக கவிகையா னிலமெலா நிழற்றி
மெயதத செயயகோ றனடயற நடாயததிசை மேவு
மதத வாரண முகஙகளிற கயறபொறி வரைநது. (௬௧)

குரும ணிககுவால பொறகுவை விலையிலபூண குவவு
முரணம ணிபபொலந தோததிரள மனததினு முநதும்
பரிய ணிககுழாம பிறைமருப பீரஙகவுட் பருஉத்தா
ளருவ ரைககளிற றினததிறை யரசாக ளளகக. (௬௨)

வெளிறி னுணபுல மநதிரிக கிளையொடு மேவி
யளவில போகநதுயத் தினிதுவீற றிருநதன னநநா
ளொளிதி ரைககட லுலகெலாந தமபுகழ நிறீஇய
தளரவில கேள்விநக கீரனூர முதலிய சானறோர். (௬௩)

அனப ரெணணிய வெணணியாங கநநிலே யளிககும
பினபு தாழசடைப் பெருநதகை யருளினாற பெறற
பொனபி றஙகிய தெயவதப பலகைதம புலமை
வனப நிநதிடந தரவதி விருநதுள மகிழநது. (௪௪)

யாககை பெறறவாக குறுதியா மறமபொரு ளினபம
போககி னுணபொரு ளரிலறப புதுமொழி புணாததுத
தூககி னமபல பலபுனை தெறிநிநா சுருட்டு
மாக்க ருஙகட லுலகிடைத தமிழினை வளாததே. (௪௫)

வெளளைத தாமரைச செலவிதன பெணமையை விடுததிட
டெளளற பாடிலா னுருவெடுத தெனமுடி யேநதும
பிளளை பானமதி யானறமி ழொருவனுப பெருஞசீர
வளளற பாணடியற காருயிாத துணைவராய வாழநதாா. ()

இனன வாறவா வாழநாா ளோாபக லெரிகான
மினனு வாடபடைச சேலவலு னுயாததரா வேநதன
பொனனின மாடததின மேனிலைக குழையடா பூஙக
ணனன மனனவ ளோடினி தேறினை னமாநதான. (௪எ

ஆய காலையின மநதமா ருததநொடு மரிககண
வேயை வெனறதோ ளணஙகினவா குழனமணம வீசச
சேய னனகுவி முகிழமுலைச செயயவாயத தேவி
மாயி ருஙகுழ லினமண மாமென மதிததான. (௪அ)

மதிதத காவல னதுமனங கொணடுதன மனததிற
றதைதத நுணபொரு டாவொரு செயயுளசெய புலவ
ரிதைககொள கெனறுபொன னுயிர மொருகிழி யியறறி
தூககுபொற சங்கமண டபத்தினமுற் றாககின னனறே.

புலவர் யாவருந் தாங்கண்ட வாறுபாப் புனைந்து
தலைவன் முன்புபோய்ச் சாற்றிய வனைத்தையுந் தண்டார்
மலைகொ டோளினன் மறுத்தலின் வழிதகன் றனரவ்
விலகு பொற்கிழி யிருந்தது கறுப்பவ ரின்றி. (௫௦)

காலு மங்கதி லுரோணியிற் கிரியவன் புகுத
வால வெவ்வர வடுத்தவீ ருவாவினு மழன்று
கோல வெஞ்சுடர் தண்சுட ரிரண்டுமவ் வாயக் கொள்ள
ஞால மைந்தனும் வெள்ளியு மிகல்பட நடந்தார். (௫௧)

காலை தண்பனி சொரிதலு நண்பகற் கால
நீல வான்புதை முகிலினம் பெய்வபோ னின்று
மாலை தோன்றுமுன் மலர்தலை வானகழு வியது
போல நீங்கலு நிகழ்ந்தன மழைவளம் பொன்ற. (௫௨)

பெயல்வ றந்தபைங் கூழெலாம் பீளொடு கரிந்த
பயம்வ றந்தன மரங்களு மலைகளும் பனிநீக்க
கயம்வ றந்தன கள்ளியும் பெண்ணையுங் கதிரின்
வெயிலின் வெந்துதம் பசுமைபோ யுலர்ந்தன மிகவும். ()

உண்ப தின்பன நனிமிகக் குறைந்தன வொருங்கு
வெண்க லங்களும் வெள்ளியுஞ் செம்பொனும் விளங்கு
மண்கொ ளொன்பது வகையன மணிகளு மலிந்த
வெண்ப தம்பெற லரியதா யிற்றுமன் யார்க்கும். (௫௪)

நீடு தீப்பசி யாற்குடா கொளுந்திய நிலத்தோ
ராடு தின்கலா வடகுதின் றனர்நில னகழ்ந்து
வாடும் பல்வகைக் கந்தமுந் தின்றனர் மக்கள்
காடுங் குன்றமு நிரம்பினர் தின்பன கருதி. (௫௫)

சிறுவா லகயன தாயாதாம பறிததனா தினறுா
முறகு தீபபசி பொறுககலா மககளுன முதலா
வுறப சுநதசை யாவையுந தினறன ருலகத
தறைப ழளுசொலைப புதுககினா மானமான பறுா. (ருசு)

வழியெங குமபிண மிடறுமிவ வாகட்ற கபபாற
பொழிலின கணணுமுற றலாய்து நாறறீள போழவாய
முழைஒவங கூறறுயி ருணடற வெறுததது முளவாயக
கழுகுங காககையு ளுமலியு நரிகளுங களிதத. (ருஎ)

சிலாபி ழைததவவ வறகடத திறையையாச சிகருந
தலைமை பெறறவன றருமியென பவனுட றளாநதிங
கிலையு யிாககர ணினிநடந தெததிசை யேனு
மலிவி லைத்துநா டெயதுவ மெனமனம வலிததான். (ருஅ)

கோயில சென்றடைந தருடபெருங கடலிணைக ருறகித
தாயி லனபுடை யாயிவ ணுறிலினிச சாவேன
றேய முயவதற கேறறது புருநதுறீஇச செழுமை
யாய பினபிவ ணடைகுவ லெனதடொழு தழுதான. (ருகூ)

அறுசீரகழிநெடிலடியாசிரியவிருததம.

குழலியந் தியகள வேணிக குரிசினமற றதனைக் கே
ளா, வழுதகங குழையல வாழி யனபவொன றறைவல் கே
ட்டி, வழுதிதாக கினனோ பாததன மனங்கொள வுளாத
தோர்க கெனறு, கிழியதா யிரமபொன சஙகக கிளாமணி
மணட பததே. (சு0)

அங்ககதை யிப்பா வேந்தற் கறைநதனை பெறுதி யென
று, கொஙகுதேர் வாழக்கை யெனனுங கோதிலாக் கிந்து

விடடான, பொஙகிய களிபபி னுனும பேரயத்தொடர் பழு
தந தனனைத, திஙகளவெண குடையி னுனறன செவிபபுல
த தூறறி னுனல. (சுக)

மறறது கேடடுத திஙகண மருகனரு ளினைநத வண
ணனு, சொறறலி னினிது வநது தொகுசஙகத் தவாபாற
போயிப, பொறறபாட டிலசவி யெனறுன பொருககெனத
தருமி சென று, கறறவ ரவைமுன சொனனுன கவிகளகேட
டனுமு வநதார. (சுஉ)

ஆஙகவா தமமுட கீர னருமபெறற கலவிச செலவத,
தோஙகிய தருககி னுலிவ வுரைததபாக குறற மெனறுன,று
ஙகிய வுவகை சநதித தருமிதான றனைவிற போநது, தே
ஙகமழ யடுககை வேணிச செலவனே டிதனைச சொனனுன.

கேடடவு மஙக யறகட் கிளியுறழ் கிளவி பஙகன
பாடடியற புலவ னுகிப பாவலர் தமபாற போயெங
கோடடமில கவிககுக குற்றங கூறின ரியாவ ரெனறு
னுடடிய புகழநக கீர னெனெனத் தருக்கிச சொனனுன. ()

சொல்லலுங குற்றம யாது சொல்லென நெடுஙக ணல்லார
குலவிருஙகுழற்குநாற்றஞ்செயற்கையனறியறகையுண்டோ
வில்லது கூற லானமற் றிதுகுறற மெனறு னணணன
மலலலவிண மகளிர கூநதன மணமியலபனறேவெனறுன.

எனறலு மரம்பை யாக்கு மிருஙகுழ லறிய நாற்ற
மினறென வுரைத்தா னைய னிறைவியென றுலக மேத்துங்
குனறிறை பயநத செல்வி கூநதலெற் றென்றுன கீரன
றன்றனித் தருககா லமமை தனதுகூநத லுமற றென்றுன.

ஏற்றினு னெறறிக கணணு மெரிமருள சடையுங காட
ட, மாறறரு மருடசி யானகண வடிவெலாங காட்டினு
ஞு, சாறறிய செயயுள குறறஞ சடைகொணடு வெருட்டல
வேணடா, தோறறில னிதனுக கென்றுன ருலையிலான
வெகுணடு சொலவான. (௬எ)

எமமொடு முரணி வானரு யிம்யமால வரைப்பூங
கொமபினா, மைம்மலி மறைசொல லாறு மணஙகமழ கு
ழலப ழித்த, செமமைகொ ளறிவி லாயச் சீரபபருங கூட்ட
நோயகொண, டிமமையி லலைக வென்று னிறபபஙக ரன
ஞசி. (௬அ)

முழுமெயும் பனிததி ரங்கி முருகலா கமலம வெனற
கழலடி வீழநதி றைஞசிக கருணையங கடலே யெந்தா
யிழிபுடை நாயி னனனே னிலங்கறி விலாது செயத [ன
பிழைபொறுத தருளிச சாபப பிணிகெட வருளவா யென்று

என றலுங கருணை வளள லெரிசினந தணிநது கீர, செ
னறுநீ கயிலை காணிற் றீருமிக கொடுநோ யெனறு, குனறு
றழ் புரிசை விணடோய கோயிலிற புகுநதொ ளிததான,றெ
னறலம பொதிய வெறபிற றென்னாகோ னதிச யிததான

பொற்குவை தருமி யேறறுப பொலிநதினி திருநதான வெ
வற்கடங் கீர வெங்கு மழைவளஞ சுரநத திபபாற [யய
சிற்குணன றந்த சாபத தீப்பிணி யுடலம போாப்ப
நற்கவி னிகநது கீர நாவலன சிநதை செயவான. (எக)

விரனிரை யழுகி நைநது வீழநதுகால குறையா முனன
மிருகையும விரலகு றைந்திட் டெரிபுகு துடபொவ வாழு

னுருவினுண புழுககள சோர வொழுகுசீ நாறச சேணில
வருதலகண டவரு மிழந்து வழிவில கினாசெல லாமுன. ()

பலபல நாடி நந்து படரொளிக கயிலை யெனனு [தான
மூலப்பிலகுன றெயதி யிநநோ யொழிககுவ மெனதது ணிந
விளககரு நணபி ஞெ்ை விடடக றற்கு நெஞசங
கலககமுற றழுதி ரங்கிக கையிலபே ரனுரு ளாழநதான.

தடையில்பே ரறிஞா தமமைத் தனிததனி விளித்திருமமோ
டுடனுறை வாழவு நீஙகு மொருபெரும பாவி யேனை
மடனறு நமரங காணீா மறவனமி னெனறு தனமெயப்
படுபிணி கோககி மாாபம படததழு வாது கினறுன. (எச)

காவலு ரதைய றிநது நணணிமாா பிறகப புலவி
யோவிலகண ணருவி பாய வுளஙகுழைந தழுது நலலோய
மேவ்ரு கினனை நீதது வெறுவிய மிருபப நினறு
வாவலலவல விணையு ளார்யா மலலதிவ வுலகத தியாரோ. ()

எனறன ரிரஙக மேலோ னெதிர்தழீஇத தழுவி யாறிக
குனறனீா சிறியற காகக குழைநதழ றமியேன செலவல
பொனறவி னடபி னுககுப * புணாவொடு பழகல வேணடா
கினறநலலுணாசசி தானே கிறைககுமென றுணாநதநலலீா.

எனறுபஃ றிறததாற் கூறி யிணையிலா னரிதி னீஙகிச [த.
சென றனன புலவா கணணுஞ சிநதையுந தொடர்நதுசெல்ல
தனறிளாக கையான மோதித் தானறியங குலையு திர்க்கு
மனறலம் புதுநீா வைகை வடகரை கடந்து மனனோ. (எஎ)

---

* திருககுறள், நடபு, ரு.

எனறினி மதுரை காணபே மெபபகல சவுநத ரேசன,
றனறிரு வடிகள காணபேந தாயையெஞ ஞானறு காண
பேம, வெனறிவேற றரும வேநதா வேநதனே யெநநாட
காணபே, மொனறுயிாத துணையாஞ சஙகத துறைவயெப
பொழுது காணபேம. (எஅ)

நுணஙகுமா ணறிவின மிக்க நூல்வலாா மறபபா கொ
லலோ, வணஙகுதோத தானை மனனா மணிமுடி யுழுக மற
கா, லிணஙகுடை யரிமான றுபபி னரசாகோ ளினையான
கொலலோ, விணஙகுநாற புலவா நாறபா னெழுவொன
றுரைக்குங கொலலோ. (எக)

இனிததமி ழினிமை யாவாக கெடுத்திசைத திடுவ மனனே
வெனபபல பலவு மெணணி யினைநதுவெஞ சுரமி றநது
புனறபிரு நாடு புககுப பொருநநிரைப பெணணை நாடு
தனைககடந தநதண பாலித் தணணடை கணடு சென்றன ()

அரவணைச செலவன வாழு மநதமிழ் நிலைதநி னெலலைத
திருமலை கணடு † கணடோா செறிவினைத தொடா மு கரும
பெருவரை கணடி றைஞசிப பிறஙகுவெள ளருவி தாழும
பொருவரு மேம கூடப பொருபபினை யினிது கணடான. ()

அருணெடுங கடலா நநதி யடிகளவந தவத ரிதது
மூரணுறு சமணகு றுமபு முருககுபு சைவ மெனறுந
திருநில முழுது மாணடு செலவமோ டினிதி ருநத [ன.
பொருவிலகல யதண மெனனும பொனமதி னகரங கணடா

†கணடோாசெறிவினைததொடா றுககுமவரை - பருபபதம.

உரைபெயர் பலதேயங்க ளொருபொழு திருந்தவ் வூரின
ரொருபொழு திராமறசென்றே யொளிவளை மணிகொழிக்கு
மிரைதிரைக் கங்கை யாடி யிறந்தவர் பிறவா வின்பந்
தருதிரு நகரி றைஞ்சித் தடவரை நாடு புக்கார். (௮௩)

கண்ணுதற் றிருக்கே தாரங்கண்டுதன் பணிபு ரைத்த
விண்ணக டணவு கோட்டு வியனெடுங் குன்றத் தாறவ
வண்ணற னருளா லுப்பே ராற்றலாற் சென்று வன்றேற்
பண்ணவர் தமக்குஞ் சேறற் பாலவோ பனிமாக் குன்றம்.()

மடங்கலெண் குழுவை பன்றி வாரண முளவுள் ளிட்ட
கொடுஞ்சின மாவ ழங்கு குன்றமுஞ் செறிமுட் காடு
முடம்புறு பிணிவ ருத்த வுள்ளங்கால் வெள்ளென் பாகக்
கடந்துசெல் வழிக்கண்டா றுறகடல்புரை தடமொன் றம்மா.

சிறந்தவாய்க் கலவி ளங்கித் தெளிந்து வொழுக்கச் செவ்வா
செறிந்தசெந் தாம ரைத்தண் டேமலா மாலை தாங்கிப [ய
பிறந்தநாட் டொடங்கி யானுப் பிறங்குநன் னீர்ப் புனாந்திட
டறந்தவா மறைவ லாள ரனையதத் தடந்தான் மன்னோ. ()

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மாணடவா ரணத்தோ டரசிய லோதி மந்திரி வளம
பெரி தன்மந்தே, யீண்டிமே லெழுந்து வந்தமே லவர்தம
மினநிலை தளர்ந்திட வலைத்துக், காணடக விளங்கி யுயிர்த
தொகை புரந்து களியளி யளாந்துந் தண்டாத, தூண்டரு
தடந்தோட் பலவுவேற் றடக்கைச் சுடாமுடி வேந்தர்போ
ற் றொன்றும். (௮௭)

வளரிள வளைய வெள்ளியும பொறகுடடு மாசறு செம
பொனுந தம்பி, யுளாகமழ பதுமப பதுமரா கமுநதே னு
றுநறு நீலநீ லமுமபச, சிளவடை யொளிசெய மரகத மணி
யு மெகினிழற காறகொழுந துகிரு, மொளிகிளா வளைவெ
ணடாமரை மணியு முடைமையின வணிகரோ யொககும். ()

கலிவிருததம.

பூமி மஙகையைப பொறபுறத தியபல
வேம வனனந தருமோ வளமபெருக
காமா பூவிளை விததலி னககயந
தோமில பினனவா போனமெனத தோனறுமே (௯)

வெளிய செயய கரியவொள வீபொகுட
டிளைய பாசடை யெனறிவை துனனிய
தெளிபு னற்றடஞ செயயவ டானம
ரொளிகொள சிததிரக கமபல மொககுமே. (௧௦)

சால வூடிய தனபெடை, மீனகொளற
காறு மொணசிரல வீழொலி யசசுற
மாலு மனனமவ வசசமே * வாயிலாக
கோல மெனசிற காறறழீஇக கொளளுமே. (௧௧)

மைத்த வணடிசை வண்சிறைப புளளிசை
தத்து பஃறவ ளைககுரல சஙகொலி
முத்த வெணமருப பியானைநீா மொளகலி
யித்தி றத்தினாப் பெனறு முடைத்தரோ. (௧௨)

* வாயில் - தூது.

பொருவி லாவகன பூநதடத தினகளை
மரக தக்குவ டொபபது வானறிசை
விரிவ ளககும வியனசினைத தானறும்வீழத
திரள தோரற றிருமா னிகாககுமால். (கங.)

காற்ற ழங்கு கழறகம லதிறை
சாறறு மீரோழ தலமு மளநதவவ்
வாறறன மாய னறிதுயில கொளளுதற
கேற்ற பைநதளி ரீடட முடைததரோ. (கச)

திசையி னினற தெறசின வாரண
மசைத டக்கையி னுளமுரித தாரழற
பசிகெடததினும பாசிலை மெனசினை
யொசிவி னீளபணைக கோடு யுடையதால். (கரு)

தூங்கு வீழநுனித தொததி வருமுலை
வாஙகு நுணணிடைச சூரர மாதாதாங
தாங்கு மூசலி † னுழித நடமுடி
யோஙகு வெறபி லுதைநதுதைந தாடுவார. (கசு)

வேட்டு மெய்குளிர மெனனிழ னினறமாத்
தாடட டகைகத தலழசெவி யானைமேற
கோடடி னமபொற குடம்புரை செஙகனி
கூடடு னுமபுட குலஙக ளுதிாககுமே. (கஎ)

நீரில் வீழ்நதன நீர்பயின மீனகளாம
பாரில வீழநத பறவைக ளாஙகதிாத்

---

† ஆழிவெற்பு - சககரவாளகிரி.

தேரின மேறசெல கினைபபஃ றலையரா
லூரில வேருன றுயரா விலையெலாம		(கஅ)

அனைய வாறகீ ழுருநதமிழ நாவலன
மனன மாநது வதிநதன ஞயகொரு
சினையி னீஙகிலை பாறி தினைபபுள
னனைய வீழநதது நனபுனற றீரமே		(கக)

மேறபடிவேறு

வீழநதது பறவையு மீனு மாகியங
காழ்ந்திடு புனலினு மகனக னாககணுரு
சூழநதிடு முலகினுந தறவின பாலினு
தாழநதிடு மனமெனத தமமி னோததவே		(கOO)

அனையதோா புதுமைகண டதிச யத்தனுயத
தனியொரு தானவண டரிதது வைகினு
னினைவறு குறமுனி யிலகக ணமபெறப
புனைதரு மிலககியப புலவா சிஙகமே.		(கOக)

பரிதியந தகனறனைப பயநத பினனாவல
விருணுகாந் தனையவ னிளவ லாமெனக்
கருவிருந தினறன காடசித் தாகிய
வொருபெரும பூதமங குடனறு வநததே.		(கOஉ)

வாரியை வயிறறுறும வடவை யோடொரு
பாரிய வுருவுசெய தெனனப் பாரமிசைக
காரினை யிடியொடு கவாநது பஙகய
ஞோருரு வமைத்தென வுருவ மிககதே,		(கOங)

இருளறி யாதவல் லிரவி யும்பெறு
தெருளறி யாதவா னவரு நீதலின
மருளறி யாததோர் சிவமு மானவே
யருளறி யாதத னகமெனு ஞானறுமே (௧0௪)

அடுதிற லுடையவப் பூத மூர்யிடை
வடநிழ லமாதரும் வளளற கீரனை
நடைதள ருழையிளங கனறு நசசியோர
கொடுவரி கவாநதெனக கொணடு செனறதே. (௧0௫)

ஆஙகொரு மலைமுழை யவிரச டைபபிரான
பூஙகழ லடிநிழல பொருநதி ஞோதமை
நீஙகிய வானவ சதநி நிததமா
யீஙகுறு மெனநனி யிருளொ டொனறுமால (௧0௬)

பகலிட மெலிதலும பரந்த வல்லிடை
மிகுதலு மிலையிருள வெற்பி னமமுழை
மகிழவுசெய வாழ்வினும் வறுமை யினகணுங
தகுதியா மனமொரு தனமைத் தாதல்போல. (௧0௭)

உணணிறை யிருணமுழை யொனறில் பததுநா
றெணணுறு தொகையரா யிருந்து ளோருட
னணணலை யுளபுக வடைத்துப் பூதநீர்க்
*கணணிய வுளமொடு கயததிற் போயினறே. (௧0௮)

போயின காலையிற புலவ ஞேடவண்
மேயின ரினைவுறீஇ விளமபன மேயினர்

---

* கண்ணுதல் - கருதல்.

நீயிவண வருதலாற குறைநி ரமபியே
யாயிர மெனுஙகணி ததத ராயிஞேம. (க0க)

இனியுயிா செகுததுநம யாகலை யாலவயிற
றனலினை யவிக்குமாங கதுவென றுஙளுடை
நினைவொடு முரைததனா நிரமபு தஙகணல
வினைவழி புலவனவந தமைவி ளஙகிலாா. (கக0)

கீரனங கவாமொழி கேட்டு மாழகில
ஞாரு ொயதலு மாாவ மெயதலு
மோருட வியறகையென றுளளி யாஙகுளாா
பேரிட ரகறறுமோா பெறறி யெணணிஞன (ககக)

அறுசீாககழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம.

வரைபுணா குறிஞசி மனனன வரைபக வெறிநத செவ வேண, முருகல ரலஙகற றிணடோண முருகனென றவன பொற றணடைத, திருவடி மூலரி றைஞசிற றீவினைச செல லன முறறும, பரிதியங கடவுட கணட பனியென வகனறு போமால. (ககஉ)

ஆறிரு தடாதோ ளண்ண லாறெழுத தினையு மோதில
வேறெரு பிணிபோ மெனனை வியபபதோ பிறவி யெனனு
மாறரு மறுதி நோயு மாறிவே தாக மஙகள
கூறரு மினப வீட்டிற குடிபுகு திருபப ரனறே (கக௩)

ஐமபெரும பூத வாயி னகப்படு முயிரை மீட்டுச
செமபொனஞ சிறுச தஙகைத் திருவடி நிழலில வைககு
நமபிநங குமர வேட்கிந நாளொரு சிறபு தத்தா
லிம்பரிங குறநோய தீாதத லெளிதலா லரிய தனறே. ()

இன்னன நினைந்து கீர னிலங்கிலை நெடுவேற் செம்மல்
பன்னிரு செவியு மாரப் பருகமுந் தாகி யோதி
னுன்னிய வுன்னி யாங்கவ் குதவுவ தர்கிப் பாவுண
முன்னுற வந்து நிறைந்து முருகா றறுப படைமொ ழிந்தான்.

பொன்னவிர் சுணங்கு பூத்த புணர்முலைக் கருங்கண் வள்ளி
கன்னலு மமுதுந் தேனுங் கைக்குமின் றீஞ்சொன் மாற்றித்
தன்னிகர் புலவன் கூறுந் தமிழ்ச்செவி தாழ்த்துக் கேளா
வந்நிலை மனங்க ளிப்புற் றறுமுக மடைத்த கோமான்.

துயின்மலி திருமால் வீழ்ந்து துணுக்கென வெழுந்து நிற்ப
வெயின்மணி யணிமு டங்கு மெய்யதிர்ந் தோட வாடு
மயின்மிசை யலையிற் றோன்றும் வளரிள பரிதிப் புத்தே
ளியன்மலி யுருவந் தோன்ற விவர்ந்தது முகமி லங்க. ()

பன்னிரு கதிருந் தோன்றும் பன்னிரு மலைகள் போலு
மின்னவிர் குழைக டாழ்ந்து விளங்குறு குவவுத் திண்டோட்
பொன்னவிர் மாலை தாழப் பொலங்கழல் புனைந்து வந்தென்
சென்னியின் மலர்ந்த கஞ்சத் திகழ்தர வந்து தோன்றி. ()

பூத்தகா தனுக்கங் காமப் புலவனைப் பூத முண்ணுங்
காதலா னணுகும் போதோர் கதையினா லலகி லண்ட
மோதினு னென்வே மோதி முடித்தாத் ததனை வீட்டி
மேதையாம் புலவ னோடும் விடுத்தனன் முழையு ளோரை

பாரிடம் விழுங்கப் பட்ட பலரையும் வாயதி றந்திங்
கோரிடம் விடுப்ப வந்த தொத்தவ ணிருந்தோ ரெல்லாம்
போரிடம் மலைவேல் போற்றும் புலவனை யடுத்த வாறுற்
காரிட மெனும்ப ராரைக் கனமுழை நின்றும் போந்தார்.

பெரியவா சங்க மெய்தப் பெற்றிடி னன்மை யென்ன
வுரைசெய்யப் பட்ட வற்று ளொன்றுமெய் தாத தில்லை
புரைதரும் வினைக டம்முட் போயுகா வினையு மற்றே
வரையுறழ் குவவுத் திணட்டோண் மழைமத யானை வேந்தே

மணிமுடி யரசா வாழ்வு மக்கட்பே றுதி நலகிப்
பிணிமிடி பகையி டுக்கண் பேயினுக் களவு கள்வர்
பணிவிட் மொழிக்கு மாற்றுப் படைமொழி புலவா சிங்க
மணிகிள ரலங்கற் றிண்டோ ளறுமுக றொழுந்சொல்வான்.

அடியனேன் செருக்கா லைய வால்வா யமல னென்ற
ன, வடிவெலாங் கவரு மிந்நோய் வரப்புகன் றன்னயா ன
ளுகிக, கொடியனேன் பிழைபொ றுத்தாட் கோடியென
றனனீ தினறும், சடிவிலாக் கயிலை காணி னென்றன்னக
ருணை வள்ளல் (கஉரு)

ஆதலாற் கயிலை காணபா னடைந்திவ ணிருந்த காலைப
பூதமா ரஞரி ழைப்பப் போற்றினாக் குதவி செய்யும்
வேதநா யகரீ யென்பால் விழுமிய கன்னத்துந் தீர்த்தாய
சோதிமா கயிலை காட்டித் தொலைத்தருள் பிணியு மென்றுன.

செந்தமி ழாளி யின்ன செப்பலுங் கருணை கூர்ந்து
கந்தவே டிசைபு ணர்த்திக் கயிலையென் றால வாயி
லெந்தைகூ றுமை யாளின் றிலங்குதென் கயிலை யானு
முந்துநோய் தீரு மென்னு முன்னினின் னிதனைச் செய்தான்.

கரைபொரு திரைநீர்ப் பொய்கை காட்டியோன் றித
ன்கண் மூழ்கில, விரைபடு கொன்றை வேணி வெற்பினைக

காண்பை யெனமுன, வரைபக வெறிநத வைவேல மணிம ருள கலாப மஞஞைக, குரைகழ லறுமு கதவெங குடிமு ழு தாளுங கோமான. (கஉசு)

தனறலை யான டநத தாயககலாற கயிலைக குனற
மினறிரு தாளா லெயத றனக்கெளி தோநல யானைக
கனறெடு பிறநத சிஙகங கருணையாற பணிதத வாறு
நனறென வுளஙகொண டஙகணாலலிசைபபுலவனெனபான.

முருகனைத தொழுது சென்று மூழகினு னதத டததி, லிருவினைக குறுமபு கொலலு மிலஙகுதென கயிலை தோன றப, பொருதிரைக கஙகை நாளும பொனமுக ரியினெ ழுநதான, சுராகண மொயத தலாபூ மாரி சொரிநதனா விசும பு போாபப. (கஉஅ)

அருநதமிழப் புலவன பொனனை யாறறிலிட் டொருகு ளததிற, பொருநதுவித தவனபு யநத புதலவனோர் புலவ ன றனனைத, திருநதுறக் குளததின மூழ்கச செயதொரு நதியின வநது, விரைந்தெழப புரிநத தனமை வியநதிடப் பட்ட தனறே. (கஉகூ)

தாழ்நதபொன முகரி தனனைச சாரதலாற றணந்த தெ னன, வாழ்நததென கயிலை தன்னைக் காணகையான மாயந் த தெனனச, சூழ்நததன மேனி மாநோய தொலைநதெழுந தனனமேல வேலை, வீழ்நதவெங கதிரு ஞறு வேலைபூ டெழுநத தெனன. (கங0)

மாசுறு மணியை மாசு தீர்த்த மண்ணி யாங்குத், தேசு று முருக ஞகித் திருநதுபொன் முகரி மூழ்கி, யாசுறு கவி

தொடுத்த வரும்பொருளெதிரந்தான போற்கண, கூசுறு
மொளிகொண மேனிக குமரனறு தையையெதிரந்தான
மேறபடி வேறு.

நெஞ்சக குளமன பெனுமபுனலா னிறைந்து கடைவி
டடெனவிழிநீா, விஞ்சக கரமக டலைகூபபி விளஙகுதிருக
காளததிமலை, நஞ்சக கரிய மிடறறமுதை ஞானக கொழு
நதைத் தொழுதிறைஞசி, யஞசக் கரடு மனததெணணிய
மையா வனபு மயமாகி. (கந௨)

கயிலை வேறு காளததி வேறென றெணணுங கருத்தி
லனுயக, கயிலை பாதி காளததி பாதி யாகக கலநதுறழ
நது, மயலில கருமபா மொழிபாகன மகிழ வெணபா வந
தாதி, மயிலில வருவோன பேரருளால் வநத புலவன பா
டினன. (கநந)

பாடும புலவன றனக்கொருதான பரிசு கொடுபபத தி
ருவுளஙகொண, டாடும பெருமா னெதிரினறே யறைதி
வேணடிற றெனவுடமபு, கூடும பிணியிங கொழிததவருட
குனறே யெனறும பேரறிவை, மூடும பிணியுங களைநதன
ன முளரித தாடகீழிருநதெனறன, (கநச)

அந்த மாதி யிலாககயிலை யமாநத பெருமா னநதாதிச
சநத மாலைப் புலவனது சத்தி பாதத துயாசசியாற
பந்த பாச மறமாறறிப பனறி யுருவாயக காணபதறகு
வநத மாது மறியாத மலாததா ணிழலி லிருததினன. ()

எனறு திருககா ளத்திமலை யெழுநத ஞானச செழுஞ
சுடரிற, செனறு புகுந்த கீரனா செயதி யனைததுங கையி

னமான, கனறு கரநத பரனகூறக கழறகால் வேந்தன க
தையினனு, மொனறு கருணைப பெருஙகடலே யுளையாய
டியேற கெனத்தாழநதான. (௧௩௬)

கலிவிருததம.

இதது கவிவரன செயலு ரைத்தனங
கோதையர் கயிலேசோ கொளகை கூறுதும
யாதவ மனனமாந் தினிது கேளென
மாதவ வடிவருள வளளல கூறுவான. (௧௩௭)

நககீரசசருக்கமமுற்றிறறு.

ஆகத்திருவிருததம - ௭௧௨

சிவப்பிரகாசசுவாமிகளதிருவடிவாழக.

பாணடிநாட்டிலே, சோமசுந்தரககடவுள் அறுபத்துநானகு திருவிளையாடலியறறிய மதுரைபபதியிலே * சரஸவதியவதாரமாகவிளஙகி உலகமுழுமையும தமபுகழைநாடடிப பொயயடிமையிலலாபபுலவா எனபபெயாபெறற நககீரதேவர், கபிலதேவா, பரணதேவாமுதலிய நாறபததெண புலவர்களும, ஒருநாள அககடவுளையடைந்து, "எமபெருமானே, எஙகளிடதது யாவருமவநது வீணவாதஞசெயகினறாாகள; அஙஙனஞசெயயாது அவரவா புலமையையும அளவிடுஙகருவியாக சஙகபபலகையொனறு தநதருளக." எனறு பிராாததிகக, கடவுள புலவருருககொணடெழுந்த

---

* இச்சரித்திரவிரிவைத்திருவிளையாடற்புராணத்துட்காணக

ருளி, சதுரமாய முழஅளவினதாகிய ஓாபலகையையளித்து, "இது நமமபோலவாாககெலலாம முழமவளாநது இடங்கொடுககும, இதை அளவுகோலாக வைததுககொளக" என்று கட்டளையிட்டு மறைநதருளினா. அபபுலவாகள திருவுளமகிழநது, ஆலயததினது வடமேறகிலே வஙகியசேகராறறஙகளபொருட்டுக கட்டுவிககப்பட்ட சஙகமணடபததிலே, அபபலகையிலிருநதுகொணடு, உயிாககுறுதியாகிய அறமபொருளினபமவீடெனனும நாலவகைபபொருளகளையும புதுமொழிகளுளளே புணாததி, நவரசஙகளும யாணடுநதுலஙக, பலபிரபநதஙகளை அருளிசசெயததுமனறி, சிவபெருமானை இறையனாெனனுந திருநாமததோடு தஙகளுளளே ஓாபுலவராய வீறறிருநது ஐயநதிரிபுகளை அகறறியருளச செநதமிழைத தேசமெஙகும பரவசசெயதனா.

அககாலததிலே, இவாகளை உயிாததுணைவாாககொணடு வேணடியசிறபபுககளைநடாத்தி அததியநத அனபுடையனாயொழுகும வஙகியசூடாமணியெனனும் பாணடியன, வசநதகாலததிலே, ஒருநாள மேல்மாளிகையிலே, மனைவியோடு தனிதது இனிதிருநதனன. அததருணததிலே, சிறியதெனறலோடுகலநது, ஒருதிவவியமணமவீச, அவன அதை தனது மனைவியினது கூநதலினமணமெனமதிதது, விமமிதமடைநது, "இவவாசம கூநதலுககு இயறகையோ! செயறகையோ!" என ஐயமுறறு, இதைபபிறாககுப புலபபடுததாது தனமனததடககிககொணடு, "யான ஐயுறறபொருள விளஙகச செயயுளியறறும புலவாகள இதைககொளக." என்று ஆயிரமபொனனை ஓர்முடிபபாககி, அதைச சஙகம

ண்டபத்தின்முன்னே தூக்கினன். புலவர்பலரும் அரசன்கருத்துவிளங்காமையால் வெவ்வேறுபொருள்களையமைத்து பாடல்களையியற்றி, அரசன்முன்னருளாத்து, அவைகள் அன்றென்மறுக்கப்பட்டமையால் வறிதகன்றிருக்க; அக்கிழி அறுப்பவரின்றியிருந்தது. இருக்குமநாளிலே, உரோகணி நக்ஷத்திரத்தில் சனிபிரவேசிக்க, சூரியகிரகணமும் சந்திரகிரகணமும் அமாவாசை பௌர்ணிமைகளிலே அடுத்துவர, செவ்வாயமுறபட்டுச் சுக்கிரன் பிறபட்டமையால், மழையிலலாமல், தானியவிளைவுகுன்றி, பசிப்பிணிவருத்த, அதனால உணவின்றி மடிந்தவரொழிய, பிழைத்தவருள்ளே சிலா நரமாமிசங்களையும அருந்ததுணிந்தனர்.

அந்நாளிலே, மதுரையில சோமசுந்தரக்கடவுளை வழிபடும ஆதிசைவர்களுள்ளே ஒருவராகிய தருமியெனபவர் தமக்குப் பொருளவரவின்மையால கவலையுற்று, இனி யாம செழிப்புடைய ஓர்தேசத்திற்சென்று ஜீவிப்பதே தகுதியெனத்துணிந்து, ஆலயத்தையடைந்து, சோமசுந்தரக்கடவுளை வணங்கி, "தாயினுமிக்கதயாநிதியே, யான இனி இங்கு இருப்பேனாயின சாதலையடைவேன: ஆதலால், தக்கதேயத்திறபோயிருந்து, ஈண்டுச் செழித்தபின்னர் வருகின்றேன்." என்று முறையிட; சோமசுந்தரக்கடவுள் திருவருளசுரந்து, "அன்பனே, நீவருந்தேல; பாண்டியனுனவன தனதுகருத்தைவிளக்கி ஒருசெய்யுள்செய்யுமபுலவா கைக்கொள்ளுமபடி ஆயிரம்பொன்னையமைத்த ஓர்கிழியை சங்கமண்டபத்திற்குமுன்னே தூக்கியிருக்கின்றான் இப்பாடலையுரைத்து அதைப்பெற்றுக்கொள்வாயாக." என்று கட்டளை

யிட்டு, "கொஙகுதோ வாழ்கலகை யஞசிறைத் தும்பி—காம
ஞ செபபாது கணடது மொழிமோ—பயிலியது கெழீஇய
நடபின மயிலியற—செறிஎயிற றரிவை கூநதலி—னறிய
வு முளவோநீ யறியும பூவே." எனனும திருபபாசுரததை
அளிததருளினா. அதுபெற்ற தருமியெனபவா பெருமிதமு
றறுசசெனறு, அசசெயயுளமுதநலைத அவவரசனது இரு
செவிகளிலுமபுகடட; அரசன தனதுகருததைவிளககியிரு
ததலால இனிது உவநது, "இபபாடலை சஙகபபுலவாகளபா
றசெனறு அரஙகேறறுவீராக." எனறுலாததனன. தருமி
சென று, அபபுலவாகளபாலுலாகக; அவாகளகேடடு மகி
ழநதருணததிலே, நககீரதேவா கலவிசசெலவததினாலதிக
ரித்த இறுமாபபினால, "இபபாடல குறறமுடைததூ." என
றுலாததனா.

அதுகேட்டதருமியார் வாட்டமுற்று, சோமசுநதரக்க
டவுள் சநநிதியையடைநது, "ஒபபுயாவிலலாதபெருமானே,
இலவாழககாலையும இறறறிவையுமுடைய ஓாபுலவா தேவீர்
செயயுடகுக குறறஙகூறினர்." என விணணபபிகக, அபபெ
ருமான புலவாவடிவஙகொணடு, சஙகமணடபததைசசார்
நது, "குற்றமறற நமதுசெயயுளுக்குக குற்றஙகூறினவாயா
வர்?" எனறு வினவினா உடனே நககீரதேவா "யானேகூ
றினேன." எனறு தருககிமொழிதலும, பெருமான "குறற
மயாது?' எனறவினவ; அவா "கூநதலுககு செயறகையால
லலது இயற்கையாக மணமில்லையே? அஙஙனமிருகக, இய
றகையென இலலாததைககூறினமையே குறறம" எனறு
கூறி, மீட்டும அபபெருமான "அரமபையாகூநதலுக்கு ம

ணம இயறகையனறோ?" எனறுகூறியவழியும, "அதுவும மநதாரமலரொடுகலநது மணததலால செயறகையே" எனறனா. சோமசுநதரககடவுள "நீவழிபடடேததும காளததிநாதரது பாகததமாநத 'ஞானபூஙகோதையமமையினது கூநதல எததனமையது?" எனவினவி, அதுவும செயறகையதேயெனச சாதிததலகணடு, நெறறிககணணையும சடைமுடியையுங காடடியருள, நககீரதேவா விபரீதவுணாசசியால கடவுளைநோககி, "நீா வடிவமுழுமையும கணகளைககாடடினும உமதுபாடல குறறமே, சடைகொணடுமயககவேணடுவதிலலை இதற்குபபயநது எனதுகொளகையைவிடேன." எனறுரைததனா. கடவுள அவரைநோககி, "அறிவிலாதவனே, வேதஙகளாறபுகழபபடும அமபிகையினது கூநதலை எமமோடுமாறுபடடுப பழிததாயாதலால நீ குடடநோயகொணடு அலைக" எனக கடடளையிடுதலும, நககீரதேவர் மிகவும பயநதுநடுஙகி, திருவடிகளிலவீழநதுபணிநது, "கிருபாசமுததிரமே, நாயிறகடையேன அறிவிலாது செயத பிழையைபபொறுததருளி இநத சாபபபிணிநீஙகத திருவருளபுரிவீராக" எனறுபிராாததிகக, பெருமான திருவுளமிரங்கி, "நககீரனே, நீசெனறு கைலையைககாணின இககொடுநோயநீஙகும." எனறுபணிதது, ஆலயத்துடபுகுநது மறைநதருளினா. தருமியாா பொறகிழிபெற்றுக களிததிருநதனா. வறுமைதீர எங்கும மழைவளஞசுரநதது.

இபபால, நககீரதேவா சிவபிரானறநத சாபததீபபிணி திருமேனியிறகவிதலால இனி இககோயமுதிருததறகுமுனனமே கைலையையடைநது தரிசிதது நிவாததிததுககொளளல

வேண்டும் எனத் துணிந்து, புலவர்களைத் தனித்தனியழைத்து, "நட்பினர்களே, உங்களோடு உடன்வசிக்கும் வாழ்வை யிழக்கின்ற பாபியாகிய என்னை மறவாதீர்." என்றுரைத்து, வியாதிகாரணமாக விலகிநிற்க, அவர்கள் அதையறிந்து, நெருங்கியணைத்து, கண்ணீர்பெருக உளந்தளர்ந்தழுது, "பெறுதற்கரிய பெருந்தகையே, நுண்ணியவுணர்ச்சிமிக்க டி மையிழந்து பயனற்றோமாகி இருக்கும் பாபமுதிர்ச்சியைப்பு டையார் யாங்களேயன்றி வேறுயாவருளர்." என்று கலங்கினர். நக்கீரதேவர் அவர்களைத் தனித்தனித்தழுவி, "நட்பிற்கு ஒருதேயத்தராய் உடன்கலந்து பழகுதல்வேண்டுவதில்லை; உணர்ச்சியொத்தலே சிறப்பு என உணர்ந்த பெரியீர், பிறியேன்பொருட்டுத் தியங்கற்க யான்செல்கின்றேன்." என்றுகூறி, அவர்களுடைய கண்ணும் மனமும் தொடர்ந்து செல்ல, அரிதினீங்கி, இனி இம்மதுரையையும் சோமசுந்தரக்கடவுளையும் அங்கயற்கண்ணம்மையையும் பாண்டியனையும் சங்கப்புலவர்களையும் எக்காலங்காணப்பெறுவேமெனவும், தமிழினிமையை எடுத்து எடுத்து யாவர்க்குணர்த்துவேமெனவும், நினைந்துநினைந்து, வருந்தி வழிக்கொண்டு, சோழநாடு மகதநாடு தொண்டைநாடு என்பவற்றிலுள்ள தலங்களையும், பருப்பதம் விரூபாக்ஷம் கல்யாணபுரம் காசி திருக்கேதாரமுதலிய வடநாட்டுத்தலங்களையும் தரிசித்து, ஒருதினமிருந்தவூரில் மற்றொருதினந்தங்காது விரைந்து, சிவகிருபையால் மனிதர்களால் அடைதற்கரிய இமயமலையையடைந்து, திருமேனியிலே பிணிமிகவும் வருத்தவும் உள்ளங்கால்கள் வெள்ளெலும்பாகத் தேயவும்

செல்லுமவழியிலே, கடலையொத்த ஓர்தடாகத்தைககண்டு, நீராடி நியதிமுடித்து, அதனகரையிலே, தெயவீகமபெறற தாயப பண்ணததததழைததிருககும ஒரு ஆலவிருக்ஷத்தடியி லே, தியானததிருநதனர.

அசசமையத்திலே, அவ்வாலமரத்திலிருநது, ஓரிலை பா திசலததிலும பாதிகரையிலுமாகவிழநது, சலததிலவிழுநத பாகம மீனும, கரையிலவிழுந்தபாகம பறவையுமாகி, மீன சலததிலும் பறவை கரையிலுமாக இழுகக, நக்கீரதேவர அபபுதுமையைககண்டு, அதிவியபபுடையராகி, தியானநி லைதவறியிருநதனர் இருககுஙகால, வடவாககினிபோலும உதராககினியுடையதாய இடியைபபோலுங கடியமுழகக முடையதாய அருளெனபது சிறிதும அணுகபபெறாததா யுள்ள ஒரு கரியபூதம, அவவிடததிலே சிவபூசையாதிகளி ல் வழுவினவர்களாகிய தொளாயிரதது்த் தொண்ணூறறொ னபதினமரை ஒரு இருடகுகையிலே அடைததுவைததுக் கொண்டு, இன்னும ஒருவனவேணடுமெனக காததிருநது, இவரைககணடவுடனே தூககிசசெனறு, அக்குகையினுள் ளேயடைத்து ஆயிரவராககி, தனனியமபபடி நீராடுதற்கு த் தடாகத்திறசெலல, முனனா அடைபபடடிருநதவாகள த மகளுடைய பூாவபுணணியமுதிாசசியினால நககீரதேவரொ டிழுந்தருளியதை உணராது, அவரைநோககி, "நாஙகள நெ டுஙகாலமாகச சிறையிலகபபட்டிருநதும இப்பூததததினால் உணவுமுதலியவைகளைபபெறறு பிழைத்திருநதோம; இன் றைக்கு உம்மாலே இதறகிரையாகுஙகாலம சமீபித்தது." எனறு அழுதார்கள, நககீரதேவா அவ்வாக்கியஙகளைக்

கேட்டு மனஞ்சலிப்பில்லாமல், யாவர்க்கும் இன்பமெய்தலும் துன்பமெய்தலும் இயற்கையே. ஆயினும், இவர்கள் துக்கத்தை நிவர்த்தித்தலே நமக்குத்தகுதி எனத்துணிந்து, சிந்திப்பாராயினார்.

குறிஞ்சிநிலத்தலைவனாய் விளங்கும் குமரகுருபரனை வழிபடில் துன்பமனைத்தும் சூரியனைக்கண்ட பனிபோலத்தொலையும். அம்மட்டோ! அப்பெருமானது ஆறெழுத்தையும் உச்சரித்தோர் அநாதிதொட்டுத்தொடங்கியே அகலுதற்கரிதாய்த்தொடர்ந்த பிறவிநோயையுங்கடந்து வேதாகமங்களால் விளம்புதற்கரிய மெய்யின்பவீட்டிலே வீற்றிருக்கப்பெறுவர். இங்ஙனமாயின், இவ்வாறெழுத்தையும் உச்சரிப்போரையணுகிய பல வேற்றுமைப்பிணிகளும் விளிந்தொழியுமென்பது ஓர் வியப்பாகுமோ! ஐந்து பெரும்பூதங்களினுடைய வாய்களிலே அகப்பட்டுமாழும் ஆன்மாக்களை அவற்றினின்று நீக்கிச் செம்பொற்கிண்கிணிச்சதங்கையணிந்த திருவடிநிழலிலே வைக்கும் எமது குமரவேளுக்கு இப்பொழுது இங்கே இச்சிறுபூதத்தாலணுகிய இந்நோயைத்தவிர்த்தல் எளிதேயன்றி அரியதாகுமோ! என இன்னனபலநினைந்து, அக்கடவுளுடைய பன்னிருசெவிகளும் ஆரப்பருகும் அமுதமாகியும், யாவரோதினும் சிந்தித்தபொருள்களைச் சிந்தித்தவண்ணமே அச்சணத்திற்றானே அளிப்பதாகியும், செய்யுள்களினுள்ளே பெரிதும் சிறந்தது யாதென ஆராயுங்கால் இணையின்றி எவற்றிற்கும் முன்னிற்பதாகியும் விளங்கும் திருமுருகாற்றுப்படையை அருளிச்செய்தனர்.

அன்பர் துயரையகற்றும் அறுமுகக்குரிசில் வள்ளிநாச்சியாரது கன்னலுமமுதமுமவைக்கும் இனியமொழியையுமகற்றி, நக்கீரபெருமான்கூறும் தமிழ்த்துதியைத் திருச்செவியிலேற்றருளி, சாலமகிழ்ந்து, பசுங்கடலினிடத்தே தோன்றிய செஞ்ஞாயிறுபோல மயில்வாகனத்திலெழுந்தருளி, புலவர்பெருமானையுண்ண அப்பூதம் அணுகுங்கால் கதையினால்மோதி, முடியைத்தகர்த்துவீட்டி, யாவரையுஞ்சிறைவிடுவித்து, திருவருள்பாலித்தனர். உடனே நக்கீரதேவர் எமதுகுலமுழுதையும் ஆளும் அகோமானை வணங்கி, "அடியனேன்செருக்கைநோக்கி ஆலவாயமலர்முனிந்து இப்பிணிமுதிர இசைத்தருளினர். யான்பயந்து கொடியனேன்பிழையைப் பொறுத்தாட்கொள்க. என்று பிரார்த்தித்தவழி, கைலையைத்தரிசிக்கின் இதுநீங்கும். எனத்திருவருள்புரிந்தனர். அதுகொண்டு திருக்கைலையைத்தரிசிக்கவந்து இவ்விருந்தகாலையில் இப்பூதம் இவ்வாபத்தைவிளைக்க தேவரீர் எழுந்தருளி நிவர்த்தித்தருளினீர். இனிக்கைலையையும் தரிசிப்பித்து இந்நோயையுமகற்றியருள்க." என்றுபிரார்த்திக்க, கந்தவேள் கருணைகூர்ந்து, ஆலவாயெந்தை இன்னகைலையென்று சுட்டியுரையாமையால் தென்கைலையினாலும் தீப்பிணி தீருமெனத்திருவுளங்கொண்டு, பொய்கையொன்றுகாட்டி, "இதில் மூழ்குவையேல் திருக்கைலையைக்காண்பாயெனவும், எம்மைத்துதித்த இப்பிரபந்தத்தையோதினோர் இஷ்டசித்திகளை அடைவரெனவும், கட்டளையிட்டு, மறைந்தருளினர்.

நக்கீரதேவர் அக்குழகனை வணங்கி, அப்பொய்கையிலேமூழ்கி, மேற்கடலிற்படிந்தஞாயிறு கீழ்க்கடலிலெழுந்

தாறபோல தெனனககலைதோனறப பொனனுருககரியிலெழுந் தார. தேவாகள விணமறையக கறபகபபூமாரிசொரிநதன ர நககீரதேவா வியநதியகனறா, கடைநதெடுததமணிபோ லத திருமேனிவிளஙக, நெஞசிலனபுபெருக, விழிகளில நீா சொரிய, காஙகளைசசிரமேறகுவிதது, நாகலிஙகபபெருமா னையும ஞானபூஙகோதையமமையையும பலமுறைபணிந தெழுநது, ஐநதெழுததையும அகலாதுசசரிநது, அனபுமய மாகி, கைலைவேறு காளததிவேறு எனனுஞசிநதனையினறி, கைலைபாதி காளததிபாதியாகககலநது, ஒறறுமைபபடுததி, ஒரு வெணபாவநதாதியைபபாடியருளினா. அதைதத திருச செவியேறறுமகிழநத காளததிநாதா தரிசனநதநதளிதது, "வேணடியவரமயாது?" எனவினவியவழி, "எளியேனது உடலைககவிநத இபபிணியை ஒழிததருளியதுபோலவே அறி வைககவிநத ஆணவபபிணியையும அகற்றியருளலவேணடு ம." எனவேணடிககொளள· பெருமான சததினிபாததத்தா ல பநதபாசத்தை முறறககளைநது, திருவடிநீழலிலே இரு ததியருளினா. எனறுரைததருளி, அவவரசாவேணடுகோ ளினபடியே, கனனியாகளசரிததிரததைக கூறததொடங் கினா.

உ

சிவசண்முகன றுணை.

வேலையசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது.

கன்னியர்ச் சருக்கம்.

காபபு. நேரிசைவெணபா

பினனவனு முனனவனும பேசு கதைபிரபபத்
தனனைநிகா காளத்தி தனனிலவாழ—முனனவவெள
னெஞ்சந தியஙகாம னீயென னுளததிருக்தே
யஞ்சநதி யானே யருள். (க)

அவையடககம். அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம.

கல்வியற புலவ ராகு நவையறு காட்சி யுளளோா
சொலலியதொடாயினுடன சொறகுறைக கவியு மேவுரு
செல்விதன னிடத்தோ கூராச சேயிழை மடநல லாரு
மெல்விதழ்க் கமலப் போதினை மேவுபுல வியுமே போனற

கலித்துறை.

மல்வன ஞாலமோர் முடிமிசைக் கிடத்தலை மறாத
தொலலை நாகமொன றழகிய சொக்கனு ரருளா
லெலலை காணிய சூழகிடந தனையவிரு சியினமே
லல்லு லாமதி தவழதிரு வாலவா யதனகண. (ரு)

திஙகள் வானகுடைக கீழல காணையிற் செலுதநத
துஙக மாமதன றறவெனும பகைகெடத தாபபான

றயகு பாசறை யெனவுல காயத சமய
மெயகள வாழபத மெனககணி கையாமற கிலஙகும். (சு)

சிறற ருமபுபே ரருமபுநாண் மலரொடு * செமமல
பெறறி டுநதட மெனபபரு வஙகளா றபேத
மூறறி டுநதெரி வையரொடு பமுமறு குணண
முறறி டுஙகளி வணடிளு டவாகுழா மொயககும. (௫)

வீதி யாயிடை யரசிளங குமராதம வேழ
மாத ராரிள முலையெழி லிரவலில வாஙகக
காத லானமனந தளாநதுசோம பொடுதலைக் கடைமுன
சோத லாறபெயர தாஙகலென றலருரை செயயும. (௬)

கரிய நீலவொண கடபொது மாதரைக் கண்ணும்
றரிய மாதவ வேடமவிட டணைநதவ ரனேக
ருரிய மாநிதி யனைததுமீந திரபபதற் குனவிய
பரிபு மாதவ வேடமுற றகன்றவா பலரே. (௭)

பரிநத வாடவா பொனனெலா மொருஙககபபடுககப,
பொருநது † பாாவைபோ லுறபபெலாஞ செயயபொன
புனைநதுட, கரநது மானவிழி நோககுநா ரேபாறபடாங கர
கருங, குருமபை மாமுலை மடநதையர் குழாததிறை சிற
கரும (அ)

பொனனு ளாாபெற குவாகழைக கருமபிடைப பூநதே
னெனன வாடக மிலாாகலைத தணமதி யோநதுஞ

* செமமல - பழமபூ. † பாாவை-ஒனறைக்கவாதற (ஒ)
அவவினததிலேயே சகாயமாயதிற்குங் கருவி.

சென்னி மாலவரை விடரகத தமைநதபைந தேனபோ
லைநத லாாதமைப பெறுகிலா நோககிநெஞ சழிவாா. (௯)

தெளிதத வொணகலைப பொருளினைத தெளிதரச சிந்தை
களிதது வநதவா மதியள வறைநதுமேற் காடடா
தொளிதநி டுஙகுரு பரனென விளஙகுமொள ளிழையா
ரளிதநி டுமபொரு ளளவறிந தனபுசெய குவரால. (௧௦)

உரைதத வதநெரு முலைவிலை மாதரு ளொருததி
நிரைத்த முததவெண ணகைத்துவா வாயககரு நீலம
வருதது மைககணமா ணிககவல லிபபெயா மாது
திருதத மிககபெண ணரசென வுலகவாஞ சிறபபாள (௧௧)

கொஙகை மாநிதி யாசைபோன றவுளிடை கொடுப்போா
தஙகண் மீதுசெய யனபுபோன றவுளளந தளிாகலைக
கஙகுல வாாகுழற் கயனமரும் டரிமழைக் கருஙகட்
டிஙகள வாணமுகப் பவளவாய் மடநதையா திலகம. (௧௨)

குனித்த விற்றிற லரசிளங் குமராாங் குடத்தை
யனிச்ச மெலலடிக குவியிள முலையவ ளழகாந
தனிக்க யிறறினிற் பூட்டிவிட் டனுதினந தாழ்ந்த
மனைக்கி ணறறினிற பொருட்சலம் வறநதிட முகப்பாள். ()

இனைய ளாகிய மாணிக்க வல்லிபுண் ணியநல்
வினையி னுவிள முலைமுகங கறுப்பமெய வெளர்பப
நினைவெ லாமறத் தெழுகுறி நலலன நிகழத்
தனைய லாலினி யனையிலாக கருபபமுட டரித்தாள். (௧௪)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

தீமைக் கொலைசெய் வாளிரதந் தீண்டச் செம்பொ னா
யதுபோற், காமக் கிழத்தி மெய்ஞ்ஞானக் கருப்ப மடைந்
த தன்மையாற், றாய்மைக் குணத்தி யாயினு டொல்லை மா
போ ரெல்லோரு, மேம்பப் பதஞ்சென் றடைவரொனி லிவடா
னின்பம் பெறலரிதோ. (௧௫)

செல்வ மாதுங் கலைமாதுஞ் சிவமெய்ஞ் ஞான மாத
ர, யல்ல றீர விருநிலத்தி லடைந்தா ளென்ன மாணிக்க,வ
லலி பூத்த விரட்டைமணி மலரோ வெனவே தாகமங்கள்,
சொல்லு ஞான மலையாமற் சொல்வா ளிவணவந் தன
வென்ன. (௧௬)

உலக மூவப்ப மதனவே ளுள்ளத் தருக்கு நீக்குலைய
க், கலக விழிச்செங் கூழுதவாயக் கழைமென் றோட்பைங்
கொடிமருங்குற, 'திலக நுதற்பெண் மகவிரண்டு செல்ல
நீரப் பயந்துவந்தாள், குலக்கு மாறபூத்த தெடுத்தவொரு
கொற்ற வேந்தன் மனையவள்போல (௧௭)

அழகின் முனைபோன் றோரியலா'வமைந்து சமைவுற்
றொருங்குதவக,குழவி யிரண்டு பயந்தாண்முன் கொள்ளைத்
தவத்தின் பயனென்ன, திழைய முகிழ்மென் முலைபகர்வா
ரெல்லாம் வியப்பமணிக்கொடிதான், விழைவி னிருகண் ம
ணியும்போல விழுமந் துடைத்து நனிபுரந்தாள். (௧அ)

நாமங் குறியின் றுயர்ந்தசிவ ஞான முடையோர் த
மைக்கண்டு, காமம் புரிந்த தானுணிக் கவிழ்தல் போலச் சா
யந்தமுலை, தாமங் கமழுங் குழன்மடவா டழுவி பூட்டி வ

ளாத்தனனாற, பூமகை கையுமா ணவாவுமெழிற புதுமென
முலை களிரணடையுமே. (கக)

மௌளக கவிழ்ந்து மிலத்திருந்து விலங்கித் தவழ்ந்து
நடந்தோடிப, பிள்ளைய பிறைபோல வளருமிவா பேதைப
பருவங் கடந்துமுகி, மெளனத தமைபபோ லொனறுபடு
மிளமென முலைகண மாரபினமுகங, கொளளப பெதுமபை
ப பருவமுறீஇக குழலு மவிழ முடித்தனரால (உ0)

கலிவிருத்தம

கணடு செமமணி வலலி கவினதழக
கணடு மெனமொழி யாகல விதமொழில
கணடு கொணடது கறகு முபாயமுட
கணடு கெஞசங களிததிது செயகுவாள. (உக)

அணண லைஙகணை யமபு புகக்குழீஇப
பெணணி னலலவர் பெயவளை மேகலை
வணண மென்றுகின மானங கழனறுள
பணணு கெனறு பணிபவ ராகவும. (உஉ)

கலைக வர்நதிடு கணணன மரசனைத
தலையி வாநதுறத் தையலர் கையினு
* மலையி னுநதம தறற மறைததுள
நிலைத ளாநதவ ணிறபவ ராகவும. (உந)

செங்கை யொன்று செழுநதா ளபபெருங
கொஙகை யொனறைக குழைபப வொருகையான

---

* அலை - நீர்.

மஙகை தனபுறம புல்லினன வாயமு
தஙக ருநதுறு மாணடகை யாகவும (௨௪)

மாறில காதலன வநதிசை ணைடின
மேறு நாணமலாத தாணமு னிறைஞசவும
வேறு மாதை விருமபினை யென்றுளரு
சீறி யேகுந திருநதிழை யாகவும. (௨௫)

இருநது நினறுங கிடநது மெதிாதழீஇப
பரநத மெனமலாப பஞசணைப பளளியிற
குருமபை மெனமுலைக கோதையா தஙகளைப
பொருநது மாறு புணாபவ ராகவும. (௨௬)

ஓவி யஙக ளொளிாமணி மாளிகை
மேவு றுமபடி தானவா விததனள
காவி யஙகட கதிாமணிப பூணமுலை
வாவி யமபுய வாணமுக வலலியே (௨௭)

தோகை மாமயி ாாதைப புறுமுதற
போக வோசை பயிறறுறு புடகளும
பாக வாமொழிப பாவையா கறபன
வாக யாழமுத ளாயவு மீடடினள. (௨௮)

காமக கலவியுங கானத் திறஙகளும
வாமச செம்மணி வலலி பயிறறிறு
ளிமத தாடி யிடததெழு மனபினச
சேமித துள்ளநற சிநதை மகளிா. (௨௯)

இன்ன வாறு பயிறறினு மேநதிழைக்
கனனி மாரவறங் காமம பயினறிலர்

துனனு பேரிரு ளோடு சுடரவன
றனனே யாவா பயிறறிடடத் தககவா (கo)

சிநதை நினறு சிவபெரு மானருளி
தந்தி ரபபெயாத தககு வபரமும
பநத பாசம பரியும பரமுடிர்
மூநது ஞான முழுது மளித்தனனே. (கக)

கணணிற காணபன கேட்ப கருததினி
லெணணப படடன யாவுஞ் சிவமென
கணணப படடனா நகைகயா மாயையாற
பணணப படட பலவு மெதிராநதிலரா. (கஉ)

தேடித் தேடித திசைதொறு மெயசசிவ
வேடத தாரதம விழிவெதி ரபபெறிற
பாடிப் பாடிப பரவிப பதமலா
சூடிச் சூடித தொழுஞ்செயன மிகுளார். (கக)

விழிய நிநதில வேடகைக குறிபபினை
மொழிய நிநதில வஞச மொழியினைப
பழிய நிந்தில நெஞசம பவநடை
வழிய நிநதில மறறவா காலகளே. (கச)

ஊமை யாவ ருலகுளாக குநகண
ஞம வாயமையி னுமக ளாருவா
காமி யாவர் கருணைக கடலினுக
கோமை யாகுவ ரைநது மடககலால் (கரு)

பேதை யாவா பெதுமபைய ராகிபு
மாத ராரிவ வுலகு வழககினி

லாதி யாரை யறிவு மறிவினி
லோது பேரிளம பெணணெனன வோரகுவார. (௩௬)

மஙகை மாரிவா தஙகள வளாககர்ச
சஙக மேவு தமிழபபெரு நாவலன
றிஙகள வேணிதன றெனகயி லாயமுற
றஙகு ஞானவந தாதிய றைநததும (௩௭)

காத லாறறிருக காளததி வாழபரகு
சோதி யோடு கலநதது தொணடராற
கீத வாயமொழிக கனனியா கேடடுளத
தோதொ ளுறத வுவகையுற றூரரோ (௩௮)

சென றுவா னுயா தெனகயி லாயமயா
மென றுகாணகுவ மென றுய கருததொடு
நின று ஞானவந தாதி நியமமா
மன றநாடொறு மஙகைய ரோதுவார (௩௯)

கணணிற காணுமக கணணபப ளுரொன
வணணத தோகையா காளததி மாலகெ டங
குணணப பூச வுடுபப நினைகலா
வெணணத தாறபித தனைவுற றிருநதன. (௪0)

சாதி நீதி தணநதது மாதுமை
பாதி பாலுற பறறு மறிநதனை
* காதி மாதரைக களளுணி களளுறாக
கோது மாறெணு வோததன மேயினள (௪௧)

* காதல - கோபிததல.

மேற்படி வேறு.

தாளுழவர் கொலையொரு தனமழை பொழிந்த
வேலையது கண்டுவிதை விதைத்திடுத லேபோற
காளையர்கள் வந்துகவி, காலைபொருள் கொள்வீர்
நாளைவரு மோவிளமை நயங்கமி றுமக்கே. (சஉ)

என்றுவளர் வீரமுலைக ளென்றுபெறு வீரீ
ரொன்றுபயில் வீர்கலைக ளென்றிசைகள் கற்பீ
ரொன்றுதவு வீரொன விருந்துகவல் வுற்றேற
கென்றுதவு வீருதவி யிவ்வளவ தேயோ (சங)

சீரிளைஞர் மார்பொரு செயல்கையறி யாநும்
பாரமுலை யீகையிலி பாணியைய பொன்னும்
பேரவையை யஞ்சமொரு பேதைபெற நாளும்
வீரமறு பேடிகையில வேலுமிக ராமால. (சச)

காணினுமை வாழுமுயிர் கண்டில னெனிற்போ
மாணையுன தென்றவிழி யாற்ற வொழுகி
நீணிதிகொ ளாடவரை நேயமவரு விக்கு
மாணறிவி லாதொரு மரப்பொறி நிகாத்தீர். (சரு)

வந்துகரு வுற்றெனது வாயிலிடைமண் ணிடமா
முந்துற வுதித்தழுது முறைமையு மழித்தீர்
லைமகதரா மயங்கியவர் மாநிதி கவாந்து
தந்துமை யளித்தது தனக்குறதி செயயீர். (சசு)

மந்திர மருந்துமணி மற்றுமுள வாய
வெந்திர மெனப்படு மிவற்றின மடுத்து

மைநதாபொருள் வவவிலவரு மாதவா தமககுந
தநதியத ளாடையா தமககுமுத வாதோ. (சஎ)

செலவமுறு நாளுறவு செலலலுற வாழா
நலகுரவின வநதுகிளை நணணுமவ ரேபோ
லொலகுறு மருஙகுலுற வெணணமுலைவி ழுநதாற
கலவிமட வீரிளைஞா காமுறுவ ரோதான (சஅ)

ஓரழகிலாதவரு மொளளணி யணிநது
கூரழகு செயதுசிலா கொளளமயல செயவாா
பேரழகி ளுலகு பிததளைதல செயது
சீரழகி லாாகளென நிறபதறி வனறே (சகூ)

இலலைபிழை யாயினு மியைததொாபிழை தனனைச
சொலலியனை யாதெதிா துனிததழு துறைததது
மெலலுண வொழிநதுசிலா வேணடுற விருநது
நலலிளைஞா கொளளமய னஙகையா களிபபாா (ருo)

ஆடவாமு ளுடையை யவிழததன ருடுததுங
கூடுமுலை தூசொடு குலுஙகுற நடநது
நாடக நடிததுமிசை நலலன பயினறும
வீடலரி தாயமயல வேலையு ளமிழபபாா. (ருக)

மாளரிய செலவமத மைநதரொனும வேழ
சீளுமுகி ரஙகுச முறததினா நிறததித
தோளெனு மிருநதொடா தொடககிநம ரொலலா
காளும்வளா கொஙகையெனு நறறறி பிணிபபாா (ருஉ)

எனறினைய தனறுரும மாயபபல விசைகருங
கனறுமொழி யாவுமொா கவிழததகுட மீது

நினறுபொழி மைம்முகிலி னீரொன நிலாமற
செனறொழிய மாசுதபு சிநதைய ருளாயபரா. (௫௩)

மேறபடி வேறு.

மினனினமா யுடமபினை வளாததல வேணடியே
யனனைநீ விழுஙகியன றுததல செயகலா
வினையாலகூா நிரயமபுக கினைககுந தீவினை
தனனையாரு செயதிடச சாறறலாகுமோ. (௫௪)

இபபியிற பிறநதமுத திபபிக கெனசெயு
மெயபபடு மணிபவா தமமை மெயவிய
யபபரி சுனறனக கியாமு மாயினந
துபபுறழ சடிலமெயச சேர்தி சோதுமே (௫௫)

சநதிர மௌலியை யழைததுத தநதரு
ளநதிரு வஞசெழுத தறையு மெஙகளவாய
நநதரும வினையுடை நரனை யுயததிடு
மந்திர மறைகில மறபபுற் றேனுமே. (௫௬)

ஆயிரங கலனுடம பனைததுந தாஙகினு
மாயிரும பொறையலால வருவ துணடுகொ
ளுயகன விழிமணி யொனறொா நாளுடன
மீயணிந திடிலவினை யாவும வீயுமே. (௫௭)

புழுகுசெஞ சாநதிவை புனைநது புனமல
மொழுகுமொன பானறுளை யுடம்பை யெனறுநீ
யழுகுசெய திடினமல மகலு மோபரன
முழுகுவெண் ணீறிடின முறறு மாயுமே. (௫௮)

இளம்பிறை தவழமுடி யிறையி ருககுமெம
மூளமபுகு மோவுணா வொழிககுங காமநோய
துளஙகொளி வளாசெழுஞ சுடாி லஙகுறும
வளஙகெழு மணபுக வலல தோவிருள. (௫௯)

தததுவ மகனறதோா தனியிடததினிற
லைபததலை யரவணி பதியைப புலவிய
மெயததுற மினபினேம விடய வினபினை
பொயததழி மனிதாைப புணாநது கொளவமோ. (௬0)

சஙகர தருமமே சாாநது ளோாமினி
யுஙகுல தருமமுற றொழுகு வேஙகொலோ
வெஙகளி யானையை விருமபி யேறுந
சிஙகொரு கரமிவாந திடாி னைபபரோ. (௬௧)

இமமையு மறுமையு மினப நலகுறுங
கொமமைவெம முலையொரு கூறற போறறுவே
மூமமைவெந துயாபெறு மூட வேநதரைப
பொயமமையம பொருளிறை புகழவ மோசொலாய. (௬௨)

உணுஞசுவை யமுதையு முயாவொ ழிததிடும
பிணமபடு முடமபினை பேணித தீதொழி
விணஙகுபு திரிதரு மிழுதை மாநதரைப
பணிநதிடின மககளிற பதடி யெனபரால. (௬௩)

திருநதற மிளமையிற செயாம லாடவாப
பொருநதின நிலையறு பொருளை யீடடிறற
குரஙகென வுடலமுட கூனு நாளினிற
புரிநதிடு செயலெது புகறி யெஙகடகே. (௬௪)

உள்ளூற் விலாவெளி யுறவு செய்துதான்
றெள்ளூறு மிளைஞர்தந் திருவெ லாங்கவர்ந்
தெள்ளூறு நரகினு மிடுத லாலவெறுங்
கள்ளாிற் கொடியவர் கணிகை மாதரோ. (௬௫)

நடிக்குறு முகங்கள்பெயர் நாட்ட கத்தினை
*வடிக்குறு மொழியினை மறந்தி டங்கள்வெங்
குடிக்குண மருவிலங் குடமையாள் நிலவாழ்
கொடிக்குலம் பயிலுமோ கோங்கி லங்களே. (௬௬)

என்றினை யனபல விகழ்ந்து கூறலுந்
தன்றளர் முலையெனத் தலைவ னெந்தைதாழ்
புன்னெறுழி லனனைதன் புந்தி யோர்ந்துயர்
தினமிட மகளிரை நோக்கி கூறுவாள் (௬௭)

வந்திய் மாயினேன் மதலை பேறிலேற்
சிந்தைநன் மகிழ்வுறா உள் திருவு மாயினன்
முன்றுநல் வினைப்பயன் முற்றி னோரலாற்
றந்ததம புதல்வரா லுதவி சாரவோ. (௬௮)

மந்திர மருந்துநன் மணிக ளாலிவர்
சிந்தையைத் தெளிவுறத் தெருட்டிக் காமமேற்
புந்தியை மீட்பவர் பொருட் ராமலே
செந்திரு வனையவர்ச் சோக வென்றனள் (௬௯)

அன்னைதன் கருத்தினை யறிந்து ஞானமாக
கன்னிய ரென்றுதென் கயிலை காணகுது ,

* வடித்தல் - வசமாக்குதல்.

V.B. SUBRAMANIAN TAMIL PANDIT, M.A.

மெனனவவ வுழியிருந தெணணி னைந்தனர்
பனனக வாயிடைப படட தேரைபோல.　　(எ௦)

அறுசீரககழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம

அனையதோா காலத * தோதி யரிவையா திருககா ளதநி
கினைவொடு மீனறுட டபபி சீங்குவா ளிருநத வாறு
வினையிகு மிகுவா களவா விளஙகுற வறிநதிட டனறோா
புனையிழை கவருஞ சூழசசி யிதுவெனப புநதி செயது (எக)

நானமறை பரவு மீச னறறவ வேடம புகுப, பானம
றை விடமு யினறீம பழமறை புழுவுஞ செயய, வூனமறை
தூணடிற பொனனும விலங்கின முயிாசெ குபபான, கானே
மறை மறவ ருமபோற களவாதா மறைநது சென்று.　　()

கனனிய ரமாநத வில்லிற காளதநி காகக நும்மை,யெ
னனுநன மொழியோாடெயத வாயமொழி கேடட சேயபோ
ற, பனனரு முவகை பூததும பசுமபொனமா ளிகையி னுய
தநத, தனனிகா சிறப்புச செயது தையலா சாறற லுறறாா.

யாணடுளீா யாணடுச செலவீ ரடிகணீ ரியமபு மெனன,
வேணடுநா வேணடி யாயகு விழைநதருள பரனி டஙகள்,
காணடா வுலகிற சூழவோங காளதநி காணும வேடகை,
பூணடனஞ செலகின றேமங கெனறனா பொருளவி ழை
நதாா.　　(எச)

எனறலு மடியில வீழா யாயகளுங கயிலை காணபா,
னினறன மெமைநும மோடு நீவிாகொண டேகு வீா,லொ

---

* ஓதி - ஞானம.

னொருரு கைம்மா றுண்டோ வுமக்கென வுரைப்ப வன்
னோர், னனறென வுளமகளித்து ஞானமங் கையாகருசசொ
லவாா. (எ௫)

கதிர்மணி விளக்க லாமற் கனலகெழு மொருவி ளகருப்
புதிதீறு மனையிற சென்று புகுனுமெய வெதுமபி தீயகு
மதிநுதன மடவீர் புகரு வருநதுநா விழியி னானறி
யெதிரபுன லறுசு ரத்தை யெயயனை கடகக வலலீா. (எ௬)

அனறியு முலகய கூறு மவமொழி தனையு நம்மை
முனறவ மனைத்து மாற்றி முறறிய பயனு லீனமுள
னறினை யிழநத தாயபோற் கலஙகுமென பதையு மனுமி
னினறனைமின்னு மொனறு திகழத்துவ துளது கேண்மின. ()

காளத்தி காணப் பெற்ற கணகளே கண்க ளென்றுங்
காளத்தி நகரிற் கேகுங் காலகளே கால்க ளென்றுங
காளத்தி புகுஙக ருததே கருத்தெனறுங கயிலை நாமக்
காளத்தி புகழு நாவே நாவெனறுங் கற்றோா சொல்வா. ()

நரவடி வொடுசென்றெய்த நண்ணுதென கயிலைப் போ
க்கை, யொருவாதம் மாட விளக ணுரைபபினுங கயிலை சே
ர்வர், விரவுதம் மாட லாலச் செலவினை விலககி ஞேரு, மிர
வியு மதியும் வாணு ளிருப்பாவெ நிரய மெயதி. (எ௯)

ஆதலா லனைய மீறும் மணிகிளர் திருககா ளத்திக்
காதல்கூர் செலவிங் கெமமாற் கடிநதிடப் படுவ தன்றென
ரோதினு ரவர்ம னத்தோ டொத்தில வொனறு மச்சொன
மாதரார் தமக்கு நன்கு வாயமையா வாயதத வனறே (அ0)

அனையவா மொழிகேட டமபொ னணியிழை மகளிா
மூக்கட, கனியினை யடையப பெறறுற கதிரிளம பரிதி முனை
னாப, பனிநிக ருடலஃ யாதுபடினுமென னுலக ரெலலா,
மினையொன றிகழி லெனமற றிகழநதிலர் புகழுநதா லென
கொல். (அக)

எம்மையெவ வகையி னுனு மிறைவனெறென கயிலை சேர்பபா
னுமமையின நிரககின றேமென நுவரவ ரெதிரி றைஞச
வமமற வாகணன றென்று வளையறி யாம லலலில
வமமினெம பினன ரெனறா மகிழநதுள மிருவர் தாமும்.()

இருவாத நிழலும போனற விருவாகுற றேவன மாதா
பொருவரும வளஞசு மநது போதரக களவா தமபூா
லையிருள யாமத தெயதி யதரிடை யிருகா ததிற
பரவையின முகடடெ ழுநத பரிதிவா னவனைக கணடாா ()

வெயினமுதி ரளவு மேகி யினபதி யொனறிற றஙகிக
கயனமலி விழியாா சினனுள செலவொரு கரக மீரால
வயனமலி செநநெ லோஙகி வளாவள நாடு கணணுற
றயனமலி தலஙக ளிறபுக கமலலை வணஙகி யேகி. (அச)

காவிரி யொழுகு வலலி காலகளோண கிளைய வறறின
மேவிய சிறுகால காமபு விளைவய றனிாகள போனற
பூவிரி யிளநதண சோலைப புகழவள நாடடி னுககோா
கோவென விளஙகா நினற குடநதைமா நகரங கணடாா ()

பனனிரு பருவத தோாகாற பவநதெறு கஙகை யெயதுங
தனனிகா தடஙகோ றறகுச சாாவினை யிலரோ யாயும்

பொன்னனை யவர்தா ழூழகிப் புராரியை யிடங்க டோறுஞ்
சென்னியின் வணங்கி வைகிச் சென்றனா தில்லை நோக்கி.()

பிறைதவழ் மவ்லி யெம்மான் பிறபதிகளும்வ ணங்கி
மறுவறு மதிமு கத்துமங்கைநல் லவர டைந்து
குறைவறு பரமா னந்தக் கோதிலசெந் தேன டிக்கப்
பெறுநக ரொலலை யிறைறுழந் தெயதினர் பெரிது வந்து. ()

வேலையிற சுருதி யாகுமவீதியை வலஞ்சூழந் தேகி
யாலயத தெதிர்வ ணங்கி யணிவலம புரிவுற றுல
மூலநற் பொருளை யேத்தி மும்முறை வணங்கிச சென்று
மாலயற கரியா னுடு மனறெதிர் சென்று புககார். (அஅ)

மேறபடி வேறு

சிறுப்புலியுங் கோட்புலியுஞ் செழுமலர்தூ யருச்சனை யே செய்யா நின்ற, வறபபுலியுங் கண்டுகொளும் பெருமானைக் கண்டுமிகு மனபா லோடி, மறபபுலியி னதணமருங்கி னசைத்தருளும் பெருங்கருணை வள்ளால் யாங்கள், பெறப் புலியூர் மனறினடம் புரிநதாயென் றிறைஞ்சியுளம பெரிது வந்தார். (அக)

பெணபடைத்த வொருபாக னைந்தொழிலு டகவமுதம் பேணித் தாங்கள, கணபடைத்த பயனபெறக்கண டுவந்துமீண் டந்நகரிற் களித்துச சினனுள், பண்படைத்த மொழிமடவா ரிருந்துசிவ கங்கையினும் படிந்து மன்றில, வண்படைத்த வரவணிவோற் றொழுதுகட லாடுதறகு வழிக்கொண் டாரால். (கo)

இந்திரனை யஞ்சிமுனம் புகவொளித்துக கிடநதமலை யி
ருஞசு ருமீன, வநதருகு முடபுதைய வடிபபமக பதிவயிர
வாடடாக் செனறு, சிநதைகவல வுறவெழுநது செநதுகிர
கண டுதிரமெனத தியஙகி மூழகு, மூநதுதிரை வாரிதிகண
டதினமூழகி மகளிரமகிழ வுறறு மீணடு. (௯௧)

தில்லைநகா மணிமனறத தெமபெருமான றனைமறிதது
ஞ செனறு தாழநது, முலலைநகை மடமாதர் தெனகயிலை
காணுமவா மூநத வபபாற, செலலமினட கருஙகாடடி லுட
னபோது களவாஞா செயயா வணணாந, தொலலைமறை புக
ழபரம னருளினுற பலாவநது சூழவ ரனறே. (௯௨)

கஙகுறெறூர் தஙகுமிடங களிலவநது மாதவராயக க
லநது சூழவன, சங்கரனின னணமாத ருடபகைஞ ராந்தவ
ராற றப்பி யேகி, மஙகையுமை தவம்புரியுங காஞசிமா நக
ரிறையை வணஙகி யேததிந, திஙகணமுடி யமாநதிருக
* காளகிரி கணடுவந்து செனறு சோநதார். (௯௩)

சுததமுட லுயிாபெறசசெய தருளுநதிப புனனமூழகித
தூய நெஞசச, சிததகணந தொழுதேதது 'மருடசிததி வடு
கனடி செனறு தாழநது, புததியொடு முததிதரு சிவலிஙகந
தனைவணஙகிப புறதது வநது, மெயததவொரு புராணிகனை
யததலததின பெருமையெலாம வினவி நினறூா. (௯௪)

---

* காளகிரி - வைரவக்கடவுளமலை. காரிசைலம காரிக
கை எனப பிறநூலகளிறகூறபபடுவதும் இதுவே: காளம
காரி எனபன ஒருபொருடசொறகள.

கலிவிருத்தம்.

வினவி நின்ற விளங்கிழை மாதரை
மனம கிழ்ந்து மறையவ னேகியே
வனைத ருமபுக ழித்தல மானமிய ங்
தனையி யும்புவல யானெனச் சாற்றினன். (கரு)

முன்ன னோர்ந்து மூழுவலி வாலிதான
றனனி லிங்கமித் தனைகயத தினகனை
மன்னு றுமபடி வைத்தருச கித்தனன
பன்ன ருந்துதி பாடினன் ஞடினன். (கசு)

முடித்த ருச்சனை முனபெனப பெட்டகத்
தெடுத்தி ருத்திட வெண்ணி யெடுத்தன
னடுத்த வதத னசைந்தில ஞதலாற்
பிடித்தெடுத்தனன போதகிரு கையினும். (கஎ)

பின்னு மெந்தை பெயர்ந்திலன் றனனரு
டன்னை யனறித தனித்தோர் தருமனபயு
மன்னி நின்ற வலியு மசைக்கரி
தென்னி னமபனை யாவ ரசைபபவர். (கஅ)

கண்டு வாலி கலங்குபு வாலிஞற்
றண்ட நாண்மதி வேணியற சுற்றினன
கொண்டு காலிற குனித்துகை யூன்றினன
றண்ட கூட மளவு நிமிர்ந்தனன. (க௯)

இன்ன வாறிக் கெடுப்பவும் வந்திலன
முன்ன மாது முலைத்தழும புற்றருண

மன்னன் மேனியில் வாற்றழும புறறது
பினனர் வாலவிட டுயிர்த்திது பேசினன. (௪௦௦)

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

நீயே கருணை நினைந்தவந்தா லனறியுனைப்
பேயேன வலிதிற பெறறதற கெளியையோ
தாயேநின மேனி தழும்புபட்டத் தீங்கிழைத்தேன
நீயேயென்ன செயவேனென்ன செயவேனென றுள்ளுடைந்து.

ஆவா விளமகவை யனனைகருங் காட்டுநடு
மேவா வருளால விடுத்த தகைபோலக
காவா தடியேனைக கைவிட டிவணிருந்தாய்
தேவாதி தேவயான செயத பிழையுளதோ (௪௦௨)

என்னுயிர்நீ யென்றுணைநீ யென்னுடைய வாழ்வுநீ
யுன்னையுநீ யத்தனுஞ் யாரிய குறவெனககுப
பொன்னனைய வேணிப பொருப்பே யருட்கடலே
நின்னை யலதாவி நில்லாது நில்லாதே. (௪௦௩)

என்று பலமுறையு மேத்தி யவனிரப்பக்
கொன்றை மலர்புனையுங் கூத்தப பிரானெதிர்தோ
ன்றி மணிபுரையிந் நீத்தடத்தின் காட்டிருப்பை
யென்று மனமகிழ்ந்தோர் நாமென நிதுபுகன்றன (௪௦௪)

உள்ளமதி லென்று முவந்திருந்து நின்பூசை
கொள்ளு மியலபேங் குழைந்திடே லென்றுரைத்துத்
துள்ளு மிளமான சுமந்ததிருக் கையுடைய
தெள்ளமுத மன்றான சிவலிங்கத் துற்றொளித்தான. (௪௦௫)

கலித்துறை.

கங்கை யாறுதன முடிமிசைக கரந்துகொண டதிலோ
ரங்கை நீர்சொரி பவர்க்குமே ஞாலகின் யளிக்கும்
பொங்கு நீர்கைச யாளியத தடங்களை பொருந்தி
யங்கெ ழாவுள மறிந்தனன வ்ரலியென பவனே. (௧0௬)

ஈச ஞொனை விடுத்திவ ணிருந்ததித தடத்தி
ஞசை யால்ல திலையிதை யழிப்பபலென றதிாதது,த்
தேசு லாமதி தவழபெருங் குடுமியஞ் சிலமபொன
றேசி லாமிகு வீரனங் கெடுததெறிந திட்டான. (௧0௭)

எடுதது வாலியென பவனபெரு வலியிஞ விடட
வடுககல் வீழதலுந தடத்தினி லெழுநதபே ரரவம்
பிடிக்கு மாறுபின றொடர்நதென வெழுநதொரு பிரமன
பணடகும் வானமுடி யளவுமுற றனதுளி பலவும. (௧0௮)

சென று வானமிசை நுண்டுளி யுடமபெலாந் தெறிபப
நின று வானமுகில் கீழுற நீர்சொரி கினற
தனறி மேல்வரப பெயவது முளதுகொ லறியே
மென று வானவ ரியாவரு மருணடன ரிருநது. (௧0௯)

விலங்கு வீழ்ந்தன புட்பறந் தோடின விசுமபிற்
கலங்கி வீணையர் திசைதொறு மிரிநதனா கடிதி
லிலங்கு மாமணி யருவிகள சிதறின வெஙகுங
குலுங்கு பாதப மலருதிாந தனகுலை குலைநதே. (௧௧0)

மருநது மாமலை யுள்ளன சிதர்ந்திட மணணி
லரநதை நோயினர் புணணினர் வடுவின ரவைதீாந

தொருஙகு வாழநதனா மரிததவ ருயிாபெறீஇ யுயநதாா
வருநது மூபபினா காளைய ராயினா மனனோ (கககூ)

இனைய வாறது வீழத்லும வாலியுன னெடுதத
புனிதன வாழ்வதின றெறகுமா நதியதாயப பொஙகி
யனைய வாவிவெற பிழைததநீடு காசனுக கறையு
மினவி னேடலபோ லோடிய திாைநதுமுந நீரில (கக௨)

வாவி நீாததிடப புகுநதொாா மியறறினன வாலி
பாவை பாதியன மிருவரு ளுறறிடப படடான
மேவு தீதெொழில வழியினு நனமையாம விலஙகி
ருவி னறநெறிழில வழியினுந தீமைசாா தருமால. (ககந)

மணடு நீாதட மாறதாய முறறிய வணணங
கணடு வாலியெம பிரானகருத திதுவெனிற கருதிக
கொணடு நானசெயவ தெனனென மனநிலை குலைவுற
றணடா நாயகன றனைபபணிந தேகின னனமே (ககச)

இநத நீாழு குநாபவக கடறகளை யேறி
வநது வீடடைகு வருணமை யுணமையவ வாலி
தநத மாநதி யிதுபெரு மறையெலாந தளளு
நிநத மாவினை * மயறகுநீா வடிவமா நெருபபு. (கக௫)

வாலி நாதனைக் கணடொரு நாளடி வணஙகி
னூலி னுலொழி வுரைத்திடப படாதன நூறு
மூலமாகிய பாதக மாயினு முருககிச
சூல பாணித னுளகடைந தினபமே துயப்பார். (கக௬)

---

*மயல - சேதனை.

கயிலை போலவிம் மலைமிசைக் கண்ணுதற கடவுள்
சயில மாதொடு கணங்களோத தெடுப்பவாழ தருவன்
பயிலு மாதவா சித்தாவித் தியாதரா பலரு
மயவி லாவிதன மருங்குவிட டகன்றிடாா மனனே. (கஎ)
இத்தல ததியல் பிதுவென வுநதன னியமப
கிதி லததிரு நகைமட வாாயள நெகருக
கைத்த லததலா கொண்டடி வணங்கினா கணஞன
முதத லைபபடை யொருவனை யெதிாநதவா முறைபோல். ()
காலை யங்கதிற பூட்டையங கடமதொன றமிழ
மேலெ ழுந்துசெல கின்றம் தாா குடமென மேலை
வேலை வெங்கதி ரமிழ்ந்துற முழுமதி விண்ணின
பாலெ ழுநதது விரிகதி ருலகெலாம பரபபி. (கக)
குளிாசெய கின்றசெவ வநதிமா லையததலைக கொண்டு
களிசெய கங்குலம பெணவர வாலிறன கணட
வொளிசெய நமபனை யிறைஞ்சினா சென்றக மொன்றிற்
றெளிசெய நெஞசக மங்கையா தங்கினா சிறந்து. (௨௦)
திருந்து மாடக முகரியென கின்றகட செவியின
விரிநத வேலையம படததிடை யிருளெலாம விழுங்கிப்
பொருந்து மாமணி யென்னவந தெழுந்தது புட்க
ளருந்து வாரிச மலாமுக மலாநதிட வலரி. (௨க)
மாயை மாயிருள கழிந்தபின றிலகுகண மாத
ராய காலையி லெழுந்துகா ளததியை யடுக்கு
நேய மோடுசென றனரொரு பதியிடை நீனறு
போயி னார்மற்றை ஞானமுதென கயிலையைப் பொருந்த.()

அறுசீரககழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம.

இனிநகா குறுகிற றபபா லிலைநமக கிடனிக காட்டிற
றனியத ரிடையிம மீரதா தமைமயெலா மூயிரசெ குததுப
புனையிழை கவா துமென றுபொதிநதுமுன வைததபொலலா
நினைவினை வெளிபப டுதது நீனுறனா தொடாநத கனவா.()

கொடியவா நிலைகண டுளளங குலைகுலைந திளையா ண
ம்மை முடிவுசெய வதனுக கினறோ முயனறன ரொன்ன
மூத்தாள, கடிகமழ மலாததண சோலைக காளததி யண்ண
ல காப்பன, விடுபவ னலல னெனகாய வெருவனீ வெருவ
லெனறாள. (கஉச)

துணையிலை யென று தியா துணிநதுசெல பொழுதிற்
றோனறுத, துணை யெனுநத திருககா ளததித தோனறலைக்க
ணட நலலா, பணமலி யரவின வாயிறபடடமென றேரை
போலக, கணைபுரா களவா கைபபட டிருபபினுங கவனறு
ரலலர். (கஉரு)

அரவினவாயத் தேரை தனனை யகறறினன றளிபபான
போலக, கரவரி னின று நீககிக கனனியா தமமைக காக்க
த், திருவுளங் கொணடு மிகக தெனகயி லாயத தெமமான,
விரைவொடு மலாகொய தெ..ணடா வேட்முற றடைநதா
னனறே. (கஉசு)

கனனியர் பொருளவி ழைநத களளவே டதத ரநத
கனனியர் தலைவி ழைநத களளவே டததற கண்டு
கன்னியர் தமமை விட்டுக கதுமென விரிநது போனார்
கனனிய ரருகு வநதான கறையிட றொளித்து நினறான, ()

மாதவ வடிவங் கொண்டு வந்தருள் வள்ள றன்னை [நிப்
யாதுலா நிதிய வைப்பை யெதிர்ந்தென வெதிர்ந்து போற
பாதபங் கயமி றைஞ்சிப் பரிவொடு நிற்ப வையன்
கோதையீ ரெங்கு வந்தீர் கூறுமி னென்னச் சொல்வார். ()

திங்களொ வெண் கண்ணி வேய்ந்த செஞ்சடைச் சிவன் மாந்த
மங்குன்றோய் மதிலு டுத்த மதுரைமா நகரவந் தினனோ
கங்கைசூ டிறைவன் வாழுங் காளத்தி நகரிற் சென்றே
யுங்களை விடுப்போ மென்று வுறுதியா மொழிமொழிந்தார்

ஆதலி னடிச்சி யேமின வருட னடைந்தே மிங்ஙன [லைப
நீதிழைத் தமைப்பபொ லங்கொண் டேகிடச் செறிந்த கா
பூதர வில்லிக் கன்பு பொருந்துநீ ரிவணவந் தெய்துப
போதலு மவர்ப யந்தே போயினை ராய வென்றார். (க௯௦)

மாதர்சொல் வினவிக் கள்ள வடிவுடை வள்ள லாருங் [ளுப்
கோதையீ ருமைக்காளத்தி கொணர்ந்துபோய் விடுதுமென
பாதபங் கயமவ ருத்திப் பார்மக டவத்தி னாலே
யேதமி லவரைக் கொண்டே யேகினா ரெம்பி ரானார். ()

அதரிடை யவர்ந டக்க வவ்வனத் தருக்க ளெல்லா
முதிருமன் புடையர் போல முகிழ்பெற நகைய வாகித்
ததைமலர்க் கண்ணீர் மல்கத் தாழ்ந்துபூப் பதத்திற்பெய்து
மதகரி யுடைப்பு லைந்த வள்ளல்பா னின்ற வன்றே. (க௯உ)

கலிவிருத்தம்.

புன்னை மாயவன் பேர்நறன பூத்தொளிர்
கன்னி காரங் கடுத்த கமலனை

மனனு பூவை மகபதி யொத்தன
வெனனை யாளிறை செலலு மிடததினே. (கநந)

கரிய வின்குயில் காளை மாறதன
வரிய நனமயி லாட வரிக்கணம
பிரிய மோடிசை பெடப விளைததன
கரிய தாடைக கடவுளைக கணடரோ (கநச)

நாவ லூரவரு நமபியொர் நாரிபா
லேவ வேகிய வெநதை யிவணிரு
பூவை மாருடன போநதனன காணெனுத
தாவி லாககிளி தனபெடைக் கோதுமால. (கநரு)

அறுசீர்ககழிநெடிலடிவாசிரியவிருததம.

மாந்தளி ரடிய தாக மறறதன வடுககண மான, வே ந்தெழிற் கொயலை கோஙகா விணககரங காநதள, காட்ட ப், பூந்துகி வணண வாடை புனைநதுபொற் புடைககாள மாது, தேநதுளி சிதறிப பூததாயச சிறபபொடு பணிந்து கினறுள. (கநசா)

வெள்ளில்பூங கொன்றை யாத்தி விளாமலா வேங் கை சேவால, வளளிலை மருதி ரதநி வாகைபுன னைகநாவ ல், களளவிழ் மலாக்கு ருநது காசைபூங கடமபு கோளி, யு ளளவை வனததிறசெனறே யொபபிறென கயிலைககுறறுன.

புரத்தய லடைந்தெம் பெமமான பொன்னனூர் தம் மை நோக்கி, வரக்கிரி யிதுவே வெள்ளி மலையது துர்ககை வெற்பு, பருத்தமும் மலைதா னீலப் பருப்பத மணிநீ ராறு, தெரித்தபொன் முகரி யீது சிறநதிடு மயூர தீர்த்தம். (கநஎ)

எனறமற றளவுங கூறி யிறைமறைந தேக னின்ற,
பொனறிகழ மேனி யாரும பொளளெனத திசைக ளொக
இ, யினறிவண விடுதருச சென்று ரிறையெனத தெளிந்து
சால, நனறுநன றெமகிங் ரயகி நணுகிய தென றுணைநதார.

அமிழ்திது மினிய மூவ ருநதமி ழுவநத வெமமான,
கமழ்குலை யரமபை சூழிக் காளததி நகரி னினறு, தமிழசங
கமராய வநதார தமமருட பெருக்கா லெனறு, குழிழசெறி
தடங்க ணலலார் குறைவிலா வியபப முறறார். (கச௦)

மாமணி பெற்றி ழந்த வறிஞனு மமுதைக் கையாற, பூ
மணிற றவறி வீழதத புநதியில லவனுந தேனு, வேமமார க
ற்ப கதழை யெயதியும பயினகொ ளாத, திமைகொள ப
வரு மொத்தோ மெனறுபின மனநதெ ளிநதார். (கச௧)

அருடபெரு வாரி யாய வணணலார் தாமிவ லூரிற,
பொருட்பொருட பெறவு ணர்நதிப் போயினா நமகென
றுழ்வென, றிருடசெறி மிடற்றோன றமமுன னெயதிய
தெணணி யெணணி, மருடகொடும பிறவி நீககு மாறிலபொ
ன முகரி யுறறார். (கச௨)

சிதநீர் மூழ்கிப பின்னர்த் திருவெண்ணீ றணிந்து சால
காதர்கண மணிபு னைந்து நவினறிறை யஞசெ ழுத்துங
கோதிலந் தாதி தனனைக கொளகையி னோதிச சென்றார்
மாதொரு பாகன றனபான மறிவிழி மடநல் லாரே.(கச௩)

களிப்பொடு நகையி லார்க்குக களிப்பொடு நகைவந தெய்த
வுளத்திலா னந்த முற்றி யுடலொளி யுடனவி ளஙகக்

களத்தினஞ் சுடைய வெம்மான சந்நிதி கடித் டைந்தா
ரளப்பரு மணப்பி ஞலே யாடினர் பாடி ஞரால். (கசச)

அன்னவர் தமக்கவ் வண்ணலவ்விலிங் கத்தின் கண்ணே
தனறொரு பாக முற்ற சங்கரி யுடனாவி ளங்கி
யுன்னரு மொளியி ரண்டா யொன்றுபட் டிருக்கக் கண்டு
கன்னிய ரடைந்த வன்பை யிற்றெனக் கழற லாமோ. ()

வையக முழுது முள்ள மாமணி யொளிக்கும் பசை
த, துய்யநன் மரகதத்தின் சோதியுள் ளவைக்கு மேலா
ம, பொய்யிலகா ரணமாய்த் தோன்றும் புகலரும் வடி
வை நோக்கித், தையல ரிருவ ருந்தாழ்ந் தெழுந்தொளி த
ன்மூன னின்றார். (கசரு)

நின்றிடு மணங்க ளுறை நிருமல னருளி ஞலே
தனறனி யொளியி னூடே தயங்கிடத் தானுடன் கொண்டான
பொன்றிகழ் மணிமார் புள்ளுப் புங்கவன் முதலோர் போற்றக்
* கன்றணி கரத்தெம் மனைக் கனமக ளுண வன்றே.

இறையொளி யுருவ டக்கி யிலிங்கமல வடிவா யுற்று
ன, பிறைநுதற் றைய லார்தம் பினவருந் தாதி மார்கள்,
கறைமிடற் றிறைவன் பாற்போய் கன்னியர் வந்தா ரிலலை,
யுறைவிட மெங்கென் றெண்ணி யொயயெனத் துருவி
ஞரால். (கசஎ)

நசஞ் ரிடமு நாடி யெங்கணு நாடி நாடிக
காசணி யலகு லாறைக கண்டிலோ மெனக்க லங்கக

---

* கன்று - கைவளை.

* கேச்ரத் தொலியன ரோகள கிடைததனா முத்தி நீவிா
பாசம தகறறி லியகம பதிடடியு மவாகள பேராவ. (கசக)

எனனவிண வாணி கூற வெழின் மட வீராபோ யுறறப
பினனிரண டிலிஙக நாட டிப பெயவனை யினாபே ரிட்டார
நனனில வேநத வென்று நவின் றுசங கமரி ருபப
வநதிலை யாத வனறு னதிசய முடனக ளிததான. (கறு0)

ஒளிமணிப பொலமபூண மாாப ஒனுபபிலசங கமரைத்
தாழ்நதிங், களிபெறு மடிக ளினனு மடியனே னுய்யு மா
றருன, முளிபுதற சிலநதி † முனன முறபிறப புணாதது
கெனனக், களிபெறு மனத்தா னெறறிக கணகரங் தவனி
யமபும். (கறுக)

கலிவிருததம.

கோதையர் கதைநலங கூறி னுமினி
யேதமி லுலணடினமுற கதையி யமபுதும்
யாதவ மனனமர்ங் தினிது கேளென
மாதவ வடிவனுள் வளளல கூறுவான (கறுஉ)

கன்னியர்ச்சருக்கம முறறிறறு.

ஆகத்திருவிருததம் - கூசச.

மதுரைப்பதியிலே, பரத்தையர்குலத்திலே, பெணணி
யற்கைமுழுதும அமைநத மாணிககவலலியெனபவள் ஒரு
த்தியிருநதாள். அவள் அரசிளயகுமரரெனனும் குடயகளை
அழகென்னும் கயிற்றாற்பூட்டி, அவாகள்மனையினுள்ளபொ

* கேசரம் - வணடு. † முனன - முதலியன.

க்கிஷசாலையென னும கிணறறிலேவிடுத்து, பொருளென னும ஜலமவறறுமபடி நாடோறும முகநது முகநது, மிகக பொருளீட்டி, வாழ்நாளிலே, பூரவபுணணியமுதிரசசியால கருபபமுடையளாகி, திருமகளும கலைமகளுமே சிவஞான மாதாகளாகி அவதரிததாரெனவும, வேதாகமஙகளை சிவஞானததைவிளககு ஒருருககொணடு வநதனளெனவும, உலகிலுளளோர் உவபபவும, மனமதனது செருககு அழியவும், இரணடுபுததிரிகளைபபெறறு, சநதோஷசாகரததிலே மூழகி, நீராட்டி, முலைபபாலூட்டி, பறபல அணிகளைபபூட்டி, தொட்டிலிலிடடுததாலாட்டி, திருஷடிதோஷமணுகாவணணம இரணடுகணமணியும்போல வளாத்துவந்தனள அநநாளிலே அபபுதலவியா பெணணிலககணமுழுதுமமைநது, இலககுமியினும பேரழகுடையராகி, மௌளககவிழநது, நிலைதிலிருநது, தவழநது, நடநது, ஓடி, பிள்ளைப்பிறைபோல நாளுககுநாளவளாநது, பேதைபபருவஙகடநது, பெதும்பைப்பருவமுடையராகி, பறபலகலைகளையும கறகுமநிலைமையயடைய; ,அதைககணட மாணிககவலலி மனஙகளிதது, தமககுரிய கலவிதொழில்களை அவரறிநதுகறகும் உபாயததை உளளேசிநதிதது, விரகமிகுதறகேதுவாகிய சிறசிலலீலைகளை மாடமுழுமையும சிததிரித்தும, போகவோசையபயிறறுகினற மயிலமுதலிய பறவைகளையும் யாழமுதலிய கருவிகளையும் மிககசேகரித்தும, சூரியனிடததிலே இருளைபபழகுவித்தலபோல அவாகளுக்கு காமககலவிகளையும் கானத்திறஙகளையும கறபித்தனள.

அவள் இவவாறு மிகமுயனறு கறபித்தும், அவர்கள்
உள்ளததிலே சிவபிரானவெளிபபட்டுநினறு சிவாகமங்க
ளெனனும அபரஞானஉணாசசியையும, பநதபாசததைப
பறறறககளையும அனுபவமாகியுளள பரஞானஉணாசசியை
யும, நநதளித்தலால, அவாகசூ வறியகாமததிலேபயிலாது,
கரணஙகளுககு விஷயமாகிய யாவும சிவமெனககணடு,
வேறு மாயாவிசித்திரததோறறம இலலாதவராகி, இவவ
னுபவம நிலைபெறுதறபொருட்டு சிவனடியாாகளைத தேடித
தேடி,காணபபெறின துதிதது துதிதது, அவாகளதிருவடி
களை சிரசிலே சூடிசசூடிவணஙகும தொணடிலேயிருநதவ
ராயினா. அனறியும,வேடஙககுறிபபுகள வஞசமொழிகள
பழிபபுசசிநதனைகள பாவசசெயலகள முதலியவறறுளளே
ஒனறுமபற்றாதவராகி, பெருமபபபருவமடைநத அககா
லத்திற்றனே, உலகவாக்கியஙகளிலே ஊமையாபோலாகி
ஐந்திநதிரியங்களையும அடககிப் பேதையராகியும, சிவவா
க்கியஙகளை உசசரித்தலில நாமகளபோனற நலவாககுடை
யராய் ஆசைமுதிாநது பேரிளமபெணணென ஓஙகியுமிருந
தனா. இஙஙனமிருககுஙகால, கடைசசஙகத் தலைமைபபுலவ
ராகியிருநத நக்கீரதேவநாயனார் தெனகைலையையடைந்து,
கைலைபாதி காளததிபாதியாக ஞானவநதாதிபாடியதை
யும்,சீகாளத்தியப்பரது சோதிசொருபத்திற கலநததையும
தொண்டராறகேளவியுற்று, பேரானந்தமுடையராய, நா
டோறும் அந்த ஞானவந்தாதியைப பாராயணஞ்செய்து
கொண்டு, நாகலிஙகபபெருமானைக் கண்ணீறகணட கணண
ப்பநாயனார்போலவே கேளவியினாலேயே பூசல் புனைதல்

உண்ணல் உடுத்தலாதிகளில் வெறுப்புடையராகி, காளத்தியைத் தரிசிக்கவேண்டுமென்னும் அவாவையேமேற்கொண்டிருந்தனர்.

அதுகண்ட மாணிக்கவல்லி மகளிரைநோக்கி, "பெண்களே, மழைபொழிந்த காலத்திலே விதைத்துப்பயன்கொள்ளும் உழவர்போலக் காளையர்கள்வந்து கவிகின்ற இளமைபெற்ற இக்காலத்திலே பொருள்பறியாது விடுத்தால் நுங்களுக்கு இளமைப்பருவம் பின்னர்வாய்க்குமா? கலவியினாலும் கட்டழகினாலும் முதிர்ச்சியுடையராகி எக்காலம் பயன்படுவீரென்று காத்திருந்த எனக்கு, நீவிர்செய்யுமுதவி இவ்வளவுதானே? பயன்படாத உங்களிடத்திலே பெண்ணிலக்கணமுற்றும் அமைந்திருத்தல் ஈகையில்லாதவனிடத்திலே பொன்னும், அவையையஞ்சுவோனிடத்திலே அறியகல்வியும், வீரமற்றபேடிகையிலேவேலும், வாய்த்திருத்தல்போலாம் நீவிர், இளமைப்பருவத்திலேயே என்பாலுதித்த எனது அழகுமுழுமையுங்கெடுத்ததேயன்றி, உங்கள்பொருட்டுச் செலவிட்ட திரவியத்திற்கு உதவியொன்றும் புரிந்தீரில்லை. மணிமந்திர ஔஷதங்களாலும் பலவகையக் கிரயங்களாலும் ஆடவரைமயக்கி அவர்பொருளைக்கவர்ந்தால் சிவபெருமானுக்கும் சிவனடியார்களுக்கும் உதவியாகாதா? அழகு சிறிதுமில்லாதவரும் அணிமுதலியவற்றால் அலங்கரித்துக்கொண்டு தம்மை அழகுடையார்போலக்காட்டியும், பிழையில்லாத ஆடவரையும் பிழையுடையராக்கி பொய்யன்புபாராட்டி உண்மையொழிந்து அவர் பலமுறைவேண்டஇருந்தும், நாடகத்தாலும் நல்லிசைகளாலும் மயக்கியும்,

பொருளீட்டிக்களியாநிற்பர். நீவிர் எவற்றினும் சிறந்திருந்தும் இங்ஙனஞ்செய்து பொருளீட்டாது இளமையைக்கழித்துவிடின் மூப்புமுதிர்ந்தவழி உம்மை இளைஞராவிரும்புவரோ?'' என்று இன்னனவாகிய தன்குலச்செயல்களை யுரைக்க, அவையாவும் கவிழ்த்தகுடமீது விடாதுபொழியும் மழைநீர்போலச் சிறிதுமநுழையாது புறங்கழியவன்ற கன்னியருரைப்பாராயினார்.

“அன்னையே, மின்னல்போலத் தோன்றியழியும் இவ்வுடம்பை வளர்க்கவிரும்பி கொடிய தீவினைகளை இயற்ற எமக்கிசைப்பது நினக்குத்தகுதியா? இப்பியிலுதித்தமுத்தானது அந்தஇப்பிக்கு ஒருதவியையும்புரியாது தம்மை அணியத்தக்கவர்மேனியை அடையும்; அதுபோலவே, நின்பாலுதித்த யாங்களும் நினக்கு ஒருதவியையும்புரியாது சிவபிரான்றிருமேனியிலே கலத்தலையடைவேம் பரமனையழைத்துத்தரும் பஞ்சாக்ஷரத்தையுச்சரிக்கும் எங்களுடைய வாய் மனிதரையழைத்துத்தருமமந்திரங்களை மறந்தும் உச்சரியா: பற்பல அணிகளைச்சுமக்கினும் பாரமேயன்றிப் பயனுண்டோ? ஓர் உருத்திராக்கத்தை ஒருதினம் உடலிலணியில் வினையாவும் விட்டொழியுமே? கஸ்தூரி சந்தனமுதலிய கலவைகளைக் கலந்து கலந்து ஓய்வில்லாமல் உடலிற்புனைந்தாலும் சிறிது மலம் அகலுமோ? விபூதியை விரும்பியணியில் அம்மலம் யாவும் விரைந்தொழியுமே? மிக்கவொளிபடைத்த தீபத்தையுடைய வீட்டிலே இருள் நுழையுமா? அதுபோலவே, எம்பிரானிருக்கும் எங்கள் உள்ளத்தில் அறிவையொழிக்கும் காமநோயணுகுமா? தத்துவங்களுக்கு அதீதமாகிய தனியிடத

திலே விமலனைக்கலந்து மெய்ம்மையின்பம் அனுபவித்தயாங்கள் மாண்டுபோகும் மனிதனைக்கலந்து பொய்ம்மையின்பத்தைப் பொருளெனக்கொள்வமா? களிப்பைவிளைக்கும் யானையைவிரும்பியேறுவோர் கழுதையையேற விரும்புவரோ? அதுபோல, சிவதருமங்களை மேற்கொண்டயாங்கள் உம்முடைய குலதருமங்களை மேற்கொள்வமா? இம்மைமறுமை இன்பங்களைப்பயக்கும் எம்பெருமானை வழிபடும் யாங்கள் பொய்ம்மைப்பொருளை நாடி, புலையவரசனைப் புகழ்வமா? இம்மையில் அறங்களை இயற்றாது பொருளீட்டில் மூப்புமுதிர்ந்தக்கால் முறைப்படி அறங்களை இயற்ற முடியுமா? நீயேசொல்வாயாக. உண்டசுவையமுதையும் உடனே மலமாக்குகின்ற உடலைவளர்க்குநிமித்தம் தீயதொழில்களைப்பியற்றித் திரிதரும் மனிதர்களை மக்களுள்ளேபதரென்று மதிவல்லோர் கூறுவர். கணிகைமாதர்கள் உள்ளுறவில்லாமல் வெளியுறவுபாராட்டிச் செல்வமனைத்தையுங் கவர்ந்துகொண்டு நம்பியஆடவரை நரகத்துமிடுதலால் கள்ளரினும் கொடியவரோ ஆவர். குயிலானது காக்கையோடு ஒருகூட்டிலே கலந்திருப்பினும் அக்காக்கையின்செய்கையிலே பழகாததுபோல் உம்மோடுயாங்கள் ஒருங்கிருப்பினும் உமது தொழிலிற்பயிலேம் ஆகையால், எங்களை வசப்படுத்துதலை இன்றே மறப்பாயாக" எனவற்புறுத்தினர்.

அதுகேட்டகொடிய தாய் மனம்புழுங்கி, மகளிரைச்சீறி, "யான் மலடியுமாயினேனில்லை: மக்களைப்பெற்று மகிழ்ச்சியுறும் சிறப்பையுமடைந்தேனில்லை நல்வினை புரிந்தோரோயன்றி ஏனையோர் தம்புதல்வரா லுதவிபெறுவரோ?" என

கனனியாகள் தஙகளநிழலபோனற இரணடுசேடியர்கள வேணடியதிரவியஙகளை உடனகொணடுவர, ஆததயாமததிலே குறிததஇடஞசாாநது, களவரோடு, விடியுமமுனனரோ இருகாதஙகடநது, மறுதினமுதல இடையிலுள்ள தலஙகளையெலலாம தரிசித்துககொணடு, சோழநாடடையடைநது, கும்பகோணமுதலிய தலஙகளையிறைஞசி, சிதம்பரததையடைநதனா. அஙகே திருவெலலையவணஙகி, வீதிவலமவநது, ஆலயததெதிரோபணிநது, பிரதக்ஷிணமபுரிநது ஸ்ரீமூலடடானேசுரரையும பஞசகிருததியநடனமபுரிநதருளும் சிறசபாநாயகரையும சிவகாமியமமையையும கணபடைத்தபயனபெறககணடு, தரிசிதது, பரவசபபடடுததுதிதது, அததலததிலுள்ள சிவகஙகை குயயதீாததமுதலிய தசதீாததஙகளிலும ஸநானமசெயது, காலநதோறும் சுவாமிதரிசனமசெயதுகொணடு, சினனாளவசிததிருநதாா. பினபு பிரியாவிடைகொணடுநீஙகி, இடையிலிருககும தலஙகளைவணஙகி, காஞசீபுரததைசசாாநது, திருவேகமபநாதரைததரிசிததுத்துதிதது, திருககாளகிரியெனனும தலத்தையடைநது, நதியிலேஸநானமசெயது, சிததகணஙகளவழிபடும் சிததிவைரவரைவணஙகி, வலமபுரிநது, யாவருககும போகமோக்ஷஙகளைப்பாலிககும வாலிநாதரைததரிசித்துப்பரவி, புறததேவநது, ஒருபுராணிகரைககணடு நமஸகரிதது, அததலமானமியததைவினவ; அவர் சொலவாராயினர்.

“மஙகையர்களே, முற்காலத்திலே முழுவலிபடைத்த வாலியெனபவா தமது ஆனமாாத்தலிஙகத்தை இத்தடாகததினகரையிலேவைதது, திருமஞசனமுதலியவற்றாற்பூசித

து, தோததிரஞ்செயது, அனபுமேலிட்டு ஆனந்தககூத்தா டி, வழககபபடியே பூசைபபேடகததில எழுநதருளுவிதத றருக் கரததாலெடுகக, பெருமான அசையாமைகணடு, இருகையினும இறுகபபிடிததெடுததனா. அஙஙனம எடுதது ம அசையாமையால மனஙகலஙகி, அபபெருமானை வாலினு லே மிகவும சுற்றிககொணடு, கரஙகளையூனறி, அணடகூட மளவும நிமிாநதுபெயாககவும, பெயராமைநோககி, வாலை விடுவித்து, பெருமூசசெறிநது, துதிககததொடஙகினா. "தேவாதிதேவரோ, தேவரீா திருவருளவைதது வநதால லைது பேயேனவலிநது பெறுதறகெளியீரோ! வாலினாலே உமதுதிருமேனியில தழுமபுபடுத்தி நீஙகிழைததேன! நீயே ன எனசெயவேன! எனசெயவேன!! ஆ ஆ! இளமபருவததிலே அனனையானவள கடுஙகாட்டினடுவே அருளினறிவிடுத்த தனமைபோல அடியேனைககாவாமல கைவிட்டு இஙகேவீறறிருககினறீா. யானசெயதபிழையுணடோ! கிருபாசமுததிரமே! எனனுயிாநீ, எனறுணைநீ, எனனுடையவாழவுநீ, அனனையுநீ, அததனுநீ,இஙகு எனககு உறவாக வேறுயாவா உளா? நினனைநீஙகில எனதுயிா நில்லாது, நில்லாது" எனறு பரிநதுவேணட, அபபிரான பிரசனனராகி, "அனபனே, யாம இவவனததிலே இததடாககககரையிலே வீறறிருததலை விருமபியுளளோம, இதுபறறிக கவலையடையேல. இனறுமுதல உனதுளளத்திலே வீறறிருநது நினபூசையை அஙகீகரிததருளுவோம." எனறு ஆஞ்ஞாபிதது, சிவலிஙகததிலே மறைநதருளினா.

அதுகேட்ட வாலியெனபவா இப்பெருமான எனனை

விட்டு இவணிருந்தது இத்தடாகத்தினது ஆசையாலன்றி வேறில்லை. ஆகையால், இதை அழித்துவிடுவேனென்ன அதிர்ந்து, ஒருபெருமலையையெடுத்து, நீர்த்திவலைகள் மேலுலக முற்றுஞ் செல்லும்படி ஓங்கியெறிந்தனர். எறிந்தவழி, அம்மலையினின்றும் சிதறிய மருந்துக்களால் அனேகர் உயிர்பிழைத்தல்முதலிய நலங்களையடைய; அத்தடாகமும் அழிவில்லாமல் யாவர்க்குமுதவியாகப் பெரியநதியாகி பெருகிச்செல்லுதலை வாலிகண்டு, இப்பிரானதிருவுளம் இதுவேபோயின் யான்செய்வது யாதெனப்பணிந்து சென்றனர். ஆகையால், இந்நதியில் மூழ்குவோர் பவக்கடலைக்கடந்து முத்தியாகிய கரையையடைவர். இது தீவினையென்னும் செத்தைக்கு நீர் வடிவமாயிருக்கும்நெருப்பர்கும். கைலைபோலவே இம்மலையிலும் வாலிநாதர் உமாதேவியோடுவீற்றிருக்கின்றார். இப் பெருமானைவணங்குவோர் செய்த பாதகமனைத்தையும் நீத்துச் சிவகதியெய்தப்பெறுவர். இத்தலமான்மியம் இது வாகும்.” என்றுரைக்க, கன்னியர்களிசிறந்து, அவரை மலர்கொண்டருச்சித்துவணங்கி, அன்றிரவிலும் வாலிநாதரைத்தரிசித்து, ஒருமனையிலே தங்கியிருந்தார். இவ்வாறு தங்குமிடந்தோறும் இவர்களுக்குக் கள்ளரால் ஆபத்துவிளையாவண்ணம் சிவபெருமான் பல அடியவர்வேடம் தாங்கிவந்து நாடோறுங் காத்தருளினார்.

தங்கியமங்கையர் அருணோதயத்திற்கு முன்னரெழுந்து, நியதிமுடித்துச்சென்று, அன்று ஒருபதியிலேதங்கி, மறுதினம் தென்கைலைக்குச் சமீபமாகச்செல்லுங்கால், கள்வர்கள் இனி நகரங்குறுகி விட்டது; இதுகடந்தால், நமக்கு

இடமவாயககாது ஆகையால,தனிதத இவவனத்திலே இங் நாலவரையும உயிரபோககி ஆபரணஙகளைககவாவோமெ னறு உடகொணடிருநத பொலலாநினைவை வெளிபபடுதத, அநநிலைகணட இளையவள உளளமநடுநடுஙகி, "தமககையே, இவாகள நமமைமுடிததறகு முயலகினறனா." எனறு அறி விததனள. அதுகேடடமூததாள "தஙகையே, இவவளவுங காததுவநத காளததியணணலா இனிககாவாதுவிடாா நீ அஞசேல, அஞசேல" எனததேறறி, கவலையறறு நிறகுந தருணததிலே, தெனகைலாயபபெருமான பாமபினவாய ததேரையைவிடுவிதது்ப் பாதுகாபபாாபோலக களவரினின றுமநீககிக கனனியரைககாககத திருவுளஙகொணடு, மலா கொயதுதொடுககும தொணடாவேடநதாஙகி அணுகினா. அவரைககணடவுடனே களவாகள விாைநதோட, பெருமா னருகுவநது, தமமை அனபொடுவணஙகிநினற கனனியரை நோககி, நீயிா, எஙகிருநதுவநதீா?" எனறுவினவ, அவாநட நதயாவும விணணபபஞசெயதனா. பெருமான "மஙகையீா, உமமைக காளததியிற்சோககினறேம, வருவீராக." எனற ழைததுககொணடு, நிலமகளதவததால திருவடிகள நிலந தோயசசென்று, தெனகைலையைசசாாநது, கனனியரை நோககி, "இதுவேகைலைமலை; அது தூாககைவெறபு, அமம லை நீலபபருபபதம; இநநதி பொனமுகரி, இது மயூரதீாத தம" என மறறவைகளையும அறிவிதது, மறைநதருளினா.

கனனியா திசைகளை நோககி, பெருமானைககாணுமை யால, இஙகேவிடுததுசசெனறவா இறைவரெனததெளிநது, "ஆ! ஆ! தெலுஙகுவழஙகும் இததலததிலே நமபெருமான

தமிழ்ச்சங்கமராய் நணுகியது சால நன்றுநன்று." எனவிய
ந்தும், "அந்தோ! முதல்வனை அணுகப்பெற்றும் முத்தியினைப்
ம்பெறாமல், மணிபெற்றிழந்த வறிஞனையும் அமுதம்பெற்றி
ழந்த அறிவிலாதவனையும் நிகர்த்தோமே!" என்று துன்பு
ற்றும் மயங்கினன்று, பின்பு "ஓகோ! இங்குள்ள சிறப்புக்க
ளையெல்லாம் அருட்பெருமானே தனித்தனிவிளக்கி அருள
ப்பெற்றேம், நமக்கு என்னகுறை" எனத்தெளிந்தனர், அ
தன்பின்னர் பொன்முகரியிலே ஸ்நானஞ்செய்து, திருவெ
ண்ணீறணிந்து, உருத்திராக்கவடம் பூண்டு, பஞ்சாக்ஷ
ரங்களையுச்சரித்து, நியமப்படி ஞானவந்தாதியைப் பாராய
ணஞ்செய்துகொண்டு, சந்நிதியையடைந்து, நமஸ்கரித்து,
பிரதக்ஷிணஞ்செய்து, அளவிடப்படாத அன்பினாலே நடனம்
புரிந்து துதித்து, பரவசப்பட்டுநிற்க; பெருமான் திருவருள்
கூர்ந்து, அச்சிவலிங்கத்தின்கண்ணே அரிய செவ்வொளியும்
மரகதவொளியுமாக அம்பிகையோடு தரிசனந்தந்தளித்து,
அவர்களது உழுவலன்பைநோக்கி, திருவுளமகிழ்ந்து, விஷ்
ணுவாதிதேவர்கள் வணங்கவும், உமாதேவியார் நாணவும்,
அவ்விருவரையும் தம்முள்ளே கலப்பித்தருளி, முன்போல
வீற்றிருந்தனர். அப்பொழுது, அவர்கள்பின்வந்த தாதிமார்க
ளிருவரும் கடவுளிடத்துச்சென்ற கன்னியர்வந்தாரில்லையே
எங்கிருக்கின்றனரோவென்று தேடித்தியங்கியவழி, "அவர் முத்
தியையடைந்தனர். நீங்கள் அவர்கள்பேரால் சிவலிங்கப் பி
ரதிஷ்டைசெய்வீராக." என்று அசரீரிவாக்கியமெழ; அது
கேட்டு, அவர் கன்னியிலிங்கமென இரண்டு இலிங்கப்பிரதி
ஷ்டைசெய்து, நற்கதியடைந்தனர். என்று சங்கமேசர் உப

தேசிதது, அவவரசா வேணடுகோளினபடியே சிலநதிமுத லியவைகளின பூாவஜனமசரிததிரஙகளைப புகலததொடஙகி னாா.

சிலந்திமுதலமுற்கதைச்சருக்கம்.

கலிவிருததம

தணணாந தாமரை சாாநதுறை நானமுக
னணணுந தோறற நவிறறி யிருககவும
விணணின மே * வகி லததொழில வீறுளான
கணணில வநதிடு காதலசெய கானமுனி. (௧)

உறற மாதவ னூற னெனபபெயா
பெறற வனனய னோடு முரணுபு
சறறு மெணணில ளுயசசகந தநதிடச
செறற மோடயன சிநதையி லெணணினன. (௨)

அனன னூாதி யழைதத தறிநதவன
முனனா வநதற முறற வெருணடுநீ
இனன நூலசெய சிலநதிய தாகென
வினன லெயதின னேததி யிறைஞசினன. (௩)

கமல நானமுகன கணடு வெருவனீ
விமலன மேவில வேழ வனததிடை

* அகிலத்தொழிலவீறுளான - விசுவகனமன.

யமனும் வில்ல வனத்தி லடைந்தி
லைமவி லாவுலன் டாயவனை வைகியே. (ச)

தேவ தேவனைத் தெனகயி லாயனை
யாவ லோடு மருச்சித் தருங்கதி
மேவு வாயென வெண்ணிற வுந்தியை
நாவின் வைத்திடு நான்முகன் கூறினான் (ரு)

அனைய பான்மையி னன்றேனை சிலம்பியாயத்
தனைநி காத்திடு தற்பரன் பூசையால்
வினைய கற்றுபு வீடடைந் தானொரு
வனைநி காக்கு மருந்தவ ஞேதினான் (சா)

பாம்பின் முற்பிறப் போர்த்தும பார்த்திப
வேமப லோடினிக் கென்ன நிறைசொலவான்
கூம்பி லாது கொடுமுடி கொண்டியாந
தோமமுந்த முடைத்தத கயிலையே. (எ)

மேற்படி வேறு.

பதியெனப் படுமிறை பண்டு கொண்டிடு
மதிசய சத்துவ மகனறு யாநதொளி
கதுவிட நின்றிடு காட்சி யென்னவு
மதிபல கோடியோர் வடிவுற் றென்னவும். (அ)

ஒளவொளி தேங்கியே வொபயி லாதொளிர
வெள்ளிய தருவென விளங்கித் தோன்றுமா
லெள்ளலி லிருந்தவ ரிதயத் தெய்தியே
வள்ளலோ டிருந்திடும வளங்கொ ளம்மலை. (கூ)

ஆழியங கிரியினை யங்கை யிடடுயா
பாழிமா மேருவைப பறிதது மாாபண்
தாழியோா கணமென வுனனு வெஙகணஞ
சூழதருங கயிலையைத தனனு காவலாய (௧௦)

நதிபல கோடிக ணணளூ நணணுநா
பதிபல கோடிகள பாஙக ருறறிடு
மதிசய வனஙகளு மனநத கோடியாம
புதுமதி மிலைநதவன பொறறை மீதரோ (௧௧)

கறபக மரஙகளுங காம வலலிபம
பொறபுறு புதாகளும புனனாக நடைநதவ
ருறபவ முதலிய வோடடு மெனறிடல
வெறபது வளநதனை விளம்ப வேணடுமோ (௧௨)

நளளிடைச சிவபுர நணுகு மனனதைக
களளவிழ கமலநற கடவுள கூறிடி
லௌளளுத லிலையெனப போலு மேழைய
ருளளினும வசையலா லுயாவுண டாகுமோ. (௧௩)

அபபெரும புரமது வரத னததினு
லொபபிலபொன வௌளியா லுறறு மாடஙக
டிபபிய மதிலகளசெய குனறு கோபுர
மிபபடி தொகையள வினறி யோஙகுமால. (௧௪)

அனனதி னடுவணெம பிரானுக காலய
மினனதன மையதென வெவருங கூறுறு
துனனத வுயாசசியா யொபபின மாமணி
தன்னொடு மமைநதொளி தங்கி யோஙகுமால, (௧௫)

அதினமறை முடிவென வனப ருளளென
விதுவுரு விதுகுண மெனனெ ஞோதவன
மதுமலாக குழலுமை மணாள னெனனவும
பதியென வியமபவும படடி ருபபனால (கசு)

அவவுழி யமரரு மருஙக ணஙகளுந
திவவிய முனிவருஞ சிறநத பூதரு
மெவவமில கருடரு மியககா நாகரும
பவவம தாமெனப படாநது போற்றுவார (கஎ)

ஒனறொரு தினநதனி லொபபி லாதவ
னனறிகொ ளரியணை நணுகு வெணணியே
தனறிரு மேனியிற சாதது மாலைகள
குனறலி லணிபெறப புனைநது கொணடபின (கஅ)

ஆயிர மணிமுடி யனநத னேமுறு
மாயிரும பணிபணி யாக வைகிடக
காயபெருங காமநோய கனறறக காளனே
ராயணி மகளிாபா லடைநது வைகினான. (ககூ)

வாளணி யாலையும வனைநது வளளலுங
காளனைக காணசிலன கருதும வேலையி
னீளபெருங காமநோய நெஞசிற கொணடுபோ
யாளணி மகளிாபா லடைநத தனமையை. (உ௦)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருததம.

உயிர்த்தொகை யனைத்து முற்ற வொரீஇவனு முணர்ந்த
மைழந்துச், செயிர்த்திலன காம நோயாற் சிநதனை கலங்கிச

சென்றுய, கயபபெய ரடவி மேவிக காளகீ பாமபா கென
று, பெயதது மா ரருளி ருலே பிறைமுடிக கடவுள கூறும

தெனகயி லாயந தனனிற செறிநதுபாம புருவாய நீதான
கொனபயி லிலஙகந தனனைக குறுகியாச சிகது நாளி
லனபனடந தொருமால யானை யதுவுமபூ சிககவெ...து
முனபுநீ முயனறு கொலல முடிநதபின முதறி சேர்வீர். ()

எனபபுகன றிறைவ னேவ வெறழுவலிப பாநத ளேகி
வனததினு ளுயாநத யானை வனததிடைப பாமபா யிறறுன
மனததுயா கொடுககுங காம மாறறிடவலலா ககனறி [லோ
யுனறகரும பிறவித துனப மொழிததிடற கெளிதது கொல

ஆனைமுற பிறபபுக கூறி லணணலாா கயிலா யததின
மேனைதன மகளுந தாமும வீறறிருந தருள வுளளி
லீனமில கணததுள ததி யெனுமபெயாத தலைவ னுறறி
யானிறை தனபா லேக வீடுமென வாயில காபயோர் (உச)

கலிவிருததம்.

பவள மேனியிற பாவ விருடெறுந
தவள நீறணி சஙகரன றறபரன
றுவளு நுணணிடைத தோகையுந தானுமா
யுவள கநதனி லுறறிருந தானரோ. (உரு)

அஙக ணேக லடாதுனக கையநீ
யிஙக ணிலலெனு வினமொழி கூறவுந
துஙக மேவு கணேசன றனுக்கெனச
சஙக ரனனுறு தானந டநதனன. (உசா)

நடந்த காலை நகமகள் சீறியங்
கடைந்த வத்தினீ யதனியா னெனறனன
மிடைந்த லூழை விலக்குந ருண்டுகொ'
றூடம்பு நானொனறு வுததம ரனறியே. (உஎ)

ஆய காலை யருங்கண நாதனும்
பாய வெம்பய மெய்திப பரமனே
டாயை வந்தனை யாறறி யருளினற
பேய னேனசெய பிழைபொ றுப பீரொனு (உஅ)

னொந்து வேணடி நுவல விறைவனா
தந்தி மாவனந் தந்தி யுருவெடுத ரு
தந்த வெலலை யமாதரு நாளகளின
முந்தி யோர்பணி முததிலிங கததினை. (உகூ)

அனபு கொணடருச சிததிடு மவவயின
பினபு நீயு மருசசிததுப பேதியா
வினப மாாகதி யேகுவீா போவெனு
மினபி றங்கிய வேணி விளமபினன. (௩௦)

ஆன தாலவ வருங்கண நாதனு
மானை யாகி யருசசித தடைந்தனன
மான முத்தி யெனமகிழந தோ தினன
வான நாடு வணங்கு மகேசனே. (௩க)

திணண னாமுற பிறபபினிச செபபுதும
வணண வேலவ கேடடு மகிழெனப
பணண வாமொழிப் பாவையொா பாகனு
முண்ணி லாவரு ளொணடவ னேதுவான. (௩உ)

பாணடு மைநதருட பாாததன பஙகஞாமேற
ஞாணடி வெனறிடச ஞாபபகைத தாதையைய
வேணடி யோாகஙண வாயநதும வெயதென
மாணட விநதிர நீல மலையினமேல (௩௩)

உற்றோா நலவிட மொனறில வதிநதில
வறறி லாபபுன லாடி மடியுடுத
தெறறை ஞானறு மிடுநதிரு நீறுமெய
முறறு மேவப புனைநது முடிவினே (௩௪)

அகக மாமணி யனபிற றரிததபின
முகக ஞனமனு வோதி முறையினின
மிகக வேறிடத தெயதி விழைநததிற
றகக வாதன மொனறிற றரிததரோ (௩௫)

இயஙகும வாயு விடமவல மெயதிடா
துயஙக வேநடு நாடிபுள ளோடடியே
வியஙகொ ளாறிட மேறறலை மீசசெல
வயஙகு மவவொளி யின்மன மாறறினன. (௩௬)

இநத வாறங கிருநது தனஞசய
னநதி லாததவ மாறறி நணுகிட
முநது நாளின * மூகாசுர னெனபவன
வநது பனறி வடிவொடு வைகினன. (௩௭)

அனைய கானி லருநதவா யாவரு
மினைய வேயவ வெறுழி யியறறலான

---

* மூகாசுரனெனபது குறுகிறது.

மனந டுஙகி வதிநதன ரனனது
பிணையு மோரபகற பேதுற வநததால. (௩௮)

நீல மாமலை நிதத வுயிரபெறீஇஃ
கோல மாகிக குறுகிய தெனனவுங
கால ஙவவுருக கொணடு கடூத்திடைச
சால வேதிரிந தெனனவுந தககது. (௩௯)

வெநது நிஞசிடும விணணின முகடடினைத
துனனு யிரபபிற றுளஙகுங கிரியெலா
மினன கேழ லெறுழவலி மாறறிடப
பொனனை நோசடைப் புஙகவன முனனினுன. (௪௦)

அருடபெ ருங்கட லாகி யமர்நதவ
னிருடசெ றிநத மிடறறி னுருவொடா
மருடகொ டுமபிணி மாறறு மலரடி
பொருடபெ றுநதொடு தோலொடு பொற்புற. (௪௧)

அரைத னிறறுகி லொனறசைத தனனதிற
புரையி லாமற புலியதள வீககியோர
சுரிகை தோனறிட வாரத்துத துகளிலா
மரும மீது கவடிய மாலையும். (௪௨)

குனறி வேய்நதிடு கோதையுந் தோளள
வனறி மேவ வணிநது களமிசைத்
துனறு சஙக மணியுந் துலஙகிட
நனறி பெறற சிகழி நலமபெற. (௪௩)

ஆததி கொனறை யவையொரு வாமலே
சாத்தி யோர்சது ரத்துகி ருழந்திட

வேத்து மணண லெழிலபுனை தயகையின
மூதத மூயகின முனியும பிடிததனன. (சச)

* மணடி ஞுத மணிக்கணை மினனிடும
பணடி லாவொரு தூணி பரிததுவெந
நணடா நாயக னமபு வலககீரு
கொணடு கோலமிவ வாறுகொண டானரோ (சரு)

இமைய மீனறரு ளனனையு மெமபிரான
சமையும வேட வடிவு தனககுநே
ரமைவு பெறறிட டதறகியை பாகவே
யிமையொ டுஙகுமுன னெயதின ளெனபவே. (சசா)

இயனற கோல மிருவரு மெயதியே
முயனறு முனனவன முனசெல நமமனை
வியனற கானில விரைநதுபின போயினள
பயனற ருமபர மேசன பணிபபவே. (சஎ)

இததி றததி னிறைவனக கேழலை
யததி ரததி னகனிலஞ சாயததிடச
சிதத மீதுனிச செனறிடக கணடவஃ
ததத ஞொதி ராரத்தங கடைநததே. (சஅ)

மாலெ டுத்த வெறுழி வடிவன
கோல முறறிடக கோபமி லாதரன
சால வெயகிலன ருனெரு லீலையா
னேல வெயதன னினகணை யொனறினுல் (சகூ)

---

* மணடிஞுதமணிககணை - விடடுனுவலலாதகணை.

வைகொ ளுங்கணை வந்து படுதலும
பெய்யு மாமுகி லென்னப பெரிதுக
ஐய னைவெரீஇ யாரனோப பலாறிதா
னுய்யெ னுமறிந தோடி யொளித்ததே. (௫0)

ஒப்பி லாதவ னேடியக கேழலைத
தப்பு றுமற னெடாதரச சாயந்தது
வெய்யபி லாத முனிவ ரிடத்தெய்த
வொப்ப வோடினன றாயென யாருமே. (௫க)

மெய்யெ யாததுவிசய னிருந்துழி
ஐயா யாரு மடைய வவனெழீஇக்
கைவில லேந்திக கணைகொடு போயினன
சைய மாமெனச சாந்த வெறழிமேல. (௫௨)

வெய்ய கோலம விழிகள சிவந்திட
வெய்யில வனமயி ரெங்கு நிமிர்ந்துற
வைய மீதிடி வந்தென வந்திட
மையில வீரன வடவைவி னோந்தனன (௫௩)

வாங்கி விலலினை வலலை கணைதொடுத்
தோங்கி வீழதர வெய்தன னெனனலா
ரேங்கி யோட விருஞசமர் முறறிடு
நீங்கி லாத விசயன றிறலினன. (௫௪)

பனறி வீழப பரமனும வந்துநான
கொன்ற னனிதை யெனறலா கூறலு
முனறன வாளி யுருவுவ தோவிதை
நனறு கூறினை நனறியில வேடனே. (௫௫)

நானவி டுதநிடு மமபு நணுகவுங
கான டுதத கடுநதொழில வேடடுவ
லுன முறறிடு முனனுளை யொடினை
கூனல விறகொடு போவுன குறிசசியில. (ருசு)

அறுசீரககழிநெடிலடியாசிரியவிருததம.

எனறு மாதவம புரிநதிடும விசயனு மிறைவனு மிகலெ யதி, நனறு வீரமா திருநதிடு தனுவினை நாரியின கொளேநீக கிச, செனறு மோதின ரிருவருஞ செருசசெயத தனஞசய னதுகாலேக, குனற விலலிதன முடிமிசைத தாககினன குழகனு மதுகொணடான (ருஎ)

உலக னைததையு மாககிடு மொருவனு மோதிம வடி வெயதி, யலகி றத்துள நாளெலாந தேடியு மறிவுற கரிதா கி, யிலகு முநதிரு முடியினி லேறறனன விறறழும பினை யெனறு, னலமு றுமமடி யவாகளுக கெளியவ னவிறறிலே ம முகனறனே. (ருஅ)

மீணடு மறறொழில விளைததனா விமலனும விசயனும விளையாடடாற, பாணடு மைநதனும பாலனைக கிரீடியைப பரிவொடு நலமாகத, தீணடி யாடினன சிவனருட செயலி னை யாவரோ தெரிகிறபா, ராணடு தனனுருக காடடினன னம ரரு மாகர வெனமாதோ. (ருக)

முகக ணெமபிரான முதலவியுந தானுமாய மூரிவெள விடையேறிச, சகக ரத்தரி முதலிய தேவாக டனிததனி புக ழநதேத்த, மிகக பேரருட டலைமையி னிற்பதை விசயனு மி

கககணடா, னகக ணததினி லவனசெய லிருவென வறைந்
திட வாரவலலார. (சுO)

மெயந டுஙகினன வெயாத்தன னயாததனன மிககவ
ன புளகிஙகிச, செயய சுணவழி பாயநதன வானநதச செழு
மபுன லாறெருகக, வைய மேல்விழுந தெழுநதனன மயஙகி
ன னுயஙகினன மனநதேறி, யைய னேயடி யேனபிழை
பொறுபபதுன னருளினுக கணியெனறுன. (சுக)

மேறபடி வேறு.

காமுக வுழவன சொனன கடடுரை யனைததுங கேடடுக
கூமுக வயிலவேற பிளளை கூறிய தொதத தருசேல
பாமுக வரச வேணடும பரிசுசொற றருது மெனறு [ர
வாமிகு கொனறை வேயநத வணணலா ரருளிச செயதா

கலிவிருததம்

பத்தியிற் பணிநதபின பாணடு ஸ்மநத்னு
மெததவெம பவததினுன மிகவு நொநதன
னததனின னருளினு லடிய னேனுயய
முத்தியை யருளென முதலவன கூறிடும. (சுஙு)

வாஙகுவிற றடக்கையாய வாரி சூழ்நிலத்
தோஙகிய பகைஞரை யொறுககு மாற்றினற
றீஙகறு கணபெறச சிநதை செயதுநீ
யோஙகிய தவமிக வுஞறறி வைகினுய. (சுச)

முனனிய பகழிநீ கோடி முனனெனத
தனனிகா சஙகரன றுன ளிதமெதமை

யினனலசெய வேடனென றிகழநது கூறினை
யனனதால வேடடுவ வரச ஞகிய. (சரு)

தெனறிசைக கயிலையைச செனறு சேர்நது நீ
குனறலி லனபுருக கொணடு நமமய
நனறிகொ ளிலிஙகபூ சனைநற பததியா
லொனறையு முணாநதிடா துவநது செயதரோ (சசா)

கோலுமே முதலிய விலஙகு கொனறுநீ
சாலவே தனசயமு தருததிச சாருநா
ளேலவே முததியு மீதும போவெனு
நீலமாா களததிறை நீஙகி னுனரோ. (சஎ)

அனனதன மையினருச சுனனும வேடனுய
முனனவன பூசனை முயனறு செயதபின
கனனிபங குடையசா ளததி நாதனுா
தனனருளாலுயா முததி சாாநதனன (சஅ)

கட்செவிப பணிகொளகா ளததி நாதனு
ருடசெறி கருணையா லொபபில சஙகமக
கடசெறி வடிவொடு கழறு மிககதை
புடசெறி வேலின புநதி தாஙகினுன. (சகூ)

எனனையோா பொருளென வெணணி யெமபிரா
னனனைபோ லருளினு லருளிச செயதனை
முனனையான முயறவ மூள வெனறிறை
பொனனைநேர் சேவடி புனைநது சென்னிமேல. (எ0)

கைபிணைத் தெதிருற நினற காலையின
மைமிடற் றிறையமா மாசில காளததி

யெய்திய பிறைமுடிக் கியனற் கோயினமுன்
செய்வியென் றியம்பியத் தேவன் போயினன். (எக)

மறைந்திட மன்னவன் மணணிற் றுழந்தெழுந்
தறைந்திட வரியவா மதிச யத்துடன்
பிறந்திடு பயனமிகப் பேசி யின்பமே
நிறைந்தன னவன்செய னிகழ்த்தற் பாலதோ. (எஉ)

தென்பெருங் கயிலையிற் றேவ னேயிவண்
மன்பெருஞ் சங்கம வடிவந் தாங்கினு
னென்பதை யுணர்ந்திடு மிறைவன் சாலவுங்
கொன்புனை தவமுள கொமலைப் குமபிடா. (எங)

ஆடையு மணிகளு மனைத்து நல்கினன்
றேடரு முனனைநீ செலவ மோடுநீடு
நீடிய பணியினை நீககென் றேதினு
ளூடக மலையன வருந்த வத்தினன். (எச)

எல்லையில் களிப்புட னெழுந்து மற்றைநாள்
வலலையிற் சேனைகள் வருக வென்றனன்
விலையிற் றேமரம் விரைவிற் றுங்கியே
பல்லிய முழங்கிடப் பரந்த சேனையே. (எரு)

சிவிகையி லேறினன் செல்வ மன்னவன்
கவிகையும் பிச்சமுங் கதலி வாக்கமுஞ்
சவிதிக ழாதவன் றனைம றைத்தன
புவியுயிர் மன்னவன் போது மெல்லையில். (எசு)

மேறபடிவேறு.

மேரு வொத்த விளங்கிடு தோகளுங
காளை யொதத கடுந்திறல யானையும
பாளை முறறிடும வாசிப பரிகளும
வீரா யாவரும வேலைசென றுலெனெ. (௭௭)

எழுந்து சென றிட வேந்தனு மேகிவான
குழைந்த வெணபிறை சூடுங குழகனை
ரொழுங்கின ஞான மலருளம யோடுவாழ
தழைந்த சோலைத தணிகாச சாரந்தனன (௭௮)

பாச வேலை யறுக்கும பராபரன
வாச மாமிடம வந்து வணங்கினு
னேச நெஞச னிசசி றலததிடை
யேசி லாவிடத தெயதி யிருந்தனன. (௭௯)

பொனபெய மாரி யனைய புரவலன
மினசெய செஞசடை வேதியன மேவிட
மனசெ யுங்கரு விறகளை மணடப
முனசெய மணடப முறறு மியறறினன. (௮௦)

அருளு மமபிகைக் கோயிலு மைஙகரத
தொருப ரஞ்சுட ருறறிடு மாலயங
குருப ரனகுகன செவவேள குமரனறன
னரிவை மாரொ டமரு நிலயமும. (௮௧)

அறுசீாககழிநெடிலடியாசிரியவிருததம.

மாலய னிரவி யிந்து வயிரவன றாககைச சணடி
கோலமாா நந்தி யினனோர் கோயில்கள பிறவு மாறறிப

பாலிஞேங கெயிலே கமபம பலியிடும பீடஞ செயது
தூலமா மிலிஙக மெனனுந தூகளிலகோ புரமு மாககி. ()

வையக வையங கொணட வானவன றனககுத தேருஞ
சையமா மகளுக கேறறச சயநதனம பிளளை யாாககு
மையறு மிரத மெஙகள வளளிநா யகறகுச சீாசால
செயயபொற சகடஞ சணடி சோசிறு தேருஞ செயதான ()

உநதியை யொதுககி யூரு மொபபில தெனவி யறறிச்
செநதிரு வமரங காடித தெருவொடு தேரு லாவு
மநதமில வளமு டைததாம வீதியு மணியி ஞகக
யிநதிர நகரு நாண வியறறின னிணையி லாதான. (அச)

நிததிய நைமித யததா னிகழதரு பூசை யாறறி
யததனுக கணிவி ழாவு மனபுட னியறறி மிகக
பததிசெய யாத வனறுன பரிவொடு முலக மாணடு
முததியங கயிலை யிறபோய முதலுடன வீறறி ருநதான. ()

மேறபடி வேறு.

இனைய தாகிய தெனகயி லாயமவா ழிறைபெரும் புரா
ணத்தை, மனம கிழநதுநன ஞேதினா கேடடவா மாறிலவ
ன் பொருளசொனனேர், மனைய மைநதரு மாநிதி வளத
தொடு மாநிலந தனிலவாழநது, தனைநி காததிடு மிறைவன
வாழ கயிலையிற சாாந்தினி திருபபாராால. (அரு)

மேற்படி வேறு.

வையக முழுதும வாழ்க ... செய்க
... செயக திருவறஞ் செய்வோ ரோங்க

SUBRAMANYASARMA

தையலோர் பாகனன்பர் தரணியின் மிகவு மோங்க
வையனு கமநூல் கூறு மருந்தவர் வாழ்க மிக்கே. (௮எ)

சிலந்திமுதலமுற்கதைச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௦௩௧

வேலையசுவாமிகள் திருவடிவாழ்க

சிலந்தி.

பிரமதேவர் படைத்தற்றொழிலை நடத்திக்கொண்டிருக்கவும், விசுவகன்மனது கண்ணினுதித்த மாதவலூறனென்பவன், அப்பிரமதேவரை மதியாது, தானும் உலகங்களைப்படைக்க, அவர் அவன் வரும்படி சிந்தித்து, அக்கணமே வந்து நின்ற அவனை நோக்கிக் கடுங்கோபங்கொண்டு, "நீ, சிறிய நூலினையுண்டுபண்ணும் சிலந்தியாகுக." என்று சபித்தனர். பின்னர் அவன் வணங்கிப் பெரிதும் பிரார்த்தித்தலால், உள்ளங்கனிந்து, "பிள்ளாய், நீ அஞ்சேல்; விமலர் வீற்றிருக்கும் கயாரணியத்திலுள்ள வில்வவனத்தையடைந்து, சிலந்தியாகித் தென்கைலாயப்பெருமானைப் பூசித்து, அருங்கதியடைவாயாக." என்று அநுக்கிரகிக்க, அம்மாதவலூறனும் அவ்வண்ணமே சிலந்தியாகி, ஆலயமமைத்து வழிபட்டு, வினையையொழித்து வீட்டையடைந்தனன்.

பாம்பு.

பதிப்பொருளின் சத்துவகுணங்களும் பூதபலகோடிச் திரர்களும் ஒருருவெடுத்தாலொத்த திருக்கைலையிலே, அ

நேசவிமமிதஙகளோடு திகழினறிவிளஙகும சிவபுரத்திலே, ஒருதினம எமபெருமான சிவகாதனததிலெழுநதருளத திருவுளஙகொணடு, திருமேனியிலே புலித்தோலாடைமுதலியபுனைநது, ஆதிசேடனமுதலிய பாமபுகளை ஆபரணமாக அணியுமபோது, காளனெனனுமபாம்பைக காணாது, சிநதிதது நோககுஙகால, அது விரகயகொணடு மகளிரபாலடைநதிருததலையறிநது, அதையழைத்து, "காளனே, நீ கயாரணியத்தையடைநது பாமபாகுக." எனறுபணித்தனா, பினனரும் கருணையோடுநோககி, நீ பாமபாகியிருககுஙகால, ஒரு யானையும பூசிககளயதும. அபபொழுது நீ பகைகொணடு கொலல, இருவருமமடிநது முத்தியையடைவீர்." எனறு கடடளையிட; அஙஙனமேஉதித்து, எம்பெருமானை இரத்தினஙகளினால் வழிபடடுககொணடிருநதது.

யானை

இருகருமகாளிலே, திருக்கைலையில் அத்தியெனனும் கணத்தலைவன சிவபெருமான சநநிதிவாயிலையடைநது, "யானபிரானைவணஙக விடுவீராக." எனறுரைககுஙகால், வாயிறகாவலா, "பெருமான உமாதேவியுமதானுமாகத் தனித்து வீறறிருககினறுர்; அஙகே செல்லுதலடாது: இஙகேநிற்க." என உரைக்கவும், கேளாது உட்செனறனன. அம்பிகை முனிநது, "அத்தியே, நீ யானையாகுக." எனறுகடடளையிட்டு, பினனரும் அக்கணநாதனது பிரார்த்தனைககிரஙகி, "நீ கயாரணியத்திலே, யானையுருக்கொணடு தெனகைலாயப்பெருமானை வழிபடுஙகாலத்திலே, நினக்கும் அப்பரனை வழிபடும் ஓர்பாம்புககும் பகைமைநிகழ்; இருவருமடிநது, மு

த்தியையடைவீர்: செல்க." என்று ஆஞ்ஞாபிக்க; அக்கணநாதன் அவ்வாறே யாணையாகி, திருமஞ்சன பத்திரபுஷ்பாதிகளாற் பெருமானைவழிபட்டு, பாமபோடு முத்தியையடைந்தனன்.

கண்ணப்பநாயனார்.

பாண்டவர்களுக்குள்ளே அருச்சுனனென்பவன், துரியோதனன்முதலிய பகைவரைவெல்லும்பொருட்டு, பரமனை வேண்டிப் பாசுபதாஸ்திரம்பெறவிரும்பி, இந்திரகீலமலையையடைந்து, சுனைநீராடி, மடியுடுத்து, வெண்ணீறணிந்து, உருத்திராக்கமணிபூண்டு, ஐந்தெழுத்தையுமுச்சரித்து, நியதிமுடித்து, வேறுதனியிடத்தையடைந்து, உரிய ஒரு ஆசனத்திலேதங்கி, பிராணவாயுவை இடைகலைபிங்கலையின்வழிச்செல்லாது சுழுமுனைவழியாகச்செலுத்தி, ஆறாதாரங்களையுங் கடந்த பிரமரந்திரத்திலேவிளங்கும் ஜோதிசொரூபத்தில் மனத்தைலயப்படுத்தி அருந்தவம் புரிந்துகொண்டிருந்தனன். இங்ஙனமிருக்குங்கால், இவனைக்கொல்லுதற்பொருட்டுத் துரியோதனனாலேவப்பட்ட மூகாசுரனென்பவன், கொடிய பன்றியுருக்கொண்டு, அக்காட்டிலே முனிவர்முதலியோர்க்குக் கடுந்துயர்விளைத்துக்கொண்டிருக்க; சிவபெருமான் அருச்சுனனுக்கு ஆபத்துவிளையாவண்ணம் அதனைமடிக்கத் திருவுளத்திலெண்ணி, ஒரு வேடவுருக்கொண்டு, புலித்தோலிறுக்கி, உடைவாள்செருகி, கவடி குன்றி சங்கமணி ஆத்தி கொன்றைமுதலிய மாலைகள்புனைந்து, அம்புத்தூணியை முதுகிலேகட்டி, வில்லம்புகைக்கொண்டு, தமக்கியைய அவ்வேடவுருவெடுத்த அம்பிகையோடு, அக்காட்

டையடைந்து, அப்பன்றியையெருங்கி, ஒரு திருவிளையாடலாக ஒரு கூரியகணையை மெல்லவிடுத்தனர். அதுபடுதலும், அப்பன்றியஞ்சி, மேகம்போலப் பெரிதுமுழங்கி மறைந்து, முனிவரிருக்குமிடத்தையணுக; அவர்கள்பயந்து, மெய்வெயர்க்கவோடி, விஜயனையடைந்தனர். அவனெழுந்து வில்லம்புகைக்கொண்டுசென்று, தன்னையெதிர்த்த அப்பன்றிமீது கடுங்கணையொன்று தூண்டி, பூமியிலே வீழ்விக்க; அததருணத்திலே, அதைத்தொடர்ந்துவந்த சிவபிரான் சமீபித்து, இப்பன்றியை "யானடித்தனன்" என்றுகூறினர். அருச்சுனன் பிரானைநோக்கி, "வேடனே, நின்பாணம் இதையுருவும் ஆற்றலுடையதோ? யானவிடுத்தபாணம் உருவிமடியச்செய்ததுகண்டும், பயனற்றவார்த்தை பேசுகின்றாய்; இனி வில்லைக்கைக்கொண்டு விளையச் செல்வாயாக." என்றுரைக்க; இவ்வண்ணம் வாதிடுதலால் கலகம்விளைந்தது.

இருவரும் கணைகளைப்பொழிந்து யுத்தஞ்செய்யுங்கால் அர்ச்சுனனசினந்து, தனது நாணற்றவில்லைக்கொண்டு அதிர்த்துத்தாக்க; அவ்வடி சராசரங்களெல்லாம் படும்படி அடியவர்களுக்கெளியராகிய பெருமானும் திருமுடியிலேற்றருளி, உடனே விஷ்ணுவாதிதேவர்கள் அரகரவென்று கரங்குவித்துவணங்க, உமாதேவியாரோடு இடபவாகனரூடராயக்காக்ஷிதந்தருளினர். அர்ச்சுனன்கண்களிக்கக்கண்டு, மெய் நடுங்கி வெயர்த்துச்சோரவும், உள்ளிருந்தெழுந்த அன்பின் பெருக்கம்போலக் கண்ணீர் பெருகவும், புவிமீதுவீழ்ந்து, நமஸ்கரித்தெழுந்து, மயங்கிநின்று, பின்னர்த்தெளிந்து, "ஐயனே, சிறியேன்செய்த பிழையைப்பொறுப்பது தேவரீர்

திருவருளுககுக் கடமையாகும்.” எனறு பிராததிததனன. பெருமான திருவருளசுரநது, “மைநதனே, அஞசேல; நீ கூறியமொழியினைததும நமது குமரனதுமொழிபோல அஙகீகரித்தனம· உனககு வேணடுமவரம யாது? விணணப்பிபபையேல, தநதருளுவேம.” எனவிளவ, பாரததன பததியிறபணிநது, “அததனே, வெநதுயாபபிறவியால மிகவு மெலிநதனன; இனி வீடடினையருளக.” எனவேணடிககொணடனன. முதலவனா தனஞசயனே, நீ பகைவரையழிககப பாசுபதாஸதிரததைதவிருமபித் தவமபுரிநதாயாதலின முனனா அதனைப பெறறுக்கொளவாயாக.” எனறு கைக்கொடுதது, பினபு “நமமை வேடனெனறு இகழநதுகூறினையாதலால நீ வேட்டுவ அரசனாகி, தெனகைலையைசசாரநது, அனபே உருவமாகி, வேறுசிநதனையினறி, காகலிஙகததை நனகுபூசிதது, பனறிமுதலிய விலஙகுகளினதசையைப பரிநதுஊணபிதது, வாழுநாளிலே, முததியைததநதளிபபோம.” எனறுரைதது, மறைநதருளினா. அவவாறே அரசசுனனும திணணனாக அவதரிதது, திருககாளததியபபரைப பூசிதது, சிவகதியடைநதனன.

ஆதலால, இத்தலம யாவரககும இகபரமோக்ஷங்களைப்பாலிததது, எததலஙகளிலும் சிறநததாகி, உலகிற சிவபுரமெனவிளஙகாநின்றது. எனறு சஙகமேசருபதேசிததருள; யாதவமஹாராஜாகேடடு, பேரானநதமடைநது, “எமபெருமானே, தேவரீர எனனையொருபொருளாககககருதி இவ்வற்புதசரித்திரஙகளையெல்லாம இசைத்தருளினீர; யான எத்தவம்புரிந்தேன.” எனறு திருவடிகளைச சிரமேறகு

டிக்கொண்டு, கைகட்டி எதிரே நிற்க; சங்கமேசர் அரசனை நோக்கி, "நீ காளத்தியையடைந்து, நம்பெருமானுக்குத் தக்கபடி ஓராலயமியற்றுவாயாக" என ஆஞ்ஞாபித்து, மறைந்தருளினார். அதுகண்ட அரசர்பெருந்தகை அத்தியந்த ஆச்சரியத்துடன் திக்குநோக்கிப் பலமுறைநமஸ்கரித்து, இச்சன்மமே நற்சன்மமெனக் களிகூர்ந்து, பின்பு "ஆ! ஆ! எம்பெருமானே, சங்கமவுருவந்தாங்கி எழுந்தருள இம்மங்கை என்னதவம்புரிந்தாள்." என்றுவியந்து, அக்கல்லிருந்த தம்பெண்ணை வணங்கி, ஆடையணிமுதலிய அனைத்தையுநல்கி, "அன்னையே, நீ இன்றுமுதல் முந்தியகுற்றேவலைவிடுத்து அரியசெல்வங்களை அநுபவித்துக்கொண்டு வாழ்வாயாக." என்று வகுத்தனர். மறுதினத்திலே, நால்வகைச்சேனைகளும் புடைசூழ்ந்துவரச் சிவிகையிலேறிக், கயாரணியத்தையடைந்து, காகலிங்கப்பெருமானைத் தரிசித்து, அப்பெருமானுக்கும், ஞானப்பூங்கோதையம்மைமுதலிய மூர்த்திகளுக்கும், கர்ப்பக்கிருகம் அர்த்தமண்டபம் மஹாமண்டபம் மதில் கோபுரம் துஜஸ்தம்பம் பலிபீடமுதலியவைகளைத் தக்கபடியமைத்து, பஞ்சமூர்த்திகளுக்கும் இரதம் வாகனம் ஆபரணாதிகளையும்வகுத்து, பொன்முகரிநதியையொதுக்கி, நகரமும் நிகரில்லாமலுண்டாக்கி, ஆலயத்திற்கு நித்தியநைமித்திகங்களையும் திருவிழாவையும் நியமித்துநடாத்தி, சிலநாளரசாண்டிருந்து, திருக்காளத்திநாதருடைய திருவடிநீழலையடைந்தனர்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சீகாளத்தி[illegible]

யாதவமன்னர்வணக்கம்.

கதியிலிபொற் கல்லாலின கீழ்வதிநத கண்ணுதற்கு
மதிதவழ்பொற் கோபுரமு மணிமதிலு மணடபமு
முதுசுடர்மா மாளிகையு முதலாய மறறவையும்
விதிமுறையே யமைததளிதத யாதவவேந் தினைப்பணிவாம்

இத்துதி திருக்காளத்திபுராணததுள்ளது. அப்புராணம் சொற்சுவைபொருட்சுவைகளும இலக்கணவமைதிகளும் நிரம்பப் பல அற்புதசரிததிரஙகளொடு (௧௭௯௭) செய்யுட்களால் பாடப்பட்டிருததலின் (௧௦௦) புததகததிற்குக்குறையாமல் கையொப்பமாகுமேல அச்சிட்டு வெளிப்படுததபபடும்.

பரிசோதனபத்திரம்.

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௯௭	௪௭	௧	தானறு	வ,நானறு
௫௧	௧௬	௨	பணிஇ	பணீஇ
* ஷை	௧௮	௪	தினுட்	திவட்
௫௯	௨௮	௧	வடு	வண்டு
௬௨	௭௧	௪	தொடை	தோடை
௭௧	௯	௧	வெழி	வெழில்
௭௮	௯௮	௨	தருவர்க்	தருவற்
௮௨	௬௦	௯	கேளவி [தொ	கெளவி
* ௮௫	௭௪	௨	யெங்குற்றாய்	குற்றேவற்றொ
* ௯௦	௧௦௯	௧	பட்டநற்	பட்டன
௧௦௮	௨௧	௨	தெளிர்	தொளிர்
௧௨௬	௬௨	௪	வேவி	வேலி

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௧௨௯	௭௫	௩	ணிட்டம	ணீட்டம்
௸	௭௮	௩	விளா	விளாத
௧௩௪	௧0௩	௫	கெடடென்	கெட்டேன
௧௪௩	௧௫௫	௧	முனனேனம்	முனனமே
௧௫௮	0	௧௯	தளிஞா	தருளிஞா
௧௬0	0	௫	காரனைம	சாரணம
௧௬௩	௨	௧௩	ஏலரா	ஏவீலரா
௸	௸	௧௯	ஏவரா	ஏவலரா
௧௬௪	௬	௧	கேலல	கொல
௧௬௬	௧௫	௨	வாயக	வாய்
௧௭௩	௪௯	௪	யைதப்	யதைப்
* ௧௮0	௮௬	௧	வாயசசெறி	வாய்திற
௧௯௬	0	௧௪	வழிவி	வழுவி
௸	0	௨௧	நழுதருளி	மூதருளி
௧௯௮	0	௨௪	குழகளே	குழகனை
௨0௧	0	௨௨	கவர்தற்	கவாதறகு
௨௧0	௫௪	௪	தன்ணே	தனனே
௨௧௩	௭௧	௩	மிகுவர்	மிருவா
௸	௭௨	௩	விலவ்கி	விலஙகி
௨௨௧	௧௧௫	௧	நீாமுழு	நீாமுழு
௨௩௨	0	௧௭	களேக்	களேச்
* ௨௪௬	௩0	௩	யேகுவிர்	யெயதுவிர்
௨௫௩	௬௬	௧	சோந்து	சேர்நது
௨௫௫	௭௭	௧	மொத்து	வொதது

* இக்குறியிடப்பட்டவை அச்சிட்டபின்னர்க்கிடைத்த பிரதிபேதங்கள்.